

மட்டக்களப்பு

மாமாங்கேஸ்வரப்

பிள்ளையார்

மான்மயம்

(With a Section in English)

நாவற்குடா இளையதம்பி தங்கராசா

**மட்டக்களப்பு
மாமங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்
மரன்மீயம்**

ஆசிரியர்

நாவற்குடா இளையதம்பி தங்கராசா
(இலங்கை மத்திய வங்கியின்
முன்னாள் முது நிலை அதிகாரி)

(ஈழத்துப் பூராடனாரின் அனுசரணையுடன்)

“என் மறைவு
பயனற்றதாய் அமையக்கூடாது...!”

4000 கிங் ரோட்,
கிங் சிற்றி,
ஒன்ராறியோ, L7B 1K4
கனடா

“லட்ஜெம்ஸ்”
கடற்கரை வீதி
நாவற்குடா
மட்டக்களப்பு
இலங்கை

நூலின் விபரம்

தமிழ்ப் பகுதி

நூலின் பெயர் :	மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்
பொருள் :	சைவம் - ஸ்ரீ மாமாங்கேஸ்வரர் வழிபாட்டின் மகிமை
ஆசிரியர் :	இளையதம்பி தங்கராசா
மொழி :	தமிழ்
பதிப்பாண்டு :	2008
பதிப்பு :	முதற்பதிப்பு
உரிமை :	நூலாசிரியருக்கே
நூலின் அளவு :	14 x 21 செ.மீ
அட்டைப்பட வடிவமைப்பு :	தினேஸ் ஆனந்தவேல்
அச்சமைப்பு :	மா. கனகசபாபதி
பக்கங்கள் :	192
விலை :	C\$ 20.00 (இலங்கையில் ரூபா 300.00)
அச்சிட்டோர் :	யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்)லிமிட்டெட். 48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

சமர்ப்பணம்

தோன்றின்
புகழொடு தோன்றுக - குறள்
தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப்படும் - குறள்

அம்மா -
வாழ்க்கை என்கின்ற பூந்தோட்டத்தில், நான்
கண்ட மிகவும் அழகான பூ, நீதானம்மா.

அன்பு மகன்
இ. தங்கராசா

பொருள் அட்டவணை

01. சமர்ப்பணம்	
02. பொருள் அட்டவணை	03
03. மட்டக்களப்பு மாவட்டப் படம்	09
04. ஆசி உரைகள்	10
05. நன்றி கூறுகின்றேன்	21
06. முன்னுரை	26
07. அணிந்துரை	35
08. நூலாசிரியரைப் பற்றி	40
09. கலாநிதி எல். இ. என். பெர்னாந்து அவர்களின் பேனாவில் இருந்து	43
10. இறையருள் நாடி-	45
10-01 விநாயகப் பெருமானுக்கு	45
10-02 சிவபெருமானுக்கு	46
10-03 முருகப் பெருமானுக்கு	47
10-04 சரஸ்வதி தேவிக்கு	48
10-05 இலக்குமி தேவிக்கு	49
10-06 நிலையான பேரின்பம் நாடி	51
11. விநாயகப் பெருமானின் வடிவம்	
11-01 விநாயகப்பெருமானின் சிலையின் விளக்கம்	53
12. சிவபெருமானின் நடனச் சிலை	
12-01 சிவபெருமானின் நடனச் சிலையின் விளக்கம்	55
13. மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப்பிள்ளையார் மான்மியம்	58
13-01 வரலாறு ஒன்று	72
இராமர் பிரானைத் தொடர்ந்த பிரமகத்தி தோஷம்	
13-02 வரலாறு இரண்டு	75
அனுமன் கொண்டுவந்த விந்திய மலை லிங்கம்	

13-03	வரலாறு மூன்று காசி முனிவரால் கொண்டுவரப்பட்ட மாமங்கைத் தீர்த்தம்	76
13-04	வரலாறு நான்கு அவிமுத்தி தீர்த்தம் கலந்த மாமங்கை நதியில் தீர்த்தமாடியதால் ஆடகசவுந்தரியின் மச்சம் மாறல்	76
13-05	வரலாறு ஐந்து அனுமார் தீர்த்தம்	82
13-06	வரலாறு ஆறு வேடனின் கனவு	83
14.	ஆடகசவுந்தரியின் வரலாறும் அவளது பூர்வீகமும்	84
15.	ஆடகசவுந்தரி பூதகணங்களுக்கு அதிபதியாதல்	87
16.	சூடு மிதித்தலும் மட்டக்களப்பு மக்கள் பூதங்களில் வைத்துள்ள சில நம்பிக்கைகளும்	88
17.	சூடு, மிதிக்கும் பொழுது மாற்றாகப் பாவிக்கப்படும் சில குழுஉக்குறிச் சொற்கள்	88
18.	சீதையின் மறு பிறவி ஆடகசவுந்தரி	89
19.	மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்றால் என்ன?	92
20.	கல்வெட்டுக்கள்	94
20-01	மாகோன் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	96
20-02	போடி கல்வெட்டின் சுருக்கம்	96
20-03	பெரிய கல்வெட்டின் சுருக்கம்	97
20-04	பங்கு கூறும் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	97
20-05	தாதன் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	97
20-06	குல விருதுக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	97
20-07	சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	98
20-08	கும்ப வரிசைக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	99
20-09	பதினேழு சிறைகள் செய்யும் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	99
20-10	ஆசாரிகள் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	100

20-11 இனக்கல்வெட்டின் சுருக்கம்	100
20-12 பங்கு தடுக்கும் முறைக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்	100
21. ஆடகசவுந்தரியை மணந்து கொண்டவன் குளக்கோட்டனா அல்லது மகாசேனனா? இவர்கள் யார்? ஓர் ஆய்வு.	102
22. மன்னன் மாகோனைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள்....	110
23. திருவிழாக்களும் கிரிகைகளும்	111
24. கொடியேற்றம்	112
25. கொடிச் சீலை கொண்டுவருதல்	113
26. பத்து நாட் திருவிழாக்களும் அவைகளின் விளக்கங்களும்	113
27. ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தம்	114
28. இத்திருத்தலத்தில் நடைபெறும் ஏனைய விசேட உற்சவங்கள்	119
29. இத்திருத்தலத்தின் புகழ் பாடும் பக்திப் பாடல்கள்	119
30. மகாபாரதமும் ஆன்மா விளக்கமும்	120
31. சாதிகள் இருவகை, இறப்புகள் இருவகை, பிறப்புக்களும் இருவகை	122
31-01 சாதிகள் இருவகை	122
31-02 இறப்புகள் இருவகை	123
31-03 பிறப்புக்களும் இருவகை	125
32. தாயின் தாலாட்டுக் கூறும் மறுபிறவி	127
33. மாமாங்கமும் மகாமகமும்	127
34. கும்பகோணமும் மகாமகத் தீர்த்தமும்	129
34-01 கிருதா யுகம்	129
34-01 திரேதா யுகம்	130
34-03 துவாபர யுகம்	130
34-04 கலி யுகம்	130
35. கலியுகத்தின் முத்திரைகள்	131

36. மாசிமகம் = மகாமகம் = மாமாங்கம்	134
37. மாமங்கைக் குழி	140
38. அடைக்கலப் பத்தும் காவடிச்சிந்தும்	142
39. மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மேல் பாடப்பெற்ற பல காவடிச் சிந்துகளில் ஐந்து	145
40. மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் நடந்துள்ள சில அதிசயங்கள்	146
40-01 அதிசயம் ஒன்று தென்னைமரத்திலிருந்து குதித்துத் தற்கொலை செய்ய முயற்சித்துப் பிணி நீங்கல்	147
40-02 அதிசயம் இரண்டு தன் கழுத்தைக் கத்தியால் அறுத்துக் கொண்ட அம்மையாரின் பிணி நீங்கல்	147
40-03 அதிசயம் மூன்று “அவனே தஞ்சம்”	148
40-04 அதிசயம் நாலு தீராத வயிற்றுப் பிணி நீங்குதல்	148
40-05 அதிசயம் ஐந்து தீராத சரும நோயிலிருந்து சுகம் பெறல்	149
40-06 அதிசயம் ஆறு வல்லாளனை ஆட்கொண்ட மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்	149
40-07 அதிசயம் ஏழு நீர்மட்டம் வரை தோண்டியும் அசைக்க முடியாத இலிங்கம்	150
40-08 அதிசயம் எட்டு கோயிலைத் தாக்கப் பயந்த வெள்ளைக்காரன்	151
40-09 அதிசயம் ஒன்பது தீராத அசண்ணி நோயால் பீடிக்கப்பட்ட நோயாளி, சந்தனச் சேற்றைப் பூசிக்குணமடைதல்	151
41. ஆலயத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்	153

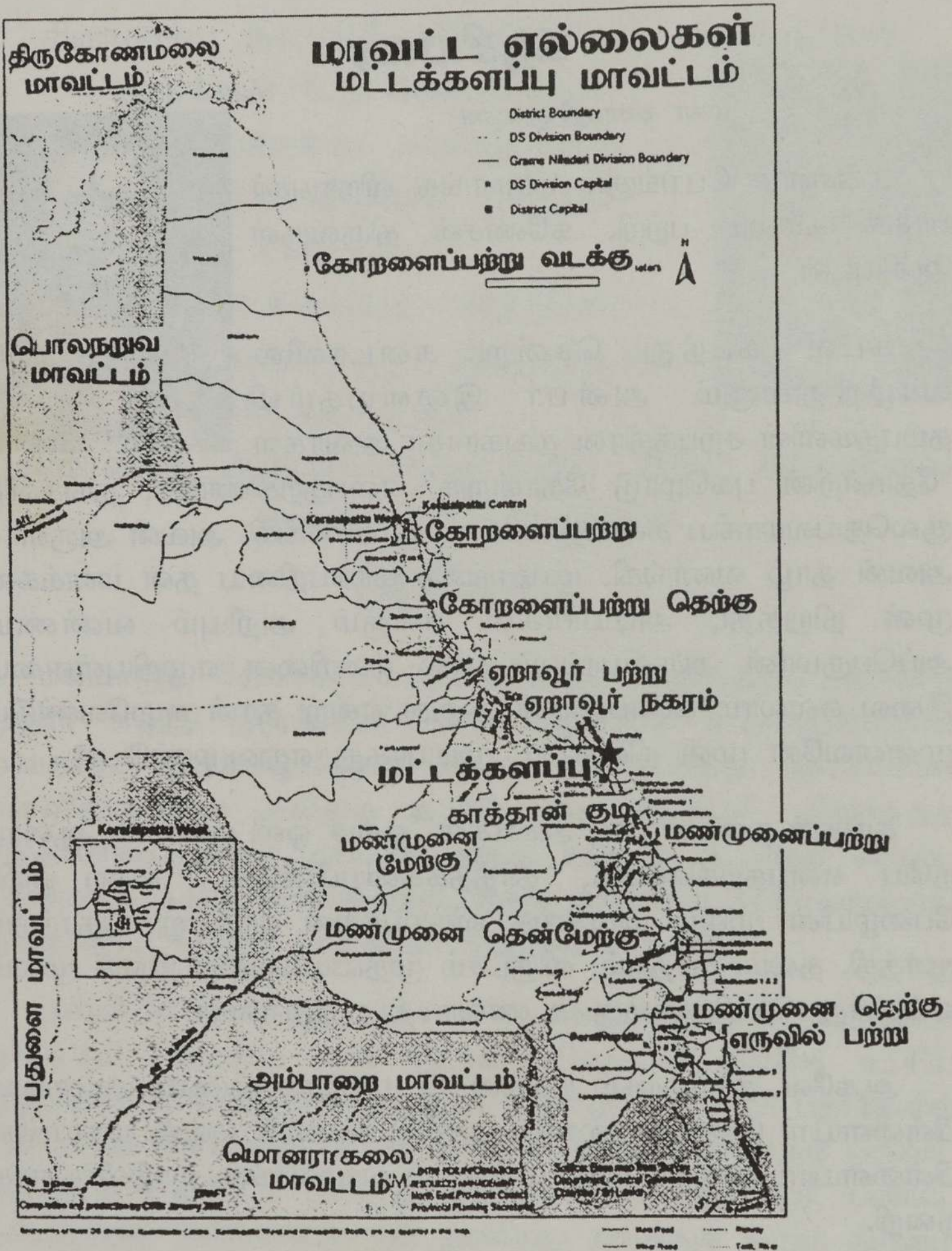
42. கோபுர தரிசனம் 155
43. மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலய வழிபாடு,
வேடர்களால் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுடன் தான்
முதன் முதலாகத் தோற்றம் பெற்றதா? 156
44. குளங்களுக்கு அருகே கோயில்கள் கோயில்களுக்கு
அருகே குளங்கள் 158
45. இராவணனுடைய கோட்டைகள் இரண்டு 159
46. அனுமன் கண்ட இலங்கா புரி 167
47. மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்
ஆலயத்திற்கு ஒரு கோபுரத்தை நிர்மாணிக்கும்
நோக்குடன், “தீர்த்தக்கரையினிலே.....” என்ற
ஒலி நாடா இசைக் குறுந்தட்டு ஆகியவற்றில்
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள பக்திப் பாடல்கள் 170
(குறிப்பு-இப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்ற
கிரம வரிசையில், எழுதப்பட்டுள்ளன)
- 47-01 மாமாங்க ஈஸ்வரனின்.... 171
இயற்றியவர்-மட்டக்களப்பு
கவிஞர் திமிலைத்துமிலன்.
- 47-02 அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று.... 173
இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு
கவிஞர் காசி ஆனந்தன்
- 47-03 ஆயிரம் நிலவாகி..... 175
இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு
கவிஞர் கே.எஸ். பவன்
- 47-04 கொக்கட்டிக் குருந்தை மரம்... 176
இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு
கவிஞர் செ. குணரெத்தினம்
- 47-05 மாமாங்கம் என்று ஒரு.... 176
இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு
கவிஞர் மூனாக் கானா
- 47-06 அமிர்த நதியினிலே..... 177
இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு
கவிஞர் திமிலைத்துமிலன்

47-07	வேண்டும் வரமருளும்.... இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு கவிஞர் எருவில் மூர்த்தி	178
47-08	ஞானத்தைத் தேடி..... இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு கவிஞர் செ. சிவாநந்ததேவன்	179
47-09	சந்தனச் சேற்றின் மகிமை..... இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு கவிஞர் வாசுகி குணரெத்தினம்	182
47-10	குருந்தை மர நிழல் தனிலே.... இயற்றியவர்- மட்டக்களப்பு கவிஞர் கே.எஸ். பவன்	182
47-11	ஆடி அமாவாசையிலே..... இயற்றியவர் - மட்டக்களப்பு கவிஞர் செ. குணரெத்தினம்	183
45-12	தான்தோன்றியாய்.... இயற்றியவர்- மட்டக்களப்பு கவிஞர் காசி ஆநந்தன்	184
48.	ஆலய ஆடி அமாவாசை விழாக்காட்சிப் படங்கள் Pictures of the Temple Festival	
49.	உசாத்துணைகள் Reference Materials	187

தொடர்வது இந்நூலின்
ஆங்கிலப் பகுதி

**MATTAKKALAPPU MAAMAANGESWARA
PILLAYAR MAANMIUM**

The section in English
is continued

04. ஆசியுரைகள்

மட்டக்களப்பு

ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்

ஆசியுரை

மகா கணபதி துணை

மங்களம் பொங்கும் மாமாங்க விநாயகர்
பாதக் கமலம் பற்றி, கணேசன் திருவருள்
ஆசியுடன்

கடல் கடந்து சென்று கனடாவில்
வாழ்ந்துவரும் அன்பர் இளையதம்பி
தம்பதிகளின் சற்புத்திரன் தங்கராசா அவர்கள்
'தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக' என்பதற்கிணங்க, தங்களின்
குலதெய்வமாகிய கணபதியை நன்கு வணங்கி, அவன் அருளால்
அவன் தாழ் வணங்கி, மாமாங்கக் கணபதியை தன் மனக்கண்
முன் நிறுத்தி, அடியார்கள் பலரும் அறியும் வண்ணம்,
அப்பெருமான் அருள்பரப்பும் நூல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளமை,
இவை எல்லாம் கணபதியின் அருள் என்று தான் கூறவேண்டும்.
முன்னவனே முன் நின்றால், முடியாதது எதுவுமுண்டோ!

தங்கள் நண்பர் பாபு அவர்கள் 'ஓசை ஒலி எல்லாம் ஆனாய்
நீயே' என்பதற்கிணங்க, 'தீர்த்தக்கரையினிலே...' என்ற ஒலிப்
பேழையின் மூலம் மாமாங்க விநாயகரின் வரலாறு, தோற்றம்,
மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் முதலியவற்றை இசை மூலம்,
எங்களது செவிகளுக்கு உணவாகத் தந்துள்ளார்.

ஆகவே, தாங்களும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களும், மாமாங்கப்
பிள்ளையார் மேல் காதலாகிக், கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, மாமாங்கப்
பிள்ளையார் அருள்பெற்று, மண்ணில் வாழ்வாங்கு வாழ்வீர்களாக.
நன்றி.

வணக்கம்.

மகாராஜ ஸ்ரீ இரத்தின பூர்ண சந்திரானந்த குருக்கள்
ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்
அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு, இலங்கை

18-08-2005

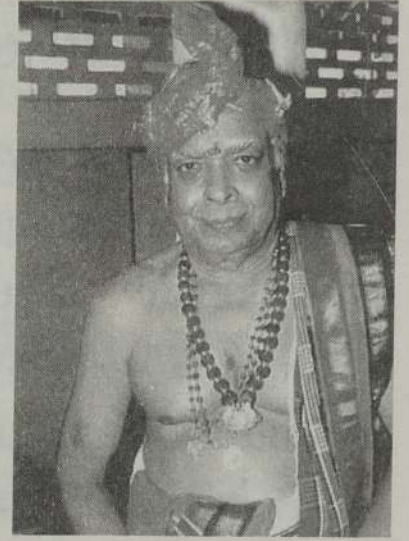
குகமயம்

வியாகரண சிரோமணி (அண்ணாமலை
சர்வகலாசாலை)

சிவாசார்ய கலாநிதி சிவஸ்ரீ பூரண. தியாகராஜக்
குருக்கள் B.A. Hons. (Cey.)

திருடிகோணமலை வில்லூன்றிக்
கந்தசுவாமி கோவில் பிரதான
சிவாசார்யர்

மட்டக்களப்பு-சிவாநந்த வித்தியாலய
முன்னாள் சமஸ்கிருத, இந்துநாகரிக
விரிவுரையாளர்

பூர்ணானந்த குருகுல-வேதசாஸ்திர ஆகம கலாசாலை
அத்யாபகர் அவர்களின்

ஆசியுரை

மீன்பாடுந் தேனாடாம் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் காரேறு
முதூர் எனுந் திருப்பதியினிலே, கிழக்கின் உதயசூரியனாக
அவதரித்த முத்தமிழ்வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின்
கனவிலுருவான கல்லடி உப்போடை இ.கி.மி. சிவாநந்த
வித்தியாலயத்திலே முப்பத்தி ஐந்து வருடம் உயர்தர வகுப்பு
மாணவர்களுக்கு சம்ஸ்கிருதம், இந்து நாகரிகம் ஆகியவற்றைப்
போதிக்கும் பெரும் பாக்கியம் பெற்றவன் யான்.

கல்வியில் தீவிர ஈடுபாடு, பணிவு, பக்தி, எடுத்த கருமத்தினை
முடிக்கும் திறமை என இவ்வித்தியாலயத்திற்கே உரிய
முத்திரைகளான நற்குணங்களுடன் பயின்று, பல உயர் பதவிகளில்
பணிபுரியும் எண்ணற்ற மாணவர்களுள் இந்நூலாசிரியரும் ஒருவர்.
அத்துடன் என்னிடம் பயின்று, என்மீது அளவற்ற பக்தி, பணிவு,
செயற்றிறன் நல்லனவற்றைத் துணிந்து அடித்துக் கூறும் திறமை
நிறைந்த அமரர் இ. தருமலிங்கம் (அதிபர்) அவர்களின்
அன்புச்சகோதரரும், கல்வியிற் காட்டிய முழு ஈடுபாட்டுடன் தனது
தளராத முயற்சியினால், இலங்கை மத்தியவங்கி முதுநிலை
அதிகாரியாகத் திறம்படப் பணியாற்றி மக்களின் மனத்தில்

தனியிடம் பெற்றவரும், பக்திமானுமான இந்நூலாசிரியர் திருவாளர் இ. தங்கராசா அவர்களையும் யான் நன்கு அறிவேன். சிறுவயது முதற்கொண்டே, இக்குடும்பத்தினரின் அளவற்ற தெய்வபக்தியின் விளைவாக இவர் அரும்பாடுபட்டு, ஆராய்ந்து தொகுத்து எழுதிய “மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்” எனும் நூலின் மூலப் பிரதியினைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூவகைச் சிறப்புகளும் ஒருங்கேயமைந்து, திருப்படைக்கோவில்களில் ஒன்றாகவும் விளங்கும் மாமாங்கேஸ்வரர், மாமாங்கப்பிள்ளையார் பற்றிய அரிய செய்திகள், கருவறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தி, ஸ்வயம்புலிங்கமாக- தான்தோன்றியாக, அசைக்க முடியாத லிங்க வடிவாகவும், அதேவேளை விநாயகர் போலும் காட்சியளித்தல், மாமாங்கேஸ்வரர் - மாமாங்கப்பிள்ளையார் என்ற பெயர்கள் பற்றியும், ஆழமான எடுத்துக்காட்டுகளுடன் கூடிய விளக்கம், அதி அற்புத தெய்வீக சக்திவாய்ந்த கடவுளாகப் பேரருள் பாலித்து, மக்களின் நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாக, விநாயகர், சிவன், அம்மன், ஆகிய மூன்று உற்சவமூர்த்திகளும், ஒரேபீடத்திலமைய அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தீர்த்தமாட எழுந்தருளி வருகின்ற, கண்கொள்ளாக் காட்சி ஆகியன சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், இராமபிரான் முதலியோர் பூசித்தமை, அனுமானுடன் தொடர்பு, ஆகியனவும், தீர்த்தக் குளம் தோன்றிய வரலாறு, காசி-முனிவர் கொண்டுவந்த ஏழு புண்ணிய நதிகளின் தீர்த்தம், அவிமுக்தி, தீர்த்தம் ஆகியவை கலந்த செய்தி, அனுமார் வாலினை நனைத்து அருள்பெறல், முதலியவற்றுடன், சந்தனச் சேறு நிறைந்து நீருற்றுகள் பல கொண்டு, தெய்வீக சக்தி மிக்கதாய், ஒருபுறம் தர்ப்பைப் புற்கள் மண்டிக்கிடக்க, மறுபுறம் வெண்டாமரை, செந்தாமரை, அல்லிமலர்கள் நீக்கமற நிறைந்து, கண்கவர் கோலத்துடன் மிளிருமித் தடாகத்தில் நீராடியோர், இத்தீர்த்தத்தைப் பருகியோர் பெற்ற, இப்போதும் பெறுகின்ற பெற்றுகரிய பேறுகள், அதிசயங்கள் ஆகியனவும், இன்றும்கூட கண்கூடாக தீராத நோய், பிணி தீர்க்கும் ஒளஷதமாக - மாமருந்தாக, இறைவனும் தீர்த்தமும் பெருமையுடன் போற்றப்படுதல் ஆகியனவும் ஆடக சௌந்தரி முதலியோர் செய்த திருப்பணிகள், முதலிய பலவிடயங்களை, ஐதிகங்கள் காண

பரம்பரைக் கதைகள், சரித்திர புராண, வரலாறுகள் ஆகியவற்றை அலசி ஆராய்ந்தும், இத்தலம் பற்றி பல பெரியார்கள் எழுதிய நூல்களில் கூறப்பட்ட தகவல்கள், புகழ்பூத்த பேரறிஞர்களின் பாடல்கள், கவிதைகள் யாவற்றிலிருந்தும், அரும்பாடுபட்டுத் திரட்டித்தொகுத்து, அனைவரும் படித்து இன்புறத்தக்கதாக படிப்போரை எல்லாம் பக்தி வலையிற் பட்டு அருள்பெறத் தக்கவாறு, சரளமான நடையிலும், சில விடயங்களை அழுத்தமாக, மனங்கொள்ளத்தக்க வகையிலும் விவரித்திருப்பது, போற்றத்தக்க முயற்சிப்பணியாகும்.

இறைவனை மகிழ்விக்க இராவணேஸ்வரன் வீணை வாசித்தல் -விலா எலும்பு பற்றிய குறிப்பு, சீதையின் மறுபிறவி ஆடகசௌந்தரி என்பன, சிந்திக்கத் தூண்டும் அருமையான விடயங்களாகும்.

மகோற்சவ விழா தீர்த்தத் திருவிழாவின் போது, பலபாகங்களிலிருந்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் குடும்பத்தினருடன் தரிசிக்க வருதல், விழாக்கோலம், கடை வீதிகள், பிதிர்க்கடன் நோக்கடன் தீர்த்தல் பற்றிய விளக்கம் ஆகியவை, கண்முன்னே காண்பதுபோல சிறந்த ஒரு நேர்முகவர்ணனையாக, இதுவரை காணாத மக்களையெல்லாம் வாழ்வில் ஒருமுறையேனும் கண்டு தரிசித்து களிப்புற வேண்டுமென்று மனத்தை சுண்டியிழுக்கும்படி வர்ணித்துள்ளது களிபேருவகை கொள்ளச் செய்கின்றது.

ஐதிகங்கள், நம்பிக்கைகள், அதிசயங்கள் ஆகியவற்றை, விஞ்ஞானத்தையே நம்பும் சில இளைஞர்கள் அலட்சியமாக எண்ணலாம். ஆனால், நம்பிக்கையின்றேல் வாழவே முடியாது. இறைவனைத்தளராத முழு நம்பிக்கையுடன் வணங்கினால் நிச்சயம் பலன் கிடைத்தே தீரும்' இதனைத் தத்துவ கலாநிதி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் "நம்பிக்கை ஏற்படுவது கடினமாக இருக்கலாம். நம்பிக்கையின் அவசியத்திலிருந்து மட்டும் நாம் தப்ப முடியாது" என்ற பொன்மொழி மூலமுணரலாம்.

இந்நூலாசிரியர், இவ்வாறாகச் சிறந்த பக்தி, மணங்கமழும் நூலை எழுதியுள்ளதன் மூலம் அன்னாரின் ஆழமான தீவிரபக்தி, சமயத்தின் மீது கொண்டுள்ள பெருமதிப்பு, அனைவரும் இன்புற்று வாழவேண்டும் என்ற அன்புள்ளம், பிற்காலத்தில் இஃது, ஓர்

ஆவணமாக நம் பரம்பரையினருக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு நூலாக அமைய வேண்டும் என்ற தொலைநோக்கு, முதலியவற்றை அனைவரும் கண்டின்புறலாம்.

இவர் ஒரு சிறந்த கலைஞர். சுவையாக ஆற்றொழுக்குப்போல் கவிதை பாடுவதில் வல்லவர் என்பதனையும் யாமறிவோம்.

இந்நூல் பிற்காலச் சந்ததியினருக்கு மாபெரும் பொக்கிஷம் என்பதில் ஐயமில்லை.

பக்தி மணங்கமழ என்றும் வாடாமலராக மலரும் இந்நூலினை, மக்களனைவரும் பெற்று வாசித்துச் சுவைத்துப் பயனடைவதுடன், மாமாங்கேஸ்வரப் பெருமானின் பேரருளுக்குப் பாத்திரராக வேண்டுமென்பதே என் வேணவா.

இந்த நூலாசிரியரின் பணி, மேன்மேலும் வளர்க. இந்நூலாசிரியரும், குடும்பத்தினரும் மாமாங்கேஸ்வரரின் (மாமாங்க + ஈஸ்வரரின் = மாமாங்கத்திலுறையும் சிவபெருமானின் மா = பெரிய, மா = யானை, அங்க = உறுப்பு. ஈஸ்வரர் = கடவுள், அதாவது பெரிய யானையின் உறுப்பமைந்த, யானை முகக் கடவுள் = பிள்ளையார்) திருவருளினால் நோயற்ற வாழ்வு, குறைவற்ற செல்வம், நீண்ட ஆயுள், மேலும் நல்ல நூல்களை எழுதும் பாக்கியம் முதலான சகல நலன்களையும் பூரணமாகப் பெற்று, ஆனந்த வாழ்வு பெற எமது மனம் நிறைந்த ஆசிகளும் வாழ்த்துக்களும் உரியனவாகுக.

‘லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் சுகினோ பவந்து’
‘உலக மக்களனைவரும் இன்புற்று வாழ்க’

சுபம்

ஒப்பம்:

பூரண தியாகராஜக் குருக்கள்

Raj Mahal
Velloor
Kallady
Batticaloa
Sri Lanka

865 Thibaudeau Rue
ILE-BIZARD
Quebec H9C 2V2
Canada
Tel: 514 696 1126

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் தேவஸ்தான ஆசி உரை

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

- திருமூலர் திருமந்திரம்

ஸ்ரீ நடராஜர் துதி

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்.
இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே'

இலங்கை “மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்
மான்மியம்” என்னும் அருமையான நூலைப் படித்து மகிழ்ந்தோம்.
ஆசிரியர் இளையதம்பி தங்கராசா அவர்கள் மிகவும் பொருள்பட
இந்நூலைப் படைத்துள்ளார். இவ்வாலயத்தின் வரலாறு
சம்பந்தமான பல புதிய தகவல்களை இந்த நூலில்
இணைத்துள்ளார்.

இலங்கை என்பது புலஸ்திய மரபில் தோன்றிய விஸ்ரவஸ் என்னும் அந்தண மாமுனிவரின் மைந்தனும், பரமசிவபக்தனுமான இராவணனின் தலைநகரமாகும். சிவபெருமானிடத்து, சிறந்த பற்றுதலையும், சுமார் பத்து நபர்களின் அறிவாண்மையைப் பெற்றிருந்தமையாலும், 'பற்றுதலை உடையவர்' என்னும் கூற்றானது மக்களால் காலக்கிரமத்தில் 'பத்துத்தலை உடையவர்' என்றழைக்கப்பட்டார் என்பதுதான் அதன் உண்மையான கருத்தாகும். அத்தகைய சிவபக்தரின் தலைமையில்வாழ்ந்த மக்கள்தான், இலங்கை வாழ் மக்கள். எனவே, அம்மக்களுக்குப் பக்தியை ஏற்படுத்தவும், கோயில்கள் மற்றும் இறைவனின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை அறியவும் இந்நூலானது, மிக மிக உபயோகமுள்ளதாக அமைந்துள்ளது.

இந்த நூலைத் தொகுத்துத் தந்துள்ள திரு. இளையதம்பி தங்கராசா அவர்கள், எங்களுடனும், சிதம்பரம் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி ஸமேத ஸ்ரீமதானந்த நடராஜமூர்த்தியின் சிதம்பர ஆலயத்துடனும், பல ஆண்டுகளாக தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். எனவே, இந்நூலைப் படைத்தவருக்கும், பக்தி சிரத்தையுடன் இந்நூலைப் படிப்பவர்களுக்கும், இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவருக்கும், உயிருக்கு உயிரான இறைவன் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானின் திருவருளால், எல்லாவித நன்மைகள் கிடைத்தும் மற்றும் கோரிக்கைகள் நிறைவேறி, மக்கள் அமைதி பெற்று வாழவும், எமது மனப்பூர்வமான ஆசிகளை வழங்குகின்றோம்.

'அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தலரிது.
மானிடராய்ப் பிறப்பதிலும் மாண்புற வாழ்தல் அரிது
மாண்புற வாழ்தலிலும், ஆலயங்கள் அமைப்பதரிது
ஆலயங்கள் அமைப்பதிலும் உலக நன்மைக்குப் பிரார்த்திப்பது
அரிது'

இனிய சொல்லால் இன்பத்தைத் தந்து
இல்லறத் துணையாளொடு இணைந்து
பிதிரர் பெருமக்கள், விருந்து சுற்றம்
காத்து நின்றது பெருமை இக்காலத்தும்!

கடமை, கருத்து, கண்ணோட்டம், ஊக்கம்
அன்பு, பயன், பயனாக்கம், புத்தாக்கம்
நலம், நன்னெறி, புகழ் பெருமை,
சான்றாண்மையும் பெற்று, நன்மக்கள்
திரு. தங்கராசா குடும்பத்தினர் துணை நிற்கட்டும்.

ஆக்கம்

ரா. நடராஜகுஞ்சீதபாத தீஷிதர்
சிதம்பரம் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத
ஸ்ரீமதானந்த நடராஜ மூர்த்தி ஆலயம்
13 தெற்கு சன்னதி, சிதம்பரம்
தமிழ்நாடு, இந்தியா

தமிழாக்கம்

“எனது பிரயாணம் இந்தப் பக்கம் ஒரு முறைதான்.
ஆகவே, எனது சகாக்களுக்கு காருண்ணிய செயலோ
அல்லது நல்ல காரியமோ செய்யவிருப்பின், அதை
இப்பொழுதே நான் செய்து விடுகின்றேன்”

- W. C. கனட்

ஆசியுரை

விநாயகர் துணை

ஐந்து கரத்தனை ஆனைமுகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

பால், தேன், மீன் மிகுந்து விளங்கும் தெங்கு, கமுகு சூழ்
மட்டுமாநகரின் வடபுறம் சுமார் மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரத்தில்
அமிர்தகழி என்னும் கிராமத்தில் ஆல், அரசு, கொக்கட்டி, குருந்தை,
வில்வம், மரநிழல்களின் மத்தியில் ஸ்ரீமாமாங்கப் பிள்ளையார்
பேராலயம் அமைந்துள்ளது. கிழக்கிலங்கையில் உள்ள
சரித்திரப்புகழ் பெற்ற பழம்பெரும் இரண்டு புண்ணிய ஈச்சரங்களில்
மாமாங்கீச்சரம் ஒன்று மற்றது தான்தோன்றீச்சரம். சிவனுக்குரிய
ஆலயம் ஈச்சரம் எனப்படும். மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலய
மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுயம்பு லிங்கத்துக்குப்
பிள்ளையாரின் அங்கி சூட்டப்பட்டிருப்பதால் பிள்ளையார்தான்
மூலஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்று இவ்வாலயத்தைத் தரிசிக்க
வரும் பக்தர்கள் மனதில் கொண்டு ஸ்ரீமாமாங்கப் பிள்ளையார்
ஆலயம் என்றே அழைத்து வணங்கி வருகின்றனர்.

திருவிழாக்காலங்களில் விநாயகப் பெருமான், சிவபெருமான்
பார்வதி சமேதராய் வீதி வலம் வருவதும், தீர்த்தமாடச் செல்லும்
போது இதே கோலத்துடன் ரிஷபவாகனத்தில் ஊர்ந்து செல்வதும்
சான்று.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றிலும் பிரபல்யமுள்ள
பெருமை வாய்ந்த பெரும்பதி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம்.
இவ்வாலயம் தொடர்பான ஐதீகக் கதைகள் பலவற்றை எமது
மூதாதையர்கள் எமக்குக் கூறியுள்ளனர். இராமாயண காலத்துடன்
சம்பந்தப்பட்ட இவ்வாலயம் இராமபிரானுடன் நெருங்கிய
தொடர்புடையதுடன் அக்கால வேடுவர்களுக்கும் பாரிய
தொடர்புண்டு. 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்
மான்மியம்' என்னும் இந்நூலில் ஆசிரியர் இதை விபரித்துள்ளார்.
இராமபிரானை நினைவு கூருமுகமாக தற்போது இராமர்
கோயிலும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம் என்னும் நூலினை மேலோட்டமாகப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டியது.

ஆலயத்தையடுத்துள்ள தீர்த்தக் குளத்தின் சரித்திரம் அலாதியானது. இராமபிரான் சீதையைச் சிறைமீட்டுச் செல்லும் வழியில் சிவபூசை செய்வதற்கு இவ்விடத்தில் தனது கோதண்டத்தை நிலத்தில் ஊன்றி ஏற்படுத்திய பள்ளமே இம்மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இராமபிரானின் சிவபூசைக்காக விந்தி மலையிலிருந்து அனுமன் கொண்டு வந்த லிங்கமும் இத்திருக்குளத்தில் புதைத்து விடப்பட்டதெனவும், காசியிலிருந்து வந்த முனிவர் ஒருவர் தனது கமண்டலத்தில் ஒன்பது பெண்களின் பெயருடைய அதாவது கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, துங்கபத்திரை, பவானி, காவேரி, தாமிரபரணி, சேது ஆகிய தீர்த்தக்குளங்களில் எடுத்து வந்த தீர்த்தத்தை இக்குளத்தில் கலந்து விட்டார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஒன்பது மங்கைகளின் பெயருடைய தீர்த்தம் கலக்கப் பெற்றதால் 'மாமங்கைத் தீர்த்தம்' எனப் பெயர் பெற்றதாகவும் ஐதீகம். தீர்த்தம் கலக்கப் பெற்றதாலும், புனிதலிங்கம் புதைக்கப் பெற்றதாலும் இத்தீர்த்தம் பாரிய சக்தி பெற்ற தீர்த்தமாக விளங்குவது கண்கூடு. இத்தீர்த்தத்தில் நீராடியதன் பயனாக தமது பிணிகள் யாவும் நீங்கி நற்பயன் பெற்றுவந்தவர்கள் எண்ணிலடங்காது. இவ்வாறு இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக் கேள்வியுற்று இக்குளத்தில் மூழ்கி வினைப்பயன் அறுக்கப்பெற்றுய்ந்தவர்தான் கிழக்கிலங்கையை ஆட்சி செய்த 'மும்முலை அரக்கி' எனப் பெயர் பெற்ற ஆடகசௌந்தரி.

ஊறு நீங்கியுய்ந்தபின் மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தையும், தீர்த்தக் குளத்தையும் கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டில் புனரமைப்புச் செய்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. நூலாசிரியர் இவ்விடயம் பற்றி அழகுற விபரித்துள்ளார்.

ஆடி அமாவாசை என்றால் மாமாங்கேஸ்வரம் என்ற எண்ணம் கிழக்கிலங்கை மக்களிடையே பழக்கப்பட்ட விடயம். ஒன்பது நாட்கள் அலங்காரத்திருவிழா வெகுவிமரிசையாக நடைபெற்று 10வது தினம் தீர்த்தக் குளத்தில் தீர்த்தமாடித் தமது பிதுர்க்கடன்களைத் தீர்ப்பதற்குத்திரண்டு நிற்கும் பக்தகோடிகள் கணக்கிலடங்கா. இக்காட்சி ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி. இந்த

நிகழ்வினை ஆசிரியர் விபரித்திருப்பது நேரடியாகத் தொலைக்காட்சியில் பார்ப்பது போன்ற உணர்வைத் தருகின்றது.

இந்த நூலாசிரியர் திரு. இளையதம்பி தங்கராசா இளவயதிலிருந்தே எனக்குத் தெரிந்தவர். இவரது சகோதரர்கள் யாவரும் தெரிந்தவர்கள். விசேடமாக இவருடைய சகோதரர்களாகிய காலஞ்சென்ற சங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியர், தருமலிங்கம் ஆசிரியர் ஆகியோர் எனது நண்பர்கள். ஆரம்ப பள்ளியில் பயிலும் காலம் தொட்டு திரு. தங்கராசா எடுத்த முயற்சி எல்லாவற்றிலும் தளராது செயற்பட்டுப் பிரகாசித்தவர்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு முன்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயம் சம்பந்தமான சரித்திரங்கள், ஐதீகக் கதைகள், குறிப்புகள் முதலியவற்றை நன்கு படித்து அலசி பல கோணங்களிலும் ஆராய்ந்து மறைந்து கிடந்த உண்மை நிலைகளை வெளிக்கொணர்ந்து படிப்பவர் மனதில் பக்திப் பரவசம் ஏற்படும் வகையில், எல்லோராலும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எடுத்தாண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

இந்த நூல் ஒரு அரிய படைப்பு மட்டும் அன்றி ஒவ்வோர் இல்லங்களிலுமுள்ள பூசை அறையை அலங்கரிக்க வேண்டிய பொக்கிஷம் ஆகும்.

இந்நூல் வெளியிடப்படவேண்டிய அவசியம் இறைவனால் உணர்த்தப்பட்டு, உணர்ந்து, 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என்னும் நாமத்துடன் இந்நூலை எழுதி சைவ உலகுக்கு அளித்துள்ள ஆசிரியரின் சைவப்பணி மட்டுமாநகரில் தொடர ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளையாரை வணங்கி திரு. இ. தங்கராசா அவர்களையும் நூலையும் வாழ்த்துகிறேன். இது போன்ற நல்ல படைப்புகள் வெளிவந்து மக்கள் பயன்பெற எனது நல்லாசிகள்.

சுபம்

சீ. கீர்த்திசிங்கம்

தலைவர்

ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலன சபை
அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு

25-05-2006

05. நன்றி கூறுகின்றேன்

ஆசியுரைகள் வழங்கியவர்களுக்கு,

பெரியோர்களின் நல்லாசியுடன் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற நல்ல காரியங்கள் அனைத்தும், நல்லபடியே நடந்தேறும் என்பது, எமது மரபு வழி நம்பிக்கையாகும். எனது, “மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்” என்னும் நூலானது, இந்து சமயக் கொள்கைகளைத் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ள காரணத்தினாலும், இந்நூலானது எனது கன்னிப் படைப்பாக இருக்கின்றமையினாலும், இந்து ஆலயக் குருக்கள் சிலரின் ஆசி உரைகளைப் பெற்றுக் கொண்டால் அவை, என்னை முன்னின்று வழி நடத்தும் என்று எண்ணினேன்.

இந்த வரிசையில், ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானப் பிரதம குருக்கள், மகாராஜ ஸ்ரீ இரத்தின பூர்ண சந்திரானந்தர் அவர்கள், வியாகரண சிரோமணி (அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை) சிவாசார்ய கலாநிதி சிவஸ்ரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் B.A. Hons. (Cey), சிதம்பரம் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீமதானந்த நடராஜப் பெருமான் ஆலய பிரதம தீட்சிதர் ரா. நடராஜகுஞ்சிதபாதர் அவர்கள், ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலனச் சபைத் தலைவர் திரு. சீ. கீர்த்திசிங்கம் ஆகியோர், எனது நூல் நன்றாக அமைய வேண்டும் என்று வாழ்த்தி, அவர்களது நல்லாசி உரைகளை அனுப்பி வைத்துள்ளனர். முதற் கண், இவர்கள் அனைவருக்கும் எனது வணக்கத்துடன் கலந்த நன்றி உரித்தாகட்டும்.

பயன் தரு பல வழிகளில் உதவியவர்களுக்கு

இந்த நூலை யாப்பதற்குப் பல பெரியார்களினதும் கல்விமாத்களினதும் உதவிகளை நான் நாட வேண்டியிருந்தது. நான் அணுகிய அனைவரும், என்னை ஆர்வப்படுத்தி, ஊக்குவித்தது மல்லாமல், பேரன்புடன் அவர்களது உதவிகளையும் தந்துதவினர். இப்பெரியார்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்த வரிசையில் -

ஈழத்துப்பூராடனார்

கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்களுக்கு,

கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள், எனக்கு அண்ணன் முறையானவர். பல சரித்திர வரலாற்று நூல்களைப் படைத்தவர். எனது நூலை நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கையில், சரித்திர வரலாறு சம்பந்தமான பல ஐயப்பாடுகள் குறுக்கிட்டன. இவைகளுக்குரிய விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அண்ணன் அவர்களை, உரிமையுடன் நாடினேன். வேண்டியவை, வேண்டியவாறு கிடைத்தன. அன்று முதல், எனது நூல் நிறைவு பெறும் வரை எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து, ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துதவினார். எனது நூலுக்கு அணிந்துரை ஒன்றினையும் வழங்கி, மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம் என்னும் அழகான பெயரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கும் உதவியவர் ஆகவே, ஈழத்துப் பூராடனார் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வித்துவான் தமிழ் ஒளி க. செபரெத்தினம் அவர்களுக்கு.

இலைமறை காய் போல், மறைந்து கிடந்த என்னை “கவியரங்கம்” என்னும் ஒரு மேடையில் ஏற்றி, என்னை வெளிக் கொணர்ந்தது மல்லாமல், பெருமையையும் எனக்குத் தேடித் தந்தவர். தமிழ் ஒளி வித்துவான் செபரெத்தினம் ஐயா அவர்கள், அகத்தின் அழகு, முகத்தில்த் தெரியும் என்னும் முது மொழிக்கு இலக்கணமானவர்.

எனது எழுத்துப் பிரதிகளில் பல எழுத்துப் பிழைகள் காணப்பட்டதை நானறிவேன். இவைகளைக் களை எடுத்துத் தாருங்கள் என்று அவரை நான் கேட்டபொழுது, முகம் மலர்ந்து, இப்பணியைச் செய்து தந்ததுமல்லாமல் “மகன், உனக்கு ஒரு புகழாரம் காத்துக் கொண்டிருக்குதடா” என்று வாழ்த்தியும் வழியனுப்பி வைத்தார், வித்துவான் ஐயா அவர்கள். இப்பெரியாருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

கலாநிதி L.E.N. பெர்ணாந்து அவர்களுக்கு.

கலாநிதி L.E.N. பெர்ணாந்து அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் நன்கு தகைமை பெற்றவர். இலங்கை மத்திய வங்கியில்

இவர் “ஒளிமிகு அனல்ப் பொறி (Bright spark) என்று சிலரால் வர்ணிக்கப்பட்டதைப் பல தடவைகளில் எனது காதலே கேட்டிருக்கின்றேன். முன்னொருகால் நிதி மந்திரியாக இருந்த திரு. ரொணி டி மெல் அவர்களால் இவர் மக்கள் வங்கியின் தலைவராகவும், அதன் பின், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் மாற்று நிறை வேற்று இயக்குனராகவும் (Alternate Executive Director-IMF) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்று கூறினால், இவரது தகைமையை இட்டு மேலாக எதுவும் கூறத் தேவையில்லை. இலங்கை மத்திய வங்கியில், இவருடன் இருபது ஆண்டுகள் சமகாலத்தில் கடமை புரியும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது மல்லாமல், மத்திய வங்கியின் பொருளாதார ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்திலும், மத்திய வங்கியின் புள்ளி விபரத் திணைக் களத்திலும், அவருடன், அவரது நேரடிக் கண்காணிப்பில் பணிபுரியும் பாக்கியமும் எனக்குக் கிடைத்தது. இவரிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டவை, அளப்பரியன. இவர் திறமையை மதிப்பவர். சொற்களை அளந்து பேசுபவர். பல அதிகாரிகளால் இருட்டடிக்கப்பட்ட எனது திறமையை, வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர். அவருக்கு நான் கடிதங்கள் எழுதினால், “உனது கை எழுத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, நீ சுகமாகவே இருக்கின்றாய் என்று தெரிகிறது” என்று குறிப்பிடுவார். மட்டக்களப்பு இராமக் கிருஸ்ணமிசன் சிறுவர் இல்லத்தில் ஒரு நாள் தங்கும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து அவரது அன்பளிப்பைத் தொடர்ந்து அனுப்பிக் கொண்டு வந்ததை நான் அறிவேன். இப்பெரியார் இந்நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றார் என்பதனை, இந்நூலின் பின்புற அட்டையில் காணப்படும் அவரது மதிப்பீட்டிலும், அதன் தமிழாக்கம் ஒன்றை நூலினுள்ளே கலாநிதி L. E. N. பெர்ணாந்து அவர்களின் பேனாவிலிருந்து ‘நூலாசிரியரைப் பற்றி....’ என்னும் தலைப்பின் கீழும் காணலாம். கலாநிதி பெர்ணாந்து அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் வைத்திய கலாநிதி T. வரகுணம் அவர்களுக்கு.

எனது நூலை மதிப்பீடு செய்த ஈழத்துப்பூராடனார் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள் “இதை ஆங்கிலத்திலும் எழுதி விடுங்கள். தமிழறிவு இல்லாதவர்களும் இதைப் படித்துப் பயனுறுவர்” என்று கேட்டுக் கொண்டதின் அடிப்படையில், எனது சிற்றறிவைக் கொண்டு, இதை ஆங்கிலத்திலும் எழுதி முடித்தேன்.

இந்தப் பகுதிக்குரிய மதிப்பீட்டை, மட்டக்களப்பு மண்ணில் தோன்றிய ஒருவரைக் கொண்டு எழுதினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எனது கருத்தில்க் கொண்டு, பேராதேனியப் பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடத்தின் முன்னாள்ப் பேராசிரியரும், இப்பொழுது கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகவும் பணிபுரியும் வைத்திய கலாநிதி T. வரகுணம் அவர்களை அணுகினேன். இவர் முன்னொருகால் உலகச் சுகாதாரச் நிறுவனத்தில் (WHO) ஓர் உயர் அதிகாரியாகவும் பணிபுரிந்தவர். அன்னாரின் மதிப்பீட்டை இந்நூலின் ஆங்கிலப் பகுதியில் காணலாம். வைத்திய கலாநிதி த. வரகுணம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

திரு. செ. உருத்திரமூர்த்தி அவர்களுக்கு.

இந்நூலை நான் எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளையில் எழுந்த சில ஐயப்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சில நூல்களை இலங்கையிலிருந்து பெறவேண்டியதாய் இருந்தது. மட்டக்களப்பு வீரகேசரிப் பணிமனையில் பல ஆண்டுகளாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டுவரும் திரு. செ. உருத்திரமூர்த்தி அவர்கள் எனக்குத் தேவைப்பட்ட நூல்களைப் பெற்றுத் தருவதில் பாரிய உதவியைப் புரிந்ததுமல்லாமல், சிறந்த படப்பிடிப்பாளர் ஒருவரைக் கொண்டு, இந்நூலில் காணப்படுகின்ற எல்லாப் படங்களையும் பெற்றுத் தருவதிலும் பெரிய உதவியைப் புரிந்துள்ளார். திரு. செ. உருத்திரமூர்த்தி அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உருத்தாகுக.

திரு. S. ஜெயானந்திரகுமார் அவர்களுக்கு.

திரு. S. ஜெயானந்திரகுமார் அவர்களால் எடுக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்ட படங்களே எனது நூலை அலங்கரிக்கின்றன. இவர் ஒரு சிறந்த படப்பிடிப்பாளர். மட்டக்களப்பு நகரத்தினில் அமைந்துள்ள ஜெயா ஸ்டூடியோவின் உரிமையாளரும் கூட. திரு. ஜெயானந்திர குமார் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

திரு. தினேஸ் ஆனந்தவேல் அவர்களுக்கு.

திரு. தினேஸ் ஆனந்தவேல் அவர்கள் வளர்ந்து வரும் ஒரு இளம் மின்கணினி வரைகலைக் கலைஞர். (Graphic Artist). எனது நூலின் முன் அட்டைப் படமானது, இவரது கலை வண்ணமே. மேலும், நூலின் உள்ளே காணப்படுகின்ற விநாயகப் பெருமானின்

படம், நடராஜர் நடனச் சிலைப்படம் ஆகியவற்றுடன் மற்றும் எல்லாப் படங்களையும் முறைப் படுத்தியவர் (Formating) அவரே. திரு. தினேஸ் ஆனந்தவேல் அவர்களின் கலை மென்மேலும் வளரவேண்டும் என வாழ்த்தி, அவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

செல்வி ஆர்த்தி வேலுப்பிள்ளை திரு. மா. கனகசபாபதி ஆகியோருக்கு

எனது நூலின் ஆங்கிலப் பகுதியை, அழகுற அச்சக் கோர்த்துத் தந்தவர் செல்வி ஆர்த்தி வேலுப்பிள்ளை ஆவார். அதே போன்று அழகுற எனது நூலின் தமிழ்ப் பகுதியை, அச்சக்கோர்த்துத் தந்தவர் திரு. மா. கனகசபாபதி ஆவார். இவர்கள் இருவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எனது துணைவியார் திருமதி சொர்ணம்மா தங்கராசா அவர்களுக்கு.

நான் எனது நூலை எழுதியமை, ஒரு கரடுமுரடான பயண மென்றால், அப்பயணத்தில் என்னுடன் உறுதுணையாய் வந்தவர் எனது துணைவியார் திருமதி சொர்ணம்மா தங்கராசா ஆவார். மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாக அவர் கடமையாற்றிய அனுபவம், எனது நூலின் செம்மைக்கு மிகவும் பயன் தருவதாய் இருந்தது. அவருக்கும் எனது அன்பு நன்றி.

உசாத்துணை நூலாசிரியர்களுக்கு.

என்னுடைய நூலில் நான் வரவு வைத்துள்ள கருத்துக்களையும், அனுபவங்களையும் நிரூபணம் செய்வதற்காகப் பல அறிஞர்களின் படைப்புகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், வேத வாக்குகள் ஆகியவற்றை, எனது நூலில் கையாண்டுள்ளேன்.

இந்த வாய்ப்பினை நான் பெற்றுக் கொண்டதற்காக இப்பெரியார்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியைப் பதிவு செய்து வைக்க விரும்புகின்றேன்.

06. முன்னுரை

ஒவ்வொரு மனிதனதும் சாதனைக்குப்பின்னால், ஓர் உந்துசக்தி இருக்கின்றதென்பது, முற்றிலும் உண்மை. அந்த உந்துசக்தியானது, அச்சாதகனின் மனதில் எழுகின்ற, அவனது ஆசையோடு கலந்த, ஓர் உணர்ச்சியாக இருக்கலாம். அல்லது, மற்றொருவரின் வேண்டுகோலாகவோ அல்லது, அவரது தூண்டுகோலாகவோ இருக்கலாம்.

ஒரு யானைக்குத் தன் பலத்தைப் பற்றித் தெரியாது என்பார்கள். ஆனால், அந்த யானையின்மேல் ஒரு சிறிய மனிதன் இருந்துகொண்டு, அவன் கொடுக்கின்ற சில சமிக்ஞைகள் மூலம், யானையானது பாரிய சக்திவாய்ந்த காரியங்களைச் செய்து விடுகின்றது. மனிதனும் இப்படித்தான். எனக்கும் இதுதான் நடந்தது.

நான் இலங்கை மத்திய வங்கியில், ஒரு அதிகாரியாக இருந்த காலத்தில் எனது மேலதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பல ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி அறிக்கைகளைத் தயார் செய்தும், நெறிப்படுத்தியும் இருக்கின்றேன். இவைகளின் பின்னால், எனது மேலதிகாரிகளின் வேண்டுகோள்கள் எனக்கு உந்துசக்தியாய் அமைந்திருந்தன. நான் “இந்த மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையர் மான்மியம்” என்னும் நூலை எழுதுவதற்கு, எனக்கு யானைப்பாகனாக இருந்த காரணகர்த்தா, திரு. தம்பிராசா வசந்தகுமார் ஆவார். இது போலவே சுவாமி விபுலாநந்தருடைய நினைவுநாள் விழாக் கவியரங்கத்திலும், என்னை மேடையில் ஏற்றிவைத்து, எனக்குப் பெருமையைத் தேடித்தந்த “யானைப்பாகன்” எங்களின் மதிப்புக்குரிய வித்துவான் க. செபரெத்தினம் ஐயா அவர்களாவர்.

வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பார்கள். ஒரு சிறுபிள்ளையானது, தனது சிறுபராயத்தில் செய்கின்ற சில காரியங்களை மையமாக வைத்துக் கொண்டு, அங்குழந்தையானது, தன் பிற்காலத்தில் எத்தன்மை கொண்ட மனிதராக மாறலாம் என்பதனை அறியமுடியும் என்று, வல்லுநர்கள் சிலர் கூறுகின்றார்கள். உதாரணமாக ஒரு இளைஞன் கூர்க்கருவி ஒன்றால் தனது பெயரை ஒரு மரத்தின் மேல்பட்டையில் வெட்டிப் பதிக்கின்றான். வேறு

இளைஞன் ஒருவன், எளிதில் எட்டமுடியாத கற்பாறை ஒன்றின்மேல்த் தாவி, தனது பெயரை அங்கு பொறித்து விடுகின்றான். இவர்களைப்பற்றி, உளநூல் ஆசிரியர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கும் பொழுது, தங்களது பெயர்களைச் சரித்திர வரலாறுகள் கூறவேண்டும் என்று, அவர்களுடைய அடிமனதில் புதைந்து கிடக்கின்ற எண்ணங்களின் சிந்தனைச் சிதறல்களே இவைகளுக்கும் காரணம் என்று கூறுகின்றார்கள். இமயத்தின் உச்சியை ஏறிப் பிடித்தவனும், சந்திரனுக்குச் சென்று மீண்டவனும், மற்றும் பலகலைகளிலும் வேறு துறைகளில் பலசாதனைகளைப் புரிந்தவர்கள் எல்லோரும், தங்கள் தங்கள் பெயர்களை உலகத்தின் வரலாற்று ஏட்டில் பதித்து விட்டுத்தான் சென்றுள்ளனர். சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஈடும் இணையுமற்ற படைப்பு யாழ்நூலாகும். இலக்கியம், விஞ்ஞானம், கணிதம், இயல் இசை நாடகம், ஆங்கிலம் மற்றும் பிறமொழிகளில் அவர் பெற்றிருந்த பாண்டித்தியத்தின் உந்து சக்தியே அவரது இப்படைப்புக்குக் காரணங்களாகும். அன்னாரது யாழ் நூலானது, யாரும் சுவாமியவர்களைப் போன்ற அறிவுடைத் தனி மனிதர் ஒருவர் இம்மண்ணில் மீண்டும் தோன்றும்வரை, யாருக்கும் எட்டாத வானத்துச் சந்திரனாகவே இருக்கும். ஏன், சில மாதங்களுக்கு முன், மூன்று தினங்கள் தொடர்ச்சியாக தரையில் இறங்காது, விமானத்தில் பறந்து, உலகை வலம் வந்து, ஒரு மாபெரும் சாதனையை ஒருமனிதர் சாதித்துவிட்டார். தரை இறங்கியதும், “எனது நீண்டகால ஆசையொன்று இன்று நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது” என்று தன்னைச் சூழ்ந்து நின்ற மக்கள் மத்தியிலும் நிருபர்கள் மத்தியிலும் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கும்பொழுது குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படிப் பட்டவர்களின் சாதனைகள் யாவும் உலகத்தின் வரலாற்றில் காணப்படும் மைல்தூண்களே. இஃது இவ்வாறிருக்க, மனிதன் ஒருவனுக்கு எத்துணைத்திறன் இருந்தும், எத்துணை அவாவிருந்தும், அத்திறன்களை ஒரு சாதனையாக வெளிக்கொணர்வதற்கு, ஏற்ற வசதிகளோ அல்லது அவகாசங்களோ இல்லையெனின், பாகனில்லாத யானையின் சக்தியானது, யானையினுள் உறங்கிக் கிடப்பதுபோல அவனுள்ளே அடங்கிக் கிடக்கும் என்பதும் தெளிவாகும்.

எனது வாழ்க்கையானது, சிறுபராயம் இருந்தே ஒரு எதிர்நீச்சலாக இருந்ததுமல்லாமல், அன்றாட வாழ்க்கையில் எழுந்த சவால்களை எல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியதாய் அமைந்திருந்தது. பொறாமை நிறைந்த இன்றையச் சமுதாய அமைப்பில், எனது அலுவலக

வாழ்க்கையானதும், பல போட்டிச் சவால்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும், எனக்கு இடப்பட்ட கட்டளைகள், அனைத்தும் கரும்பு தின்பதற்குக் கிடைத்த கூலி என்றே நான் கூறுவேன். பொருளாதாரத்துறையில், கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்களால் செய்ய முடியாது கைவிடப்பட்ட ஆராய்ச்சி அறிக்கைகளைக்கூட திறம்படத் தயாரித்து, எனது மேலதிகாரிகளின் மதிப்பைப் பெற்றதோடு சக அதிகாரிகள் பலரின் காழ்ப்பு உணர்வுகளையும் கண்டுள்ளேன். பல்கலைக்கழகப் பட்டமில்லாமல், எனது சேவைத்திறன் அடிப்படையில், உயர் அதிகாரியாக இலங்கை மத்திய வங்கியின் ஆளுநரால் நான் நியமனம் பெற்றது மட்டுமல்லாமல், பல பட்டதாரிகளின் சேவைகளையும் நெறிப்படுத்தியுள்ளேன். சர்வதேச நிதிநிலையங்களின் பிரதிநிதிகள், மற்றும் நூற்றுக்கும் மேலான சக மத்திய வங்கி அதிகாரிகளின் முன்னிலையிலும் கருத்துரை வழங்குமாறு நிறுத்தப்பட்டேன். அதிலும் ஏற்றம் கண்டேன். எனது விரிவுரையின் தரம் அறிந்த எனது இயக்குனரான மேலதிகாரி, எனது கருத்தை ஒரு அறிக்கையாகத் தயாரித்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டதின் பிரகாரம், அவ்வண்ணம் அதைத் தயாரித்துக் கொடுத்தேன். அவ்வறிக்கையில் தனது கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பொழுது "A statistical Report written in poetic Language", அதாவது "ஒரு புள்ளி விவர அறிக்கையானது புலவரின் பாணியில் எழுதப்பட்டுள்ளது" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இவ்வறிக்கையானது, பெரும்பான்மை இனத்தவர் ஒருவருக்குக் கலாநிதிப்பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பல ஆண்டுகளாக ஒரு இறுக்கமான செலாவணிக்கட்டுப் பாட்டுக்குள் இயங்கி வந்த இலங்கை அரசாங்கமானது, இன்று கட்டுப்பாடுகளற்ற திறந்த வர்த்தக அமைப்புள்ளதாக மாற்றம் பெறுவதற்கு முன்னோடியாய் இருந்தது என்னால் எழுதப்பட்ட Investment Trends in the Private Corporate Sector - 1981/82, 1982/83, 1983/84 எனது ஆராய்ச்சி அறிக்கை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க இன்னுமொரு விடயமாகும். இப் பொறுப்புகளை யெல்லாம் திறம்பட நான் செய்வதற்கு உறுதுணை புரிந்தது, இலங்கை மத்திய வங்கியில் அமைந்துள்ள ஆராய்ச்சித்துறை நூலகமும், தான் பெற்ற பிள்ளைகள் சிறப்புடன் வாழவேண்டும் என்று எங்களது வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாய் இருந்து அயராது

உழைத்த எங்கள் அன்புத் தாயாருமேயாகும். எனது மேலதிகாரியாக இருந்து, பின் சர்வதேச நாணயநிதியத்திற்கு (International Monetary Fund) மாற்று நிறைவேற்று இயக்குனராக நியமனம் பெற்றுச்சென்ற Dr. L.E.N. Fernando B.A. (Hons), Ph.D. (Hull), Alternate Executive Director in the International Monetary Fund, Washington D.C. (1987-2004) அவர்களால் வழங்கப்பட்டு, இந்நூலின் பின்புற அட்டையை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சான்றிதழானது நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள எல்லாவற்றையும் மதிப்பீடு செய்கின்ற ஓர் அளவுகோலாகும்.

நான் இவைகளை இங்கு ஏன் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால், முன்பு கூறியதுபோல, எதனைச் சாதிப்பதென்றாலும், அதற்கு கட்டாயம் உந்து சக்தியொன்று இருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என்ற இந்த நூலை எழுதுவதற்கும், 18-07-2004இல் இடம்பெற்ற சுவாமி விபுலாநந்தருடைய ஐம்பத்திஏழாவது நினைவு நாள் விழாக் கவியரங்கத்தில் பங்கு கொள்வதற்கும், இவைகளின் பின்னணியில் இருந்த உந்துசக்திகள்தான் காரணமாகும். இந்த நூலை நான் எழுதுவதற்கு கர்த்தாவாக இருந்தவர், எல்லோராலும் அன்புடன் பாபு என்று அழைக்கப்படுகின்ற, பாடும் மீன் குழுவைச் சேர்ந்த தம்பிராசா வசந்தகுமார் ஆவார்.

நான் எங்களின் குலதெய்வமாகிய விநாயகப்பெருமானை வணங்குபவன். மாமாங்கப் பிள்ளையாரின் முன்னிலையிலே எனது மாங்கல்யத் திருமணத்தையும் வைத்துக் கொண்டவன். இப்பெருமானைப்பற்றிய இந்த ஆராய்ச்சி நூலை எனது காணிக்கையாக எழுதவேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இருந்திருக்க வேண்டும். மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயமானது, மிகவும் பழமை வாய்ந்த ஒரு திருத்தலமாகும். இக்கோயிலானது, இராமாயண காலத்துடனும், இலங்கையின் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தை அரசு புரிந்து ஆடகசவுந்தரி என்னும் இளவரசியுடனும் தொடர்பு உடையதாக, சரித்திர வரலாறுகள், காதைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அறியக்கிடக்கின்ற ஒரு பழம்பதியாகும். இத்தனை பழமை வாய்ந்த திருத்தலத்திற்கு, ஒரு கோபுரம் இல்லாதிருப்பது ஒரு பெருங்குறையாகும். இக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக நிதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம்,

மட்டக்களப்பு மண்ணில் தோன்றிய கவிஞர்களால் மாமாங்கேஸ்வரர் மேல்ப் பாடப்பெற்ற சில தலைசிறந்த பாடல்களைத் திரட்டி, தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த முன்னணிப் பாடகர்களாய் இன்று விளங்குகின்றவர்களைக் கொண்டு இசைஅமைத்தும் பாடவைத்தும் “தீர்த்தக்கரையினிலே.....” என்ற தலைப்பின் கீழ், ஒலிநாடாக்களிலும் ஒலிக் குறுந்தட்டுகளிலும் பதிவு செய்து, கனடாவிலும் முறைப்படி வெளியிடுவதற்கு, விளம்பர அறிக்கை ஒன்றைத் தயார் செய்து தரும்படி, நண்பர் பாபு என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டதின் பிரகாரம், அவ்விளம்பர அறிக்கையை எழுத முனைந்தேன். இதனை எழுதிக் கொண்டுவரும் பொழுது, சில கவிதைகளில் காணப்பட்ட சில கருத்துக் கூறுகள் எனது மனத்தை ஈர்த்தன. அவை, கவிஞர் சிவாநந்த தேவனின் கவிதையில்,

“ஆடக சவுந்தரியின்
அல்லல் தீர்த்தவனே”

என்று பாடப்பட்டுள்ளதும், இதே கருத்தைக் கவிஞர் பவன் அவர்கள்,

“ஆடகசவுந்தரியைக்
காத்தவனே”

என்று பாடி இருந்ததும்,
அடுத்தபடியாக

“அநுமனின் வால் நெருப்பை
அணைத்து வைத்த”

என்று கவிஞர் மூனாக்கானா அவர்கள், அவரது கவிதையில் பாடியிருந்ததும், கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் அவரது கவிதையில்

“இராமனின் பூசைக்காக
இலிங்கமானவன்”

என்றும், கவிஞர் குணரெத்தினம் அவர்கள்,
தனது கவிதையில்

“கோதண்டம் ஊன்றியதால்
குளமானவன்

அந்தக்குளந்தானே
அமிர்தம் ஊறும் நதியானது”

என்றும் பாடி இருந்தவையுமாகும். ஆடக சவுந்தரியின் சரிதை மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் சரித்திர வரலாற்றோடு தொடர்புடையதாய் இருக்கையில், அடுத்து வரும் கவிதைகளில் காணப்படும் கருத்துக்களும் இராமாயண காலத்துடன் பின்னிக் கிடக்கக் காண்பதால், இவைகளின் பின்னணியில் இருக்கக்கூடிய வரலாற்று உண்மைகளை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தமையால், பல புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்க்க நேரிட்டது. இதன்பயனாக, தகவல்கள் கூடின. பக்கங்களும் கூடின. எனது நண்பர் பாபு கேட்டுக்கொண்ட வண்ணம், இரண்டு அல்லது மூன்று பக்கங்களில் விளம்பரக்கொத்தை எனக்கு எழுத முடியாமற்போகவே, எனது நண்பர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின் உதவியை நாடினேன். இதனைப் பார்த்துவிட்டு “இதை ஒரு புத்தகமாகவே வெளியிட்டு விடலாமே” என்று அபிப்பிராயம் கூறினார் கலாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்கள். இதைக் கேட்டதும் எனக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. நானாவது புத்தகம் எழுதுவதாவது என்று எனக்குள்ளே எண்ணிக் கொண்டேன். வீடு வந்ததும், எனது துணைவியாரின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டேன். அவரும் நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்களின் கருத்தையே கூறினார். இதன் விளைவுதான், ‘மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்’ என்னும் எனது நூலானது இன்று உங்களது கரங்களில்.

இந் நூலுக்கு சிவனுடைய பெயரையும் விநாயகப் பெருமானுடைய நாமத்தையும் இணைத்து, ‘மட்டக்களப்பு ‘மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்’ என்ற தலைப்பை ஏன் சூட்டினேன் என்பதற்குரிய காரணத்தையும் இங்கு கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். ஈஸ்வரர் என்னும் பதம் சிவபெருமானைக் குறிப்பதாகும். மாமாங்கேஸ்வரம் என்றால், மாமாங்கம் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவனுடைய திருத்தலத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆனால், இத்திருத்தலமானது, இன்று ‘மாமாங்கப் பிள்ளையார்’ ஆலயம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. வரலாறுகளும், ஆங்காங்கே பேசப்படுகின்ற கதைகளும், ஆதியில் இவ்வாலயமானது, ஒரு சிவன்கோயிலாக இருந்ததென்றும், காலப்போக்கில், இக்கோயில் ஒரு விநாயகர் ஆலயமாக

மாற்றம்பெற்று, மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயம் என்றும் வழங்கப்பட்டுவருவதையே உணர்த்துகின்றன. இந்த மாற்றத்திற்கு மட்டக்களப்பு இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறையே காரணமாய் இருக்கலாம் என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. ஆரம்பத்தில் ஒரு சிவவழிபாட்டுத் தலமாக இருந்து, காலப்போக்கில் விநாயகப் பெருமானது வழிபாட்டுத் தலமாக மாற்றமடைந்துள்ளமையால், இவ்விரு மூர்த்திகளின் பெயர்களையும் இணைத்து, 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என இந்த நூலுக்கு தலையங்கம் சூட்டியுள்ளேன்.

இந்த நூலை எழுதுவதற்கு நண்பர் பாபு உந்துசக்தியாய் இருந்ததுபோல, பாகனில்லாத யானையினுள் அடங்கிக் கிடக்கின்ற பாரிய சக்தி போல், என்னுள் புதைந்துகிடந்த ஒரு சிறிய கவித்திறனை, மேடையேற்றி வைத்து, எனக்குப் பெரும் பெருமையையும் மதிப்பையும் பெற்றுத்தந்தமைக்கு எனக்கு உந்துசக்தியாய் இருந்தவர் வித்துவான் க. செபரெத்தினம் ஐயா அவர்களே ஆவார். அவருடைய கட்டாயப்படுத்தலே எனது திறனை நானே அறிந்து கொள்ளுவதற்கு உறுதுணையாய் இருந்தது.

எனது கவிதையை "கிழக்கில் மறைந்த சூரியன்" என்னும் தலைப்பில் முடித்தெடுத்தேன். இதில் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், சுவாமி அவர்கள் தனது இமயமலை யாத்திரையின் அனுபவங்களை மட்டக்களப்பு மக்கள் மத்தியில் ஒருநாள் கூறும்பொழுது, சுவாமி அவர்களே தானாகப்பாடி, எல்லோரையும் வியக்கவைத்த, திருவாலி அமுதனாரின் திருவிசைப்பாவாகிய "பவளமால்வரையைப் பனி படர்ந்தனையதோர்" என்ற பாடலை, எனது கவிதையின் கடைசிப்பகுதியின் மையமாக வைத்து எழுதியிருந்ததுதான்.

இந்தப் பாடலை திரு. M.K. தியாகராஜா பாகவதர் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட இற்றைக்கு அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் திருநீலகண்டர் என்னும் திரைப்படத்தில் பாடியிருக்கின்றார். ஒலிநாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட இப்பாடலானது என்னிடம் இப்பொழுதும் இருக்கின்றது. தியாகராஜா பாகவதருடைய பாடல்கள் என்றால், நேரம் செல்வது தெரியாமல் இன்றும் கேட்டு ரசிப்பேன். அவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும்

என்னிடமுள்ளன. அவரின் சில பாடல்களை அவர் பாடும் சாயலில் இப்பொழுதும் பாடுவேன்.

விழாத்தினத்தன்று, நானும் சென்றிருந்தேன். மேடையில் எனக்கும் ஒரு முக்கிய இடம் கிடைத்தது. எனது பெயர் அழைக்கப்பட்டதும், கவிதையைப் பாடினேன். அவ்வேளையில் சபையோரின் முகங்களில் தோன்றிய முகபாவங்கள் என்னை ஆர்வப்படுத்தியதுமல்லாமல், அவர் களது ரசனையையும் காட்டியது. எனது கவிதை முடிந்ததும் பலர் எழுந்து நின்று கொண்டே கைதட்டினர். பலர் நிரையில் வந்து என்னைப் பாராட்டினர். வித்துவான் செபரெத்தினம் ஐயா அவர்கள், எனது கவிதையின் இருபத்தைந்து பிரதிகளைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டது எனக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்தது. அதுவுமல்லாமல், கிழக்கிலங்கையிலுள்ள முக்கிய பாடசாலைகள், நூலகங்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் அனைவருக்கும் தவறாது பிரதிகளை அனுப்பிவைக்குமாறும் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். ஈழத்துப் பூராடனார் கலாநிதி. க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள், எனது கவிதைக்கு அவரது “விபுலாநந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள்” என்ற நூலில், புத்தக வடிவில், உருவம் கொடுத்திருந்தார்.

என்னைக் கட்டாயப்படுத்திக் கவியரங்க மேடைக்கு இழுத்து, பெருமை தேடித்தந்த வித்துவான். க. செபரெத்தினம் ஐயா அவர்களுக்கும், எனது கவிதைக்கு புத்தகவடிவில் உருவம் தந்து, என்னை ஊக்கப்படுத்திய கலாநிதி. க.தா. செல்வராசகோபால் - ஈழத்துப்பூராடனார் அவர்களுக்கும் எனது அன்புசால் நன்றி.

“நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்”

என்பது ஒரு சினிமாப் பாட்டின் துணுக்கு. எங்களது வீடும் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைப் போலானது என்பதை ஓரிடத்தில் இந் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இக்கழகத்தின் பீடாதிபதி, எங்களது அன்புத் தாயாராவார். “கற்றது கைமண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு” என்னும் முதுமொழியை எங்களுக்கு அடிக்கடி கூறி எங்களை, ஆர்வப்படுத்துவார். அவரது உந்துதலால் நான் பெற்றுக் கொண்ட சிற்றறிவையும், எனது வாழ்க்கையின் அனுபவத்தையும் மூலதனமாகக் கொண்டு, எனது கருத்தினை இந் நூலில் வரவு வைத்துள்ளேன்.

இந்த நூலானது, எனது கன்னிப் படைப்பாதலால்,
வாசகர்களாகிய உங்களது தரவுகள், எமக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும்
அளிப்பதாக இருக்கட்டும்,

அன்புசால்
இளையதம்பி தங்கராசா
ஆசிரியா

4000 கிங் றோட்,
கிங் சிற்றி,
ஒன்ராறியோ, L7B 1K4
கனடா

“லட்ஜெம்ஸ்”
கடற்கரை வீதி
நாவற்குடா, மட்டக்களப்பு
இலங்கை

07. அணிந்துரை

பொருளாதார அறிவு
அருளாதார அனுபவம்

"A Statistical Report Written in Poetic Language..."

இவ்வாறு இலங்கை மத்திய வங்கி இயக்குநர் ஒருவர் தனது அமைப்பில் பணியாற்றிய ஒருவரின் ஆய்வு அறிக்கையைப் படித்துவிட்டுப் புகழ்ந்தார். மத்திய வங்கியின் நிதி பரிபாலனம் அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி பற்றி ஆராய்ந்து சமர்ப்பித்த இக்கட்டுரை இலங்கை நிதிக் கொள்கையில் பல மாற்றங்களையும் அபிவிருத்திகளையுள் செய்தது. பல முன்னோக்குப் போக்குகளைப் புகுத்தியது.

இதன் தமிழாக்கம் 'புள்ளிவிபரஞ் சார்ந்த ஆராய்ச்சி அறிக்கைக் கட்டுரையானது பா வடிவில் தரப்பட்டுள்ளது' என்பதாம். இங்கு இரு காரியங்கள் இணைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒன்று, பொருளாதாரத்தின் பாற்பட்ட வங்கியியல், நிதியியல், பணச் சுழற்சி, ஏற்றுமதி இறக்குமதி உள்நாட்டு உற்பத்தி, நாணயக் கட்டுப்பாடு என்பன மிகவும் கருகலான பகுதிகளாகும். பொதுவாக இவற்றின் தத்துவங்களையும் செயற்பாட்டுக் கருக்களையும் சாதாரணமான ஒருவரால் புரிந்துகொள்வது மிகவுஞ் சிரமமான காரியம். அத்தகைய கருகலான விடயத்தை ஆராய்ந்து நடைமுறைப்படுத்தவல்ல நெறிமுறையை வகுத்த ஒருவருக்கு இருந்தது சர்வதேசப் பொருளியல் அறிவு.

இரண்டாவது ஆங்கிலத்தில் இதனைச் சாதனைப்படுத்தும்போது பல தொழில்நுட்பச் சொற்களை உபயோகிக்க வேண்டும். அவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, உரிய இடங்களில் பொருத்திக் கட்டுரை ஆக்குவதென்பது இன்னும் சிரமமான காரியம்.

இத்தகைய சிரமமான காரியங்களை துச்சமாகக் கொண்டு இலக்கிய நடையில் பா வடிவில் பாரிய பொருளாதார

ஆய்வறிக்கையை ஒருவர்படைத்துள்ளார். அவர் வேறு யாருமல்ல இந்த நூலின் படைப்பாளி நாவற்குடா இளையதம்பி தங்கராசா அவர்களாவார்.

நெற் செய்கைக்காக வர்த்தக வங்கிகளால் வழங்கப்பட்ட கடன்கள், குறிப்பாக மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தில், ஏன் மீளப்பெறமுடியாத நிலையில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதனை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்குமாறு, இலங்கை மத்திய வங்கியின் புள்ளிவிபரத்திணைக்களத்தில் உதவி இயக்குனராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில், அத்திணைக்களத்தின் இயக்குனர் அவர்களால் திரு. இ. தங்கராசா அவர்கள் கேட்கப்பட்டிருந்தார்.

இது சம்பந்தமாக (The hazards of paddy cultivation) 'நெற்செய்கையில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகள் என்னும் தலைப்பில், திரு. தங்கராசா அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி அறிக்கையினைப் படித்துவிட்டு, ஆளுனருக்கு அனுப்பிவைப்பதற்காக குறிப்பிட்ட அவரது கருத்துரை ஒன்றிலே மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இத்தகையுடைய புகழாரமொன்றைப் பெறுவதற்கு, திரு. தங்கராசா அவர்களின் அறிக்கையானது எத்தன்மையுடைய ஆங்கில மொழிப்பக்குவத்தையும் பொருளடக்கத்தையும் கொண்டதாக அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பது இங்கு புலனாகின்றது.

திரு. தங்கராசா அவர்களைப்பற்றிய இன்னுமொரு விடயத்தை நான் இங்கு குறிப்பிடுவதும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென நம்புகின்றேன். இது நடந்தது 1979ஆம் ஆண்டு காலமென எண்ணுகின்றேன். காலத்துக்குக்காலம் இலங்கை மத்திய வங்கி 'சமூகப்பொருளாதார - நுகர்வோர் நிதி' என்னும் ஆய்வை நடத்துவது வழக்கம். இது சம்பந்தமாக, பொதுமக்களுக்கு, விளக்கமளிக்கும் முகமாக, இலங்கை வானொலியின் 'செய்தியின் பின்னணியில்' என்ற தலைப்பின் கீழ், முதலில் அவருடன் நேர்காணலை நடாத்திய சற்சொருபவதி அம்மையார் அவர்களாலும், அதைத் தொடர்ந்து இலங்கை மத்திய வங்கியின் இயக்குனர் திரு. S. ஈஸ்பரதாசன் அவர்களால் நடாத்தப்பட உரையாடலிலும், திரு. தங்கராசா அவர்களிடம் தொடுக்கப்பட்ட கேள்விகளையும், அக்கேள்விகளுக்கு

திரு. தங்கராசா அவர்கள் வழங்கிய கருத்துரைகளையும் விளக்கங்களையும் கேட்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தவேளையில், இவர் மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்பதும் அன்னார் எனது சொந்தக்காரர் என்பதும் எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. பொருளாதாரத்தை ஒரு பாடமாக உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு படிப்பித்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு, இந்த நேர்காணலும், உரையாடலும், மிகவும் பயனுள்ளதாய் அமைந்திருந்தது. இவர் மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்பதையும் எனது சொந்தக்காரர் என்பதையுந் தெரிந்துகொண்டபின், நான் பெற்ற பெருமையை நானே அறிவேன். இவரது திறமையை அறிந்திருந்த காரணத்தினாலேயே, 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப்பிள்ளையார் மான்மியம்' என்னும் நூலைச் சற்று விரிவாக எழுதுமாறும் பணித்தேன். இந்நூலின் இறுதிக் கைப்பிரதியைப் படித்ததும் மனநிறைவும் பெற்றேன்.

எனக்குக் கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப்பட்டம் அளித்ததை பாராட்டிக் கனடா வாழ் மட்டக்களப்பு மக்கள் ஒன்றியம் எடுத்த விழாவில் இவர் பங்குபற்றி ஆற்றிய உரையைக் கேட்ட நான் கடல் கடந்த நாடுகளில் மட்டக்களப்புத் தாயகத்தின் பண்பாட்டை மேம்படுத்தத்தக்க ஒருவர் கிடைத்துவிட்டார் என்றே நம்பினேன். அதன்பின்னர் அவர் பங்குபற்றும் நிகழ்வுகளில் தனக்கே உரித்தான முத்திரையைப் பதித்து வருவது எதிர்காலத்தின் நம்பிக்கை விளக்காகத் துலங்குகிறது.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம். ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று என்னும் பண்புகளைத் தமிழினம் காடுகளில் திருத்தலங்களாகவும் நாடுகளில் ஆலயங்களாகவும் வீடுகளில் குலதெய்வ வழிபாட்டுப் பந்தல்களாகவும் அமைத்து வாழ்வதால் நிலைப்படுத்தி வருவது கண்கூடு. எனவேதான் அவர்கள் கடல்கடந்து வாழும் இடங்களிலும் இதைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

18ம் நூற்றாண்டில் பிஜி. நிநிடிடாட், மோரிஸ், நியூனியன், மலேசியா முதலிய இடங்களுக்கு கடல்கடந்து வாழ்ந்த தமிழர் ஆங்கெல்லாம் ஆலயங்கள் அமைத்தனர். அந்தச் சைவ ஆலயங்கள் எல்லாம் இன்றுஇந்து ஆலயங்களாகி நிலைப்பட்டு வருகின்றன. இதேபோல 1980திலிருந்து ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோர்

வாழும் ஐரோப்பிய அமெரிக்க அவுஸ்திரேலிய நாடுகளிலும் பல ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

எங்கெல்லாந் தமிழர்கள் குடியேறி வாழத்தொடங்கிவிடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் ஒரு சில வருடங்களில் ஒரு ஆலயமுந் தோன்றி விடுகிறது. தசாப்த காலங்களுள் அங்கு ஆலயத்தின் தொகையும் அதிகரித்து விடுகிறது.

இவ்வாறான ஆலயங்களுக்கு இரு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று அந்தத் திருப்பதியின் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மகிமைகளைக் கூறும் அதன் மான்மியம், இதனைத் தலபுராணமென்றும் சொல்வதுண்டு.

அடுத்தது அதன் வரலாறு. எப்போது, யாரால் அந்த ஆலயம் எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அக்காலத்தில் ஆட்சி செய்தவர்கள் அளித்த கோயில் மானியம், மதிப்பு என்பனபற்றிய உரிய ஆவணங்களின் செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், கற்சாசனங்கள் அரசப்பதிவுகள் அகழ்வாய்வு அடையாளங்கள் என்பன பற்றிய தகவற் தொகுப்பை எடுத்துக் கூறும் ஆய்வு நூல்கள்.

இத்துடன் ஒரு ஆலயம் எப்போது புனர்நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டது. சிறப்பாக அதன் தீர்த்த ஊற்று எப்படிப்பட்டது. எங்கிருந்து அது பெருகி வருகிறது என்னும் ஆய்வுமாகும். மட்டக்களப் அமிர்தகழியில் அமைந்துள்ள திருப்பதியை மாமாங்கம் என்றழைப்பதுண்டு. மாமாங்கம் என்பதை ஒருகாலகட்டமாகக் கொள்வர். அதன் கால இடைவெளி பனிரெண்டு வருடங்களாகும். குறிஞ்சி மலர்வதன் காலஇடைவெளியும் மாமாங்கப் பெருக்கின் இடைவெளியும் ஒரு மாமாங்க காலமே. மாமாங்கம் எனும்போது உரிய காலத்தில் மட்டும் ஊற்றெடுக்கும் ஒரு தீர்த்தப் பெருக்கு என்பதே பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்தில் உள்ள கும்பகோணத்தலமும் திருமுருகன் பூண்டியில் உள்ள மாமாங்கக் குழியும் இத்தகையன.

இத்தகைய கோயில் வரலாறுகள் அது அமைந்துள்ள இடத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றன. அவ்வாறு பல இடங்களின் பதிவுகள் ஒரு நாட்டின் வரலாறு ஆகின்றது. எனவேதான் நான் எனது மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள்

எனும் நூலில் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பூர்வீக சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமாக அமையத்தக்க ஆவணத் தகவல்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். அத்தகைய ஒரு பணியை இந்த நூல் முன்எடுத்துச் செல்கிறது.

கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நூலாசிரியர் தன் கைக்கெட்டாத் தூரத்தில் இருந்துகொண்டு ஒரு மான்மியத்தைப் படைத்தள்ளார். அவர் தாயகத்தில் வசிக்கும் நிலையில் இருந்தால் இவரது ஆய்வுத்திறனுக்கு ஏற்ப மாமாங்கத் தீர்த்த வரலாறு என்னும் நூலாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கும். இதை வாசித்து முடித்தபோது என் மனம் இதை அமிர்தகழி மாமாங்கத் தீர்த்த மான்மியம் என்றுதான் அடையாளங் கண்டுள்ளது. நான் 1992ம் ஆண்டில் இந்தப் பதிக்கு வித்துவான் சரவணமுத்தன் படைத்த மாமாங்கப் பதிகத்துக்கு உரைகண்டபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு இந்த நூல் மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால்
ஈழத்துப்பூராடனார்
#3 1292 Sherwood Mills Blvd.
Mississauga
Ontario, Canada
29-07-2006

“எவனது நெஞ்சு ஏழை மக்கட்காகத்
துயரத்தில் அழுமோ, அவனையே யான்
மகாத்மா என்பேன்.”

~ சுவாமி விவேகானந்தர்

08. நூலாசிரியரைப் பற்றி

திரு இ. தங்கராசா அவர்கள் கிழக்கிலங்கையிலே மட்டுநகரை அண்மித்துள்ள நாவற்குடா என்னும் கிராமத்தில் இளையதம்பி, பிள்ளையம்மா தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். பிறந்த திகதி 1932-04-08 ஆகும். இவருடன் உடன் பிறந்தவர்கள் அக்கா. அண்ணா, மற்றும் ஐந்து இளைய சகோதரர்கள்.

கஷ்டங்களின் மத்தியிலும் கல்வி வளத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதற்கு இவரின் குடும்பம் தகுந்த சான்றாக அமைகிறது.

மட்/சிவானந்தாவில் ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வி கற்ற தங்கராசா அவர்கள் சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையிற் தேறி, உயர்கல்வியைத் தொடர்ந்த போதிலும், வீட்டு நிலைமை வேலை தேட வேண்டிய அவசியத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது.

சி.பா.த. பரீட்சையில் ஒரே முறையில் எல்லாப் பாடங்களிலும் சித்தி பெற்று அவைகளுள் ஆறு பாடங்களிற் திறமைச் சித்தி பெற்றிருந்த தங்கராசாவுக்கு, இலங்கை மத்திய வங்கியில் எழுதுவினைஞர் பதவி கிடைத்ததில் ஆச்சரியமில்லை. இரு மொழிப்புலமையும், இயல்பாயமைந்த நுண்மாண் நுழைபுலமும், மத்திய வங்கியில் அமைந்துள்ள புகழ்பெற்ற நூல் நிலையத்தினைப் பயன் கொண்டு, வங்கி தொடர்பான சகல விடயங்களையும் நுட்பமாக அறிந்திட தங்கராசா அவர்களுக்குத் துணைநின்றன. இதன் பேறாக பதவி உயர்வுகள், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவரைத் தேடி வந்தன. பல்கலைக்கழகப் பட்டங்கள் எவற்றையும் பெற்றிடாத அவருக்கு, முதுநிலை அதிகாரிகளுள் ஒருவராகப் பதவி உயர்வும் மத்திய வங்கி ஆளுநரின் தங்க நாணயப் பரிசும் கிடைத்தபோது அனைவருமே வியந்து நின்றனர்.

வங்கியின் ஆளுநரும், உயர் அதிகாரிகளும் தங்கராசா அவர்களின் ஆற்றலில் பெருமதிப்பும், நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்ததால் முக்கியமான பணிகள் பலவற்றை அவரின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்திருந்தனர். உதாரணமாக இன்று இலங்கை அரசினால் கையாளப்படுகின்ற தாராள மயப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு தங்கராசா அவர்கள் சமர்ப்பித்த

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒன்று முன்னோடியாய் இருந்ததென்பதை இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். அவருடைய செயற்பாடுகள் அனைத்தும் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டன.

மத்திய வங்கியில் தொடர்ச்சியாக 38 ஆண்டுகள் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்ற தங்கராசா அவர்கள் கனடாவிற் குடியேறலானார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகள் மூலமான எழுத்துப் பணியை அவர் ஆற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடா சுவாமி விபுலாநந்தர் கலைமன்றம் வெளியிட்ட 'விபுலம்', புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் பூபாலபிள்ளை ஆகியோர் தொடர்பாகவும், மட்/காரைதீவு டாக்டர் பரசுராமன் தொடர்பாகவும் வெளியிடப்பட்ட நினைவுமலர்கள் முதலியவற்றில் தங்கராசா அவர்களின் ஆங்கில மொழிக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அக் கட்டுரைகள் அறிஞர்களாற் பாராட்டப்பட்டமையை இங்கு சுட்டிடல் பொருந்தும்.

தங்கராசா அவர்களின் தமிழ்ப்புலமை, 2004இல் நடைபெற்ற விபுலாநந்த அடிகளார் நினைவு விழாவிலேயே புலப்பட்டது. விழாவில் இடம்பெற்ற கவியரங்கிலே பங்கேற்று அவர் பாடிய கவிதை அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது. அவரது குரல்வளம் பிறவிச்சொத்து; இறைவனின் கொடை. கவிதையின் சிறப்பை அறியவந்த கலாநிதி செல்வராஜகோபால் அவர்கள், அக்கவிதையினை, தம்மால் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்ட 'விபுலாநந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள்' என்னும் நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். மேலும் அவரால் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்ட பிறிதொரு நூலான 'ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்' என்னும் நூலில் தங்கராசா அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட 'நாவலர் போற்றிப்பா' என்னும் கவிதையைப் பிரசுரித்து சிறப்புச் செய்துள்ளமையையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வித்துவான் செபரத்தினம் அவர்களின் பவளவிழா தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட மலரில் இடம்பெற்றுள்ள தங்கராசா அவர்களின் கட்டுரை, அவரின் கட்டுரை வன்மைக்கான பதச்சோறாம்.

தற்போது தங்கராசா அவர்களால் வெளியிடப்படும் மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என்னும் இந்நூலானது, அவரது பக்திச்சிறப்பு, சிந்தனைத் தெளிவு, ஆய்வுத்திறமை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதோடு, அவரது இருமொழிப்புலமைக்கும்

சான்றாக அமைகிறது. இந்நூல் தங்கராசா அவர்களுக்கு அழியாப்புகழை அளிக்கும் என்பது உறுதி.

தமது வாழ்வை வளப்படுத்தியவர்களுள் அருமைத் தாயார் அமரர் பிள்ளையம்மா அவர்களையும், வாழ்க்கைத் துணைவியார் சொர்ணம்மா ஆசிரியை அவர்களையும் முதன்மைப்படுத்தி வைத்தியத்துறை, பொறியியந்துறை, விளையாட்டுத்துறை ஆகிய துறைகளில் ஆற்றல் படைத்த நான்கு மக்களையும் பெற்று நிற்கும் தங்கராசா அவர்கள், தமது தாயார் ஈன்று புறந்தந்த பவள விழாவும் தங்களது திருமண வாழ்வின் பொன்விழாவும் ஒன்றாக அமையும் காலகட்டத்தில் (2007-04-08) தாம் படைத்த பக்தி இலக்கிய நூலை வெளியிடுவதில் நிறைவும், மகிழ்வும் அடைகிறார்.

வீத்துவான் தமிழ்ஒளி க. செபரத்தினம்
31 Muskox Drive
Scarborough, ON. M1B 6E7, Canada

09. கலாநிதி எல். இ. என். பெர்ணாந்து அவர்களின் பேனாவிலிருந்து....

(தமிழாக்கம்)

கடந்த 35 ஆண்டுகளாக திரு. இ. தங்கராசா அவர்களை நான் அறிவேன். குறிப்பாக இக்காலத்தின் அரைப் பாகத்திற்கு மேல், நாங்கள் இருவரும் இலங்கை மத்திய வங்கியில் சமகாலச் சேவையாளர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றோம். நிறைவேற்று அதிகாரிகளுக்குரிய தகுதியைக் கொண்டிராமல் சேவை செய்து கொண்டு வந்த திரு. தங்கராசா, அவரது பற்றுநிறைந்த சேவை, கடின உழைப்பு, சிந்தனைச் செறிவு ஆகியவற்றின் காரணமாக, 'நிறைவேற்று அதிகாரமில்லா' என்னும் வரம்பைத் தாண்டி, ஒரு நிறைவேற்று அதிகாரியாக உயர்ச்சி பெற்றமை, இலங்கை மத்திய வங்கியில் ஒரு சிலருக்குமட்டுமே கிடைத்த ஒரு தனித்துவச் சிறப்பாகும். இவருடைய புத்திக்கூர்மையும் அநுபவம் நிறைந்த சேவையானது, ஒரு பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியினால் ஆற்றக்கூடிய சேவையினை ஒத்ததாகவும், பொறுப்புடை மேலதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய தரமுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கக் காணப்பட்டது.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் புள்ளி விபரத் திணைக்களத்தில் திரு. தங்கராசா எனது நேரடி மேற்பார்வையில் சேவையாற்றிய காலத்தில், பல சமூக, பொருளியல் ஆராய்ச்சிகளை முன்னின்று நடத்திய வேளைகளில், முன்னிலைத்திறன் காணும் பங்களிப்புகளை இவர் செய்ததுமல்லாமல், இவர் கையேற்று நடத்திய விரிவான மதிப்பீடுகளில், நுட்பமான கருத்துக்கள், பலதரப்பட்ட புள்ளி விபரங்களுள் தேவையானவைகளை மட்டும் சேகரித்துக் கொள்ளல், தேர்ந்தெடுத்த புள்ளிவிபரங்களை ஒழுங்கான முறையில் கொத்தணிப்படுத்துதல், அங்ஙனம் கொத்தணிப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களை சரிவர நெறிப்படுத்துதல், நெறிப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களின் பலாபலன்களையும் தாக்கங்களையும் நோக்குத் தவறாமல் ஆய்வுகாணும் அறிக்கைகளை வரைந்து சமர்ப்பித்தல், ஆகிய அம்சங்கள் அனைத்தும், இவரை உயர்ச்சியின் வளைவுக் கோட்டில் உயர்த்தி நிறுத்தியது எனலாம். இதன் பயனாக, இவர் மத்திய வங்கியின் ஏனைய திணைக்களங்களிலும் தனது கடமையை இலாவகமாகச் செய்து முடிக்கும் திறன் கொண்டவராய்க் காணப்பட்டார்.

திரு. தங்கராசா அவர்களால் எழுதப்பட்டுச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்திலும் அவரது திறன் பிரதிபலித்தது. விசேடமாக, இலங்கை அரசாங்கம் இதுவரை நடைமுறையில் கையாண்டு வந்த நிதிக்கொள்கைகளில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு எத்தனித்த காலத்தில், அவரால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரையான, 'Investment Trends in the Private Corporate Sector - 1981/82, 1982/83, 1983/84' என்னும் ஆய்வறிக்கையானது, இன்று கையாளப்படுகின்ற தாராளமயக் கொள்கைக்கு, ஒரு முன்னோடியாக இருந்ததுமல்லாமல், ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையானது, எத்தன்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு, ஒரு முன்மாதிரியாகவும் அமைந்திருந்தது.

பல்வேறு துறைகளில் பயன்தரும் விதங்களில் திரு. தங்கராசா தனது சேவையை ஆற்றியதன் பயனாக, அறிவுச் செல்வத்தையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வரைதலில் மிகுந்த ஆற்றலையும் தேடிக்கொண்டார். ஒரு சமூகமானது மேலும் விருத்தியடைய, திரு. தங்கராசா அவர்களின் அநுபவங்கள் மிகவும் பயனுள்ளதாய் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் எனக்கில்லை. அவர் இனிமேலும் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும், அவர் மேலும் மேன்மையடைய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன். அவர் எழுதுகின்ற “மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்” என்னும் அவரது நூலிலும், அவருடைய இயற்கையான ஆய்வுத்திறனின் முத்திரை காணப்படும் என்பதிலும் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

Dr.L.E.N. Fernando, B.A. (Hons) Ph.d. (Hull)

Alternate Executive Director,

International Monetary Fund, Washington D.C. (1987 - 2004)

January 30, 2005

தமிழாக்கம்

“இந்த உலகில் மாற்றம் எதையும் காணவேண்டின்,
நீ அம் மாற்றத்தின் அங்கமாகிவிடு”

- மோகன்தாஸ் காந்தி

10. இறையருள் நாடி,

எந்த ஒரு காரியத்தையும் நாம் ஆரம்பிக்கும்பொழுதும், அக்காரியம் சிறப்புடன் நிறைவுபெற இறைவனை வேண்டிக்கொண்டு, அக்காரியத்தைத் தொடங்குவது எங்களின் மரபு. இதற்கேற்ப, எனது கன்னி முயற்சியான மட்டக்களப்பு 'மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என்னும் நூலானது, இனிது நிறைவுபெறும் வண்ணம் இந் நூலாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட கவிதைகள் மூலம் இறைவனருள் நாடி.

10-01 விநாயகப் பெருமானுக்கு -

1. முதலுக்கு முதலான மூத்தவனே
முதலுக்கு முதலான மூத்தவனே
என்னை - முன்னின்று காத்தருளும்
ஐங்கரனே அருள்வாய் (முதலுக்கு)
2. தத்துவப் பொருளான வித்தகனே
தத்துவப் பொருளான வித்தகனே
இந்த - தரணியைக் காக்க வந்த
உத்தமனே அருள்வாய் (முதலுக்கு)
3. ஞான விளக்கான கணபதியே
ஞான விளக்கான கணபதியே
எமக்கு - நற்கெதி தந்தருளும்
குணபதியே அருள்வாய்.... (முதலுக்கு)
4. ஔவைக் கிழவியிலே அன்பு கொண்டாய்
ஔவைக் கிழவியிலே அன்பு கொண்டாய்
அவள் - உன் அப்பனைக் காண்பதற்கு
அணைத்துச் சென்றாய் அருள்வாய்.... (முதலுக்கு)

5. அம்மையும் அப்பனுமே உலகம் என்றாய்
அம்மையும் அப்பனுமே உலகம் என்றாய்
அந்த - உலகத்தையே உனக்குள்
அடக்கி வைத்தாய் அருள்வாய்...

(முதலுக்கு)

6. ஓங்கார நாமமே உன் வடிவமையா
ஓங்கார நாமமே உன் வடிவமையா
உலகம் உறவோடு நலம் காண
அருளுமையா அருள்வாய்...

(முதலுக்கு)

10 - 02. சிவபெருமானுக்கு -

1. சிவனே சிவனே சிவனே
தில்லை நடராஜனே.

சிவனே சிவனே சிவனே
தில்லை நடராஜனே

2. சிவபதம் அடைவதற்கு
அருமருந்தே - நான்
உன்பதம் அடைவதற்கு
ஒரு மருந்தே...

(சிவனே)

3. சுந்தரன் உனைப்பாட
சுவைக்க நீ ஓடிவந்தாய்
வாழ்க்கைச் சுமையோடு நான் பாட
வரவென்ன தயக்கமையா.....

(சிவனே)

4. உன் கூத்தை நான் ஆட
உலகமே சிரிக்குமையா
என் கூத்தில் என் பாட்டில்
ஏனில்லை நாட்டமையா.....

(சிவனே)

5. பத்தனாய் உனைப்பாட
பக்குவத்தைத் தாருமையா
எத்தனாய்ப் பத்திகொள்ள
எனக்கென்ன புரியுமப்பா..

(சிவனே)

6. நரிகளைப் பரியாக்கி
நாட்டியம் ஆடிவிட்டு
பிட்டுக்கு அடிவாங்கி
உலகையே அடித்துவிட்டாய்

(சிவனே)

10 - 03. முருகப்பெருமானுக்கு

1. வரவேண்டும் மயில் மீதிலே
வரவேண்டும் மயில் மீதிலே
என் இறைவா நீ
தரவேண்டும் உன்பாதமே (வரவேண்டும்)

2. சுவையான தமிழாலே
தினம் உன்னை நான் பாட

சுவையான தமிழாலே
தினம் உன்னை நான் பாட
தீராத வினைதீர்த்து
தித்திக்கும் வாழ்வு தர (வரவேண்டும்)

3. தவறான வழி சென்று
தவித்திங்கு நிற்பேனை

தவறான வழிசென்று
தவித்திங்கு நிற்பேனை
தயவோடு கரம் நீட்டி
உன் பாதம் நான் சேர (வரவேண்டும்)

4. போதுமையா இப்பிறவி
 போதுமையா போதுமையா இப்பிறவி
 இன்னும் தாங்காதையா
 என் நலிந்த உடல்
 இப்பிறவியை முடித்து
 எனக்கு மெய்ப்பிறவி தந்தருள (வரவேண்டும்)

10- 04. சரஸ்வதி தேவிக்கு

1. கற்றவர் தொழுதேற்றும் கலைவாணியே
 கற்றவர் தொழுதேற்றும் கலைவாணியே - உன்
 பொற்பதம் நாம் பணிந்தோம் அருள்வாய் நீயே -(கற்றவர்)

2. வெள்ளைத்தாமரையில் நீ இருப்பாய்
 வெள்ளைத் தாமரையில் நீ இருப்பாய்
 வீணையை மீட்டிடவே ஓடி நீ வருவாய்

கற்றவர் நாவினிலே களிநடம் புரிந்திடுவாய்
 கற்றவர் நாவினிலே களிநடம் புரிந்திடுவாய்
 கொற்றவன் வாழ்வினிலும் கோணங்கள் தீட்டிடுவாய் (கற்றவர்)

3. தேயாத தேன் நிலவாய் ஒளி தருவாய்
 தேயாத தேன் நிலவாய் ஒளி தருவாய் - நீ
 தித்திக்கும் தேன் தமிழின் சுவையாவாய்

என் நாவில் குடியிருக்க நீ வருவாய்
 என் நாவில் குடியிருக்க நீ வருவாய்
 சங்கத் தமிழின்பம் நான் பெருக்க அருள்புரிவாய் - (கற்றவர்)

4. வற்றாத நீர் ஊற்றாய் நீ சுரப்பாய்
 வற்றாத நீர் ஊற்றாய் நீ சுரப்பாய் - எமக்கு
 வறுமையிலும் செம்மையினைப் புகட்டிடுவாய்

நெற்றிக்கண் மிரட்டலையும் நிகர் கொண்டாய்
 நெற்றிக்கண் மிரட்டலையும் நிகர் கொண்டாய் - நீ
 நீதியின் வழிநின்று வழக்குரைத்தாய் - (கற்றவர்)

5. நாவற்குடாவிலுறை கருப்பொருளே
 நாவற்குடாவிலுறை கருப்பொருளே - எமக்கு
 நற்கதி தந்தருளும் அரும்பொருளே

6. திக்கற்ற எங்களுக்கு ஒளிவிளக்கே
 திக்கற்ற எங்களுக்கு ஒளிவிளக்கே - நீ
 தீயதை நின்றழிக்கும்திருவுருவே அருளே (கற்றவர்)

10 - 05. இலக்குமி தேவிக்கு

பிறந்த மண் எனை விளிக்கும்
 பேரின்பம் தருவாய் தாயே சரணம்

1. செந்தாமரை உறையும்
 திருவுருவே சரணம்.
 மாலவன் மார்பில் ஆடும்
 இலக்குமி தேவி சரணம்.
2. தாமரை மலரை ஏந்தி
 தரித்திரம் ஒழிப்பாய் சரணம்.
 செம்பட்டால் அழகைக் காட்டும்
 செம்மணிக் குகையே சரணம்.
3. மோகனச் சிரிப்பினோடு
 முன் நின்று அருள்வாய் சரணம்.
 காதோடு இணையும் கண்ணால்
 காசினி அளந்தாய் சரணம்.

4. தமிழாய் இனிக்கும் எங்கள்
தங்கமா மலையே சரணம்.
தண்ணளி வெங்கடேசன்
தழுவிடும் திருவே சரணம்.
5. அலைகடல் அமுதமாக
அவதரித் தெழுந்தாய் சரணம்.
தாழ்வற்ற வாழ்வு தன்னை
வந்தெனக் கருள்வாய் சரணம்.
6. வறுமை தனையகற்றி
வளத்தினைத் தருவாய் சரணம்.
சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டினோடும்
தற்பெரும் புகழுமெனக் கருள்வாய் சரணம்.
7. செல்வத்தின் அதிபதியான
செல்வியானவளே சரணம்.
முவுலகும் தேடுகின்ற
முப்பெரும் பொருளே சரணம்.
8. பத்தினிப் பெண்கள் தம்மை
உன் பார்வையில் வைப்பாய் சரணம்.
வெற்றியின் சின்னமான
வீரத்தைத் தருவாய் சரணம்.
9. தரணியின் தனத்தை எல்லாம்
தன் வசம் கொண்டாய் சரணம்.
இளையவன் தனயன் என்னை
தாயன்புடன் அணைப்பாய் சரணம்.

10. இந்த நூலினை நான் படைக்க
 இரங்கி எனக் கருள்வாய் சரணம்.
 (நான்) பிறந்த மண் எனை விளிக்கும்
 பேரின்பம் தருவாய் தாயே சரணம்.

10 - 06. நிலையான பேரின்பம் நாடி -

1. நிலையான பேரின்பம்
 நீயருள வேண்டுமையா
 நித்தமும் உனைப்பாடும்
 நெஞ்சதைத் தாருமையா (நிலையான)
2. தொல்லை இரும் பிறவி
 தூர்ந்து விடவேண்டுமையா
 எம்மை - தொடர்ந்து வரும் துன்பங்கள்
 மாண்டுவிட வேண்டுமையா (நிலையான)
3. பத்தனாய் உனைப்பாட
 பக்குவத்தைத் தாருமையா
 எத்தனாய்ப் பத்தி கொள்ள
 ஏற்றமும் அருளுமையா (நிலையான)
4. பொன்னான நாளை எல்லாம்
 மண்ணாகக் கழித்துவிட்டேன்
 முப்பொருளாம் உந்தனையே
 பூசிக்க மறந்துவிட்டேன் (நிலையான)
5. உன் மடியில் நான் உறங்க
 உற்ற வரம் அருளுமையா
 இந்த - மண்பிடியை நான் விலக்க
 மன்னித்தும் அருளுமையா (நிலையான)

11. விநாயகப் பெருமானின் வடிவம்

நல்வினை தரும் நாயகன்
நாவற்குடா காட்டுப்பிள்ளையார்

முதலுக்கு முதலான மூத்தவனே - எம்மை
முன்னின்று காத்தருளும் ஐங்கரனே - அருள்வாய்
- ஆசிரியர்

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

11-01 விநாயகப் பெருமானின் சிலையின் விளக்கம்

விநாயகரது வடிவம் 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தின் சொரூபமாகும். அவருடைய முழுமையான தோற்றமானது மனிதனின் தோற்றத்துடன், மேலும் பல ஜீவராசிகளின் தோற்றங்களையும் கொண்டிருப்பதால், உலகின் எல்லாமே அவர்தான் என்கின்ற கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றதென்று கூறப்படுகின்றது.

பரமகம்ச யோகாநந்தர் தனது விளக்கவுரையில், பிள்ளையார் பிரணவ சொரூபம் என்றும், ஓம் என்னும் பிரணவந்தான் சகல ஒலிகளுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் ஜீவாதாரம் என்றும், ஓம் என்ற சொல்லே, சிருஷ்டியின் ஆதியும் அந்தமும் என்றும், ஓங்காரமே அணுவுக்கும் நுண்ணியதான அமைப்பின் சுழல் நாதம் என்றும், ஆகவே, அதுவே உலகத்தின் மூலாதார ஒலி என்றும், அந்த ஒலி நின்றிடின, உலக இயக்கமே நின்று, எங்கும் சூனியமாகி விடும் என்றும், ஓம் என்ற ஒலியே பேரண்ட இயக்க அதிர்வலை என்றும் குறிப்பிட்டு, பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒலிக்கும் ஓம் என்னும், நாதம், முக்குணங்களெனும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மூலம் தோற்றம் பெறுகின்றன என்றும் கூறுகின்றார்.

நடராஜப் பெருமானின் நடனச் சிலையில் கண்ணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் ஒவ்வொரு பொருள் இருப்பதுபோல, விநாயகப் பெருமானின் சிலையில் கண்ணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் ஒரு ஆழமான கருத்துண்டு. இவைகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ளல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

1. **யானை முகம்:** புத்திக் கூர்மையையும், அறிவாற்றலையும், ஓம் என்னும் வடிவம் போலான யானைமுகம் குறிப்பதாகும்.
2. **பெரிய காது:** பக்தர்களின் வேண்டுகளைக் கவனமாகக் கேட்டறிபவர் என்பதனையும், நல்லவை தீயவைகளை அறிந்து தீயவிளைவுகளை அகற்றும் வல்லமை கொண்டவர் என்பதனையும், மலவாதனைகள் தாக்காமல் மக்களைக் காப்பாற்றுபவர் என்பதனையும் குறிப்பதாகும்.

3. **தும்பிக்கை:** சிறியதோர் ஊசிமுதல், பாரிய மரங்களையும் பிடிதவறாது எடுத்துக் கொள்ளும் பக்குவத்தைக் கொண்டவர் என்பதையும், எப்பொழுதும் அசைந்து கொண்டிருக்கும் தும்பிக்கையினைப்போல் மக்களும் சுறுசுறுப்பாய் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பதாகும்.
4. **பெரிய உருண்ட வயிறு:** இந்த உலகமானது உருண்டை வடிவமானதென்றும், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதுமே தனக்குள் அடங்கியுள்ளது என்பதையும் குறிப்பிடுவதாகும்.
5. **ஐந்து கரங்கள்:** பஞ்ச கிரித்தியங்களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகியவற்றைச் செய்யும் வல்லமை கொண்டவர் என்பதைக் குறிப்பதாகும்.
6. **மூன்று கண்கள்:** சந்திரர், சூரியர், அக்கினி ஆகியவற்றைக் குறிப்பனவாகும்.
7. **எலிவாகனம்:** விநாயகப் பெருமான் எத்தன்மைப் பாரத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு சிறிய எலி தன்னைத் தாங்கக்கூடிய மென்மையான பக்குவத்தைக் கொண்டுள்ளவர் என்பதையும், எலியானது மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் கட்டுப்பாடின்றிச் சென்றுவருகின்ற பிராணி; மனத்தை நாமும் அந்தப் பிராணியைப் போல் அங்கும் இங்கும் ஓடவிடாமல் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பதாகும்.
8. **கையில் மோதகம் (அமிர்தகலசம்):** அவரது கையில் காணப்படுகின்ற (மோதகம்) அமிர்தகலசம் நித்தியத்தையும் நித்திய கல்யாண குணங்களையும் குறிப்பனவாகும்.
9. **கையில் ஒடிந்த கொம்பு:** அவரது கையில் காணப்படுகின்ற ஒடிந்த கொம்பானது வேதங்களுக்கெல்லாம் மூலாதாரமான 'வேதியன்' என்பதைக் குறிப்பதாகும்.
10. **அபயக் கரம்:** எம்மை நோக்கி ஆசீர்வதிக்கும் கரம். அமைதியோடு இரு; அடைக்கலம் தருவேன் என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

12. சிவ பெருமானின் நடனச்சிலை

“பிறவித் தளை அறுத்துப்
பேரின்பம் தந்திடுவான்
பித்தன் சிதம்பரன்”

‘நீ’ என் சிந்தனையில்
‘நான்’ அழிந்து விடுவேன்
- ஆசிரியர்

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

12-01 சிவபெருமானின் நடனச் சிலையின் விளக்கம்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத் தோற்றமே சிவபெருமானின் நடனச் சிலையின் காட்சியாகும் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஒரு கலைச்சிற்பியானவன், அவனது உயிரோட்டமுள்ள உணர்வுகளின் சின்னமாக, இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பத்தையும் அதன் முடிவையும் இந்த நடராஜப் பெருமானின் சிலையின் வாயிலாக பிரதிபலிக்கச் செய்கின்றான் என்று கூறுகின்றார் ஒரு தலைசிறந்த எழுத்தாளரான M.S.N. மேனன் அவர்கள்.

இந்தியச் சிற்பக் கலையில் வல்லுனரான ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள், சிவபெருமானின் நடனச் சிலையின் அம்சங்களைப் பற்றி அவரது கருத்தினைத் தெரிவிக்கையில், இந்தச் சிலையில் காணப்படுகின்ற உயிரோட்டமுள்ள கருத்துக்கள், இச்சிலையை முதலில் வடிவமைத்த கலை ஞானியின் வியக்கத்தக்க சிந்தனைப் பொலிவையும் அவரது சக்திவல்லமையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன என்றும், இவ்வளவு நேர்த்தியாகவும் புத்திக் கூர்மையுடனும், விஞ்ஞான அடிப்படையில் வேறெந்தக் கலைஞன் ஒருவனாலும் இத்தகைய சிலையொன்றை இன்று படைக்க முடியாது என்றும் கூறுகின்றார்.

Dancing Shiva in the Ecological Age என்னும் நூலில் காணப்படுகின்ற நடராசர் சிலையின் அம்சங்களைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் பொழுது, சசி பூசன் என்னும் எழுத்தாளர் இது உயிரினப் பேற்றின் ஓர் அடையாளம் என்றும், உயிரினங்களின் தவிர்க்க முடியாத ஆதி என்றும், சௌகரியமான முறையில் வர்ணிக்க முடியாத உயிரின் விளைவுகள் என்றும், இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் தன்மையை விளக்குகின்ற மர்மமானதும் வியக்கத் தக்கதுமான ஒரு கருத்தினை அட்சரப் படுத்துவதுமாகும் என்கின்றார். அன்னாரது கருத்தின்படி, இயற்கையில் மனிதன் காட்டவேண்டிய உறவானது பக்தி மயமானதும், அன்பைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், மனித நேயத்தைக் குறிக்கின்ற ஒன்றாகவும் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

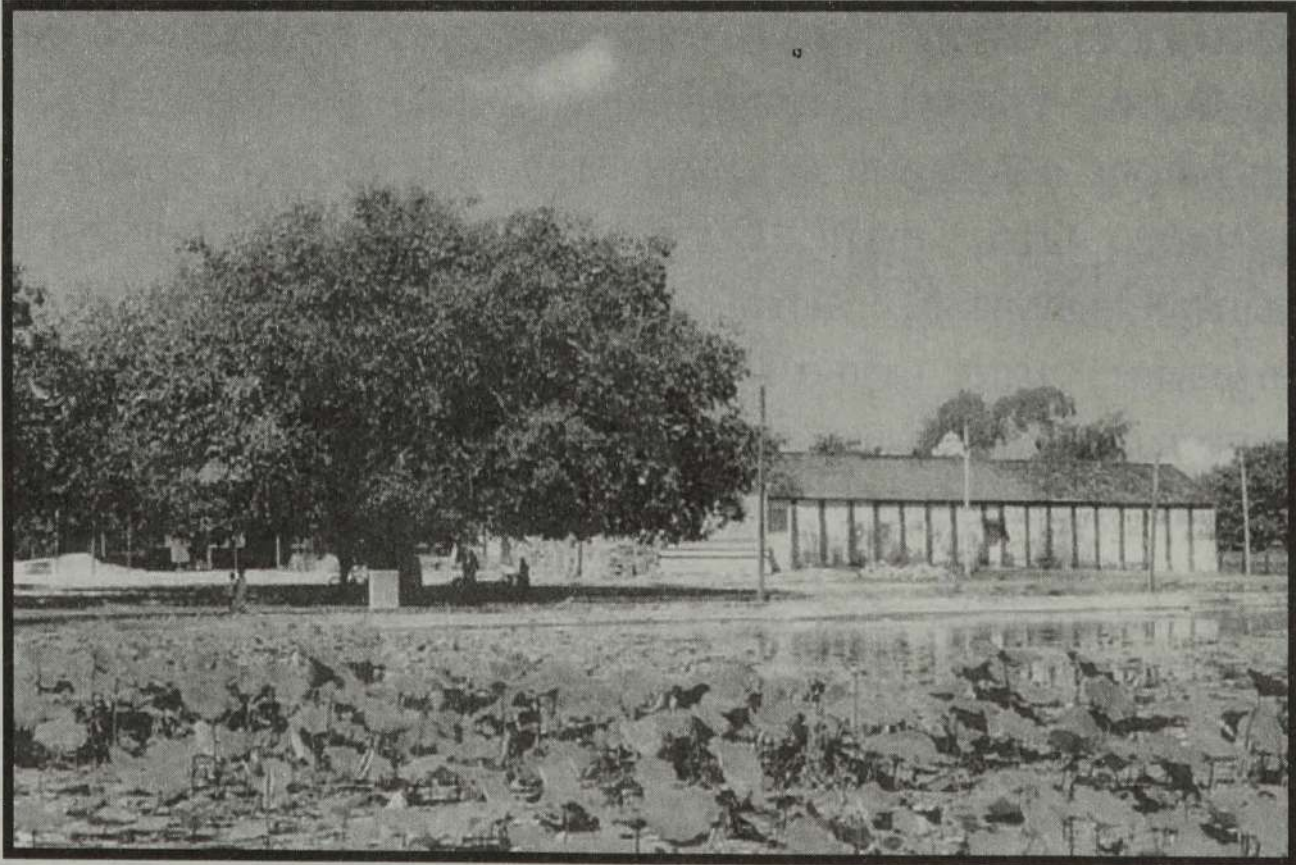
கோவில்களில், அலுவலகங்களில் மற்றும் வீடுகளில் காணப்படுகின்ற நடராசப் பெருமானின் சிலையில்க் காணப்படுகின்ற

அம்சங்களைப் பற்றி இந்தியச் சிற்பக் கலையில் வல்லுனரான ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்தினைச் சற்று அறிந்து கொள்ளல் ஏற்புடையதாகும்.

1. **கையில் உடுக்கை:** சிவபெருமானது வலது கரத்தில் காணப்படுகின்ற உடுக்கையானது உயிரினங்களின் உற்பத்தியைக் குறிப்பதாகும்.
2. **கையில் நெருப்பு:** இடது கரத்தில்க் காணப்படுகின்ற நெருப்பானது அழித்தல் என்னும் தொழிலைக் குறிப்பதாகும்.
3. **உயர்த்திய கரம்:** உயர்த்திய கரமானது மனப்பக்குவம் அடைந்தவர்களுக்கு 'அபயம் அளிப்பேன்' என்பதைக் குறிப்பதாகும்.
4. **அரக்கன் முயலகன்:** பாவங்களின் சின்னமான முயலகனை தனது காலால் அமத்திக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதுபோல, மனிதர்களாகிய நாமும் எம்மனத்தை மாசுபடுத்தும் மாபெரும் பாவங்களைச் செய்யத் தூண்டும் அவா, கோபம், பொறாமை, பற்று, அகந்தை, ஆகிய தீய குணங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதாகும்.
5. **தூக்கிய பாதம்:** தூக்கிய இடது பாதமானது. கர்ம வினைகளினால் தோற்றுவிக்கப்படும் இறப்பு பிறப்பு என்னும் சிக்கலில் இருந்து ஆன்மா பெறும் விடுதலையைக் குறிப்பதாகும்.
6. **சர்ப்பம்:** சர்ப்பங்களானது, இறப்பு என்னும் அழிவைக் குறிப்பதாகும்.
7. **கழுத்திலுள்ள சர்ப்பம்:** இறப்பின் பின், உடலில் இருந்து பிரிகின்ற ஆன்மாவானது, ஒரு கூட்டிலிருந்து மற்றுமொரு கூட்டிற்குத் தாவுதலைக் குறிப்பதாகும்.
8. **முக்கண்கள்:** மூன்று கண்களும் முறையே சந்திரர், சூரியர், அக்கினி ஆகியவற்றைக் குறிப்பனவாகும்.
9. **தாமரை இதழ்ப் பீடம்:** தாமரை மலரின் பதினாறு இதழ்களைக் கொண்ட பீடமானது மனிதனின் இதயத்திலிருந்து

கிளம்புசின்ற பதினாறு உணர்வலைகளின் கதிர்களைக் குறிப்பனவாகும்.

10. **திருவாசி** : வளைந்த வடிவமான திருவாசியானது, இயற்கையின் பிரணமிப்பினையும், சூரியனின் கதிர் பிழம்புகளையும் குறிப்பதாகும்.
11. **இளம்பிறை**: சிவபெருமானுடைய சடைமுடியில் க் காணப்படுகின்ற இளம்பிறையானது அழிவற்ற நித்தியத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும்
12. **கங்கை நதி**: சிவபெருமானின் முடியிலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்ற கங்கை நதியானது ஜீவராசிகளுக்கு உயிரூட்டும் நீரைக் குறிப்பிடுவதாகும்.
13. **தடித்த சடை**: தடித்த சடையானது ஞானத்தைக் குறிப்பதாகும்.
14. **காதணிகள்**: வலது காதில் ஆண்களணிகின்ற கடுக்கனும் (குண்டலமும்) இடது காதில் பெண்களணிகின்ற தோடும், இறைவன் அர்த்த நாரீஸ்வரர் என்னும் தத்துவத்தைக் குறிப்பதாகும்.

மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்
ஆலயமும் மாமங்கை நதியும்.

13. மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மீயம்

மட்டுநகர் மண் வாசனை

ஒரு நாட்டு மக்களின் பண்புள்ள மன வளர்ச்சிக்கு, அந்த நாட்டில் காணப்படுகின்ற இயற்கை வளங்கள், எத்தனை முக்கியத்துவம் வாய்ந்துள்ளன என்பதற்கு இலக்கணமாய் அமைந்துள்ள ஒரு நாடு, அது கிழக்கு இலங்கையில் அமைந்துள்ள, மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் என்று கூறினால், அது மிகையாகாது.

அங்கு வாழ்பவர்கள் விருந்தோம்பிகள். வந்தவர்களை வாழ வைப்பவர்கள். கை சிவக்கும் வரை கொடுத்துப் பழகியவர்கள். அங்கு ஏர் பிடித்தும் மீன்பிடித்தும் வாழ்பவர்கள், யாருக்கும் வால் பிடித்து உண்பதற்கு வெட்கப்படுவர்.

வட்டிக்குள்ளே இடப்பட்ட பழஞ்சோற்றுடன் தயிர், சீனி, கதலி வாழைப்பழம் ஆகியவற்றை எல்லாம் ஒன்றாகப் பினைந்தெடுத்த (பிசைந்தெடுத்து) தண்ணீர்ச் சோறானது (தண்ணீர்ச்சோறு - முதல்நாள் சமைக்கப்பட்டு, அடுத்தநாட்காலை உண்பதற்காக, தண்ணீரால் நிரப்பி வைக்கப்பட்ட சோறு) அந்த வட்டியின் வட்டத்தினுள்ளே தளராது நிற்பதுபோல, பண்டைக் காலந்தொட்டு, பல நற்பண்புகள் என்னும் வட்டியின் வட்டத்தினுள் வாழ்ந்து வந்த ஒரு சமுதாயமானது இன்று “தாழியைப் பாவு தயிர் போல்”, தளர்ந்து, திக்குத்தெரியாமல் நிற்கின்றதென்றால், காலப்போக்கில் மாற்றார் வருகையால் இச்சமுதாயம் மாசு படிந்ததே இதற்குக் காரணம் என்று கூறலாம். இவ்வகையான மாற்றங்களை, இன்று நாம் உலகின் பல பாகங்களிலெல்லாம் காணக்கூடியதாயும் இருக்கின்றது.

மட்டக்களப்பின் கிழக்கு எல்லையானது கடற் செல்வங்களை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, வங்காள விரிகுடாக் கடலாகும். மேற்கு எல்லை புல்லுமலைக்கிராமம். சூரியன் மேற்குக் கரையில் மறைகின்ற பொழுது தெரிகின்ற காட்சியானது, விபிளைப் பிரதேசத்தின் மலைத் தொடர்கள். வடக்கே வெருகல் ஆறு, தெற்கே குழுக்கன் ஆறு. அங்கே தான் கதிர மலைக்கந்தனின் கதிர்காமத் திருத்தலமும் அமைந்துள்ளது. அதன் அருகே உலகப் பிரசித்தி

பெற்ற, குமுணை என்னும் பறவைகள் கூடுகின்ற சரணாலயம்.
இந்த நிலப்பரப்பின் மத்திய பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற
குளங்களிலும் ஏரிகளிலும், கூட்டம் கூட்டமாக, யானைகள் நீராடி
மகிழ்வதை இன்றும் காணலாம்.

இந்த மண்ணின் இயற்கை வளங்களைப்பற்றி இன்னும் சற்று
இலக்கிய நயத்துடன் கூறுவதானால், அங்கே-

புங்கை மரப்பூக்களிலே,
பொன் வண்டு மதுவுண்டு இசைபாடும்.

நீரோடும் பாதை எல்லாம்,
பசும் பாலோடு தேனும் கலந்தோடும்.

தேரோடும் வீதி எல்லாம் - மக்கள்
கூத்தாடும் களரிகள்

வீடுகளின் முற்றமெல்லாம்,
நெற் களஞ்சியப் பட்டறைகள்.

கேட்கும் பொழுதெல்லாம்,
இசை பாடும் பறவைகளின் இன்ப ஒலிகள்

கிராமங்கள் தோறும் கோயில்கள்,
சித்தி விநாயகர்க்கும், அவர் தம்பி முருகனுக்கும்

பச்சை அரிசியுடன் பயறு கலந்ததுபோல்,
அவை நடுவே தெய்வங்கள் ஆடுகின்ற அம்மன் கோயில்கள்.

கோயில் மணி கேட்டபின்தான்,
குடும்பமாய்க் கூடிடுவர் உணவருந்த.

குறுக்கை அணி கொங்கையர்கள்
காதல் கவிபாடி, ஒரு புறம்நீராட.

படகோட்டும் காளையர்கள்
படகோட்டி மகிழ்ந்திடுவர் மறுபுறம்.

பழமுண்ணும் பறவைகளும்,
கிளை தாவும் மந்திகளும்,

கொட்டுவித்த மகரந்தங்கள் - நீராடும்
குமரிகளின் கூந்தல்களை அலங்கரிக்கும்.

அரை ஞாண் கொடிபோல,
ஆடி அசைந்து வரும் பட்டிப்பளைச் சுனையாள்,

மக்கள் பசிபோக்கும் மட்டுமகள் வாவிதனை,
கட்டி அணைத்திடுவாள் முத்தமிட.

அங்கே - பாய்ந்து வரும் கச்சானை,
மச்சான் என நினைத்து,

கயல் மீன்கள்,
களித்துக் குதிபாய்ந்து விளையாடும்.

ஒரு கவிஞன் இந்த மண்ணைப்பற்றித் தன் கவிதை ஒன்றில்
பாடுகிறான்-

“ஏர்பிடித்த வயற்காட்டில்,
வால் பிடித்துப் பிழைப்போர் அங்கில்லை.

கண்பட்ட இடமெல்லாம், களனிகளும்,
நல்ல பண்பட்ட மனிதர்களும் வாழ்வதால்,

விண்(என்றும்) பொய்த்ததில்லை,
வாரி வழங்க யார்க்கும் கை பொய்த்ததில்லை” என்று.

இத்தனை வளம் நிறைந்த புண்ணிய பூமியின், நடுவில்
அமைந்துள்ளது மட்டக்களப்பு நகரம். ஓர் அழகிய நங்கையின்
உடலைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு தொங்குகின்ற, அவளது
சேலையைப் போல, இந்த மட்டக்களப்பு நகரத்தைச் சுற்றி
வளைத்துக் கொண்டு ஓடுகின்றாள் மீன்பாடும் மட்டுமகள்
வாவியவள். இந்த இன்பமான காட்சியானது தன் அன்புக்காதலியை,
அவளின் காதலன், கட்டி அணைத்துக் கொண்டிருப்பதை ஒத்ததாகும்.

மட்டக்களப்பு நகரத்தின் வடக்கே, ஒன்றரை மைல் தூரத்தில்,
அமிர்தகழி என்னும் கிராமம் அமைந்துள்ளது. அறம் வளர்க்கும்
இப்புண்ணிய மண்ணில், மறம் புகுந்த காரணத்தால், மக்கள் இன்று,
சற்று பழம் பண்பின் தரம் குறைந்து வாழுகின்ற இக்கால
கட்டத்திலும், இந்த அமிர்தகழி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மாமங்கை

நதிக்கரையில், ஆதியில் சுயம்பு லிங்கமாகத் தோன்றிய ஈஸ்வரன் இன்று விநாயகப் பெருமானின் அங்கியை அணிந்து, மக்கள் பிணிதீர்க்கும் விநாயகக் கடவுளாக எழுந்தருளி, அன்றும் போல் இன்றும் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இத்திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று சிறப்புக்களையும், “முக்கனிச் சாறு” என்று மட்டுமங்கையின் மடியில்ப் பிறந்த கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் பின்வருமாறு பாடியுள்ளது, மிகவும் பொருத்தமுள்ளதன்றோ. அவன் பாடுகிறான்:-

அமிர்த நதியினிலே சந்தனச் சேறு - அதன்
அருகில் இருக்குதம்மா முக்கனிச் சாறு - (அமிர்த)

முக்கனிச் சாறுருந்த விக்கினம்தீரும் - அந்த
முருகுக்கு மூத்தோன் அருள் இக்கணம் சேரும் - (அமிர்த)

பிள்ளையாரும், பரம் பொருளாகிய சிவனும், வெவ்வேறு தெய்வங்களல்லர். “ஓம்” என்னும் ஓங்கார மந்திர ஓசையின் மூல ஒலியானதே பிரணவம் என்றும், விநாயகப்பெருமான், அந்தப் பிரணவத்தின் வடிவமே என்றும், கூறப்படுகின்ற கருத்திற்கு இணங்கவே, மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி உள்ள, சுயம்பு லிங்கமாகிய சிவனும், விநாயகர் அங்கியுடன் காட்சி தருகின்ற பிரணவமும் அமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம். இந்தத் தத்துவத்தையே மட்டுமண்ணின் வாரிசான வாசுகி குணரெத்தினம் அவர்கள், தனது கவிதையில்,

பிரணவப்பொருளான பிரம்மம் கண்டாயா,
பிள்ளையார் வடிவான, இலிங்கம் கண்டாயா,
என்றும்; இப்புண்ணிய பூமியின் தலைசிறந்த கவிஞரான காசி ஆனந்தன் அவரது கவிதையில்,
அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று, தீர்த்தத்திருவிழா,
அதோ அப்பன் வாறான் பாருங்கடி அழகு வீதிஉலா”
என்று பாடி இருப்பதும், இவ்வுண்மைகளை, விளக்கியே.

“பிடியதனுருவுமை கொளமிகுகரியது” என்ற ஆளுடைப்பிள்ளை யாரின் தேவாரத்தில், விநாயகப்பெருமானின் அவதாரம் விளக்கப்படுகின்றது. அ.து, ஆண் பெண் யானைகளின் வடிவில், அகரமாகிய சிவனும், உகரமாகிய சக்தியும் இணைந்தமையின் பயனாக, நாதப் பிரணவமானது, “ஓம்” என்னும் வடிவில் தோன்றிற்றென்றும், அதுவே விநாயகரின் வடிவத்தைக் குறிப்பதாகவும் விளக்கப்படுகின்றது.மேலும்-

விநாயகப் பெருமானின் யானை முகம்,
பெருமான் பிரணவ வடிவினன் என்பதனையும்,

விரிவான இரு காதுகளும், ஆத்மாக்களின்
மல வாதனைகள் தாக்காமல் காப்பாற்றி,

தீய விளைவுகளை அகற்றும்,
வல்லமை படைத்தன” என்றும்,

“ஐந்து கரங்களும், பஞ்ச கிருத்தியங்களைச்
செய்கின்ற வல்லமையைக் குறிப்பன” என்றும்,

‘மூன்று கண்களும், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி
ஆகிய முச்சுடர்களைக் குறிப்பிடுவன’ என்றும்,

‘பெரிய வயிறானது, இந்த உலகமே
தன்னுள் அடங்கியுள்ளது’ என்றும்

இந்தப் பெரிய வடிவுள்ள இறைவன், சின்னஞ் சிறிய எலியில் அமர்ந்து கொள்வார் என்பதன் தத்தவம் அவர் அணுவுக்குள் அணுவாயும் உள்ளவர் என்னும் தத்துவங்களைக் குறிப்பதாகவும், கொள்ளப்படுகின்றன.

விநாயகன் என்றால் “தனக்கு மேல் வேறு தலைவர் எவரும் இல்லாதவர்” என்பது பொருளாகும். ஈசர் என்றால் ‘கணபதி’ என்றும் ‘கணேசர்’ என்றும் பொருள் கொள்வர். ஆன்மாக்களுக்கு வருகின்ற துன்பங்களை எல்லாம் துடைப்பவர் என்பதால் “விக்கினேஸ்வரர்” என்றும் பொருள் கொள்வர்.

அண்மையில் வெளியாகிய ‘ஓம் ஆத்மீக மாதாந்த சஞ்சிகை’ என்னும் சஞ்சிகையின் மாசி 2005ஆம் இதழில் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விநாயகப்பெருமானின்

விளக்கமொன்று எனது கவனத்தை ஈர்த்தது. அவ்வாசிரியரின் விளக்கத்தை அப்படியே தருகிறேன்.

பிள்ளையார் பிரணவ சொரூபம். ஓம் என்ற பிரணவம்தான் சகல ஒலிகளுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் ஜீவாதாரம். ஓம் என்ற சொல்லே சிருஷ்டியின் ஆதியும் அந்தமும். ஓங்காரமே அணுவுக்கும் நுண்ணியதான அமைப்பின் சுழல் நாதம். அதனால் உலகத்தின் மூலாதார ஒலி, சகலத்தையும் இயக்கும் ஒலி. அந்த ஒலி நின்றிடின் உலக இயக்கம் நின்றுவிடும். எங்கும் சூன்யமாகிவிடும். “ஓம்” பேரண்ட இயக்க அதிர்வலை என்று குறிப்பிடுகின்றார் பரமஹம்ச யோகானந்தர். மேலும் அவர் பிரபஞ்சம் முழுதும் ஒலிக்கும் ஓம் என்ற இந்த நாதம் மூன்று விதமாக அல்லது முக்குணங்களாக படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மூலமாக வெளிப்படுகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

Ohm or Aum is of paramount importance in Hinduism. This symbol is a sacred syllable representing Brahman, the impersonal Absolute Omnipotent, Omnipresent, and the source of all manifest existence. Brahman, in itself, is incomprehensible; so a symbol becomes mandatory to help us realize the Unknowable. Ohm, therefore, represents both the unmanifest and manifest aspects of God. That is why it is called Pranava, to mean that it pervades life and runs through our prana or breath.

சித்தர் பெரிய ஞானக் கோவை என்னும் பதினெண் சித்தர்களின் பாடல்களைக் கொண்ட நூலில், அதன் பதிப்பாசிரியர் அரு. ராமநாதன் அவர்கள், ‘ஓம்’ என்னும் மகாமந்திரச் சொல்லுக்குத் தருகின்ற விளக்கத்தினையும் சற்றுக் கவனிப்போம்.

அவரின் விளக்கத்தின் படி, ‘ஓம்’ என்னும் மகாமந்திரமானது, பிராணிகளைப் பரமாத்ம சொரூபத்தில் லயிக்கச் செய்யும் சாமர்த்தியத்தைக் கொண்டிருப்பதால் அது பிரணவ மந்திரம் என்றும், இந்த ஏகாட்சரமான ‘ஓம்’ என்பதில் ‘அ’, ‘உ’, ‘ம’, ஆகிய மூன்று ஒலிகளும் சேர்ந்துள்ளன என்றும்; அந்த அகார, உகார, மகாரங்களை மாத்திரைகள் என்றழைக்கப்படுமென்றும்; ‘அ’என்னும் அச்சரம் சூரியனையும், ‘உ’என்னும் அச்சரம் சந்திரனையும், ‘ம’

என்னும் அச்சரம் அக்கினி - அதாவது எல்லாப் பிரகாசங்களும் உள்ள எல்லாப் பொருட்களினதும் சுய வடிவமாகும் என்றும்; இந்த அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்பன முறையே பருஉடல், நுண்ணுடல், லிங்க உடல் என்னும் மூன்று உடல்களாக இருந்தும்; பெண், ஆண், அலி என்னும் மூன்றுமாக இருந்தும்; ருக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம் என்னும் மூன்று வேதங்களாக இருந்தும்; பாதம், நாபி, சிரசு என்னும் மூன்று சர்வ அவயங்களாக இருந்தும்; புத்தி, மனம், அகங்காரம் என்னும் மூன்று சர்வ அந்தக்கரணங்களாக இருந்தும்; ரஜோ குணம், சத்வ குணம், தமோ குணம் என்னும் மூன்று குண பேதங்களாக இருந்தும்; சிவப்பு, கபிலம், கறுப்பு என்னும் மூன்று வர்ணங்களாக இருந்தும்; பூரகம், சும்பகம், ரேசகம் என்னும் மூன்று பிராணாயாமாப்பியாசமாக இருந்தும்; நாதம், பிந்து, களை என்னும் மூன்றுமாக இருந்தும்; கிரியா சக்தி, பிந்து, ஞான சக்தி ஆகிய மூன்றுமாக இருந்தும்; பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் ஆகிய மூன்று திரிமூர்த்திகளாக இருந்தும்; சென்ற காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களாக இருந்தும்; இவை அனைத்தும் 'ஓம்' என்னும் மகாமந்திரத்தில் அடங்கும் என்றும் அவர் விளக்குகின்றார்.

சுவாமி விபுலாந்த அடிகளார் அவர்கள், 1916ம் ஆண்டில், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் பட்டத்தினைப் பெற்றார். அதே ஆண்டிலேதான், வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன் அவர்களும் தனது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வித்துவான் பட்டத்தையும் பெற்றார் என்பதைக் கூறுவதும் இங்கு பொருத்தமாகும். அத்தோடு, அச்சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் ஆண்டு விழாக்களிற் சிறப்புச் சொற் பொழிவாளராகவும் விளங்கி வந்திருக்கின்றார். வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன் 'ஸ்ரீ மாமாங்க விநாயகர் பதிகம்' என்னும் தலைப்பில், பக்திநிறைந்த பத்துப் பதிகங்களைப் பாடியிருக்கின்றார். மாமாங்கப் பிள்ளையாரை ஏற்றிப் பாடிய அவரது பத்தாவது பதிகத்தில்

“சொற்கடங் காதநற் சோதியே யாதியே
சுத்த நிர்க்குண தெய்வமே
துய்ய சித்தாந்தமே சின்மயானந்தமே
சிற் சொருபமான பொருளே
தற்போத மேசகள நிட்கள சொருபமே
தசன மொன் றுடைய தேவே
தன்னக ரிலாதபர நாதனே வேதனே

தம்மையே யும்மையில்லாப்
 பற்றிலா சகாயனே பஞ்சமல தொம்சனே
 பாரதந் தீட்டு முதல்வா
 பண்பாவியற்பாவை நண்பவெற்கருளவிப்
 படிமீது திர்பை புரிவாய்,
 மற்குணத் தோல்புனையு மர்த்த நா ரீசனருள்
 மாசிலா மாமுகவனே
 மண்மகடன் வதன நிகர் மட்டுமா நகரமிர்தநதி
 மாமாங்க மேவுபரனே”, என்று.

இப்பதிகத்திற்கு, ஈழத்துப்பூராடனார் எழுதியுள்ள கருத்துரையையும்
 சற்றுப் பார்ப்போமாக.

“கரியுரி ஆடையாகக்கொண்டு
 தனது உடலில் இடப்பக்கத்தில்
 அரைவாசியில் சக்தியை அடக்கி
 அர்த்த நாரிசுவரனாக உருவு பெற்றுள்ள
 சிவபிரானின் மகனே, குற்றமற்ற
 யானைமுகனே, புவிமாதின் முகத்தை
 ஒத்த மட்டக்களப்பின் அமிர்தநதி
 எனும் மாமாங்கப் பதியிலே, அமர்ந்துள்ள
 உனது புகழ் சொல்லுதற்கரியது”

“வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கமுடியாதசுடர்
 பிரபஞ்சங்களின் ஆதி, பரிசுத்தமான
 எக்குணமுமற்ற தேவன், அறிவுக்
 கூர்மையாய் முடிந்த முடிவாக
 நிற்பவன், ஞானரூபமாகிய
 பரமானந்த நிலை, ஞானவடிவாகிய
 பொருள், தன்னைத்தானே அறிபவன்,
 உருவத் திருமேனியன், உருவமில்லாத
 உருவத்தவன் ஒற்றை மருப்புடைய
 தெய்வம், தனக்கு வேறு எவரும் நிகர்
 இல்லாத பரத்தின் நாயகன்,
 திருமறையாக விளங்குபவன்,
 தாய் தந்தை இல்லாதவன், பிறப்பு
 இறப்பு இல்லாதவன்.

“எதிலும் பற்றில்லாதவன்,
 மற்றவர்களுக்கு அருள்புரிந்து
 உதவுபவன், ஐம்புலன்களை
 அடக்குபவன், பாவமற்றவன்.
 வேத வியாசர் சொல்ல
 தனது ஒற்றை மருப்பொடித்துப்
 பாரத காவியத்தை எழுதிய தலைவன்,
 இவ்வாறான புகழ் அழகுள்ளவனே,
 இசையுள்ள பாக்களால் இயற்
 தமிழிலே செய்த இப்பதிகத்தை அன்புடன், உனது அடியார்
 இசைப்பின், அவர்களுக்குக்
 கருணை செய்வாயாக. (எ-று)

இத்தனைப் பெருமைகளுக்கும் உரிய மாமாங்கப் பிள்ளையார்
 ஆலயமானது, இப்பிராந்தியத்திலுள்ள, திருப்படைக் கோயில்கள்
 என்ற சிறப்பைப் பெற்ற, திருத்தலங்களுள், பெருமை வாய்ந்த
 ஒரு திருத்தலமாகும். நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களால் மதிக்கப்பட்டு,
 அரசனிடமிருந்து அரச சீர்வரிசைகள், அரச மானியம் ஆகியவற்றைப்
 பெற்ற திருத்தலங்களே ‘திருப்படைக் கோயில்கள்’ என்ற
 பெருமையினைப் பெற்ற கோயில்களாகும். மட்டக்களப்பில்
 அமைந்துள்ள ஏனைய திருப்படைக் கோயில்கள் முறையே
 மட்டக்களப்பின் தெற்கில் திருக்கோயில் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள
 சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில், மட்டக்களப்பு வாவியின்
 மேற்குக்கரையில் அமைந்துள்ள கொக்கட்டிச் சோலைத்
 ‘தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம்’, பெரிய போரதீவுச் சித்திர
 வேலாயுதசுவாமி கோயில், மண்டுர் கந்தசுவாமி கோயில்,
 மட்டக்களப்பின் வடக்கே வெருகலில் அமைந்துள்ள சித்திர
 வேலாயுத சுவாமி கோயில் என்பனவாகும். இவை போலவே,
 உகந்த மலையிலுள்ள கந்தசுவாமி கோயிலும், சிற்றாண்டியில்
 அமைந்துள்ள கந்தசுவாமி கோயிலும், திருப்படைக் கோயில்கள்
 என்ற பெருமையினைப் பெற்றிருப்பினும், போதிய தடயங்கள்
 இன்மையினால், இவைகளையும் திருப்படைக் கோயில்கள் என்று
 நிரூபணம் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது.

‘மட்டக்களப்பு மான்மியம்’ என்று அழைக்கப்படுகின்ற
 மட்டக்களப்பின் பழமையான வரலாற்றினைக் கூறும் நூலின்படி,
 கி.பி.இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையை

அரசுபுரிந்த மகாசேனன் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மன்னனது காலத்தில், கிழக்கு இலங்கையை அரசு புரிந்த 'ஆடகசவுந்தரி' என்னும் இளவரசியால், மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயமும் தீர்த்தக்குளமும் சீர்செய்யப்பட்டன என்றும், கி.பி. நாலாம் நூற்றாண்டில், அன்று "மண்ணேறுமுனை" என்று அழைக்கப்பட்டு, இன்று மண்முனை என்று அழைக்கப்படுகின்ற பகுதியில் இருந்துகொண்டு அரசு புரிந்த, கலிங்கக் குமரியான, உலகநாச்சியினால், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரம் அமைக்கப்பட்டதென்றும் அறிகின்றோம்.

கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற, சிவன் கோயிலானது, பண்டைய காலத்தில் ஒரு முருகன் கோயிலாக இருந்ததென்றும், காலப்போக்கில், அந்த முருகன் கோயிலானது, சிவன் கோயிலாக மாறியுள்ளது என்றும் அறிகின்றோம். மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயமும், ஆரம்பகாலத்தில் ஒரு சிவன் கோயிலாக இருந்து, காலப்போக்கில், பிள்ளையார் கோயிலாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இத்திருத்தலங்கள் எவ்வண்ணம் மாற்றம் பெற்றன என்பதற்கு தெளிவான விளக்கங்கள் இல்லை. ஏனைய திருப்படைக் கோயில்களுக்கு, கல்வெட்டுகளும், பட்டயங்களும் மற்றும் வேறு சாசனங்களும் இருப்பதனால், அக்கோயில்களின் வரலாறுகள் தெளிவாக இருக்கக் காண்கின்றோம்.

இவ்வகைச் சான்றுகள் மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோயிலைப்பற்றி இல்லாமைவினால், இத்திருத்தலத்தின் வரலாறானது மட்டக்களப்பு மான்மியமென்னும் பழைய ஏட்டுக் குறிப்புகளில் இருந்தும், கர்ணபரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற காதைகளின் வாயிலாகவும், மற்றும் ஐதீகங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகவும் தெரியவருவதுடன், இத்திருத்தலமானது இராமாயண காலத்துடனும் சம்பந்தப்பட்டுக் கிடப்பதையும் அறியக் கிடக்கின்றது.

கொக்கட்டிச்சோலையில், முருகன் கோயிலாக இருந்த ஆலயம், சிவன் கோயிலாகவும், அமிர்தகழியில் சிவன் கோயிலாக இருந்த மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம், பின்பு விநாயகர் கோயிலாகவும் காலப்போக்கில் மாற்றம் பெற்றதற்கும், மட்டக்களப்பு இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறையே இதற்குக் காரணம் என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

சிவனை வணங்கும் சமயம் சிவசமயம். அஃது, இன்று சைவசமயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. முருகக் கடவுளை

வணங்குவோரின் சமயம் கௌமாரம் என்றும், பிள்ளையாரை வணங்கும் சமயம் காணபத்தியம் என்றும், திருமாலை வணங்கும் சமயம் வைணவம் என்றும், சக்தியை வணங்கும் சமயம் சாக்தம் என்றும் சூரியனை வணங்கும் சமயம் செளரம் என்றும் முறையே அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இருந்தும், இவை எல்லாமே ஒரே ஒரு பரம்பொருளாகிய சிவனை பல தோற்றத்திற் காண்கின்ற வழிபாட்டு முறைகளே என்ற கருத்தினைக்கொண்ட இவ்வழிபாட்டு முறையை 'இந்துசமயம்' என்று அழைப்பது, ஈழத்து மக்களின் வழிபாட்டு முறையின் தனிச்சிறப்பாகும்.

மட்டக்களப்பு இந்துக்கள், ஆதிகாலத்தில் முருகப் பெருமானையே வழிபட்டு வந்துள்ளனர். காலப்போக்கில், விநாயகர் வழிபாடானது, எங்கும் பரவலாயிற்று. இதன் பயனாக இன்று கிராமங்கள் தோறும், விநாயகப் பெருமானின் ஆலயங்கள் பரந்துகிடப்பதைக் காணலாம். விநாயகப் பெருமானுக்கு 32 அவதாரங்கள் இருந்தபோதிலும், மட்டக்களப்பிலுள்ள விநாயகர் "கோயில்களில்" காணப்படும் விநாயகரின் அவதாரமானது, 'சித்திவிநாயகர்' அவதாரமே. சித்திவிநாயகரை வணங்கி, முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் நல்ல காரியங்கள் யாவும், 'சித்தி பெறும்' என்ற நம்பிக்கையே இதற்குக் காரணமாகும். இந்த வழிபாட்டு அடிப்படையில்தான், ஆரம்பத்தில் சிவன் வழிபாட்டுத்தலமாக இருந்த மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயமானது, விநாயகர் ஆலயமாக மாற்றமடைந்திருக்க வேண்டும்.

இது இவ்வாறிருக்க, இங்கு பரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற கதை ஒன்றும், இந்த வழிபாட்டு மாற்றத்திற்கு, உந்துசக்தி வழங்குவதாக அமைந்துள்ளது. இத்திருத்தலத்தின் ஐதீக வரலாற்றின்படி, மண்ணினுள் மறைந்து கிடந்த லிங்கத்தைக் கண்டெடுத்தவர்கள், அப்பகுதியில் வாழ்ந்த வேடர்களாவார்கள். இவ்வேடர்களின் பரம்பரையில் தோன்றிய மாமாங்கன், பிள்ளையான் ஆகிய இருவருடன் கோட்டைமுனையில் வசித்துவந்த வேளாளர்களும் அமிர்தகழியில் வசித்துவந்த குருகுல வம்சத்தினரும் செய்துகொண்ட வாய்மூல ஒப்பந்தத்தின் படி, 'மாமாங்கன்' 'பிள்ளையான்' என்ற இரு பெயர்களையும் சேர்த்து, மாமாங்கப் பிள்ளையார் எனப் பெயர் வைக்கப்பட்டு, இரு சமூகத்தினராலும் இக்கோயில் நிர்வாகிக்கப்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

இக்கோயிலை ஆதரித்து வந்த மெய்யடியார் ஒருவர் பரிகாரியார் கதிர்காமர் என்பவராவார். இறைவன், இவரது கனவில்த் தோன்றி, தன்னை அவ்வண்ணமே 'மாமாங்கப் பிள்ளையாராக' ஆதரிக்கும்படி கட்டளையிட்டதாகவும், பரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பரம்பரையினரைக் கொண்டே இந்த ஆலய நிர்வாகம், நடைபெறுவதாகவும், 1888ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 19ம் திகதியன்று, அம்பிகைபாகப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட உறுதியின்படி, கோட்டைமுனை வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்த பரிசாரியார் கதிர்காமர், பொ.த. சின்னத்தம்பி, அவரது மைத்துனர் நெல்லிநாதபிள்ளை ஆகியோருக்கும், குருகுல வம்சத்தவர்களாகிய அமிர்தகழி ஆ. முத்துப்பிள்ளை சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை குடும்பத்தவர்களுக்கும் உரிய கோயிலாக எழுதப்பட்டிருப்பதாக, தனது ஆலய வரலாற்று நூலில், இக்கோயில் வண்ணக்கர்களுள் ஒருவராய் இருந்த, த. நாகையா ஆசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இது ஒருபுறமிருக்க, கி.பி. இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டு காலங்களில் உன்னரசுகிரி என்ற இடத்தைத் தனது தலைநகரமாக வைத்துக்கொண்டு, மட்டக்களப்பின் ஒரு பெரும் பகுதியை அரசு புரிந்த ஆடகசுவந்தரி என்னும் இளவரசி ஒருவளின் சரித்திரமும், இக்கோயிலின் வரலாற்றோடு பின்னிக்கிடப்பது மட்டுமல்லாமல், இராமாயண கால வரலாற்றுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டுக் கிடப்பதையும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் மூலமாக அறியக்கிடக்கின்றது.

ஆடகசுவந்தரி என்னும் இளவரசி, உன்னரசுகிரி என்னுமிடத்தில் இருந்துகொண்டு, மட்டக்களப்பின் ஒரு பெரும் பகுதியை அரசு புரிந்தாள் என்பதை முன்பு அறிமுகம் செய்திருந்தோம். ஆடகசுவந்தரி ஒரு பேரழகி ஆவாள். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தை 117 ஆண்டுகள் அரசுபுரிந்தவள். இவளது அழகிலும் குன்றாத இளமையிலும் மயங்கிய இலங்கை மன்னனாகிய மகாசேனன் (விளக்கம் 79 ஆம் 102 ஆம் பக்கங்களில்) என்பான், அவளை அடைந்து, அவளுடன் உறவுகொண்டு, அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டது மட்டுமல்லாமல், இராவணன் வணங்கிய இரண்டு கோயில்களில் ஒன்றான, அன்று 'தட்சணாபதி' என்றும், இன்று 'கோணேஸ்வரம்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற கோயிலையும் செம்மைப்படுத்தி, அக்கோயிலானது தொடர்ந்து பரிபாலிக்கப் படுவதற்காக, போதிய நெற்காணிகளையும் வழங்கி,

அக்காணிகளுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்காக, ஆடகசவுந்தரியிடமிருந்த பூதகணங்களைக் கொண்டு, கந்தளாய் என்னும் நீர்த்தேக்கத்தையும் கட்டிக் கொடுத்தான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதுவுமல்லாமல், ஆடகசவுந்தரியானவள், 'மாமங்கை' என அழைக்கப்பட்ட இப்புனித தீர்த்தத்தில், தீர்த்தமாடி, தனக்கிருந்த பிறவிக்குறைகளையும் தீர்த்துக் கொண்டதுமல்லாமல், மாமாங்கர் ஆலயத்தையும் புனரமைத்து, அதன் அருகில் இருந்த 'மாமங்கை நதி' யையும் (தீர்த்தத்தையும்) சீர்ப்படுத்திக் கொடுத்தாள் என்பதையும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுவதாக, பண்டிதர். வி. சீ. கந்தையா அவர்கள் அவரது ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐதீகங்களும் காதைகளும் வெறும் கட்டுக்கதைகள் என்று பொருள் கொள்வது, பொருத்தமற்றதாகும். ஐதீகங்களும் காதைகளும், எழுத்து வடிவில் உருவம்பெறாத உண்மைகளே. இதை நிரூபணம் செய்வதற்கு, பின்வரும் உதாரணம் ஒன்றைத் தருகின்றேன். S.A. நிகோசியன் என்பவர், ஒரு தலைசிறந்த எழுத்தாளர். "உலகத்துச் சமயங்கள் (World Religions) என்ற அவரது புத்தகத்தில் இந்து சமயத்தைப்பற்றி அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கும்பொழுது, பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். (Hinduism is one of the oldest surviving religions, with an unbroken successions of Seers and Teachers who lived during a very remote period of time) இந்து சமயமானது, மிகவும் பழமை வாய்ந்த சமயங்களுள் ஒன்றான ஒரு சமயம் மட்டுமல்லாமல், சங்கிலித் தொடர்பு போன்று, ஞானிகளையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் கொண்டு ஆதிகாலம் முதல் இன்றுவரை, தொடர்ந்து நிலைத்து நிற்கின்ற ஒரு சமயமாகும்" என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே, இதை நாம் ஐதீகம் என்று கூறித் தள்ளி வைத்துவிடமுடியுமா? அவ்வாறே மாமாங்கேஸ்வரரின் ஆலயத்தைப் பற்றிய ஐதீக வரலாறுகளும், பரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற கர்ணபரம்பரைக் காதைகளும், 'எழுத்து வடிவில் தொகுக்கப்படாத உண்மைகளே' என்று எமது கருத்தில் கொள்வது பொருத்தமாகும்.

உலகம் கண்டறிந்த நூல்களில் மிகவும் பழமையானவை வேதங்கள். வேதங்களுக்கு 'சுருதி' என்னும் வேறு ஒரு கருத்தும் உள்ளது. சுருதி என்றால் காதால் கேட்டவை என்றும் பொருள்படும். வேதங்கள் யாவும், கர்ண பரம்பரைக்கோ அல்லது சரித்திர வரலாற்றிற்கோ எட்டாத பூர்வீகமானவை. ஈசனிடமிருந்து தீர்க்கதரிசிகளாகிய ரிஷிகளுக்கும் ஞானிகளுக்கும் அவை

நேரடியாக வழங்கி அருளப் பெற்றவை என்பது ஐதீகம். ஆதி காலத்தில் அவை புத்தக வடிவத்தில் உருவாக்கப்படவில்லை. குரு(சிஷ்ய) சீடர் பரம்பரையில் ஒதி உணர்தல் வாயிலாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அவைகள் காப்பாற்றி வைக்கப்பெற்றவை. இவ்வண்ணம் காதால் கேட்டறியப்பெற்ற வேதங்கள் எல்லாம் மாற்றமடையாமல் இருந்தமை வியப்புக்குரியதொன்றாகும். அவைகளைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றி வைப்பதற்குரிய வேதியர்கள் போதாமையினால், அவைகளில் பல மறைந்து போய் விட்டன என்கின்றார் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள்.

ஞாபக சக்தியை மனிதர் இழப்பதும் அல்லது மனிதரின் ஞாபக சக்தியானது குறைந்து கொண்டு போவதும், இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற கலியுகத்தின் பெறுபேறுகளில் ஒன்று என்பதனை மற்றுமொரு பகுதியில் விளக்கியுள்ளேன். இதற்கேற்பவே இவை களைக் காப்பாற்றி வைக்கக் கூடிய திறமை வாய்ந்த வேதியர்களின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த வேத வாக்குக்கள் (சுருதிகள்) அனைத்தும், இறைவனாலேயே வழங்கப் பெற்றவை என்பதனை மேலும் உறுதிப் படுத்தும் வண்ணம், மீண்டும் ஒரு முறை திருவாசகத்தானின் உதவியை நாடுவோமாக. தில்லையிலருளிய 'கீர்த்தித் திருவகல்' என்னும் பகுதியில்

“மற்றவை தம்மை மகேந்திரத் திருந்து
உற்றவைம் முகங்களால் பணித்தருளியும்.”

என்னும் கூற்றிற்கு விளக்கம் கூறும் திருநெல்வேலி மணிவாசக மன்றத் தலைவர் திரு.கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள், பின் வருமாறு கூறுகின்றார்:

ஆதி சைவக்குடி முதல்வர்களாகிய அகத்தியர், காசிபர், கௌதமர், பாரத்துவாசகர், கௌசிகர் ஆகிய முனிவர்கள் ஐவரும் இறைவனின் ஐந்து முகங்களின் ஒவ்வொன்றிலும் நின்று இறைவனை வழிபட்டமையால் மகேந்திர மலையிலமர்ந்திருந்து அவ்வைந்து முகங்களின் வாயிலாக ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டினையும் அவ்வைந்து முனிவர்களுக்கும் உபதேசித்தருளினார் என்று அவர் விளக்குகின்றார். இறைவனது ஐந்து திருமுகங்களும் இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவர், கிழக்கு மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு ஆகாயம்

ஆகிய ஐந்து திசைகளையும் நோக்கி அருள்பவர் என்பதனைக் குறிப்பதாகவும் சிலர் விளக்கம் கூறுவதுண்டு.

உலகச் சமயங்கள் (World Religions) என்னும் ஆங்கில நூலின் ஆசிரியரான நிகோசியன் அவர்கள், இந்து சமயத் தத்துவங்களைக் குறிப்பிடும் பொழுது சுருதி (Sruti) என்றால் என்ன என்பதனைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

'Sruti applies to writings which are considered to be Eternal Sacred knowledge heard by the Rishis, Gnanis or Yogies'

“ரிஷிகள், ஞானிகள், அல்லது யோகிகள் தங்களின் (காதுகளினால்) கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்ட, அழிவற்ற தெய்வீக வேத வாக்குகளை அவர்கள் எழுத்து வடிவில் தருவித்து வைத்தவையே சுருதி” என்கின்றார் அந்த மேல் நாட்டு நூலாசிரியர். ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம், அதர்வ வேதம் ஆகிய நான்கு வேதங்களிலும் அவை அடங்கும் என்றும் மேலும் அவர் கூறுகின்றார்.

13 - 01. வரலாறு ஒன்று

இராமபிரானைத் தொடர்ந்த பிரமகத்தி தோஷம்

வாரணம் பொருத மார்பன் இராவணன். அவன், வரையினை எடுத்த தோள்களையுடையவன். கடுந்தவத்தின் பரிசாக, சிவபெருமானிடம் இருந்து, சக்திமிகு வாளினையும் பெற்றவன். வீணையை தன் கொடியின் சின்னமாகக் கொண்டவன். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இவன் சிவபெருமானுடைய ஒரு பரமபக்தன். வீரமா நகராகிய இலங்காபுரியின் ஈழவேந்தனுமாவான்.

ஒருகால் இராவணனின் தாய் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாள் என்றும், அவளின் பிணியைத் தீர்ப்பதற்கு, மாமேரு மலையில் வளர்கின்ற மூலிகை ஒன்று தேவைப்பட்டதென்றும், அந்த மூலிகையைக் கொண்டு வருவதற்காக, மாமேரு மலையையே தூக்கிக் கொண்டு இராவணன் வரமுயன்றபொழுது, அதன் உச்சியில் அமர்ந்திருந்த சிவன், தான் அமர்ந்திருந்த மலை அசைவது கண்டு, தனது காலின் பெருவிரலால் அம்மலையை ஊன்றி அமத்த, இதனால் நெருங்குண்ட இராவணன் தனது பிழையை உணர்ந்து, தன் இறைவனாகிய சிவபெருமானைச் சாந்தப்படுத்தும் முகமாக தனது விலாவின் எலும்பை உடைத்து,

அதை வீணையாக அமைத்து, சிவனை வியாபிக்க, சிவனும் அவனுக்கு இரங்கி அருள்பாலித்தார். இதன் காரணமாகவோ என்னவோ, எங்களது விலா எலும்புகள் அனைத்தும் நெஞ்சின் மத்திய எலும்புடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்க, ஆக அடியில் இருக்கின்ற விலா எலும்புகள் இரண்டு மட்டும், மத்திய எலும்புடன் தொடர்புடையதல்லாமல், ஒரு துண்டை இழந்து விட்டவைபோல் தொங்கிக்கொண்டு காணப்படுகின்றன. இதை ஆங்கிலத்தில் Floating Ribs என்று கூறுவதுண்டு.

இந்த வரலாற்று உண்மையினை உறுதிப்படுத்துகின்ற, திருஞானசம்பந்த சுவாமி அவர்களால் பாடப்பெற்ற 'நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில்' காணப்படுகின்ற பாடலொன்றையும் கீழே தருகின்றேன்.

“இலங்கை மன்ன னெடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி, செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொள் நாமம் நமச்சி வாயவே.”

இந்திரனானவன், காக்கை வடிவமெடுத்துக் கொண்டு சீதாப்பிராட்டியாரைத் தீண்டச் சென்றபொழுது, இராமபிரான் அறுகம்புல் ஒன்றை எடுத்து, அந்தக் காக்கைக்கு அம்பாக எய்ததும் அந்த அம்பானது இராமபிரானின் ஆணைப்படி, அந்தக் காக்கையின் ஒரு கண்விழியை மட்டும் பிடுங்கி எடுத்ததால், எல்லாக் காக்கைகளுக்கும் இரு கண்களும் ஒரு விழியுமாயிற்று என்று கூறப்படுவதும், விநாயகப்பெருமான் மகாபாரதத்தை எழுதுவதற்காகத் தனது தந்தத்தின் ஒன்றை உடைத்து எடுத்தமையால், அவர் தந்தத்தின் ஒரு பகுதியை இழந்தவராகக் காட்சி தருவதும், இங்கு குறிப்பிடல் பொருத்தமாகும்.

இத்தனை திறம்படைத்த இராவணனை வதம் செய்துவிட்டு, சீதாதேவியைச் சிறைமீட்டுக்கொண்டு வருகின்ற வழியில், ஆல், அரசு, கொக்கட்டி, திருவாத்தி, குருந்தை, நெல்லி போன்ற மரங்களுடன், கடற்கரையைச் சார்ந்திருந்த அந்த அழகிய சோலையில், இராமபிரானும் சீதாப்பிராட்டியும் தங்கினர் என்றும், இந்தக் கொக்கட்டியும் குருந்தையும் நிழல் கொடுத்த அழகிய சோலையைத்தான் கவிஞர் செ. குணரெத்தினம் அவர்கள், தனது கவிதையில்-

“கொக்கட்டிக் குருந்தைமரம் நிழல் கொடுக்க”
என்ற உண்மையை விளக்கப் பாடியிருக்கின்றார்.

அங்ஙனம் அங்கு தங்கியிருந்த வேளையில் அவரது சிவபூசை செய்யும் காலம் வந்துவிடவே, சிவபூசைக்காக, அவ்விடத்தில் இருந்தெடுத்த மண்ணினைப் பிசைந்து ஒரு சிவலிங்கத்தை உருவாக்கினார் என்றும், பூசைக்குத் தீர்த்தமும் தேவைப்படவே, அவரது கோதண்டத்தை நிலத்தில் பதிக்க, அமுத சுரபியான தீர்த்தம் சுரந்ததென்றும், அந்தத் தீர்த்தத்தினாலேயே, அபிசேகம் செய்யப்பட்டு, இராமபிரான் வணங்கிய சிவலிங்கமே, இன்றும் மாமாங்க ஈஸ்வரர் ஆலயத்தினுள் அமர்ந்திருந்து, அடியார்களுக்கு, அருள்பாலித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார் என்றும் நம்பப்படுகின்றது. கோதண்டத்தை ஊன்றி, தோற்றுவிக்கப்பட்ட நீருற்றே, மாமங்கை நதியாயிற்று என்றும் கூறப்படுகின்றது. இந்த வரலாற்று உண்மையைத்தான், கவிஞர் திமிலைத்துமிலன், அவரது கவிதையில்,

“இராமனின் பூசைக்காக
இலிங்கமானவன்” என்றும்,

கவிஞர் குணரெத்தினம் அவர்கள், அவரது கவிதையில்,
“கோதண்டம் ஊண்டியதால்,
குளமானவன்.

அந்தக்குளந்தானே
அமிர்தம் ஊறும் நதியானது”

என்றும் பொருள்படப் பாடியுள்ளதும்.

இராமபிரான் காத்தல் தொழிலைச் செய்கின்ற விஸ்ணுவினுடைய திரு அவதாரம் என்று கூறப்படுகின்றது. அப்படி இருந்தும், இராமபிரான் இங்கு சிவபிரானைப் பூசித்தது ஏன் என்பது எமது கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

சிவ்பெருமானுடைய பரம பக்தனான இராவணனை இராமர் வதம் செய்தது, ஒரு பெரிய பாவமாகும். இப்பாவத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்காகவே, இராமபிரான் சிவனை வழிபட்டார் என்ற உண்மை விளக்கத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வது, இங்கே பொருத்தமாகும்.

ஓர் உயிரை ஒருவர் கொலை செய்கின்ற பாவம், “பிரமகக்தி தோஷம்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அப்பாவமானது, அக்கொடிய பாவத்தைச் செய்தவரின் கண்களுக்குத் தெரியாமல், அவரின் பின்புறமாகவே நின்று கொண்டு, அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இப்பிரமகக்தி தோஷமானது, சிவனாரின் ஆலயத்தினுள் செல்லும் வேளையில் மட்டுமே, பிடித்தவரை விட்டுச் சற்று விலகி நிற்கும் என்றும் ஆலயத்தினுள் இருந்து வெளியே வந்ததும், அவரை அது மீண்டும் பற்றிக் கொண்டு தொடர்ந்து செல்லும் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இப்படியான ஒரு அனுபவத்தை, இராமபிரான், இந்தியா செல்லும் வழியில், முனீஸ்வரர் ஆலயத்தை அடைந்ததும், ஏதோ ‘ஒன்று’ தன்னை விட்டு விலகிச் செல்வதைத் தெரிந்து கொண்டாராம். அங்கிருந்த சிவதீர்த்தத்தில், இராமபிரானும் சீதைப்பிராட்டியும், அவர்களுடன் கூடச் சென்றவர்களும் தீர்த்தமாடி, கோயிலினுள் சென்று வழிபட்டுப் பின் மீள்கையில், மீண்டும் அச்சக்தியானது தன்னைப் பற்றிக் கொண்டு பின் தொடர்வதையும் அவர் அறிந்தாராம். இதனை அறிந்து கொண்ட இராமபிரான், இந்தியா செல்லும் வழியில், இராமேஸ்வரத்தில், ஒரு சிவலிங்கத்தை அமைத்து, தனுஸ் கோடியில் தனது கோதண்டத்தை ஊன்றி, தீர்த்தத்தைப் பெற்று, சிவலிங்கப் பூசை செய்ததின் பயனாக, தன்னைப்பிடித்த பிரமகக்தி தோஷத்திலிருந்து நீங்கப் பெற்றார் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

13 - 02. வரலாறு இரண்டு

அனுமான் கொண்டுவந்த விந்திய மலை லிங்கம்

இராமபிரானின் சிவபூசைக்குரிய தேவையை அறிந்துகொண்ட அவரது பரம பக்தனான அநுமன், விந்திய மலைக்குச்சென்று, இலிங்கம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகையில் சற்றுத் தாமதமாகி வந்தமையால் அநுமானால் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த விந்தியமலை இலிங்கமும், இராமபிரானால் பூசனை செய்யப்பட்டு, மாமங்கை நதியின் மத்தியில் ஆழ்த்தப்பட்டதாகவும், இப்புனித இலிங்கத்தின் மகிமையினால், குஸ்டரோக நோயால் பீடிக்கப் பட்டவர்கள் கூட, இத்தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினால், அவர்களது வெளிப்புறப் பிணிகள் மட்டுமல்லாமல், அவர்களது பிறவிப் பிணிகளையும் துடைத்துக் கொள்வர் என்றும் கருதப்படுகின்றது.

13 - 03 வரலாறு மூன்று

காசி முனிவரால் கொண்டுவரப்பட்ட மாமங்கைத் தீர்த்தம்

காசியில் இருந்து வந்த முனிவர் ஒருவர் தனது கமண்டலத்தினுள், கொண்டு வந்த மாந்திகளாகிய கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, துங்கபத்திரை, பவானி, காவேரி, தாமிரபரணி, சேது ஆகிய மாமங்கையர்களின் பெயரால் அழைக்கப் படும் ஒன்பது நதிகளின் தீர்த்தங்களையும், இத்திருநதியில் கலந்து தீர்த்தமாடிப் பின் இராமபிரானால் உருவாக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தையும் வணங்கி, பெரும் பேறு பெற்றார் என்றும், ஒன்பது மாமங்கையர்களின் பெயர் கொண்ட தீர்த்தங்கள் இத்தீர்த்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டமையால் “மாமங்கைத் தீர்த்தம்” என்று வழங்கப்படலாயிற்று என்றும் கூறுவர். இத்தீர்த்தமானது, “அவிமுத்தி தீர்த்தம்” என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. ‘அவிமுத்தி’ என்றால், தன்னைப்பற்றியவர்களை கைவிடாது “காப்பது” என்னும் பொருள்படுவதாகும்.

13 - 04 வரலாறு நான்கு

அவிமுத்தி தீர்த்தம் கலந்த மாமாங்க நதியில் தீர்த்தமாடியதால்

ஆடக சவுந்தரியின் மச்சம் மறைதல்

ஆடகசவுந்தரி பிறக்கும் பொழுது அவளது கழுத்தின் கீழ்ப் பகுதியில் ஒரு மச்சத்துடன் பிறந்தவள். ஆரம்பத்தில் அந்த மச்சமானது மன்னர்கள் அணிகின்ற முடியைப் போல் அமைந் திருந்தமையால், அவள் இராணியாகு முன்பே, முடிசூடி வந்தவள் என்னும் கருத்தினைக் குறித்த, ‘முன்முடி’ ஆடகசவுந்தரி என்று அழைக்கப்பட்டவள்.

ஆடகசவுந்தரியாள் வளர்ந்து வந்த காலை, அவளது கழுத்தின் கீழ்ப்பக்கமாக இருந்த இந்த மச்சமானது, ஒரு பெண்ணின் முலையைப் போல அமையக் கண்டமையால், அவள் ஒரு ‘மும்முலை அரக்கி’ என்னும் அமங்கலப் பெயரையும் சுமந்தவள். பூதகணங்களுக்கு அதிபதியானவள். பெண்ணாக அவள் இருந்தும், அவளின் பேச்சு, நடை, ஆண்களைப் போன்ற கம்பீரமான தோற்றம் எல்லாம் இணைந்து, அவளை ஒரு ஆண்பிள்ளை போலவே எல்லோரையும் எண்ணச் செய்தது. தனது நூற்றிப் பதினேழாவது

வயதுவரை, அவள் கன்னிப் பருவமடையாமலே வாழ்ந்தவள். விஸ்ணு மதத்தில் அதிகம் பற்று வலிமை கொண்டவள். சீதாப் பிராட்டியாரின் மறுபிறவி என்று கருதப்பட்டு இராம வலிமையும் படைத்தவள்.

ஆடகசவுந்தரியின் வளர்ப்புத் தந்தையான மனுநேயகயவாகு மன்னரின் மாளிகைக்கு வந்திருந்த முனிபுங்கவர் ஒருவரால் மன்னர், அவரது மனைவி, ஆடகசவுந்தரியாளின் முதல் மந்திரி, அவளது முதலாவது தோழி ஆகியோரின் மத்தியில், ஆடகசவுந்தரியின் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட விடயம் ஒன்று, இவர்கள் அனைவராலும் மிகவும் பக்குவமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டு உரிய காலம் வரவே, அவளின் முதல் மந்திரியாராலேயே இந்த விடயம் அவளிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அனுமானால் காசியில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட அவிமுத்தி தீர்த்தம் கலந்து அதில் தீர்த்தமாடி இராமபிரான் தனது பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட நதியொன்று ஆடகசவுந்தரியின் தலை நகரான உன்னரசுக்கிரிக்கு வடக்கே அமைந்துள்ளதென்றும் உன்னரசுக்கிரிய என்று இங்கு குறிக்கப்படும் தலை நகரமானது உகந்தமலைச் சாரலில் அமைந்திருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகையில் இத்தலை நகரமானது உன்னிச்சைப் பகுதியைச் சார்ந்த பகுதியில் அமைந்திருந்திருக்கலாம் என்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு. அந்த நதியைக் கண்டு, அதில் நீராடிய பின்னரே அவளது கழுத்தில் இருக்கின்ற அமங்கலமான மச்சமும் மாறி, பெண்மை நிலையையும் பெற்று நூற்றுப் பதினேழாவது வயதில் ஒரு ஆண் மகவையும் பெற்று மங்கலகரமான வாழ்க்கையும் அமையப் பெற்று, நூற்றி இருபது வயதுவரை வாழ்வாள் என்பதுதான் முதன் மந்திரியாரால் கூறப்பட் அந்த விடயமாகும்.

இச்செய்தியுடன், இராமபிரான் அவளின் கனவில் தோன்றி “சிவபத்தனான இராவணனை வதம் செய்த பின்பு, தானும் சீதையும் அயோத்தி செல்லும் வழியில், அனுமனை அனுப்பி, காசியில் இருந்து அவிமுத்தித் தீர்த்தம் கொண்டுவரப்பட்டு, ஒரு நதியில் அந்தப் புனித அவிமுத்தித் தீர்த்தத்தைக் கலந்து, இருவரும் தீர்த்தமாடித் தமது பாவத்தை நீக்கிக்கொண்டு, அயோத்தியை அடைந்து, வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் குசனைப் பெற்று, அவனுக்கு வால்மீகி முனிவரால் உபதேசமும் அளிக்கப்பட்டுப் பின்,

சீதையாகிய நீயும் பரமபதமும் எய்தாய். இந்த ஜென்மத்தில் இப்பிறவியையும் எடுத்துக் கொண்டாய். காசியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட அவிமுத்தி தீர்த்தம் கலந்த நதியானது, உன்னுடைய ஆட்சியில் உள்ளது. அந்தநதியில் காணப்படுகின்ற சேறானது பசுஞ் சந்தனச் சேறு போல இருக்கும். அந்தத் தீர்த்தத்தில் நீராடினால் குஸ்டரோகிகளின் நோய் கூட முற்றாக நீங்கிவிடும்” என்று கூறி இராமபிரான் மறைந்ததையும் இணைத்து அவள் பார்த்த பொழுது, இவை இரண்டும் ஒருமையான கருத்துடையனவாய் இருத்தல் கண்டு, அவளது பரிவாரத்துடன் மாமாங்க நதியை அடைந்து, அத்தீர்த்தத்தில் நீராடியதும், அவளின் அமங்கலமாயிருந்த மச்சமானது மறைந்து போய், அவள் ஒரு பேரழகியாய் விளங்கினாள்.

இத்த மாற்றத்தினால் மகிழ்ச்சியடைந்த அரசியும் இந்தப் புனித நதிக்கு ‘மாமங்கை நதி’ எனத் திருநாமமும் சூட்டி, மாமாங்கர் ஆலயத்திற்குப் பல சிறப்புத் திருப்பணிகளையும் புரிந்துவிட்டுத் தன்னகம் சேர்ந்தாள். இதனைத் தொடர்ந்து ஆண்டுகள் தோறும் தீர்த்தோற்சவத் தினத்தன்று திருக்கோயில்த் தீர்த்தம் கொண்டு வரப்பட்டு மாமாங்கத் தீர்த்தத்திலும் திருக்கோவிலில் நடை பெறுகின்ற தீர்த்தோற்சவத்திற்கு மாமாங்கத் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, திருக்கோயில்த் தீர்த்தத்துடனும் கலந்து தீர்த்தமாடும் வழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினாள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வண்ணம் மாற்றுத் தீர்த்தங்கள் முறையே கலந்து தீர்த்தமாடும் வழக்கமானது, அண்மையில்த்தான் கைவிடப்பட்டது என்பதனையும் இப்பொழுது நாம் அறிகின்றோம்.

இதேபோன்று, புனித கீரிமலைத் தீர்த்தத்தில் நீராடிய மாருதப்பிரவாகவல்லியின் குதிரை முகம் மாற்றம் பெற்றதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதொன்றாகும். இந்த உண்மையைத்தான், மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் குழந்தைகளான கவிஞர் சிவாநந்த தேவன், அவரது கவிதையில்

“ஆடகசவுந்தரியின் அல்லல் தீர்த்தவனே”
என்றும், கவிஞர் பவன் அவர்கள் அவரது கவிதையில்,

“ஆடகசவுந்தரியைக் காத்தவனே”

என்றும் பொருள் பொதியப் பாடி உள்ளார்கள். இந்த நூலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள அத்தனை பக்திப் பாடல்களும் பாடும் மீன்கள் - கனடா என்ற குழுவினரால் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட “தீர்த்தக்கரையினிலே...” என்ற ஒலிக்குறுந்தட்டு ஒலிநாடா ஆகியவற்றில் பதியப்பட்டுள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆடகசவுந்தரியானவள் அன்று முதல் ஆண்டுகள் தோறும், தனது பரிவாரத்துடன் வந்து, இப்புனித கங்கையில் தீர்த்தமாடி, மாமாங்கேஸ்வரரைப்பூசித்து, இந்த மாமங்கைத் தீர்த்தத்தை எடுத்துச் சென்று, தெற்கே திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் தீர்த்தத்துடன் கலந்து, அங்கும் தீர்த்தமாடினாள் என்றும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

எங்கள் நாட்டின் வரலாற்றின்படி, மகாவம்சத்தின் கடைசி மன்னன், மகாசேனன் ஆவான். அவனது ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 274 முதல் 301 ஆம் ஆண்டுவரையாகும். மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின்படி, ஆடகசவுந்தரியாள் அரசு புரிந்த காலம் கி.பி. 78ஆம் ஆண்டுக்கும் 268 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலமென்றும் அறிகின்றோம். இம் மகாசேன மன்னனானவன் வைதுலியமென்னும் சைவசமயத்தவனாவான். ஆடகசவுந்தரியின் அழகில் மயங்கிய மகாசேன மன்னன், ஆடகசவுந்தரியை மணந்து கொண்டான் என்றும், அந்த மகாசேன மன்னனே, “குளக்கோட்டு மகாராசா” என்று அழைக்கப்பட்ட அரசனாவான் என்றும் அறிகின்றோம்.

மகாசேன மன்னனானவன், இராவணன் வணங்கிய கோணேஸ்வரத்தையும் செப்பனிட்டான் என்பதனையும், அக்கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட நெல் வயல்களுக்கு, நீர்ப்பாசனம் வழங்குவதற்காக ‘கந்தளாய்’ என்னும் நீர்த்தேக்கத்தையும், கட்டிக் கொடுத்தான் என்பதனையும், முன்னரே கூறியிருந்தோம். மகாசேன மன்னனுக்கும், ஆடகசவுந்தரிக்கும் மகனாகப் பிறந்த இளவரசனே ‘சிங்ககுமாரன்’ என்பான். இராவணனால் வணங்கப்பட்ட, இரண்டாவது கோயிலான உகந்தை மலைக் கோயிலையும், இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட சிற்பிகளைக் கொண்டு, நிர்மாணித்தான் என்றும், அந்த மலையின் உச்சியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இக்கோயிலின் எட்டுத்திசைகளிலும் எட்டுத் தீர்த்தங்களையும், அமைத்துக் கொடுத்தான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இத்தீர்த்தக் கிணறுகள் இப்பொழுதும் அங்கே காணப்படுகின்றன.

உகந்தை மலைக்கோயிலில்
காணப்படும் கிணறுகளில் ஒன்று

நன்றி: மட்டக்களப்புத் தமிழகம்

இந்தச் சரித்திர வரலாற்று உண்மையை, மட்டக்களப்பு மான்மியம் எடுத்துக் கூறுவதாக, பண்டிதர் வி.சீ. கந்தையா அவர்கள், அவரது ஆய்வுக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், மாமங்கைத் தீர்த்தத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்த ஏழு நதிகளாகிய மாமங்கை நதி, அநுமார் தீர்த்தம். காக்கைத் தீர்த்தம், பழையாறு, நந்தண்ணீர் மடு, பாலமீன் மடு, மட்டக்கழி ஓடை, ஆகிய ஏழு நதிகளும், மாரிகாலத்தில் பெரும் நதிகளாய்ப் பெருக்கெடுத்து, அருகிலுள்ள வங்காள விரிகுடாப் பெருங்கடலுடன் சங்கமமடைவதால் போலும், இது “மாமங்கை” நதியென்றும் பெயர் கொண்டதாகவும் கருதப்படுகிறது. காலப்போக்கில், இந்த ஏழு நதிகளில் சில, தூர்ந்துபோய் உள்ளனவாயினும், அவைகளின் தடயங்கள் இப்பொழுதும் அங்கே காணப்படுவனவாகும்.

மாமாங்கப்பிள்ளையாரின் பெருமையினைப் பாடிய வித்துவான் அ.சரவணமுத்தன் அவர்கள், மாமாங்கத்தீர்த்தக் குளத்தின் பெருமையினை நாலாவது பதிகத்தில் ஏற்றிப் பாடுகின்ற பொழுது:-

“துங்கவெண் சங்கமூர் சேர்வுடைத்தாயதூஉம்
தூமூர லார்ந்த கைதை
சோதியர விந்தநீ லோற்பலம் பைங்குவளை
தூந்தமன கஞ்சூழ வதூஉம்
அங்குரிஇ யோடுசஞ் சரிகமுயர் சரவணையு
மாண்குசைத் திரளடர் வதூஉம்
ஆயபரிவோட்டிய நுற்றபல நோய்பல
வழிக்கு மருளமுத மென்னப்
பொங்கு நன்னீர்தடம் போலவிப் பூவினிற்
புல்லன் யான் காண வுளதோ
புட்பாச னனிதினுமி னியபுகழ் வானகயம்
புரிவுட னமைக்க வலனோ

மங்கை திரு வுளமகிழ வம்பலத் தாடுமரன்
 மகவாயுதித்த முதல்வா
 மகமாற்று மன்னர் வாழ் மட்டுநக ரமிர்தநதி
 மாமாங்க மேவு பரனே” என்று பாடியுள்ளார்.

இப்பதிகத்துக்கு கருத்துரை வழங்கிய ஈழத்துப்பூராடனார்,
 கூறுகையில்:

“மாமாங்கத்திலே உள்ள தீர்த்தத்தில்
 உயர்ந்த சாதி வெண் சங்குகள் வந்து
 சேர்ந்து ஊர்கின்றன. ஊரிகள்
 ஓசையிடுகின்றன, அருகிற் தாழை
 மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது. தடாகத்தில் தாமரை மலர்கள் விரிந்து
 சுடர்விடுகின்றன, கருங்குவளை, செங்கமுநீர் எனும் நீர்ப்பூக்கள்
 மலர்கின்றன. தூய மரிக்கொழுந்து
 தனது நறுமணத்தை வீசுகின்றது. (தமனகம்-மரிக்கொழுந்து) அங்கே
 சின்னஞ்சிறு சிட்டுகளும் கருவண்டுகளும்
 பறந்து ஆர்ப்பரிக்கின்றன. அங்கு
 நாணல் (சரவணை-நாணல்) தூய்மையுடைய தர்ப்பை ஆகியன
 அடர்ந்து வளர்கின்றன.”

“இங்கு தீர்த்தமாட வருகின்ற
 அடியவர்களுக்கு, ஏற்பட்டுள்ள
 பல பிணிகளையும் தாயன்புடன்
 அகற்றும் வானமுதம் நிரம்பிய
 இத்தடாகத்தைப் போல வேறொன்று
 உலகத்தில் வேறு எங்குமே இல்லை.
 அத்தகைய ஒரு தீர்த்தக் குளத்தை
 அறிவிற் குறைந்த பாவியாகிய
 நான் எனது கண்களால் இவ்வுலகத்தில்
 வேறு எங்கேனும் பார்க்கமுடியுமா?

“மலராசனத்தில் இருந்து, இனிமையுடன்
 இன்பவருள் புரிகின்ற மாட்சியுள்ள
 இத்தகைய வேறுகுளம் ஒன்றை (கயம்-குளம்) அமைக்க யாருக்கு
 வல்லமை உண்டு. மலைமகளின்
 மனம் மகிழ அம்பலத்திலே
 நடனம் செய்கின்ற அரனாருக்கு

மூத்த மகனே, வேள்விகள் செய்யும்
 ஆட்சியாளர்கள் வாழுகின்ற மட்டக்களப்பில்
 உள்ள அமிர்தகழியிலே எழுந்தருளியிருக்கும் மாமாங்கப்பெருமானே
 அடியவர்களுக்கு
 அருள் சுரப்பாயாக. (எ-று)

13 - 05 வரலாறு ஐந்து அநுமார் தீர்த்தம்

இராவணன் மூட்டிய தீயினால், இலங்காபுரியின் ஒரு பெரும் பகுதியை எரியூட்டி அழித்துவிட்டு வந்த அநுமன், எரிந்து கொண்டிருந்த தனது வாலை, இம்மாமங்கை நதியினுள் ஆழ்த்திச் சுகம் பெற்றான் என்பதும், இதன் காரணமாகவே, இத்தீர்த்தத்தின் மேற்புறப் பகுதியானது இன்றும் “அநுமார் தீர்த்தம்” என்று வழங்கப்பட்டு வருவதாகவும் நம்பப்படுகின்றது. இந்த உண்மையைத்தான், கவிஞர் மூனாக்கானா அவர்கள், அவரது கவிதையில்-

“அநுமனின் வால் நெருப்பை
 அணைத்து வைத்த - அந்த

அற்புதத்தீர்த்தத்தில்
 தோய்ந்தெழுந்தால்”

என்னும் உண்மையினைப் புகுத்திப் பாடியிருக்கின்றார். தேங்கி நிற்கின்ற நீர்ப்படுக்கைகளில் ஒரு கரிய நிறமான, தூர்நாற்றம் கொண்ட சேறுபடிதல், ஒரு உண்மையான நிகழ்வாகும். இந்நியதிக்கு முற்றிலும் மாறாக, இந்த மாமங்கைத் தடாகத்தினுள் படிந்து கிடக்கின்ற சேறானது நாம் நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளுகின்ற, சந்தனப் பொட்டுக்கள் போல் இருக்கக் காணலாம். இச்சந்தனச் சேறானது, மனிதர்களின் உடலின் வெளிப்புறப் பாகங்களில் ஏற்படும் புறப்புண்கள் அனைத்தையும் குணப்படுத்தும் மருந்தாக அமைவதால் இச்சேறு “சந்தனச்சேறு” என்றும் “அமிர்தச்சேறு” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சந்தனச் சேற்றின் பெருமையைத்தான், கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் “அமிர்த நதியினிலே சந்தனச் சேறு, அதன் அருகில் இருக்குதம்மா, முக்கனிச்சாறு” என்று தனது கவிதையில் பாடியிருக்கின்றார்.

13 - 06 வரலாறு ஆறு வேடனின் கனவு

இராமபிரானால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இலிங்கமானது, காடுகளினால் சூழப்பட்டும், மரங்களின் வேர்களினால் மண்ணினுள் மறைந்து போயும் இருந்த காலத்தில், அப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த வேடன் ஒருவன் ஒரு நாள் தனது கோடரி, வில், அம்பு ஆகியவற்றை ஒரு ஆலமரத்தடியில் வைத்துவிட்டு, தூங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில், அங்கு மறைந்து கிடந்த லிங்கமானது, அவ்வேடனின் கனவில் தோன்றியதாகவும், அவ்விடத்திலிருந்த கொடி செடிகளையும் மரவேர்களையும் வெட்டி அகற்றியபொழுது, அந்த இலிங்கமானது, வெளிப்பட்டதென்றும், பின்பு தனது கூட்டத்தினரை வரவழைத்து, அந்த “முள்ளாலிங்கப் பெருமானுக்கு” அவ்விடத்தில், ஒரு சிறு ஆலயத்தை அமைத்து, வழிபட்டு வந்தனர் என்றும், கர்ணபரம்பரைக் கதையாக இக்கதை இன்றும் இங்கு கூறப்பட்டு வருகின்றது. இக்கதைக்குக் கட்டியம் கூறுவதுபோல, வேடுவ மக்களின் குல தெய்வமான ‘குமாரத்தன்’ என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஸ்ரீ முருகன் கோயில் ஒன்றும், இக்கோயிலின் அருகே இன்றும் காணப்படுகின்றது.

இந்த வரலாற்று உண்மையினைக் கூறுகின்ற காவடிச் சிந்து ஒன்றின் பொருளையும் நோக்குவோமாக:-

“கொக்கட்டி மர நிழலிற் கோயில் கொண்டாய்,
குணமான நீருற்று நதியும் கொண்டாய்

*சொக்கரவர் தன்னருளால் வந்த மூர்த்தி
விக்கினங்கள் அகற்றிடுவாய் விநாயகமூர்த்தி
வீரமுள்ள கயமுகனைக் காய்ந்த மூர்த்தி
மக்கள் துயர் தீர்க்கும் மாமாங்க மூர்த்தி - சுவாமி
மங்காத செல்வமெல்லாம் தருவாய் நீயே

*(சொக்கரவர் - சிவபெருமானுடைய)

இளைப்பாறிய ஆசிரியரும் ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயிலின் வண்ணக்கர்களுள் ஒருவராய்ப் பணி புரிந்தவருமாகிய திரு. த. நாகையா அவர்கள், ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளையார் ஆலயம், கொத்துக்குளத்து ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம், திமிலைத்தீவு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆலயம், ஸ்ரீ முத்துக்குமார வேலாயுத சுவாமி ஆலயம்

ஆகிய திருத்தலங்கள் எல்லாம், 1937ஆம் ஆண்டில் வரையப்பட்ட நில அளவைப் படத்தில், வரையப்பட்டிருப்பதாக, அவர் தொகுத்த மட்டுநகர் ஸ்ரீ மாமாங்கப்பிள்ளையார் வரலாறு என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுவுமல்லாமல், கொடி ஏற்றம் நடைபெறும் பொழுது, கூறப்படும் ஆசீர்வாதத்தில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் அனைத்து எல்லைகளும் கூறப்பட்டு அவ்வெல்லைக்குள் வாழுகின்ற அனைத்து மக்கட்கும் ஆசீர்வாதம் வழங்கப்படுவதாகவும் அவரது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

14. ஆடக சவுந்தரியின் வரலாறும் அவளது பூர்வீகமும்

கவிஞர் சிவானந்ததேவன் அவரது கவிதையில் “ஆடகசவுந்தரியின் அல்லல் தீர்த்தவனே” என்று பாடி இருப்பதையும், “ஆடகசவுந்தரியைக் காத்தவனே” என்று கவிஞர் பவன் அவர்கள் அவரது கவிதையில்ப் பாடி இருப்பதையும் படித்தபின், யார் இந்த ஆடகசவுந்தரி என்று அறிய வேண்டும் என்ற ஒரு பேரவா என்மனக்கண் தோன்றியது உண்மையே. இவளுடைய பூர்வீக விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாத சில வாசகர்களுக்கும், இப்படிப்பட்ட ஒரு அவா இருக்கத்தான் செய்யும் என்பதும் எனது கருத்தாகும். இந்த அவாதான் சற்று ஆழமான முறையில் இந்த நூலை எழுதுவதற்கு இன்னுமொரு தூண்டுதலாக இருந்தது என்று கூறினாலும், இக்கூற்று மிகையாகாது.

பண்டைக்காலத்தில், மட்டக்களப்பின் சரித்திர ரீதியான பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள், ஒரு சிலராலோ அல்லது சில சிறு குழுக்களாலோ, ஒலைச்சுவடிகளில் எழுதப்பட்டுப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டவை ஆகும். வித்துவான் F.X.C. நடராசா அவர்கள், இந்த ஒலைச்சுவடிகளை ஆராய்ந்து, 1962 ஆம் ஆண்டில், “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் அவைகளை ஒரு புத்தக வடிவில் பதிப்புச் செய்துள்ளார். இந்த நூலானது, ஆராய்ச்சியாளருக்கும், மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும், ஒரு உறுதுணை நூலாக

அமைந்துள்ளது. “இந்த நூலில், சிலரின் கற்பனைகளும், கர்ணபரம்பரைக் கதைகளும் காணப்படுவதாக இருந்தபோதிலும், மகாவம்சத்தில் காணப்படுகின்ற சில உண்மைகளும் இதில் காணப்படுவதாலும், இதில் காணப்படும் சில உண்மைகளை, வேறு சில நூல்களின் வாயிலாக ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்ளக்கூடியதாய் இருப்பதினாலும் “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” என்னும் இந்த நூலானது, ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது என்று, இதன் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் இருந்து எங்களுக்குக் கிடைக்கும் தகவலின்படி, ஆடகசவுந்தரியானவள், ஒரு பேழையில் வைக்கப்பட்டு, சமுத்திரக்கரையில் அடைந்து வந்து கிடக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தையாவாள். இப்பேழையானது அடைந்து வந்து கிடப்பதைக்கண்ட குடிமகன் ஒருவன், அக்காலத்தில் உன்னரசுக்கிரியைத் தன் தலைநகரமாகத் கொண்டு மட்டக்களப்பை அரசு புரிந்துவந்த அரசனாகிய மனுநேயகயவாகுவிடம் இச்செய்தியைத் தெரிவித்தான். இதைக் கேள்வியுற்ற மனுநேயகயவாகு மன்னனும், தனது பிரதானிகளுடன் கடற்கரையை அடைந்து, அந்தப் பேழையைத் திறந்து பார்த்தபொழுது, கலகலவென்று சிரித்த முகத்துடன், அக்குழந்தை காணப்பட்டது. பிள்ளைப் பேறில்லாத வேதனையால் வாடிக்கொண்டிருந்த அவனது மனைவியாகிய அழகுவல்லியிடம் அப்பிள்ளையை எடுத்துச்சென்று கொடுத்து, அக்குழந்தைக்கு “ஆடகசவுந்தரி” என்னும் நாமமும் சூட்டி, அக்குழந்தை அடைந்து வந்து சேர்ந்த இடத்திற்குக் காரணப்பெயராகிய “பாலர் நகை நாடு” (பாலர் நகைநாடு - பாணமை) என்ற பெயரையும் சூட்டி, அந்த இடத்தை ஒரு நகரமுமாகக் கி, அக்காலம் மனுநேயகயவாகுவின் தோழமையுடன் மட்டக்களப்பை அரசுபுரிந்துவந்த தாசகனிடம் அந்நகரை ஒப்படைத்துவிட்டு, மீண்டும் உன்னரசுக்கிரி சென்று, அங்கு வாழ்ந்தான்.

தாசகனும் அப்பாலர் நகை நகரத்தை காட்டில் படகுகட்டும் துறைமுகம் ஒன்றாக அமைத்து அணை ஒன்றையும் அமைத்தான் என்று இந்த மட்டக்களப்பு மான்மியம் நூலின் வாயிலாக அறிகின்றோம்.. இந்தப் பாலர் நகை நாடு என்று கூறப்பட்ட இடம்,

பூமிசாத்திர அடிப்படையில் பாலமுனையாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

ஆடகசுவந்தரி உன்னரசுகிரி இராசதானியில் வாழ்ந்துவரும் காலத்தில், அவளது ஏழாவது வயதுப்பருவத்தில், அவள் ஓரிரவு துயிலுறும் பொழுது, அவளது கனவில் இராமபிரான் தோன்றி, இராம மந்திரம் ஒன்றையும் கூறி, இராம தியானமே அவளது வணக்கம் என்றும் கூறி மறைந்து விட்டார். இம்மந்திரத்தையும் இராம தியானத்தையும் ஆடகசுவந்தரி அனுஷ்டித்து வாழ்ந்துவரும் காலத்தில், வடநாட்டிலிருந்து வந்து செல்லுகின்ற வர்த்தகப் பெருமக்கள் மூலமாக மனுநேயகயவாகு, ஆடகசுவந்தரியின் பூர்மஜென்மத்தின் விபரங்களை அறிந்து கொள்ளுகின்றான். இதன்படி, அவள் தனது உறவினர்களின் சந்ததி என அறிந்து மகிழ்வுற்று கலியுகவருடம் 3180 ஆம் ஆண்டில் (கி.பி. 80ம் ஆண்டு என மதிப்பிடலாம்) பட்டஞ்சூட்டி வைத்துப் பின் மன்னனும் அவனது மனைவி அழகுவல்லியும் ஒரு நாளிலே இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டனர்.

இது இவ்வாறிருக்க ஆடகசுவந்தரியின் உண்மைத் தந்தையான, அசோககிரிதனை ஆண்டு வந்த அசோகசந்தரன் என்பான், சோதிடர்கள் “மன்னனே இந்த மாசுறு குழந்தை பொன்னகர் அசோககிரிதனக் காகா” எனக் கூறியதன் காரணமாக அக்குழந்தையை ஒரு பேழையினுள் வைத்துக் கடலில் விடப்பட்ட தனது மகள், ஆடகசுவந்தரி என்னும் நாமத்துடன், உன்னரசுகிரியில் பெரும் பேரும் புகழும் பெற்று வாழ்வதை அறிந்து, மனம் மகிழ்ந்து தான் இறைவனடி சேரும் காலம் வரவே, அவளுக்கு வேண்டிய திரவியங்களை எல்லாம் அவளுக்கு அனுப்பிவைத்து விட்டு இறைபதம் அடைந்தான் என்பதனையும் நாம் மட்டக்களப்பு மான்மியம் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

இது இவ்வாறிருக்க அவள் கண்ட கனவின்படி, ஆடகசுவந்தரி ஒரு ஆண்மகனைப்பெற்றெடுத்தாள் என்பதனையும், அவள் திருமணஞ் செய்து கொண்டது, மகாசேனன் மகாராசா என்றழைக்கப்பட்ட குளக்கோட்டன் என்னும் மன்னன் என்பதனையும் முன்னரே தந்திருந்தோம்.

15. ஆடகசுவந்தரி பூதகணங்களுக்கு அதிபதியாதல்

ஆடகசுவந்தரி உன்னரசுகிரியை ஆண்டு கொண்டு வந்த அவளது நாற்பதாவது ஆண்டில், அவளது குறுநிலமொன்றில் வாழ்ந்து வந்த எயினன் ஒருவன் அவளிடம் வந்து அங்கொரு குகையில் யானையைப் போன்ற உருவமும் மனிதரைப் போன்ற தோற்றமும் உள்ள ஒருவர் இருக்கின்றார் என்றும் அவர் இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி ஏராளமான செந்நெல் முத்துக்கோதுகள் பிரமாண்டமான அளவில் குவிந்து கிடக்கின்றன என்றும் கூற, அந்த உண்மையை அறிந்துவரும்படி, அவளது மந்திரிமாரை அவ்விடத்திற்கு அனுப்பி வைத்தாள். அவர்கள் அங்கு சென்று பார்த்தபொழுது, அவர்களின் கண்ணிற்கு எதுவும் தென்படவில்லை. இச்செய்தியை அரசியிடம் அவர்கள் கூறியபொழுது, கோபம் கொண்ட ஆடகசுவந்தரியும், அடுத்த தினத்தன்று அந்த எயினனுக்குத் தண்டனை வழங்கும்படி கட்டளையிட்டு விட்டு, துயிலுறங்கச் சென்று விட்டாள். அவள் துயிலுறங்கும் வேளையில், இராமபிரான் அவளது கனவில் மீண்டுந் தோன்றி, அந்தக் குறுநிலத்தான் கூறியவை பொய்யல்ல, அனைத்தும் மெய்யே என்றும், இராவணேஸ்வரன் முற்காலத்தில் நிகும்பலை யாகத்தைப் புரிந்தபொழுது அங்கு உண்டாகி வெளியேறிய பூதங்களே அந்தக் குகைக்குள் இருக்கின்றன வென்றும், அவள் அங்கு சென்று இராமமந்திரத்தை ஒதித் தியானிக்க, அக்குகைக்குள் இருக்கின்ற நூற்றி எட்டுப் பூதங்களும் வெளிவந்து அடிபணிந்து, அவளது சேவைக்காகக் காத்து நிற்கும் என்றும் கூறி, அவள் நூற்றி இருபது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, நூற்றிப் பதின்ஏழாவது வயதில், ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்றெடுப்பாள் என்றும் கூறி மறைந்து விட்டனர்.

ஆடகசுவந்தரியும் அந்தக் குறுநில எயினன் கூறிய இடத்திற்குச் சென்று இராமமந்திரத்தை ஒதித் தியானித்து நின்றபொழுது, அந்த நூற்றி எட்டுப் பூதங்களும் வெளியே வந்து ஆடகசுவந்தரிக்கு அடிபணிந்து நிற்கக்கண்டு, அப்பூதங்களுக்கு நாளொன்றிற்கு இருபது கலன் அரிசிக் கஞ்சி காய்ச்சிக் கொடுக்கும்படி தனது ஏவலாளர்களிடம் உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டு, பூதங்கள் அனைத்துடனும் உன்னரசுகிரியை அடைந்து, அப்பூதங்களின் உதவியினால் பல

சாதனைகளைப் புரிந்து, அவள் அரசாண்டு வரும் காலை, இவளது சக்தியையும் இராமவலிமையையும் அறிந்த மற்ற அரசர்கள் அனைவரும், இவளைத் தங்களது அரசியாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

16. சூடு மிதித்தலும் மட்டக்களப்பு விவசாயிகள் பூதங்களில் வைத்துள்ள சில நம்பிக்கைகளும்

ஆடகசவுந்தரியின் மறைவுக்குப்பின் அவளால் கைவிடப்பட்ட பூதங்கள் இப்பொழுதும் அலைந்து திரிவதாகவும், இப்பூதங்கள், அவைகளுக்கு விளங்கக்கூடிய சொற்களை, சூட்டுக்களத்தில் வேலைசெய்து கொண்டிருப்பவர்கள் பாவிக்கு மிடத்து சூட்டுக்களவட்டிகளில் குவித்து வைக்கப்படுகின்ற நெல்லைத் திருடிக்கொண்டு செல்கின்றன என்றும், மட்டக்களப்பு விவசாயிகள் இன்றும் நம்புகின்றனர். இவ்வண்ணம், இப்பூதங்கள், சந்தர்ப்பம் பார்த்து நெல்லைத் திருடிக்கொண்டு செல்வதைத் தடுப்பதற்காக, அவர்கள் அன்றாடம் பாவிக்கின்ற சில குறிப்பிட்ட சொற்களைச் சூட்டிக்கும் களவட்டியில் பாவிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வர். இதை நான் எனது அனுபவ வாயிலாக அறிந்துள்ளேன். சூடு அடிக்கும் பொழுது, சூட்டுக்களத்தில் வேலைசெய்யும் மக்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற சில குழுஉக்குறிச் சொற்களை இங்கு தருகின்றேன். இந்தக் காரணத்திற்காக, சூட்டிப்பதற்குக் கூலி ஆட்களைத் தெரிந்தெடுக்கும்பொழுது, இத்தொழிலில் நன்கு அனுபவம் வாய்ந்த கூலியாட்களை மட்டும் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வதுண்டு.

17. சூடு மிதிக்கும்பொழுது மாற்றாகப் பாவிக்கப்படும் சில குழுஉக்குறிச்சொற்கள்

1. பொலி	- நெல்
2. களம்	- சூடுமிதிக்குமிடம்
3. வெள்ளம் - கலங்கல்	- தண்ணீர்
4. வேலைக்காரன்	- வைக்கோலைக் கிளறும் வளைதடி
5. போர்-சூடு	- நெற்கதிர்க்குவியல்
6. வாரிக்காலன்	- சூடுமிதிக்கும் மாடுகள்

7. கரைஞ்சான்	- வாழைப்பழம்
8. வலிச்சான்	- உறட்டி
9. வெள்ளோடன்	- தேங்காய்
10. கூரைக்கோடு	- வீடு
11. பொலிக்கொடி	- வைக்கோல்
12. கணக்கன்	- மரைக்கால்
13. குஞ்சுவாயன்	- கைப்பெட்டி
14. பெருவாயன்	- கடகம்
15. நெடுமுழவன்	- கயிறு
16. கட்டு	- வா-போ
17. பெருக்கம்	- இல்லை-குறைவு
18. மின்னிக்கட்டுதல்	- நித்திரை கொள்ளல்
19. நெடுமின்னி	- மரணம்
20. வாட்டிகட்டுதல்	- ஓரங்கட்டுதல் (களவட்டியை)
21. வருணன்	- மழை
22. கூளக்கையன்	- பேய் - பூதம்
23. பெருமாள்	- ஆண்பிள்ளை
24. அடைக்கலச்சல்லி	- பெண்பிள்ளை
25. கடற்கரும்பு	- மீன்
26. கருங்காய்	- பாக்கு
27. புகைஞ்சான்	- புகையிலை
28. களம் பொலிதல்	- சூடுபோட்டு முடிதல்
29. வெள்ளப் பெருக்கம்	- தண்ணீர் இல்லை
30. அரக்	- சூடுமிதிக்கும் முன்னிலை மாடு

18. சீதையின் மறு பிறவி ஆடகசுவந்தரி

கிழக்காசியாவில் தோன்றிய முப்பெருஞ் சமயங்களான சைவம், வைணவம், புத்தம் ஆகிய சமயங்கள் யாவும் அடிப்படைக் கொள்கையான 'மறுபிறவி' (Rebirth - Reincarnation) என்னும் அடிப்படைத் தத்துவத்தைக் கொண்டனவேயாகும்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான், சிவபுராணத்தில்:

“புல்லாகிப் பூடாய்ப்
புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருகமாகிப்
 பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப்
 பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுரராகி
 முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற இத்
 தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும்
 பிறந்திளைத்தேன் என் பெருமான்” என்றார்.

பகவத்கீதைக்கு விளக்கவுரை எழுதிய தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதர் அவர்கள்., 1969ஆம் ஆண்டில் ஜேர்மனியில் கம்வேர்க் நகரில் ஆற்றிய உரையொன்றில் நாம் இன்று இந்த மானுடப்பிறவியைப் பெறுவதற்கு 8,400,000 இன உயிரினங்களின் ஊடாக (8,400,000 Species) வந்துள்ளோம் என்று கூறியிருக்கின்றார். (And not only are we caught in this body ; we are also changing this "net" life after life, through 8,400,000 Species - The Quest for Enlightenment page 27)

இன்று வைத்தியத்துறை, தாவரவியல்துறை, மிருகவியல்துறை போன்ற துறைகளில் எல்லாம் மேற் கொள்ளப்படுகின்ற ஆராய்ச்சிகளும், போதனாமுறைகளும், Charles Darwin என்ற உலகம் போற்றும் விஞ்ஞானியால் 1859 ஆம் ஆண்டில் விளக்கி எழுதப்பட்ட Origin of Species என்னும் கொள்கையைத் தழுவியவையாகவே அமைந்துள்ளன. இங்கே இனவிருத்தி மாற்றங்கள் (Evolution) என்னும் கொள்கையானது நிருபணமாகின்றது. இந்த மாற்றங்கள் விஞ்ஞான ரீதியிலும் ஆத்மீக ரீதியிலும் ‘எல்லாமே நிலையற்றவை’ (Nothing is permanent) என்னும் உண்மையினை விளக்குவனவாகும்.

இந்தக் கருத்தினையே திருவாசக நூல் விளக்கவுரையில் “உயிர் வகைகள் அனைத்தும் கல் நிலையினின்று பரிணமித்து, சிவபோதம் பெறும் வரையில், ஓய்வின்றிப் பயணம் போய்க் கொண்டே இருக்கின்றன” என்கின்றார் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்களும் அன்னாரது விளக்கவுரையில். அவர் மேலும் கூறுகையில், “புல் முதல் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரம்மதேவன்

வரையில், உள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் ஜீவாத்மாக்களேயாம். புல்நிலையிலுள்ள ஜீவாத்மா ஒன்று படிப்படியாகப் பரிணமித்து, பிரம்மதேவன் நிலைக்கு மேல் நோக்கிப் போகக் கூடும். பல கோடி பிறவிகளின் பிரகிருதியாலாகிய (மூலமாகிய) தேகத்தைத் திருத்தியமைப்பது பரிணாமமாம். (பரிணாமம் = மாற்றமடைதல்) தேகமானது திருந்தி அமையுமிடத்து, அது மேலான பிறவியாகிறது. நிரந்தரமாகத் தேகத்தைக் களைந்தெறிவது, முத்தி. அப்பொழுது ஜீவாத்மன் மாயையினின்று விடுதலையடைந்து பரமாத்மாவைச் சேர்கிறது” என்பது அவரது விளக்கமாகும் .

இராமபிரான் ஆடகசவுந்தரியின் கனவில்தோன்றி “இராவணனை வதம் செய்துவிட்டுச் சீதையை மீட்டுக்கொண்டு, அயோத்தியை அடைந்து, குசன் பிறந்து வால்மீகரால் உபதேசம் அளிப்பித்து (சீதையாகிய நீ) பரமபதம் அடைந்தாய். அதேபோல் இச்சென்மமும் எடுத்தாய்...” என்று இராமபிரான் கூறியதை உற்றுநோக்கும்பொழுது, இங்கே ஒரு மாபெரும் உண்மை புலப்படுகின்றது. அது என்னவென்றால், இத்தனை புனிதமான உயர் நிலைத் தோன்றலாகிய சீதாதேவியாருக்குக்கூட, ஒரு மறுபிறவி எடுக்கவேண்டிய நியதி இருந்ததென்றால், சாதாரண மக்களாகிய நாம் இறைவனடி சேர்வதற்கு இன்னும் எத்தனை எத்தனை பிறவிகளை எடுக்க வேண்டிவரும் என்பது புலனாகிறது. இது மனித சமுதாயத்திற்கு இராமபிரானால் விடுக்கப்பட்ட ஒரு முன் எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா!

நாம் இன்று உபயோகிக்கின்ற கணனி ஒன்று, நாம் எதிர்பார்த்த வண்ணம் அதன் செயலாக்கல் முறையைச் செய்யாவிட்டால், அக்கணனியை அகற்றிவிட்டுப் புதிய கணனி ஒன்றை வாங்கி இணைத்துக் கொள்கின்றோம். இதே போன்று, மக்களின் சுபீட்சத்திற்காக, இறைவனால் வகுக்கப்பட்டு, எமக்குத் தரப்பட்ட கணனியானது (நல்லறம் பேணல்) தவறான வழியில் உபயோகிக்கப்பட்டு, முற்றாகச் செயலிழந்து நிற்குமாயின் இறைவன் அதை அகற்றிவிட்டு, முற்றிலும் புதியதான கணனி ஒன்றை, அவர் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டிவருமல்லவா! அண்மையில் ஏற்பட்ட கடற்கோளும் இது சம்பந்தமான இன்னுமொரு முதல் எச்சரிக்கையாகவும் அமைந்திருக்கலாமன்றோ!

19. மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்றால் என்ன?

ஆடகசவுந்தரியின் வரலாறும், அவளது பூர்வீகமும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலில் முழுமையாகக் கூறப்படுவதால், மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ன கூறுகின்றது என்பதை விளக்கிக் கூறாமல், ஆடகசவுந்தரியின் வரலாறு, அவளின் பூர்வீகம், மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு அவள் செய்த பங்களிப்பு, அவளின் வருகையால் இத்திருத்தலம் பெற்றுக் கொண்ட பெருமை ஆகியவற்றை விளக்கிக் கூறமுடியாத ஒன்றாகும்.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்பது, இப்பிரதேசத்தின் பண்டையச் சமூக, பொருளாதார, சமய, அரசியல் ஆகிய வரலாற்றுகளைக் கூறுகின்ற ஒரு நூலாகும். இந்த வரலாற்று நூலை, வித்துவான் F.X.C. நடராசா அவர்கள், கொக்கட்டிச் சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தில், மிகுந்த பாதுகாவலுடனும் கட்டுக்காவலுடனும் வைக்கப்பட்டிருந்த மூலப்பிரதிகளான பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளில் இருந்து, பெறப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டு, தயார் பண்ணி, 1962ஆம் ஆண்டில், புத்தக வடிவில் பிரசுரித்துள்ளார். மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின், பண்டைய வரலாற்றைக் கூறுகின்ற ஒரு சில நூல்களில் இதுவும் ஒரு நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த நூலைப் படைத்ததற்காக, வித்துவான் நடராசா அவர்களுக்கு இலங்கையின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் வழங்கப்பட்டது என்பதனையும் இங்கு மகிழ்ச்சியுடன் பதிவு செய்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் இந்த நூலானது, பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளின் தகவல்களைக் கொண்டு, எழுதப்பட்டது என்பதனை மேலே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

சாதாரண முறையில் பேசிக்கொள்ளும்பொழுது, கல்வெட்டுகள் என்று குறிப்பிகையில், அவைகள் கருங்கற்களில் செதுக்கப்பட்டு, கற்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக் குறிப்புகளையே குறிப்பதாகும் என்று கருத இடமுண்டு. இக்கருத்துக்கு முற்றிலும் மாறாக, இந்நூலில் அடங்கியுள்ள பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளில், செப்புத் தகடுகளில் எழுதப்பட்ட, ஒருசிலவற்றைத் தவிர, மற்றவை யாவும் பனை

ஒலையிலே எழுதப்பட்டவை என்று கூறுகின்றார் ஈழத்துப் பூராடனார் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள், அவரது மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்றின் அடிச்சுவடுகள் என்னும் நூலில்.

இந்தக் கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் தனிப்பட்ட ஒரு சிலராலோ அல்லது தனிப்பட்ட அக்கறையுள்ள தனிப்பட்ட குழுக்களாலோ எழுதப்பட்டவையாகும் என்று கருதப்படுகின்றது. “இந்த நூலில், சிலரின் கற்பனைகளும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும் காணப்படுவதாக இருந்த போதிலும், மகாவம்சத்தில் காணப்படுகின்ற சில உண்மைகளும் இதில் காணப்படுவதாலும், இதில் காணப்படும் சில உண்மைகளை, வேறு சில நூல்களின் வாயிலாக ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருப்பதினாலும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் இந்த நூலானது, ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது”, என்று இதன் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே, இந்த நூலானது, மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ள விரும்பும் அனைவருக்கும் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், ஒரு அடிப்படைத் துணை நூலாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றினை ஓரளவு சுருக்கமாகக் கூறுகின்ற மற்றைய நூல்களும் சில உள்ளன. அவை, முதலியார் எஸ். ஒ. கனகரெத்தினம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூலான *Monograph of the Batticaloa District of the Eastern Province*, வித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ. கந்தையா (எனக்கு ஆண்டுகள் பல தீந் தமிழுட்டியவர்) அவர்களால் எழுதப்பட்ட ‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’, அவரின் இன்னுமொரு படைப்பான ‘கண்ணகி வழக்குரை’, அமரர் அருட்செல்வநாயகம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ‘சீர்பாதகுல வரலாறு’ என்பனவையாகும்.

மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றினை, வெகு நுண்ணியமாக ஆராய்ந்து தகுந்த ஆதாரங்களுடன் ‘மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள்’ என்னும் இரு பாகங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலினை, ஈழத்துப்பூராடனார் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள் படைத்து சித்திரை விழா 2005 இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூலுக்கு ‘மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைச் சரித்திரக் களஞ்சியம்’ என்று தலைப்பினை சூட்டியிருந்தால், இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும் என்பது

எனது கருத்தாகும். அன்னாரது இந்த நூலானது மட்டக்களப்பின் ஒரு சரித்திரப் பொற்குவையாகும். இதனைப் படித்ததும், ஏர்விழா எடுக்க, ஏர்முனையில் சீதையுடன் தோன்றிய தங்கப் பேழையைப் போல், தமிழ் பேசும் நல்லுலகுக்கு இன்றையக் காலகட்டத்தில் கிடைத்த வரப்பிரசாதமெனலாம். இந்த நூலின் வாயிலாக, ஒலிம்பிக் விளையாட்டு அரங்கைப் போன்ற ஒரு பிரமாண்டமான, ஆராய்ச்சி அரங்கமொன்றை இந்நூலாசிரியர் அமைத்துள்ளார். அங்கே பல ஆராய்ச்சி மேடைகள் காணப்படுகின்றன. அந்த ஆராய்ச்சி மேடைகளை நோக்கிப் பல ஒளிக்கதிர்களும் பல கோணங்களிலு மிருந்தும் உள்ளே நுழைகின்றன. கலாநிதி செல்வராசகோபால் அவர்களின் நூலின் தரவுகளை மேற்கொண்டு, பிற்காலச் சந்ததியினர் மேலும் பல சரித்திர வரலாற்று ஆய்வுகளை நடாத்தி, அவைகளின் அரங்கேற்றங்களை மேற்கொள்ள அம்மேடைகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

20. கல்வெட்டுக்கள்

ஈழத்துப்பூராடனார் அவரது இந்த நூலில், மட்டக்களப்பு மான்மியம் அடக்கியுள்ள பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளையும் அவை தருகின்ற தகவல்களையும் விபரமாகத் தந்துள்ளார். ஆகவே அந்தப் பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளின் பெயர்களையும், அவை தரும் தகவல்களையும் மிகவும் சுருக்கமாக வாசகர்களின் கருத்திற்காக இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். அவை -

- 20-01. மாகோன் கல்வெட்டு
- 20-02. போடி கல்வெட்டு
- 20-03. பெரிய கல்வெட்டு
- 20-04. பங்கு கூறும் கல்வெட்டு
- 20-05. தாதன் கல்வெட்டு
- 20-06. குலவிருதுக் கல்வெட்டு
- 20-07. சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டு
- 20-08. கும்ப வரிசைக்கல்வெட்டு
- 20-09. பதினேழு சிறைகள் செய்யும் ஊழியக் கல்வெட்டு
- 20-10. ஆசாரிகள் கல்வெட்டு
- 20-11. இனக்கல்வெட்டு
- 20-12. பங்கு தடுக்கும் முறைக் கல்வெட்டு என்பனவாம்.

செட்டிபாளையத்தில் வசித்து வந்த புலவர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தின் காப்பாளர்-வண்ணக்கர்மார் அவர்களுக்கும் இடையில் நல்ல நம்பிக்கையான உறவுகள், உரிமைகள் இருந்திருக்க வேண்டும். புலவர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், தனது உறவுகளையும் உரிமைகளையும் உபயோகித்து, 'மிகவும் பாதுகாப்புடனும் கட்டுக்காவலுடனும்' கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த இந்த பன்னிரண்டு கல்வெட்டகளின் பிரதிகளையும் பெற்று அவைகளில் காணப்படுகின்ற தகவல்களை மூலமாக வைத்து, பண்டைய வரலாற்றினை விரிவாக எழுதி வைத்திருந்தார் என்றும், அவைகளை மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் நூலாசிரியர் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தனது பாட்டனாரான கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரைத் தாமே நூலாசிரியருக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்ததாகவும் கலாநிதி செல்வராசகோபால் அவர்கள், அவரது வரலாற்று நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்துடன் தொடர்புடையதாகக் கூறப்படும், ஆடகசவுந்தரியினுடைய சரித்திரத்தையும், அவ்விளவரசி இந்த ஆலயத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு, இவ்வாலயத்தின் அருகாமையில் அமைந்துள்ள தீர்த்தக்குளத்திற்குத் தோற்றுவித்த ஏற்றம், அவள் சீதாதேவியின் மறுஜென்மம், இராமபிரானுக்கும் மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு ஆகியவற்றைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்ற தனிச் சிறப்பினைக் கொண்டது, இந்த மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூல் ஒன்றேயாகும். இந்த வரலாற்றுக்குறிப்புகள் மட்டும் இல்லாமல் இருந்திருப்பின், இவ்வாலயத்தினுடைய அடிப்படைத் தடையங்கள் யாவும் தடம்புரண்டு, அழிந்து போயிருக்கும் என்பதில் சற்றேனும் ஐயமில்லை.

ஆகவே இந்த நூலானது, மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் வரலாற்றையும், மட்டக்களப்பின் பண்டைய சமூக பொருளாதார, சமய மற்றும் அரசியல் வரலாறு, ஆகியவற்றையும் கூறுவதில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றதெனலாம். ஈழத்துப்பூராடனார் கலாநிதி செல்வராசகோபால் அவர்கள் கூறுவதுபோல், இந்த நூலில்த் தரப்பட்டுள்ள கால எல்லைகள் யாவும், கலியப்தம் சம்பந்தமாக இருப்பதனால், இவற்றைக் கிறிஸ்தவ வருடத்திற்கு

மாற்றிக் கொள்ளல் அவசியமாகின்றது. இந்த வரிசையில், கிறிஸ்தவ வருடத்தின் முதலாவது ஆண்டானது (கி.பி.1), கலியப்த வருடத்தின், ஏறக்குறைய மூவாயிரத்து நூறு (3100) ஆண்டுகளாகும் என்பதை, வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளல் பொருத்தமாகும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளின் பெயர்களையும் அவைகளுள் அடங்கியுள்ள தகவல்களையும் கலாநிதி செல்வராசகோபால் அவர்களின் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகளிலிருந்து பெற்று வாசகர்களின் கவனத்திற்காக, இங்கு மிகவும் சுருக்கமாகத் தருகின்றேன்.

20-01. மாகோன் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

பொலநறுவையில் இருந்துகொண்டு, கி.பி. 1215 ஆம் ஆண்டு காலத்தில், மட்டக்களப்பை அரசு புரிந்த கடைசித் தமிழரசன் மாகோன் ஆவான். இவ்வரசனால் வழங்கப்பட்ட ஆணைகள் இந்த மாகோன் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன. கலிங்கத்து மன்னனால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட பிராமணர்கள், மாகோனை வந்து சந்தித்ததும் அதன்பின் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் இக்கல்வெட்டில் உள்ளன. இக்கல்வெட்டின் மூலம் இரண்டு விடயங்கள் புலனாகின்றன; ஒன்று, பண்டுதொட்டு மட்டக்களப்பில் வழக்கில் இருந்த மொழி தூய தமிழ்; மற்றையது அங்கு பேணப்பட்ட சமயம் சைவம் என்பதுமாகும்.

20-02. போடி கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இப்போடி கல்வெட்டானது, ஒல்லாந்தரின் ஆளுனர் இமான்வில்கம் பல்க் என்பவரால், கி.பி. 1766 இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளைக் கூறுவதாகும். அக்காலத்தில், மட்டக்களப்பில் பங்குடாவெளி என்னும் இடத்தில் மண்முனைக்கு அதிபதியாய் இருந்த கண்ணன் என்பான், தமிழும் சைவமும் சிறக்க ஆட்சி புரிந்தவன். அவனது ஆட்சியை குகன் என்பான் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து, பெற்றுக்கொண்டான். அவன் கலிங்க மன்னர்களுடன் இணைந்து நல்லதோர் ஆட்சியை நடாத்திய காலத்தில், அனுமக்குட்டி என்பவனைப் போடியாக்கியும், அம்பலாந்துறையில் வசித்துவந்த சம்புநாதன் என்பவனை கல்வி புகட்டும் ஆசிரியராகவும் நியமித்து வன்னிமை முறையாட்சியையும் மட்டக்களப்பில் ஏற்படுத்தினான் என்பதனையும் இப்போடிக் கல்வெட்டு கூறுவதாகும்.

20-03. பெரிய கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இந்த மூன்றாவது கல்வெட்டாகிய பெரிய கல்வெட்டில் மூவேந்தரின் ஆட்சி கூறப்படுவதுடன், மாயன் ரணசாலன் என்பான் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கப்பலில் தன் படையுடன் வந்து, அங்கு அரசுபுரிந்து கொண்டிருந்த, திமிலர்களிடமிருந்து, ஆட்சியைக் கைப்பற்றியமை கூறப்படுகின்றது. இது கலியப்தம் (3030) மூவாயிரத்து முப்பது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

20-04. பங்கு கூறும் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இந்த நாலாவது பங்கு கூறும் கல்வெட்டில், அக்காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்து வந்த குடிகளின் விபரங்களும், பன்முகப்பட்ட சாதியினரின் விபரங்களும் கூறப்பட்டுவதுடன், குடிமக்களை அக்காலத்து மன்னர்கள் கோயிற் திருவிழாக்காலங்களில் குடுவை கொடுத்து மதிப்பளிக்கும் மரபும் இருந்தது என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

20-05. தாதன் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

ஐந்தாவது கல்வெட்டு, தாதன் கல்வெட்டு என்பதாகும். இந்தத் தாதன் கல்வெட்டில், கண்டி மன்னன் விமலதர்மனின் காலத்தில் (கி.பி. 1594 - 1604) தாதன் என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு முனிவர், எதிர்மன்னசிங்கன் என்னும் மட்டக்களப்பை ஆண்ட அரசனுக்கு அளித்த உபதேசங்களும், திரௌபதி அம்மனை வணங்கும் வழக்கமும், தீ மிதித்தலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

20-06. குலவிருதுக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இந்த ஆறாவது கல்வெட்டாகிய குலவிருதுக் கல்வெட்டில், இங்கு வாழ்ந்த ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும், அவரவர் தொழில் சம்பந்தமான அடையாளங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவைகளை நடைமுறைப்படுத்தியவர் பாண்டிய மன்னன் எனக் கருதப்படுகின்றது. அந்த அடையாளங்கள் பின்வருமாறு:-

1. கரையார்	- தோணி
2. துலுக்கர்	- தொப்பி
3. காராளர்	- ஏர்
4. வேடுவர்	- அம்பு, வில்

5. முக்குவர்	-	எழுத்தாணி
6. கோயிலார்	-	தாமரைப்பூ
7. பண்டாரப்பிள்ளை	-	பிரம்பு
8. திமிலர்	-	பால் முட்டி
9. சேணியர்	-	நூல் அச்சு
10. அமலர்	-	தேர்க் கொடி
11. அம்பட்டர்	-	கத்தரிக்கோல்
12. விமலர்	-	மத்து
13. வேதியர்	-	பூனூல்
14. வண்ணார்	-	கல்லு
15. வாணியர்	-	செக்கு
16. கடையர்	-	கூடை
17. அரசர்	-	செங்கோல்
18. வள்ளுவர்	-	மேளம்
19. குயவர்	-	கும்பகுடம்
20. தட்டார்	-	குறடு
21. சாணார்	-	கத்தி
22. செட்டி	-	தராசுப் படி

20-07. சாதித் தெய்வக்கல்வெட்டின் சுருக்கம்

ஏழாவது கல்வெட்டாகிய சாதித் தெய்வக்கல்வெட்டில், ஒவ்வொரு குலத்தவருக்கும் உரிய தெய்வங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவைகளும் பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்திலேயே நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்டவை எனக் கருதப்படுகின்றன. அவைகள்:-

1. உழவர்	-	சிவன்
2. நளவர்	-	வயிரவர்
3. நாடார்	-	கண்ணகை
4. தொழுவர்	-	பிதூர்
5. தொண்டர்	-	வேலவன்
6. மழவர்	-	வீரபத்திரன்
7. மறையவர்	-	பிரமன்
8. அரசர்	-	திருமால்
9. வேடர்	-	கன்னிமார்
10. ஏவற்தொழிலர்	-	காளி

என்பனவாம்.

20-08. சும்பவரிசைக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

தங்களது வாழ்க்கையில் நிகழும் பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம், பூப்பு நீராட்டல், காதுகுத்தல் போன்ற சடங்குகளில், சும்பங்கள் வைப்பது ஒரு மரபாகும். இந்தக் சும்பவரிசைக் கல்வெட்டு என்னும் எட்டாவது கல்வெட்டில், ஒவ்வொரு குடியினருக்கும், அவரவர் குடியின் தராதரத்திற்கு ஏற்ப வழங்கப்பட்டுள்ள சீர்வரிசைகளும் சும்பங்களின் எண்ணிக்கைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தக் சும்ப வரிசைகள், கலிங்க மரபினரது என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதன்படி, ஒவ்வொரு குடியினரும் பெறுகின்ற சும்பங்களின் எண்ணிக்கையானது பின்வருமாறு:

1. கலிங்க மரபினர் - 13 சும்பங்கள்
2. படையாட்சிகுடி - 9 சும்பங்கள்
3. பணிக்கர் குலம் - 9 சும்பங்கள்
4. உலகிப்போடிகுடி - 11 சும்பங்கள்

20-09. பதினேழு சிறைகள் செய்யும் ஊழியக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

ஒன்பதாவது கல்வெட்டாகிய பதினேழு சிறைகள் செய்யும் ஊழியக் கல்வெட்டில், தொழில் ரீதியாக வகுக்கப்பட்ட பதினேழு குடிகளின் பணிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவைகளின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

1. மாதுலர் - அமுது சமைத்தல்
2. கோயிலர் - சந்தனம் அரைத்தல்
3. பண்டாரம் - சந்தனம் தாம்பூலம் பகிர்தல்
4. பண்டாரப்பிள்ளை - சுத்தஞ்செய்தல், கொடிகட்டுதல்
5. குயவர் - மண்பாண்டம் வழங்குதல்
6. கொல்லர் - கத்தி, கோடரி ஆகிய இரும்புத் தொழில் வழங்குதல்
7. முதலிகள் - நூல், சீலை, தீபத் திரிகள், திரைச்சீலைகள் வழங்குதல்
8. வாணிபன் - எண்ணை வழங்குதல்
9. நம்பிகள் - தீவட்டி எடுத்தல்
10. வண்ணார் - துயில் வகை சுத்தமாக்குதல்

11. அம்பட்டர்	- சவரஞ் செய்தல்
12. சாணர்	- தென்னம் பாளை, தென்னங் குருத்து வெட்டல்
13. பள்ளர்	- பாணி வழங்குதல், விறகு வெட்டல்
14. பறையர்	- பறை சேவித்தல், பாடை கட்டல், பிரேதம் எரித்தல் (பறையர்களால் பிரேதம் எரித்தல் மட்டக்களப்பில் இப்பொழுதும் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது)
15. கோவியர்	- பிரேதம் காவுதல்
16. தவசிகள்	- பூமாலை தொடுத்தல், பந்தலிடல், அலங்கரித்தல்
17. கடையர்	- நீறு வழங்குதல் என்பனவாம்

20-10. ஆசாரிகள் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

பத்தாவது கல்வெட்டாகிய ஆசாரிகள் கல்வெட்டில், ஆசாரிகளை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவர்களுக்கு:

- ஆலய மதில் கட்டுதல்,
- ஆலயத் தூபி கட்டுதல்,
- அங்கசாலை முதலியன கட்டுதல்,
- விக்கிரகங்கள் செதுக்குதல்,
- தாபனஞ் செய்தல், ஆகியன வழங்கப்பட்ட தாகக்

கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் பூணூலும் ஆபரணங்களும் பிராமணர்கள் போல் அணிந்து, தூய்மையாக வாழும் வாழ்க்கையும் கூறப்பட்டுள்ளது.

20-11. இனக்கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இந்தப் பதினோராவது கல்வெட்டாகிய இனக்கல்வெட்டானது, செய்யுள் வடிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில், பண்டுவாழ்ந்த குலங்களும், குடிகளின் விபரங்களும் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

20-12. பங்கு தடுக்கும் முறைக் கல்வெட்டின் சுருக்கம்

பங்கு தடுக்கும் முறைக்கல்வெட்டாகிய, பன்னிரண்டாவது கல்வெட்டில், கோவில்த் திருவிழாக்கள் முடிவடைந்ததும், மக்கள்

மத்தியில், அடுத்த நிகழ்வாக இடம்பெறுகின்ற திருவேட்டை என்னும் நிகழ்வில், ஒவ்வொரு குடியினரையும் சார்ந்த, குடுக்கை கூறலும், பங்கு வாங்குதலும் என்னும் நடைமுறையின் விபரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் முழுவிபரங்களும், ஈழத்துப்பூராடனாரின் நூலின் 128-130ஆம் பக்கங்களில் காணலாம்.

இந்தப் பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகள் தருகின்ற தகவல்களின்படி, மட்டக்களப்பின் பண்டைய சமுதாயமானது, அங்கு அரசு புரிந்த மன்னர்களின் மேலாண்மைகளாலும், கோயில்கள் வாயிலாகவும் சமூக அமைப்புக்களின் விதிகளாலும், பக்குவமான முறையில் கையாளப்பட்டு வந்திருப்பதைக் காணலாம். அங்கு வாழ்ந்தவர்கள், ஒரு நாகரிகமான கடவுளில் நம்பிக்கை கொண்ட தமிழினம் என்பதும், அவர்கள் வணங்கிய தெய்வங்கள் சைவமதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டவை என்பதும் அவர்களின் மொழியானது தூய தமிழ்மொழியே என்பதும் வெளிச்சமாகின்றன. கப்பல் கட்டுதல், வாணிபம் ஆகியவற்றிலும், இவ்வினம் நன்கு விரிவடைந்திருந்தது என்பதற்குச் சான்றாக, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் மானாக்கரின் மகள் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கு, நாகமணிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம், மீகாமனுக்குச் சிறந்த கப்பல்களைக் கட்டுவதற்குரிய பாரிய கப்பல் கட்டும் மரங்களையும் இப்பிரதேசமே வழங்கியது என்பதும், இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளின் தரவுகளை நோக்குமிடத்து, மட்டக்களப்பு மான்மியம் தருகின்ற ஆடகசவுந்தரியின் வரலாற்றினை, இவைகளுள் ஒன்றாவது கூறவில்லை என்பதனை நாம் அறியலாம். அப்படியாயின், ஆடகசவுந்தரியின் வரலாறு எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்பது ஒரு கேள்வியாக எழுந்து நிற்கின்றது.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் நூலாசிரியர் இதனையிட்டுத் தன் கருத்தினைத் தெரிவிக்கும் பொழுது 'ஆடக சவுந்தரியின் சரித்திரம் இந்நூலில் வேறோர் முறையிற் கூறப்படுகிறது' என்று, 'மட்டக்களப்பு மான்மியம் நூல் வரலாறு' என்னும் பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

இவ்வரசியின் சரித்திர வரலாறு 'பாலநகைக் கல்வெட்டு' என்னும் மற்றையதொரு மூலக் கல் வெட்டிலிருந்து பெறப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இக்கல் வெட்டின் முழு விபரமும் 'மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்' என்னும் நூலில் (பக்கம் 118-119) விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் ஆடகசுவந்தரியின் தரிசனம் நாகர்முனைக் (திருக்கோயில்) கடற்கரையில் வந்தடைந்து கிடந்த ஒரு பேழையினுள் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டு, மன்னன் மனுநேய கயவாகுவால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட செய்தியுடன் ஆரம்பமாகின்றது. இவ்வரசியின் முழுமையான வரலாற்றினை 'ஆடகசுவந்தரியின் வரலாறும் அவளது பூர்வீகமும்' (பக்கம் - 84) என்னும் பகுதியில் தந்துள்ளேன்.

21. ஆடகசுவந்தரியை மணந்து

கொண்டவன் குளக்கோட்டனா அல்லது
மகாசேனனா? இவர்கள் யார்? ஓர் ஆய்வு

குளக்கோட்டன் யார்? இலங்கையில் முக்கியமாகக் கிழக்கிலங்கையில் இவன் பணி புரிந்த காலமென்ன? குளக்கோட்டனுக்கும் மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கும் இருந்த தொடர்புகள் என்ன என்பனவற்றையிட்டு பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுவோமாக.

குளக்கோட்டனது காலம், ஒரு பெரும் குழப்பத்தையே உருவாக்கியுள்ளது எனலாம். மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலய வரலாற்றை எழுத வந்த ஆசிரியர், ஏன் குளக் கோட்டனைப் பற்றிக் கவலைகொள்ள வேண்டும் என்று பலர் கருதலாம். அவ்வண்ணம் கருதினால் அதில் தவறொன்றுமில்லை. ஆனால் குளக்கோட்டன் தரிசனம் கிழக்கிலங்கையில் ஏற்படாமல் இருத்திருப்பின் கிழக்கிலங்கையானது, குறிப்பாக மட்டக்களப்புப் பிரதேசமானது, சிங்கள மக்கள் வாழுகின்ற ஒரு பெரும் பகுதியாகவே இருந்திருக்கும் என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை என்று கூறிவிட்டு, இப்பகுதியின் தலையங்கத்திற்குரிய விபரங்களையும் கீழே தருகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் எடுத்துக் கூறுகின்ற வண்ணம், ஆடகசுவந்தரியை மணம் புரிந்துகொண்ட மகாசேனன் யார்? இந்த மகாசேன மன்னனுக்கும் குளக்கோட்டனுக்கும் உண்டான தொடர்புகள் என்ன என்பதும் இவர்கள் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் காலங்கள் என்ன என்பதுமே, இங்கு எழுத்துள்ள குழப்பத்தின் காரணங்களாகும்.

‘குளக்கோட்டன் தரிசனம்’, ‘ஈழமன்னர் குளக்கோட்டனின் சமய, சமுதாயப் பணிகள்’ என்னும் அவரது இரு நூல்களின் வாயிலாக செல்வி க. தங்கேஸ்வரி அவர்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத பல ஆதாரங்களை முன்வைத்து, குளக்கோட்டனின் காலத்தைக் கலிங்க மன்னன் மாகோன் கி.பி. 1215 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைமேல் மேற்கொண்ட படை எடுப்புடன் ஆரம்பிக்கின்றார். அப்படியாயின், மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்ற வண்ணம், ஆடகசுவந்தரியை மணந்துகொண்ட மகாசேன மன்னனை குளக்கோட்டு மகாராசன் எனக் கருதப்படுகின்றது என்றால், கி.பி 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உன்னரசுக்கிரியயில் இருந்து கொண்டு மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தை அரசுபுரிந்த ஆடகசுவந்தரியை மணந்துகொண்ட மகாசேன மன்னனை, கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குளக்கோட்டனுடன் எவ்வாறு ஒப்பிடமுடியும்? இத்தகைய ஒரு முயற்சி, மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சொன்றைப் போடுகின்ற ஒரு முயற்சிபோல இருக்குமல்லவா?

குளக்கோட்டன் யார் என்பதனையும் அவன் கிழக்கிலங்கையில் பணிபுரிந்த காலமென்ன என்பதனையிட்டும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் பலரால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முக்கியமான காரணங்கள் இரண்டாகும். ஒன்று, இவன் மனுந்தி கண்ட சோழனின் வழித்தோன்றல் என்று காட்டுவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தின் விழைவே என்றும், அடுத்த காரணம், இவனது திருப்பணிகள் யாவும் மலைபோல் குவிந்தும் மாகோனது பணிகளுடனும் பின்னிக் கிடப்பதால் இவனது உண்மையான வரலாற்றினைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமற் போன தடுமாற்றமுமாகும் என்கின்றார் செல்வி. க. தங்கேஸ்வரி. B.A. Hons (Arch) அவர்கள். இவைகளைத் தவிர வேறும் ஒரு காரணம் உண்டு என்று

கருதுமிடத்து, அத்தகைய காரணம் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் காணப்படுகின்ற பல ஆதாரமற்ற கருத்துக்களே என்று நம்புவதற்கு இடமுண்டு. இவ்விடயம் சம்பந்தமாக யாருக்கும் சந்தேகத் தெளிவுகள் வேண்டுமாயின், அத்தகையோர் நாடவேண்டிய உசாத்துணைகள் ஈழத்துப் பூராடனார் கலாநிதி க.தா.செல்வராசகோபால் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள் பகுதி (ஒன்று) பகுதி (இரண்டு) என்பனவாகும். அன்னாரது கருத்தினைச் சற்றுச் சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பூர்வீக சரித்திரம் இன்னும் முறையாக முழுமையான முறையில் ஆராயப்படவில்லை என்பதேயாகும். இவை, கடலின் அடிமட்டத்திலும் ஆற்றுப்படுக்கைகள், முற்கால மன்னர்கள் கட்டிய குளங்கள், கோயில்கள், இவைகளைச் சூழ்ந்துள்ள காடுகள் அனைத்திலும் புதையுண்டும் மறைந்தும் போய்க் கிடக்கின்றன வென்றும், இவைகள் உரிய முறையில் ஆராயப்பட வேண்டிய கைங்கரியமானது, நாம் இன்று நோக்கும் தாயகத்தின் இளம் சமுதாயத்தினரின் தலையாய கடன் என்றும் கூறுகின்றார் ஈழத்துப்பூராடனார் அவர்கள். அவரது இந்த நூல்கள் இரண்டினையும் நான் திசைகாட்டிகள் என்றுதான் கூறுவேன்.

மட்டக்களப்பின் பூர்வீக சரித்திரத்தையிட்டுச் சிலரால் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களைப் பற்றி ஒரு சுவையான பாடலையும் பாடியிருக்கின்றார் அவர். இதனை அவரது நூலின் பகுதி இரண்டினில் காணலாம். இப்பாடலானது அவரது மனக்கருத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதால் அப்பாடலைக் கீழே தருகின்றேன். அப்பாடலானது பின்வருமாறு:

கணபதிப் பிள்ளைப் புலவர் செய்த
மட்டக்களப்பின் வரலாறும் ஒன்றே
கனகநாயகம் எழுதி வைத்த
மான்மியமும் ஒன்றே
கல்முனை பாண்டிருப்பில் கமலநாதன்
கண்டெடுத்த ஓலைச் சுவடிகளும் ஒன்றே - அதனை
கலாநிதி கமலநாதன் பதிப்பித்த பூர்வ
சரித்திரம் என்ற புதுப் பதிப்பும் ஒன்றே,

வித்துவான் எப்ளக்சி நடராசர் விரும்பி

ஆக்கியவர் இட்ட பெயரை

மாற்றிய மான்மியமும் ஒன்றே.

நாலு அவதார மெடுத்த மான்மியமே - உன்னால்

நல்லதொரு முடிவெடுக்க முடியாது

நாம் தடுமாறுகின்ற போதிலும் - புலவர்

நமக்காகப் படைத்தளித்த மட்டக்களப்பு

வரலாறு என்கின்ற நாமத்து ஏடே - இந்த

நாலு அவதாரத்துக்கெல்லாம் நாயகமென்றறையே.

யாழ்ப்பாணத்துச் சரித்திரத்தைக் கூறுகின்ற யாழ்ப்பாண வைபவமாலையானது கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் மேக்கறூன் என்னும் ஒல்லாந்துத் தேசாதிபதியின் வேண்டுகோளின் பேரில், மயில்வாகனப் புலவரால் எழுதப்பட்டதாகும். இவ்வாறான சரித்திர வரலாற்று நூலொன்று, மட்டக்களப்புக்கும் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட ஒருவரால் அல்லது ஒருசிலரால் அண்மைக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு மான்மியம் எழுதப்பட்டதாகும். இதற்கு மூலகர்த்தாவாக இருந்தவர் ஈழத்துப்பூராடனாரது பாட்டனாரான செட்டிபாளையத்தில் வசித்த கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் ஆவார். இதன் முழு விபரங்களையும் 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்' என்றால் என்ன என்னும் பகுதியில் தந்துள்ளேன். கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் ஒரு புத்திக் கூர்மையும் சிந்தனைச் செறிவும் கொண்டவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

புலவர்கள் கற்பனை உலகில் சஞ்சாரஞ் செய்பவர்கள். ஆகவே, அவர்களின் படைப்புகளில் அவர்களது கற்பனைகளின் நிறமும் கலந்திருக்க இடமுண்டு. இதனை ஆமோதிப்பது போல, செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி அவர்களும் "இலக்கியங்களும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும் அடிப்படை வரலாறுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதில்லை, அவற்றினூடே வெளிப்படும் வரலாற்று உண்மைகள் மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன' என்று கூறுகின்றார். மேலும், காலங்கள் மாறுபட்டுக் கூறப்பட்டாலும், குளக்கோட்டன், ஆடகசவுந்தரியை மணந்துகொண்ட செய்தி, மறைமுகமாக ஆமோதிக்கப்படுகின்றதை நாம் இங்கு காணலாம்.

குளக்கோட்டனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, குளக்கோட்டன் என்னும் அவனது பெயரானது, ஒரு காரணப் பெயர் (குளம் + கோட்டம் கட்டியவன்) என்றும், சரித்திர வரலாற்றின்படி அவனது உண்மையான பெயர் சோழகங்கன் அல்லது சோழகங்கதேவ என்றும், இவன் மாகோனின் உபராஜாவாகவோ அல்லது அவனது முக்கிய தளபதியாகவோ கி.பி.1215 இல் கலிங்கமன்னன் படை எடுத்து இலங்கையைக் கைப்பற்ற வந்த பொழுது அவனுடன் இங்கு வந்தவன் என்றும் செல்வி. க. தங்கேஸ்வரி அவர்கள் கூறுகின்றார்.

இது இப்படியிருக்க, குளக்கோட்டன் இலங்கையில் இயங்கிய காலத்தின், வேறுபட்ட சில கருத்துக்களைச் சற்றுக் கவனிப்போமாக.

1. மட்டக்களப்பு மான்மியம், ஆடகசுவந்தரி வாழ்ந்த காலத்தைக் கி.பி. 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டெனக் குறிப்பிடுகின்றது.
2. இதே மான்மியம், மகாசேனன் என்னும் மன்னன் ஆடகசுவந்தரியை மணந்தவன் என்றும், இந்த மகாசேன மன்னனை குளக்கோட்டன் என்றும் கூறுகின்றது. இதையிட்டுக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற இந்நூலின் ஆசிரியர் எப். எக். சி நடராசா அவர்கள் இது ஒரு ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயம் என்று கூறித் தன் கதையை முடித்து விடுகின்றார்.
3. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் குளக்கோட்டன் காலத்தைக் கி.பி.785 என்கின்றது.
4. மட்டக்களப்புச் சைவக்கோயில்கள் என்னும் இந்துசமயத் திணைக்கள வெளியீட்டில் மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், பண்டிதர் வி. சீ. கந்தையா அவர்கள், மகாவம்சத்தின் கடைசி மன்னனான மகாசேனன் ஆடகசுவந்தரியை மணந்தான் என்றும், இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தை கி.பி. 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டுகளென ஆமோதித்தும் எழுதியுள்ளார்.
5. 'அரசன் ஆணையும் ஆடகசுவந்தரியும்' என்னும் நாடக நூலில், அந்நூலின் ஆசிரியையான திருமதி. கங்கேஸ்வரி கந்தையா

அவர்களும் எதுவித ஐப்பாடுமின்றி இக்கூற்றினை முற்றிலும் ஏற்றுக் கொண்டு இந்நாடகத்தை எழுதியுள்ளார்.

6. 'திருகோணமலை மாவட்ட இந்துக்கோயில்கள்' என்னும் இந்து சமயத் திணைக்கள வெளியீட்டில், திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத் தையிட்டு எழுதுகையில் அந்நூலின் தொகுப்பாசிரியரான சைவ சித்தாந்த சிகாமணி சைவப்புலவர் பண்டிதர் இ.வடிவேல் அவர்கள் "கோணேசர் கல்வெட்டின்படி குளக்கோட்டன் கலியப்தம் 522ஆம் ஆண்டில் கோணேசர் கோயில் திருப்பணியையும் கலியப்தம் 526ஆம் ஆண்டில் கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டும் பெரும் பணியையும் செய்தான் என்றும் கூறுகின்றார்.

இவை அனைத்தும் குளக்கோட்டனின் காலத்தை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாகக் கூறுகின்ற பொழுது, இவை அனைத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு அடிப்படைச்சான்றுகள், கல்வெட்டுகள், சரித்திர வல்லுநர்களின் தீர்மானங்கள், உசாத்துணை நூல்கள் ஆகியவற்றின் உறுதுணை கொண்டு, ஆசிரியர் செல்வி க. தங்கேஸ்வரி அவர்கள் குளக்கோட்டனின் காலத்தை கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தச் சூழ் நிலையில் கி.பி. 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டு காலத்தில் உன்னரசுகிரியில் இருந்து கொண்டு மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தையும் ஆண்ட ஆடகசவுந்தரி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கும் திருப்பணி செய்தாள் என்று கூறுவதுடன், மகாசேனன் என்றழைக்கப் படுகின்ற குளக்கோட்டனையும் திருமணஞ் செய்து சிங்க குமாரன் என்னும் ஒரு மகனையும் பெற்றெடுத்தாள் என்றும் இம்மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுவது முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல் மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சே போட்டுவிட்டதாக எனக்குத் தோன்றியது.

இந்தக் குழப்பமான நிலைக்குத் தெளிவு காண் வகையில் என் திணறலுக்கு மருந்தாக வந்தமைந்தார் செல்வி. க. தங்கேஸ்வரி அவர்கள். அன்னாரது பட்டப்படிப்பு ஆராய்ச்சி நூல்களான 'குளக்கோட்டன் தரிசனம்,' 'ஈழமன்னர் குளக்கோட்டனின் சமய சமுதாயப் பணிகள்', 'தமிழ் மன்னன் மாகோனின் மகத்தான வரலாறு ஆகிய

மூன்று நூல்களின் வாயிலாகவும் ஈழத்துப்புராடனாரின் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச் சுவடுகள் (பாகம் 1, பாகம் 2) ஆகியவற்றின் வாயிலாகவும் நாம் பெறும் தெளிவு:

- 1) மகாசேனன் என்னும் சிங்களப் பெயரைக் கொண்ட, மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்ற மன்னே, உண்மையில் ஆடகசவுந்தரியை மணந்துகொண்ட குளக்கோட்டன் என்பான் என்றும்,
2. அக்குளக்கோட்டனின் உண்மையான பெயர் சோழகங்கன் என்றும்,
3. அவனுடைய திருப்பணியைப் பல நூலாசிரியர்கள் திருகோணமலையுடன் மட்டுமே தொடர்பு படுத்திக் கூறியுள்ளனர் என்றும்,
4. ஆனால் இவனது திருப்பணியானது திருகோணமலை முதல் கதிர்காமம் வரை பரந்து கிடந்ததென்றும்,
5. Monograph of the Batticaloa District of the Eastern Province என்ற நூலை எழுதிய ஆசிரியர் S.O கனகரெத்தினம் அவர்கள் 'இலங்காபுரி' என்று கூறியுள்ளது மட்டக்களப்பின் கீழ்ப்பாகத்தையே குறித்துக் கூறுவதென்றும்,
6. இலங்கை வேந்தன் என்று அழைக்கப்பட்ட இராவணன் இந் நகரத்தையே தனது தலைநகராகக் கொண்டிருந்தான் என்றும்,
7. அந்நகரின் மாடங்கள் திருக்கோயில்ப் பகுதியில் உள்ள கடலினுள் கடற்கோளினால் உள்வாங்கப்பட்டு சலமட்டத்திலிருந்து அதிகம் ஆழத்தில் இல்லாமையினால் ஆங்கிலேயர் அங்கு இரண்டு கலங்கரை விளக்கங்களைக் கட்டியுள்ளனர் என்றும் அவை இப்பொழுதும் கோயிலுக்கு எதிரே காணப்படுகின்றன வென்றும்,
8. இந்ந இலங்காபுரி நகரத்தில் திருக்கோயில், மாமாங்கேஸ்வரம், மண்டூர் முருகன் கோயில், உகந்தமலை

முருகனாலயம், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் ஆகிய திருத்தலங்கள் அடங்குவன என்றும்,

9. கோணேசர் கல இவெட்டு, மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஆகியவற்றில் குளக்கோட்டனின் பெயருக்குப் பதிலாக மகாசேனன் என்று தவறுதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளதென்றும்,
10. ஆனால் இதே வரலாறு தெட்சணகைய புராணத்தில் குளக்கோட்டன் என்று சரியாகக் கூறப்பட்டுள்ள தென்றும்,
11. ஏர் பெருகு பருதிகுலராசன் குளக்கோட்டன் என்று திருக்கோயில்க் கல்வெட்டிலும்,
12. “பருதி குலத்துதித்த குளக்கோட்டராமன்” எனக் கோணேசர் கல்வெட்டிலும்,
13. திருக்கோயில் திருப்பணி கூறும் கல்வெட்டிலும் தெட்சணகையாசப் பாடலொன்றிலும் குளக்கோட்டனைச் சோழகங்கள் என்றும் குறித்துப் பாடல் பெற்றுள்ளமையால் குளக்கோட்டனது உண்மையான பெயரானது சோழகங்கள் என்றும் நிரூபணமாகின்றது.

இவ்விரு திருத்தலங்களுக்குமிடையில் கரை ஓரப்புறமாக வெருகலம்பதி, மாமாங்கேஸ்வரம், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், போரதீவு திருமுருகன் ஆலயம், மண்டூர் திருமுருகன் ஆலயம், உகந்தை ஆகிய திருத்தலங்களிலும் குளக்கோட்டனின் திருப்பணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும் புலனாகின்றது.

குளக்கோட்டனின் திருப்பணிகள், இப்பிரதேசத்தில் இவ்வாறு பரந்து கிடந்தமை, உன்னரசுகிரியை அரசு புரிந்த ஆடகசவுந்தரியைக் குளக்கோட்டன் திருமணம் செய்திருக்க முடியும் என்பதும் வேறொரு வகையில் உறுதிப் படுத்தப்படுவதால், காலங்கள் மாற்றப்பட்டுக் கூறப்பட்டாலும், இவைகளுக்குள்ளே இழையோடுகின்ற சம்பவமானது கருத்தமைப்பால் ஒருமித்துக் காணப்படுவதால் குளக்கோட்டனும் ஆடகசவுந்தரியும் சமகாலத்தில்

வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் மணம் புரிந்துகொண்டவர்கள் என்றும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்ற மகாசேனனே குளக்கோட்டனாவான் என்பதும் நிருபணமாகின்றது மல்லாமல் இவர்களது திருப்பணி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளதென்பதும் திண்ணமாகின்றது.

22. மன்னன் மாகோனைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள்

ஒரு நாணயத்திற்கு இருபக்கங்கள் உள்ளன. அதுபோலவே, குளக்கோட்டனுக்கும் மற்றும் ஒரு புறம் இருக்கின்றது. இதுதான் மாகோன் என்னும் பக்கம். மாகோனின் சரித்திரத்தைக் கூறாமல் குளக்கோட்டனின் சரித்திரம் நிறைவு பெறாது.

தலைக்கச்சான் காற்று அடித்ததும் புளியங் கொப்பில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் புளியம் பழங்கள் அனைத்தும் விழுந்து நாலா பக்கங்களிலும் சிதறிக்கிடப்பதுபோல, மாகோனின் வரலாறும் அவனது சேவை, சமூகப்பணி அனைத்தும் கிழக்கிலங்கை முழுவதிலும் பரந்து சிதறிக்கிடக்கின்றன. குளக்கோட்டனுடைய முத்திரை எங்கெங்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ளதோ அங்கெல்லாம் மாகோனின் ஆணையின் முத்திரையும் பதிக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம். இவர்கள் இருவராய் இருந்திருப்பினும், ஒரே மூச்சாக இயங்கியவர்கள் என்று கூறினால் அது விபரீதமுடைய கருத்துடையதாய் இருக்காது.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்ற பன்னிரண்டு கல்வெட்டுகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், பட்டையைப் பட்டையைக் கிளப்பி, பதினாறு பட்டையைக் கிளப்பி, முத்துப் பட்டையைக் கிளப்ப முன்னே நிற்பாள் தேவடியாள் என்று வாழைப்பூவைக் குறித்துக் கூறுகின்ற நொடியைப் போல, அங்கே முன்னே நிற்பவன் குளக்கோட்டனல்ல மாகோனேதான். மாகோன் படை எடுத்து வந்த பொழுது அவனது உபராஜாவாகவோ, அல்லது படைகளின் தளபதியாகவோ, மாகோனுடன் இணைந்து வந்தவன்தான் சோழகங்கன் என்னும் குளக்கோட்டன். கிழக்கிலங்கையில்

பொலநறுவையைத் தலைநகராக வைத்துக்கொண்டு, இப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழர்களையும் கலிங்க மக்களையும் துன்புறுத்திய பாண்டிய மன்னர்களையும், அவர்களோடு இணைந்து கொண்டு செயற்பட்ட சிங்களவர்களையும், இங்கிருந்து மாகோன் விரட்டி அடித்துத் துரத்தியிருக்காவிட்டால், இன்று கிழக்கிலங்கை சிங்களவர் வாழுகின்ற ஒருநாடாகவே இருந்திருக்கும். புத்த விகாரைகளை எல்லாம் இடித்தும் அங்கிருந்த புத்த பிக்குகளை எல்லாம் விரட்டி அடித்தமையாலும், மாகோன் சிங்களவர்களின் எதிரியாகவே கருதப்பட்டான். மாகோனின் ஆட்சிக்காலத்தைச் சில வரலாற்று நூலாசிரியர்கள் 20 ஆண்டுகளென்றும் சிலர் அவனது ஆட்சிக் காலத்தை 40 ஆண்டுகள் என்றும் இன்னும் சிலர் 45 ஆண்டுகள் என்றும் கணிப்பிடுவதாலும் அவன் சராசரியாக 35 ஆண்டுகள் அரசுபுரிந்தவன். அவன் வகுத்து வைத்துவிட்ட சில நடைமுறைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் எம்மக்கள் இன்னும் அறுவடை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு ஒரு நீண்டகாலம் ஒரு மன்னன் அரசு புரிந்தான் என்றால், மக்களால் எங்ஙனம் அம்மன்னன் நேசிக்கப்பட்டிருப்பான் என்பது கைப்புண்ணைப் பார்ப்பதற்குக் கண்ணாடி தேவையில்லை என்னும் முதுமொழியை ஒத்ததாகும். சிங்களவர்களின் எதிரியாகக் கருதப்பட்ட மாகோனின் சரித்திரம் மகாநாம தேரோ என்றும் ஒரு புத்தபிக்குவால் படைக்கப்பட்ட மகாவம்சத்தில் இருட்டடிக்கப்பட்டதில் வியப்பொன்றில்லையே.

23. திருவீழாக்களும் கிரிகைகளும்

ஆரம்ப காலத்தில் மாசி மாதத்தில்தான் இத் திருத்தலத்தில் விழா எடுக்கப்பட்டது என்பதனையும் இக்காரணத்தினாலேதான் “மாமாங்க வாசகர்” எனப் பெயரும் கொண்டார் என்பதனையும் பின் வருகின்ற “மாமாங்கர் அம்மாளை” என்னும் ஒரு பாடலிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“நன்றான தம்பியரே நானுரைக்க நீ கேளும்
 உண்டானதோர் மாசி மாதமதில் உத்தமரைக்
 கண்டதனால் மாமாங்க வாசரென நாமமிட்டார்
 அண்டர் பிரான் வந்த விதம்
 அறிந்தாயோ - தம்பியரே

ஆரம்ப காலத்தில் வருடாந்த மகோற்சவமானது, ஒரு நாள் உற்சவமாக இருந்து பின்பு, ஆலயநிர்வாகத்தினரின் தீர்மானத்தின்படி, ஐந்து நாள் விழாக்களாக அதிகரிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது தீர்த்தமாடல் விழாவுடன் பத்து நாட்களாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

உற்சவங்கள் தங்குதடையின்றி நடைபெற்று நிறைவேறும் வண்ணம் விநாயகப்பெருமானுக்கு முதல் வழிபாடு செய்யப்படும். அடுத்தபடியாக, காவற்கடவுளாகிய வயிரவக் கடவுளுக்கும் பூசை செய்து, பலி, ஓமம் முதலியன புரிந்து, ஆலயச் சூழலிலுள்ள இடங்கள் அனைத்தையும் காவல் செய்யப்படும். இக்கிரியை ஷகிராமசாந்தி' என்று அழைக்கப்படும். இதை அடுத்து நடைபெறுவது ஷவாஸ்துசாந்தி' எனப்படும். இக்கிரியையானது, பூமியைச் சுத்தம் செய்வதாகும். நான்குமுடி அளவிலான உருவமொன்றைச் செய்து, அந்த மனித உருவத்தின் தலையில் தீயை மூட்டி, அதன் காலில்ப் பிடித்துக்கொண்டு கையில் பலிப் பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்று, ஈற்றில் அந்த உருவத்தையும் பலிப்பொருட்களையும் வடதிசையிலுள்ள தீர்த்தக் குளத்தில் போட்டுவிடுவர். இவரைத் தொடர்ந்து, தீர்த்தநீர் தெளிப்பதுண்டு. பூமாதேவியை வழிபட்டு, குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் மண்ணை எடுத்து, அம்மண்ணை பூசுதல் தலையில் வைத்துச் சுமந்து வந்து, படைத்தலைக் குறிக்கும் முளைப்பாலிகை இடப்படும்.

24. கொடியேற்றம்

இந்த வருடாந்த உற்சவமானது, ஆடி அமாவாசைக்கு முன் வருகின்ற, ஒன்பது நாட்களும், முதலாம் நாள் கொடியேற்று வைபவத்துடன் ஆரம்பமாகி, பத்தாம் நாள் தீர்த்த உற்சவத்துடன் முடிவடையும். கொடியேற்றத் தினத்திலிருந்தே, தீர்த்தக்கரை விழாக்கோலம் பூண்டுவிடும்.

கொடியேற்றம் என்று குறிப்பிடும்பொழுது, அந்தக் கொடிமரம் எதனை விளக்குகின்றது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அதிகமானவர்களுக்கு இதன் விளக்கம் தெரிந்திருந்தாலும், இளஞ் சந்ததியினருக்காக இதை இங்கு சற்று

விளக்கி வைப்பது நல்லதாகும். கொடிமரத்தைக் கொடிஸ்தம்பம் என்று கூறுவதுமுண்டு. இக்கொடி மரத்தில் மூன்று பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று கொடிமரம், மற்றையது, கொடிமரத்தில் தொங்குகின்ற சீலை, அடுத்தது, அக்கொடியை உயர்த்தப் பணிக்க உதவும் தர்ப்பைக் கயிறாகும். இங்கே, முறையே, கொடிமரத்தைச் சிவம் என்றும், சீலையை ஆன்மா என்றும், தர்ப்பைக்கயிறானது பாசம் என்றும் சிவாகமம் விளக்குகின்றது. இறைவனாகிய சிவத்திலே, ஆன்மா தங்கி இருப்பதுபோல, கொடிமரத்திலே கொடிச்சீலை தங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. தர்ப்பைக் கயிறு, சீலையைச் சுற்றி இருப்பதுபோல, பாசமானது ஆன்மாவைச் சுற்றிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, கொடிமரம், சீலை, தர்ப்பைக்கயிறு ஆகிய முப்பொருளின் சம்பந்தங்களையும், கொடிமரம் நன்றாக விளக்குகின்றது என்கின்றார் வண்ணக்கர் நாகையா ஆசிரியர் அவர்கள்.

25. கொடிச்சீலை கொண்டு வருதல்

கொடியேற்றமானது, திருவிழாக்களின் ஆரம்பத்தில் நடைபெறுவதாகும். இந்தக் கொடியேற்றத்திற்குரிய சீலையானது, முதல் நாள் பிற்பகலில் ஆலய வண்ணக்கர்களும் மற்றும் பக்தர்களும், மேளவாத்தியங்களுடன் மட்டக்களப்புக் கோட்டமுனை ஸ்ரீ வீரகத்திப் பிள்ளையாரின் கோவிலிலிருந்து, ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு பிரதான வீதி வழியாகக் கொண்டு வரப்படும்.

26. பத்து நாட் திருவிழாக்களும் அவைகளின் விளக்கங்களும்

- 1ஆம் நாள் - தூல உடம்பை நீக்குவதற்கு.
- 2ஆம் நாள் - தூல சூக்குமம் நீங்கும் பொருட்டு.
- 3ஆம் நாள் - மூவினை, முப்புத்தி, முக்குணம், மும்மலம், முக்குற்றம், முப்பிறவி, முப்பற்று நீங்குவதற்காக.
- 4ஆம் நாள் - நாற்கரணம், நால்வகைத் தோற்றம் நீங்குவதற்காக.

- 5ஆம் நாள் - ஐம்பொறிகள், ஐந்து வித்தை, ஐந்து மலம் ஆகியன நீங்குவதற்காக.
- 6ஆம் நாள் - உட்பகை ஆறும், காமாதியாரும், கலையாதியாரும், வினைக்குணமாரும், பதமுத்தியாரும் நீங்குவதற்கு.
- 7ஆம் நாள் - எழுவகைப்பிறப்பு, மலகுணமேழும் நீங்குவதற்காக.
- 8ஆம் நாள் - எண்குணங்கள் விளங்குதல் பொருட்டு.
- 9ஆம் நாள் - மும்மலங்களைக் கெடுக்க.
- 10ஆம் நாள் - (தீர்த்தோற்சவம்) சிவானந்தத்தைப் பெறும் வண்ணம்.

27. ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தம்

மாமாங்கப்பிள்ளையாரின் திருத்தலத்தை, மட்டக்களப்பு மக்கள் “தீர்த்தக்கரை” என்றும் அழைப்பதுண்டு. இத்திருத்தலமானது ஆடி அமாவாசையிலன்று, பிதிர் தர்ப்பணம் அல்லது பிதிர்க்கடன் என்றழைக்கப்படுகின்ற கிரியைகளைச் செய்வதற்கு, மிகவும் புனிதமான வழிபாட்டுத் தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. தீர்த்தக்கரை என்றாலே, மட்டக்களப்பு மக்களின் மனதிற்கு வருவது, மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோயிலில் வருடந்தோறும் நடக்கின்ற ஆடிஅமாவாசை உற்சவந்தான்.

ஆடி அமாவாசைத் தினமானது, சூரிய பகவானும் சந்திர பகவானும் சேர்ந்து கூடுகின்ற ஒரு காலமாகும். இக்காலமானது, பிதிர் தேவதைகளின் வழிபாட்டிற்கு உகந்த ஒரு காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. பிதிர் காரகன் சூரியன். மாதிருகாரகன் சந்திரன். “பிதிர்” என்றால் எமது முன்னோரைக் குறிப்பிடுவதாகும். பிதிர்கடன், அல்லது ‘பிதிர் தர்ப்பணம்’ என்றால், எம்மைப் பிரிந்து சென்ற தாய் தந்தையர்களுக்கு, பிள்ளைகள் பூசித்துச் செய்கின்ற நன்றிக் கடனாகும்.

இத்தினத்தன்று, மறைந்துபோன பெற்றோரை நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து, பக்தி சிரத்தையுடன், உபவாசம் இருந்து, தங்களால் இயன்றளவு சாதுக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் அன்னதானங்களைச்

செய்து, தங்கள் பிதிர்க்கடன்களை நிறைவேற்றுவர். அமாவாசையிலன்று, எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்துத் தர்ப்பணம் செய்வதும் அவர்களின் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தருவது போலாகும். இவ்வண்ணம் செய்யுமிடத்து, பிதிரர் மகிழ்வுற்று தம்மக்களை ஆசீர்வதித்துச் செல்வர். இக்காணிக்கை, நல்லறம் காக்கும் இல்லறத்தவர்கள் அனைவரும் செய்யவேண்டிய ஒரு தர்மமாகும். இந்தப்புனித நாளில், இறந்து போனவர்களின் சாதக ஓலைகளைக் (ஓலைகள்-பனைஓலையில் எழுத்தாணியால் எழுதப்பட்ட சாதகக் குறிப்புகள்) கிழித்து, இம்மாமங்கைத் தீர்த்தத்தில் ஓடவிடுவதால், பிதிர்களின் ஆத்மாக்கள், இறைவனடியை நிச்சயம் அடையும் என்பதும், இங்குள்ளவர்களின் ஒரு திடமான நம்பிக்கையாகும்..

துறவிக் கோலம் பூணுவோரும், மற்றும் மகப்பேறு அற்றவர்களும், வேண்டிய இறுதிக்கடன்களைத் தமக்குத் தாமாகவே இத்தீர்த்தத்தில் செய்து கொள்வதால், அவர்களும் பூரண பயனை அடைவர் என்பதும், ஆறு அல்லது பன்னிரண்டு ஆண்டுகள், தொடர்ந்து இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடுவோரும், நிச்சயம் பரகதி அடைவர் என்பதும் இங்கு பேணப்படுகின்ற நம்பிக்கைகளாம். இக்கைங்கரியத்தை செய்து நிறைவேற்றுவதற்காக, நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் இத்திருத்தலத்திற்கு வருவதுண்டு. இப்படி வருபவர்களின் வசதிக்காக தர்மசிந்தனையாளர்கள், பல தங்குமடங்களை இச்சூழலில் அமைத்துள்ளனர்.

ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள், நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து, ஒரு நிழல் தருமரத்தடியில் வாடி அடித்துக் கொள்வர். பல பக்தகோடிகள், தங்களது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவு செய்வதற்காக, பல மைல் தூரங்களைக் கால்நடையாகவே நடந்து வந்து, தீர்த்தத்தலத்தை அடைவர். இவ்வண்ணம் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருவதால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்த பாவங்களை எல்லாம் நீக்கிப் புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கையாகும். அதிகமானோர், பேரூந்துகளிலும், தனியார் வண்டிகளிலும், உழவு இயந்திரப் பெட்டிகளிலும் வந்தடைவர். மாமாங்கர் ஆலயத்தின் கிழக்குப்புறமாக,

அண்மித்த தூரத்தில், மீன்பாடும் மட்டுமகள் வாவியவள்
 ஓடிக்கொண்டிருப்பதால், பெரும்பாலானோர் வள்ளங்களிலும்,
 இயந்திரப் படகுகளிலும், சிறுசிறு வள்ளங்கள் தோணிகள்
 ஆகியவற்றிலும் இலகுவாக வந்து சேர்ந்து கொள்வர். துவிச்சக்கர
 வண்டிகளில் எண்ணிலாதோர், வருவதும் போவதுமாய் இருப்பார்.
 இவர்களின் துவிச்சக்கர வண்டிகளைப் பாதுகாப்புடன் தரித்து
 வைப்பதற்காக, பல பாதுகாப்பான பைசிக்கிள் தரிப்பு இடங்கள்
 ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இக்காலங்களில், பொலிஸ் உத்தியோகத்தவர்களும்
 தொண்டர்களும் மிகவும் விழிப்பாகவும் கண்ணியமாகவும்
 செயற்படுவர். இந்த உற்சவ நாட்களில் எத்திசை நோக்கினும்
 அத்திசைகள் அனைத்தும் மக்கள் சமுத்திரமாகவே
 காட்சியளிக்கும்.

தீர்த்தத் தடாகத்தில், வெள்ளை நிறத் தாமரைகளும் சிவந்த
 நிறத் தாமரைகளும், அல்லி ஆம்பல் ஆகிய மலர்களெல்லாம்
 பூத்துக்குவிந்து கிடக்கும். இத்தடாகத்தில் வளர்கின்ற தாமரை
 இலைகள், அமுதுண்பதற்கு மிகமிகப் பயன்படுவதுண்டு. ஆண்கள்
 ஒருபுறமும், பெண்கள் மற்றொருபுறமும் தங்கள் தங்கள்
 பிள்ளைகளுடன் நீராடி மகிழ்கின்ற காட்சியானது, இதயத்தை
 ஈர்க்கும் ஒரு காட்சியாகும். தடாகத்தில் ஆங்காங்கே, நாணற்புற்கள்
 உயர்ந்து வளர்ந்து, காற்றின் வருகையினால் அசைந்து
 ஆடிக்கொண்டிருக்கும். மீனினங்கள் அவை நடுவே பாய்ந்து
 விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில், கொக்கினங்கள், ஓடும் ஓட
 உறுமீன் வருமளவும், ஒற்றைக் காலில் நின்று தவம் புரிந்த
 விஜயனைப்போல், அவைகளும் ஒற்றைக்கால்களில் நின்று
 கொண்டிருக்கும். இரவு வேளைகளில், தடாகத்தைச் சுற்றிவர
 இணைக்கப்பட்டுள்ள மின்சார விளக்குகளின் பிரதிவிம்பங்கள் நீரின்
 விழுந்து சிதறிக் கொண்டிருக்கும் காட்சியானது இந்திரலோகத்தை
 எம் கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்திவிடும்.
 மாமாங்கப்பிள்ளையாரும் இக்காட்சிகளையெல்லாம் கண்டு உகந்து,
 இன்புற்று நிறையருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பார்.

தீர்த்தக்கரைக்கு தனியாக வருபவர்களுக்கு உணவு! வேண்டுமே
 என்ற பயம் இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், இங்கு குடும்பம் குடும்பமாக

வருகின்ற அடியார்கள், அமுதுபடைத்துத் தானதர்மங்கள் செய்து, தங்களது பிதிர்க்கடன்களைச் செய்யவே வருவதால், அங்கு போதிய உணவு வசதிகள் கிடைக்கும். அதுவுமில்லாமல், அங்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்தவராகவோ, அல்லது ஒரே கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்களாகவோ அல்லது சொந்தக்காரர்களாகவோ இருப்பர். பலர் தங்களுடன் பாடசாலைகளில் படித்த நண்பர்களாய் இருப்பர். இவர்கள் தங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களின் 'அமுதில்' பங்கு கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்படுவர். இக்காரணத்தினால், இவர்களுக்கிடையே, நல்ல உறுதியான உறவுகளும் ஏற்படுவதுண்டு.

இது இப்படியிருக்க, அக்கம்பக்கத்தில் வசிக்கின்ற இளைஞர்கள், அங்கே பெண்களால் தயார்பண்ணி விற்கப்படும் 'குழல்ப் புட்டுகளை' கத்தரிக்காய் அல்லது கீரைக்கறி ஆகியவற்றுடன் உண்டு மகிழ வருவதுண்டு. இவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நீமுந்தி நான் முந்தி என்று உண்டு மகிழ்வது பார்ப்பதற்கு ஒரு இன்பமான காட்சியாய் இருக்கும். இதுபோலவே, போட்டிக்குக் கரும்பு, பலாப்பழம் அன்னாசிப்பழம் உண்ண வரும் கூட்டங்களும் ஏராளம்.

அங்கே வந்து தரித்து நிற்கின்ற மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களாகிய 'பன்' என்னும் புல்லால் பின்னப்பட்ட அழகான பாய் வகைகள் அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை கல்முனை காத்தான்குடி ஆகிய இடங்களிலிருந்தும், சமையலுக்குத் தேவையான சட்டி பானைகள் பாண்டிருப்பு, ஏறாவூர் ஆகிய கிராமங்களிலிருந்தும், மரக்கறிப் பொருட்களாகிய கீரை, கத்தரிக்காய், மரவள்ளிக்கிழங்கு ஆகியவைகளை மண்டுர் கொக்கட்டிச்சோலை ஆகிய கிராமங்களிலிருந்தும் கொண்டு வந்து சேர்த்து விடுவார்கள். இக்காலத்தில் கொண்டுவரப்படுகின்ற கீரை 'மரங்கள்' ஐந்து அல்லது ஆறு அடிகள் உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கும். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்படுகின்ற பனை ஓலைப்பெட்டிகளுக்கும் நல்ல கிராக்கியாக இருக்கும். இவைகளைத் தொடர்ந்து விபிளை மற்றும் மலைப்பிரதேசங்களில் இருந்து, நாற்றுக்கணக்கான லொறிகளில் கரும்புகள், நாரத்தங்காய்கள், பலாப்பழங்களும், கடவத்தைப் பகுதியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான அன்னாசிப் பழங்களும் வந்து குவிந்துவிடும். மளிகைச்சாமான் கடைகள், வெண்கலப்பொருட்கள், எவர்சில்வர்ப் பொருட்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் எல்லாம்

வந்து குவிக் கப்பட்டதும், தீர்த்தக்கரை வீதியானது, தெய்வலோகமாகவே காட்சியளிக்கும். இவைகளெல்லாம் வெளிப்புற வீதியில் நடைபெறும்.

கோயிலை அண்டிய வீதிகளில் அமிர்தகழிப்பிள்ளையாரின் புகழ் பாடும் காவடிச் சிந்துகளைப் பக்தர்கள் பாடிக் கொண்டு வர நூற்றுக்கணக்கானோர் 'முள்ளுப்பாச்சி' காவடி ஆடிக் கொண்டு வருவதும் எண்ணிலடங்காதோர், அங்கப்புறதட்சணை செய்வதும், அவர்கள் பின்னே குரவை ஒலிசெய்து கொண்டு நூற்றுக் கணக்கானோர் கற்பூரச்சட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு செல்வதும், கல் நெஞ்சம் படைத்தவர்களையும் கரையவைத்துப் பக்திப்பரவசமூட்டும் ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

திருவிழாக்காலங்களில், சிவபெருமானும், உமையவளும், விநாயகப்பெருமானும், ஒருமித்து எழுந்தருளி உலாவருவர். தீர்த்தத்தினத்தன்றும், இவ்வண்ணமே எழுந்தருளி வருவர்.

மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளத்தின் கிழக்குக்கரை ஓரமாக, இறைவனின் இளைப்பாறு மண்டபம் அமைந்துள்ளது. தீர்த்தத் தினத்தன்று, தீர்த்தமாடுவதற்காக, எழுந்தருளி உலாவரும் விநாயகப் பெருமான், சிவன், உமையவள் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும், அரோகரா அரோகரா என்னும் மந்திர ஒலி எழும்ப, பக்தர்கள் புடைசூழ, இளைப்பாறு மண்டபத்தை வந்தடைந்ததும், அங்கு உரிய ஆராதனைகள் செய்யப்பட்டு, சுவாமி தீர்த்தமடல் வைபவம் இடம்பெறும். இதற்கிடையில் பக்தர்களின் கூட்டங்கள், தீர்த்தக்குளத்தை, எள்ளுப்போட்டால் எள்ளுக் கீழே விழாதவாறு நிரப்பிவிடும். ஒரு உயர்ந்த இடத்தில் நின்று பார்ப்பவருக்குத் தெரிவது, பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களின் சிரசுகள் மட்டுமேதான். சுவாமி தீர்த்தமடும் வேளையில் பக்தர்களால் அரோகரா அரோகரா என்று எழுப்பப்படுகின்ற மந்திர ஒலியானது வானத்தைப் பிளக்கும். பூமி அதிரும். சுவாமிகள் தீர்த்தமாடியபின், இளைப்பாறு மண்டபத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டு, இளைப்புறு மண்டபத்தில் இளைப்பாறுவர். அப்பொழுது சுவாமி தரிசனம் செய்வோரும், அர்ச்சனைகள் புரிவோரும் அங்கே திரண்டுவிடுவர். அமுதுபடைத்து பிதிர்க்கடன் தீர்ப்போர், சன்னியாசிகளுக்கு அமுது படைத்துத் தானங்கள் வழங்கி தங்களது பிதிர்க்கடன்களை முடித்துவைத்தபின்,

தாமும் அமுதுண்டு தங்கள் கிரியைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வர். உரிய காலத்தில், இளைப்பாறு மண்டபத்திலிருந்து, சுவாமிகள், ஊர்வலமாகக்கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்கு வசந்த மண்டபத்தில் இளைப்பாறிய பின் சுவாமிகள் மூலஸ்தானப் பிரவேசம் செய்வர்.

28. இத் திருத்தலத்தில் நடைபெறும் ஏனைய விசேட உற்சவங்கள்

ஆண்டாண்டு தோறும் வருகின்ற ஆடிஅமாவாசை உற்சவத்துடன், இத்திருத்தலத்தில், விநாயகர் சஷ்டிவிரதம் சூரன்போர், கந்தர்சஷ்டிவிரதம், கந்தபுராணக்கதை படித்தல், சித்திரை வருடப்பூசை (சித்திரை வருடக் கைவிசேடம், ஆலயநிதியிலிருந்தே வழங்கப்படுவது), தைப்பொங்கல் பூசை, தைப்பூச விழா, நவராத்திரி விழா, திருவெண்பாப் பூசை, மகாசிவராத்திரிப் பூசை ஆகியனவும், இங்கு கிரமமாக நடைபெறுவதுண்டு.

29. இத் திருத்தலத்தின் புகழ் பாடும் பக்திப் பாடல்கள்

மாமாங்கப் பிள்ளையார் திருவருளால், தீராத பிணிகள் நீங்கிய வர்களும், அப்பெருமானில் பக்தி நயம் கொண்ட பல புலவர்களும் மாமாங்கேஸ்வரரின் அருள் மணக்கும் பக்திப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். கல்லடியைச் சேர்ந்த பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை அவர்கள் 'மாமாங்கேஸ்வரர் பதிகத்தைப்பாடி உள்ளார். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் பாடப்பட்ட 'மாமாங்கேச்சுரர் பதிகமும்' மண்டுரைச் சேர்ந்த பூ. சின்னையா ஆசிரியர் அவர்களின் 'மாமாங்கப்பிள்ளையார் விருத்தமும்' மாமாங்கேஸ்வரப் பெருமானது திருவருட் பெருக்கினை ஊட்டுவனவாகும். 'மாமாங்கேச்சுரர் கீர்த்தனை' என்ற நூலும் 'மாமாங்கர் பதிகம்' என்ற நூலும், வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன் அவர்களால் யாக்கப்பட்டவையாகும். சருமநோயினால் பீடிக்கப்பட்டு மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளத்தில் நீராடிச் சுகம் பெற்ற காரணத்தால் பரமகம்சதாசன் என்பவரால் மாமாங்கப் பிள்ளையார் அந்தாதி பாடப்பட்டது.

30. மகாபாரதமும் ஆன்மா விளக்கமும்

ஆன்மாவைப் பற்றி மகாபாரதம் போதிக்கின்ற கருத்தினைப் பார்ப்போம். ஆன்மாவானது உயிர். உயிரானது மூச்சு அல்லது பிராணன். பிராணனுடைய மற்றொரு அடையாளம், உடல் முழுவதும் வியாபித்து நிற்கின்ற சூடு ஆகும்.

இந்திரியங்கள் செயல்படுவது, பிராணனாகிய ஆன்மாவின் சக்தியாலே. பூமியின் நிழலானது எமக்குத் தெரிவதில்லை. அது சூரியனிலோ அல்லது சந்திரனிலோ விழுந்து, சூரிய கிரகணமாகவோ அல்லது சந்திர கிரகணமாகவோ எங்களது கண்ணுக்குக் காட்சி தரும் பொழுதுதான், அதை நாம் உணருகின்றோம். இதேபோல, ஆன்மாவானதும் உடம்பில் சேரும் வரை, எமக்குத் தெரிவதில்லை. உடம்பானது வீழ்ந்துவிடும் பொழுது ஆன்மாவானது எமக்குத் தெரியாமல், 'சூக்கும' நிலையில் இருந்து கொண்டே இருக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது.

சம்சாரத்தில் ஈடுபடும் ஆன்மாவானது, தனது கருமத்திற்கு ஏற்றபடி, வேறு வேறு பிறப்புகளை அடைகின்றது. சம்சாரத்தில் உழலுகின்ற ஆத்மாவானது அதிலிருந்து விடுதலை பெற்று, மீண்டும் பரமான்மாவுடன் ஒன்றுபடுவதே "முத்தி" அல்லது 'பேரின்பம்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆன்மாவானது, யோகத்தாலோ ஞானத்தாலோ தனது கருமத்தை முடித்துக்கொண்டு, பிறப்பு ஒழிந்து வீடு பெறுகிறது. இவ்வாறு கூறப்படும் 'வீடு' வழியானது, துறவிகளுக்கே உரியது என்பது பொதுவான கொள்கையாகும். இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே, தத்தம் கருமங்களைத் தவறாது செய்து வருபவர்களுக்கும் 'வீடு' உண்டு என்று கூறப்படுகின்றது. தங்களுக்கு என்ன இடர் நேர்ந்தாலும், தர்மத்தைக் கைவிடாமல் நடந்து கொண்டால், பேரின்ப வழி கைகூடும் என்பதுதான், மகாபாரதம் போதிக்கின்ற உபதேசமாகும்.

திருவாசகத்தின் உட்பொருளை விளக்குகின்ற தனது உரையில், ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்தினையும் அறிந்து கொள்ளல் சற்றுப் பொருத்தமாகும். அன்னாரது விளக்கவுரையின் படி, மகாபாரதம் மனிதனுடைய வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை விளக்குவதொன்றாகும் என்று அவர் கூறுகின்றார்.

மனிதனுடைய அன்றாட வாழ்க்கையே, மகாபாரதத்தை ஒத்த ஒரு போராட்டம் என்கிறார் அவர். மனிதனுடைய உடலானது ஒரு குருசேத்திர பூமி என்றும், அவனிடத்து காணப்படுகின்ற சில நல்ல பண்புகள் அனைத்தும் பாண்டவர்களை ஒத்தவை என்றும் அவனுள் காணப்படுகின்ற பல கெட்ட இயல்புகள் அனைத்தும் கௌரவர்களைப் போன்றவை என்றும் அவைகளை அவர் ஒப்பிடுகிறார். இவ்விரண்டு விதமான குணாதிசயங்களும் மனிதனிடத்தே தோன்றுகின்றவை களாதலால் அவைகள் எம்முடைய (தாயாதிகள்) பிறவிச் சொத்துக்கள் என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னும் பரமாத்மாவானது எங்கள் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் இருந்து கொண்டு ஆயுதம் எதனையும் எடுத்துப் போராடாமல் அவரது அருளை நல்லவர்கள் பக்கம் உரியதாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்றும், இதன் காரணமாக தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற போராட்டத்தில் மனிதன் தர்மத்தின் வழியில் நின்று, அதர்மத்தை வெல்லும் பொழுது, அவன் பரமனை அடைகின்றான் என்றும் விளக்குகின்றார்.

இந்தத் தத்துவ அடிப்படையில் இராமாயணத்தில் தோன்றுகின்ற பாத்திரங்களுள், ஸ்ரீராமன், பரமாத்ம தத்துவம் என்றும், சீதா பிராட்டியார் பரமாத்மனுக்குரிய ஜீவாத்ம தத்துவம் என்றும், இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனை, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் கொண்ட, ரஜோகுணம் நிறைந்த மனோ தத்துவத்தின் அவதாரம் என்றும் அந்தப் பொல்லாத மனம் என்னும் அரக்கன், ஜீவாத்மன் என்னும் சீதையைச் சிறை பிடித்துத் தனதாக்கிக் கொள்ள முயலுகின்றதென்றும், அந்த ஜீவாத்மனான சீதையோ பரமாத்மனான இராமனிடம் சேர்ந்து கொள்வதற்கு அருள் தாகமெடுத்து அழுகிறது என்றும், குரு தத்துவமான அனுமன், அருள் தாகமெடுத்து அழுகின்ற ஜீவாத்மனைப் பரமாத்மனோடு இணைத்து வைக்க முயலுகின்ற தென்றும் சுவாமி அவர்கள் விளக்கு கின்ற பொழுது, உலகத்தின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுவதால் ஏற்படு கின்ற துன்பத்தை எல்லாம் அமைதி, பொறுமை, சாந்தம் ஆகிய வற்றுடன் ஏற்றுக்கொள்பவனே தியாகி என்கின்ற உயர் நிலையை அடைகின்றான் என்றும் சுவாமி அவர்கள் விளக்குகின்றார்கள்.

இந்தத் தத்துவ அடிப்படையில் போர் முனையில் நின்ற அருச்சுனன், தன்னவர்கள் கொல்லப்படுவதால் மனம் தளர்ந்து,

வலிமையிழந்து நின்ற பொழுது கண்ணபிரான் அர்ச்சனைப் பார்த்து:

“மரணத்தை எண்ணிக் கலங்கிடும் விஜயா, மரணத்தின் தன்மை சொல்வேன். மானிடர் ஆன்மா மரணமெய்யாது, மறுபடிபிறந்திருக்கும். ஆகவே, மேனியைக் கொல்வாய், தர்மத்தைக் காப்பது உன் வீரத்தில் அதுவும் ஒன்று. நீ விட்டு விட்டாலும் அவர்களின் மேனி வெந்துதான் தீரும் ஓர் நாள்”

என்று உபதேசம் செய்து அர்ச்சனை அமைதியுடன் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொள்ளும் படி சொல்லி அருளியதும், யேசு கிறிஸ்து நாதரும் சிலுவையில் அறையப்பட்டு நிந்திக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட துன்பத்தை, அவர் அமைதியோடும், சாந்தத் தோடும் ஏற்றுக் கொண்டமையும் உலகத்தின் மேம் பாட்டிற்கும் நன்மைக்குமாவே என்பதும், இங்கு உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றது.

மேலும், இராமன் என்கின்ற ஈசனுடைய அருளுக்கும், இராவணன் என்கின்ற மனதினுடைய மருளுக்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற போராட்டத்தில் ‘இராவண சம்மாரம்’ என்னும் மனோநாசமடைந்து, சீதை என்னும் ஜீவாத்மன் இராமன் என்னும் பரமாத்மனுடன் கலந்து முத்தியைப் பெறுகின்றது என்றும் தத்துவரீதியாக மேலும் விளக்கிக் கூறுகிறார் சுவாமி அவர்கள்.

31. சாதிகள் இருவகை, இறப்புகள் இருவகை, பிறப்புகளும் இருவகை

31-01. சாதிகள் இருவகை

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங்கால்... என்றார் ஓளவையார். இக்கூற்றினை மேலும் விளக்குகையில் இட்டார் (தான தர்மம் செய்பவர்கள்) பெரியோர், இடாதார் (மற்றவர்க்கும் ஈந்து உண்ணாதவர்கள்) இழிகுலத்தோர் என இரு வகையாகப் பிரித்தும் விளக்கினார்.

இக்கூற்றுக்கு, சற்று வெளியே சென்று எனது கருத்தினை இங்கு கூறுவதானால்,:

இட்டார் என்றால், ஒருவன் தன் உபயோகத்திற்குத் தேவையான அளவை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு எஞ்சியதை மற்றவர்களின் நலனுக்காக விட்டுவிடுபவர்கள் என்பதனைக் குறிப்பதாகும். இடாதார் என்னும் பதமானது, ஒருவன் தன் சுயநலமான அவாவின் பொருட்டு எல்லாவற்றையும் தன் வசப்படுத்திக் கொள்வதாகும். எப்படிக்கூறினாலும் இக்கூற்றின் பொருளை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து ஒளவையார் மனித சமுதாயத்தை, நல்லவர்கள், தீயவர்கள் என்றும் இரு பெருங் கூறுகளாக வகுத்திருக்கின்றார் என்பது இங்கு காணப்படுகிறது.

31 -02. இறப்புகள் இருவகை

இறப்புகள் இருவகை என இங்கு கூறுகின்ற பொழுது, இயற்கையாக முதிர்ச்சி பெற்றோ அல்லது நோய் வாய்ப்பட்டோ இயற்கையான மரணத்தைத் தழுவிக்கொள்வதை ஒருவகை என்றும், இதற்கு முற்றிலும் மாறாக யுத்தம், புயல், வெள்ளப் பெருக்கு, பூகம்பம், எரிமலை, கடற்கொந்தளிப்பு போன்றவற்றால் நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதமின்றி அவஸ்தைப் பட்டு சடுதியாக மரணிப்பதை இரண்டாவது வகை என்றும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இந்த வரிசையில், அண்மையில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் எல்லைப் பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட நில நடுக்கத்தினால் ஏற்பட்ட சடுதி மரணங்கள், அமெரிக்காவில் நியூ ஓலண்ட் என்னும் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கினால் அவஸ்தையுற்று மரணித்த இறப்புகள், சென்ற ஆண்டில் சுனாமி என்னும் கடற் கொந்தளிப்பால் நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதமின்றி அவஸ்தைப்பட்டு இறந்தவர்கள், ஏன் இன்னும் கொஞ்சம் பின் நோக்கிச் செல்லுமிடத்து, இரண்டாவது உலக மகா யுத்த காலத்தில் யப்பானிய நகரங்களான கிரோசிமா நாகசாக்கி ஆகிய நகரங்கள் மேல் வீசப்பட்ட அணுசக்திக் குண்டுகளால் கணப்பொழுதில் நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதமின்றிச் சாம்பலாகிய பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்கள் அனைத்தும் இரண்டாவது வகையில் அடங்கும் என்பதாகும்.

இவ்வண்ணம் சடுதியாக ஏற்படுகின்ற அழிவுகளால், நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதமின்றி ஒரே மாதிரியான அவஸ்தை மரணங்களுக்கு 'மானிடர் ஆன்மா மரணமெய்யாது' என்னும் மூலாதாரக் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் என்ன

விளக்கத்தைக் கூறுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்ளல் இங்கு முக்கியமல்லவா!

அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட வெள்ள அழிவின் பின், புத்தமத குருவான தலை லாமா அவர்களை ஒருவர் தொலைக்காட்சியில் பேட்டிகண்டு, இத்தகைய அழிவுகளுக்கு நீங்கள் என்ன விளக்கம் கூறுகின்றீர்கள் என்று கேட்டபொழுது “நான் மறுபிறவியில் நம்பிக்கை கொண்டவன். என்றாலும் இவ் வெள்ளப் பெருக்கினால் உயிர் நீத்தவர்களையிட்டும், இவ் வெள்ளத்தில் சிக்குண்டு கஷ்டங்களையும் வேதனைகளையும் அனுபவித்தவர்களையிட்டும், நானும் வேதனைப் பட்டுத் துக்கமடைகின்றேன்” என்று கூறினார். சடுதியாய் அவஸ்தையுடன் இறந்து போனவர்களின் ஆத்மாக்களுக்கு மறுபிறவி என்னும் தத்துவ அடிப்படையில் என்ன பெறு பேறுகள் கிடைத்திருக்கும் என்னும் விளக்கத்தை அவர் தெரிவிக்கவில்லை. இது எனக்குச் சற்று ஏமாற்றத்தையே கொடுத்தது.

தத்துவரீதியான பல பிரசங்கங்களை நடாத்திக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு பேச்சாளரிடம், கனடியத் தொலைக்காட்சி ஒன்றில் அன்னாரைப் பேட்டிகண்ட பேட்டியாளர் ஒருவர், சுனாமியால் ஏற்பட்ட அழிவினைப் பற்றி அவரது கருத்தினைக் கேட்டபொழுது “பஞ்ச பூதங்களை மனிதன் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கின்றான். ஆனால் பஞ்சபூதங்கள் மனிதனின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவை என்பதனைச் சுனாமி என்னும் கடற்கோள் காட்டிவிட்டது” என்று பதிலளித்தார். மறுபிறவி என்னும் அடிப்படைக் கொள்கையின் படி, அங்ஙனம் மரணமெய்தியவர்களின் ஆன்மாக்களுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என்னும் விளக்கத்தை அவரும் கூறவில்லை. இதனை அறிவதற்கு மிகுந்த ஆவலோடு இருந்த எனக்கு இதுவும் இன்னும் ஒரு ஏமாற்றத்தையே தந்ததெனலாம்.

கிருதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் என்னும் மூன்று யுகங்களைத் தாண்டி, கலியுகம் என்னும் நாலாவது யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம், இவ்வண்ணம் ஏற்படும் சடுதியான அவஸ்தை மரணங்களால் மீட்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு என்ன பெறுபேறுகள் கிடைத்திருக்கலாம் என்பதனையிட்டுச் சற்று இங்கு யுகிப்போமாக. இந்த யுகத்தில், வேறு யாரையும் இதனுடன் சம்பந்தப்படுத்தாமல் என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தினை மட்டும் இங்கு முன்வைக்கலாம்

என்று எண்ணுகின்றேன். இதனையிட்டு நான் எனது யுகத்தையோ கருத்தினையோ முன்வைக்குமுன்பதாய், இராமபிரான் ஆகசுவந்தரியின் கனவில் தோன்றி கூறியதன்படி, ஒரு உயர்பிறவியான சீதாப் பிராட்டியாருக்கும் ஒரு மறுபிறவி எடுக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது என்பதனையும் இங்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் வாசகர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி வைக்க விரும்புகின்றேன்.

31 - 03. பிறப்புகளும் இரு வகை

உயிர் வகைகள் அனைத்தும், கல்நிலையிலிருந்து பரிணமித்து, இறைவனுடன் ஒன்றாகக் கலக்கும்வரை, ஓய்வின்றிப் பல கோடிக்கணக்கான பிறவிகளை எடுக்கின்றன என்பதனை ஏற்கனவே விளக்கியிருந்தோம். இதன் பிரகாரம், பிறவிகளால் தனது தேகத்தினைப் பல பிறவிகள் மூலமாகத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்வதின் மூலம், மேலும் மேலும் பக்குவ நிலையை அவை அடைந்து கொண்டே செல்கின்றன. புத்தபெருமானின் விளக்கத்தின்படி, எமது 'கர்மவினை' என்னும் சுமையுடன் நாம் இவ்வுலகில் பரிணமிக்கின்றோம். நாம் சுமந்து கொண்டு வருகின்ற சுமையைக் குறைத்துக் கொண்டு விடுதலையடைவதோ அல்லது அதை அதிகரித்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படுவதோ எமது ஒவ்வொருவரினதும் தனிப்பட்ட பொறுப்பாகும் என்கின்றார். இந்த இடத்தில், எனது கருத்தினைக் கூறும் முயற்சியைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, மிகவும் சுலபமாகக் கிரகிக்கக்கூடிய ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

ஒரு வயற்காணிக்காரன், தனது நெற்காணியின் நிலப்பரப்பை ஒரேவிதமாக உழவுசெய்து, ஒரேவிதமாகப் பசளையிட்டு, ஒரேவிதமான நீர்ப்பாய்ச்சலையும் செய்துவிட்டு, ஒரேவிதமான நெல்விதைகளையும் அங்கே விதைக்கின்றான். இந்த ஒரேவிதமான செயற்பாட்டில் முளைக்கின்ற நெற்பயிர்களானவை, ஒரே வரவைக்குள் ஒரேவிதமான வளர்ச்சியைப் பெறுவதில்லை. சில செழிப்பாகவும், சில செழிப்புத்தன்மை குறைந்தும் காணப்படுகின்றன. கீரைத் தோட்டமோ அல்லது வேறு மரக்கறிவகைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற கமக்காரனைக் கேட்டால், அவனும் இத்தன்மையுடைய பாகுபாட்டைத்தான் கூறுவான். ஏன் ஒரு குலைத் தேங்காய்களில் கூட எல்லாத் தேங்காய்களும் ஒரே மாதிரி இராமல் இருப்பதையும்

நாமறிவோம். இத்தகைய வித்தியாசமான வளர்ச்சிக்குரிய காரணம் அல்லது காரணங்கள் பலவகையாக அமையலாம். ஒன்று விதைக்கப்பட்ட விதைகள் அவைகளின் தன்மைக்கேற்பவும், (ஆன்மாக்கள் அவைகளின் பக்குவத்திற்கேற்ப), அவைகள் விதைக்கப்பட்ட நிலத்தைச் சுற்றியுள்ள நீர்நிலை, சூரிய வெளிச்சம், பசளைத்தன்மை (மனித நற்பண்புகள் - நற்சிந்தனைச் செயல்கள்) போன்ற காரணங்களால், சில விதைகள் நன்றாகவும், சிலவை தரத்தில் குறைந்ததாகவும் பரிணமிக்கின்றன.

இது போலவே, சடுதியாக ஏற்படுகின்ற பேரழிவுகளில் சிக்குண்டு நல்லவர்கள் தீயவர்கள் என்ற பேதமின்றி மரணிக்கும் இரு விதமானவர்களும் ஒரேவிதமான அவஸ்தையில் மரணித்தாலும் அவர்களின் ஆன்மாக்கள், அவைகளின் பக்குவத்தின் தன்மைக்கேற்ப, அவை ஒவ்வொன்றும் மேலும் மேலும் பக்குவ நிலையைப் பெறக்கூடிய ஒரு தேகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றன. இந்த அடிப்படையில், ஒரு உயர் நிலையில் வாழ்ந்த ஆன்மாவானது, ஒரு வளமுள்ள தேசத்தில், அன்பு செறிந்த பண்புள்ள மனிதர்கள் வாழுகின்ற ஒரு சூழலை அடைந்து, அங்கிருந்து, தன் உயர்நிலைப் பயணத்தைத் தொடரக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றது எனலாம். இதற்கு மாறாக, பக்குவநிலையில் முதிர்வடையாது, தீயவர்களின் உடம்பில் இருந்து பிரிந்து சென்ற ஆன்மாக்கள், மழை தண்ணீர்ற்ற கஸ்டமான பிரதேசங்களில் பிறப்பெடுத்துப் பல கஸ்டங்களையும் அனுபவித்து வாழும் வழியை அடையக்கூடும். இதற்கு உதாரணமாக, அண்மையில் கொங்கோ நாட்டில் இனவெறியர்களால் அங்கங்கள் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்ட மனிதச் சடலங்களின் காட்சியும் எத்தியோப்பியா நாட்டின்சில பகுதிகளில் பல வருடங்களாக மழையில்லாத காரணத்தினால் மக்கள் நடைபிணமாக பாதை ஓரங்களில் கிடந்து தவிக்கும் காட்சிகளும் மறுபிறவியின் தன்மையினை மேலும் விளக்குவனவாகும். இன்றைய உலகில் பாவச்செயல்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்வதையும், வறுமைக்கோட்டின் கீழ் அதிகமான மக்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில், சனத்தொகையானது மிகவும் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதும், நல்வளங்கள் நிறைந்த நாடுகளில் சனத்தொகையானது குறைவாகக் காணப்படுவதும் எனது கூற்றினை மேலும் வலியுறுத்துவதையும், நரகம் மோட்சம் ஆகிய இரு உலகங்களும் நம்மிடத்தே அமைந்துள்ளன என்பதனையும் மீண்டும் வலியுறுத்துவதாகும். இந்த

இரு துருவ நிலைகளையும் நன்கு பிரதிபலிக்கும் ஒரு நாடு கனடாவாகும் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

32. தாயின் தாலாட்டுக் கூறும் மறுபிறவி

ஒரு தாயானவள், தனது சிசுவைத் தூங்க வைக்கப் பாடுகின்ற தாலாட்டுப் பாடலிலும் 'மறுபிறவி' என்னும் கொள்கையானது, உணர்த்தப் படுவதை நாம் அறிவோம்.

ஆராரோ ஆரிவரோ?

ஆராரோ ஆரிவரோ?

என்று, தாயானவள் தன் குழந்தையினைத் தூங்க வைப்பதற்காகப் பாடுகின்றாள். குழந்தையும் தூங்கி விடுகின்றது. இவ்வண்ணம் இத்தாலாட்டைப் பாடிக் குழந்தையைத் தூங்க வைக்கும் தாய்மார்கள் அனைவருக்கும் இத் தாலாட்டுப் பாட்டில் மறைந்து கிடக்கின்ற 'நீ முந்திய பிறவியில் யார் யாராய் இருந்தாயோ?' என்னும் வினாவின் பொருளானது அழுத்தப்படுவது தெரிவதில்லை. இதன் பொருளை அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டு பாடுகின்ற தாய்மார்கள் ஒரு மிகச் சிறிய தொகையினரே.

எமது மூதாதையர்கள் அனைவரும் எழுத்தறிவு படைத்தவர்களாய் இருந்திருக்கவில்லை. இருந்தும், நாம் கடைப்பிடித்து வருகின்ற இந்து மதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமான 'மறுபிறவி' என்னும் கொள்கையை, எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள் கூட, எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம், மிகவும் சூட்சுமமான முறையில், இத் தாலாட்டின் மூலம் அவர்கள் மனங்களில் விதைத்து விடுவதையும், ஆராரோ ஆரிவரோ? என்னும் தாலாட்டின் வாயிலாக 'மறு பிறவி' என்னும் கொள்கையானது உறுதிப்படுத்தப் படுவதையும் நாம் அறிகின்றோம்.

33. மாமாங்கமும் மகாமகமும்

மாமாங்கம் என்னும் பதம் குடந்தையில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருகின்ற 'ஒரு திருமுழுக்கு விழா' என்னும் கருத்தைக் கொண்டதாகும் என்று கழகத் தமிழ் அகராதி

(பக்கம் 753) கருத்துக் கூறுகின்றது. கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி எட்டில், மாமாங்கம் என்னும் பதத்திற்கு 'மகாமகம்' என்னும் பதத்தின் 'திரிபு' என்றும், இப்பதமானது இந்துக்களின் புண்ணிய காலங்களுள் ஒன்று என்றும் பொருள் கூறப்படுகின்றன. உச்சரிப்புக்கேற்றவாறு, இச்சொல்லுக்குப் 'பெருவிழா' நாளென்றும், 'சிறப்பு வாய்ந்த மாகப் பெளர்ணமி' என்றும் இருவிதமாகப் பொருள் கூறுவர் என்னும் விளக்கங்களையும் இக்களஞ்சியம் விளக்குகின்றது.

குரு சிம்மராசியில் இருக்கும் மாசி மாதப் பெளர்ணமி நாளானது மகாமக நாளெனப்படும். குரு, சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, சிம்மராசிக்குச் சஞ்சாரம் செய்வதால், மகாமகமானது, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, மாசிமாதம் முழுவதும் தீர்த்தம் ஆடுவதற்குச் சிறப்பான காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. மேலும், குருபகவான் சிம்மத்தில் இருப்பதால், இக்காலமானது, தீர்த்தம் ஆடுவதற்கு மிகவும் விசேடமான காலமாகையினால் இத்தீர்த்தம் ஆடல் 'மகாமாகி' என்றும் 'கும்பமேளா' என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு.

இந்து சமயத்து மக்கள், ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக, மூர்த்தி வழிபாட்டிலும், இந்து ஆலயங்களுக்கு யாத்திரை செய்தல், தீர்த்தமாடல் ஆகிய புண்ணிய கருமங்களிலும் ஈடுபடுவதுண்டு. மூர்த்திகளில் தெய்வீகம், சாந்த நிலை அதிகம் உண்டு என்பதாலும், இந்து ஆலயங்களில் அருட்சக்தி நிறைந்து பிரதிபலிப்பதாலும், தீர்த்தங்களில் தெய்வீக அருள் பரந்து காணப்படுகின்றன என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாகவும், ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற, இவைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிவபக்தனான இராவணனைக் கொன்ற பாவத்தைத் தீர்ப்பதற்காக, இராமபிரான், சீதாப்பிராட்டியுடன் இந்தியா மீளும் வழியில் சிவலிங்கம் அமைத்து அநுமனை அனுப்பி அவிமுத்தித் தீர்த்தத்தைத் தருவித்து, மாமாங்கத் தீர்த்தக் குளத்தில் கலந்து தீர்த்தமாடித் தன் பாவங்களைக் களைந்ததும், மகாபாரத வரலாற்றில், அரிச்சனன் தான் போரில் புரிந்த பல பாவங்களை நீக்குவதற்காக, பல தீர்த்த யாத்திரைகளை மேற்கொண்டான் என்பதும், ஆடகசவுந்தரியின் கனவில் தோன்றி, இராமபிரான் கூறியவாறு, அவள் மாமாங்கத் தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பாவவிமோசனம் பெற்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழ் நாட்டில் கும்பகோணம்

என்றழைக்கப்படுகின்ற தலமானது, மகாமகத் தீர்த்தமாடலுக்கு மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு புண்ணிய தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் இருந்து, பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இங்குவந்து, இங்குள்ள திருக்குடந்தைத் தீர்த்தத்தில் நீராடித் தங்கள் பாவங்களைக் களைந்து செல்வது வழக்கம் ஆகும்.

34. கும்பகோணமும் மகாமகத் தீர்த்தமும்

கும்பகோணம் எனப்படும் புண்ணிய தலத்தின் வரலாற்றைச் சற்று இங்கு விளக்குவது பொருத்தமாகும் என எண்ணுகின்றேன். உலகத்தின் கால எல்லைகள், நாலு யுகங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ள தென்பதனையையும், அந்த நான்கு யுகங்களின் தன்மைகளையும், கால வரையறுத்து, பாகவதம் என்னும் வேதநூல் கூறுவதாகவும், இந்த வேதநூலானது, ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டது என்றும், பகவத் கீதையின் விளக்க உரையின் ஆசிரியரான தெய்வத்திரு அ.ச. பக்திவேதாந்த சுவாமி பிரபுபாதா அவர்கள், அவரது ஆங்கில விரிவுரைகள் அடங்கிய "The Journey of Self Discovery" (பக்கம்-187) என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த நான்கு யுகங்களும் கிருதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்பனவாகும்.

34 - 01. கிருதா யுகம்

முதலாவது யுகமாகிய கிருதாயுகம் பதினெட்டு இலட்சம் (1,800,000) ஆண்டுகளைக் கொண்டதாகும். இந்த யுகத்தில் ஒரு மனிதன் வாழ்ந்த ஆயுட்காலம் நூறு ஆயிரம் (100,000) வருடங்களாகும்.

வால்மீகி முனிவர் அறுபது ஆயிரம் (60,000) வருடங்கள் தவமிருந்து முக்காலங்களையும் அறியும் நிறைவு பெற்றார் என்பதும், இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

34 - 02. திரேதா யுகம்

இரண்டாவது யுகமான திரேதா யுகமானது, பன்னிரண்டு இலட்சம் (1,200,000) வருடங்களை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தது. இந்த யுகத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தனி மனிதனின் ஆயுட்காலம், பத்தில் ஒரு பங்காகக் குறைக்கப்பட்டு பத்தாயிரம் (10,000) வருடங்களைக் கொண்டதாகும்.

34 - 03. துவாபர யுகம்

மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபர யுகம் எட்டு இலட்சம் (800,000) வருடங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் இந்த யுகத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் ஆயுட்கால எல்லையானது மேலும் பத்தில் ஒரு பங்காகக் குறைக்கப்பட்டு ஆயிரம் வருடங்கள் (1000) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

34 - 04. கலியுகம்

இப்பொழுது நடக்கின்ற யுகமானது கலியுகம் என்பதைப் பலரும் அறிவர். இந்தக் கலியுகத்தின் கால எல்லையானது, நாலு இலட்சத்து முப்பத்தி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் (432,000) எனக் கூறப்படுகின்றது. இக்கலியுகத்தில் வாழுகின்ற ஒரு மனிதனின் ஆயுட்காலம், மேலும் பத்தில் ஒரு பங்காகக் குறைக்கப்பட்டு, நூறு வடங்கள் (100) மட்டுமே என்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் சுவாமி பிரபுபாதா அவர்கள் 1974ஆம் ஆண்டில் லொஸ் ஏஞ்சல் என்னும் நகரத்தில் அமைந்துள்ள கரே கிருஷ்ணா கோவிலில் (Hare Krishna Temple - Los Angeles) நடாத்திய விரிவுரையொன்றில் கூறியது மட்டுமல்லாமல், பாகவதம் என்னும் வேதநூலில், புத்தர் பெருமானின் வருகை, கல்கியின் அவதாரம், சைதன்னிய தேவர் ஆகியோரின் வருகையும் வரையறுக்கப்பட்டு (with amazing accuracy) கூறப்பட்டுள்ளதாகவும் அருள் உரை வழங்கியுள்ளார். அவருடைய விளக்கத்தின்படி, கலியுகம் என்பது எத்தன்மை உடையது, அதை அடையாளம் காணும் அறிகுறிகள் என்ன என்பதனையும் கீழே தருகின்றேன்.

35. கலியுகத்தின் முத்திரைகள்

1. மக்கள் கடவுளில் - சமயத்தில், நம்பிக்கை இழத்தல்.
2. பொய் கூறுதல் அதிகரித்தல்.
3. தூய்மை இன்மை அதிகரித்தல்.
4. மன்னிக்கும் சுபாவம் மறைதல்.
5. (உயிரினங்களில்) அன்பு காட்டல் குறைதல்.
6. மனிதரின் ஆயுட்காலம் குன்றல்.
7. மனித உடலில் சக்தி குறைதல்.
8. ஞாபக சக்தியை இழத்தல்.
9. ஒருவரின் பலத்தைக் கொண்டு, நீதி, சமயக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றை நிர்ணயித்தல்.
10. ஒருவரின் செல்வத்தின் அடிப்படையில் மனிதரைக் கணித்தல்.
11. தவறான பாலியல் உறவுகள் அதிகரித்தல்.
12. தேக உறுப்புகளின் கவர்ச்சியின் அடிப்படையில் திருமணங்கள் செய்து கொள்ளல்.
13. வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டு ஒருவரின் அழகை எடை போடல்.
14. வயிறை நிறைத்து உடலை வளர்த்தல்.
15. வறுமையை ஒரு சமூக விரோதியாகக் கணித்தல்.

இவ்வண்ணமாகிய பாவச் செயல்கள் எல்லாம் காலப்போக்கில் கூடிக்கொண்டே சென்று, ஒரு கால் அவை சூனிய நிலையை அடைந்து விடும் என்கின்றார் அந்த மகான்.

கும்பகோணத்தைப் பற்றி விளக்கம் கூற வந்த இந்த நூலாசிரியர், எங்கேயோ வழிமாறிச் சென்றுவிட்டார் என்று, சிலர் இந்தக் கட்டத்தில் எண்ணக் கூடும். அப்படி இல்லவே இல்லை. கும்பகோணம் என்றால் என்ன என்பதை நான் முதன்முறையாக வாசித்துத் தெரிந்து கொண்டபொழுது, அது எனக்குப் புதிதாய் இருந்தது. ஆனால் நான் ஆச்சரியமடையவில்லை. 'மறுபிறவி' (Rebirth) என்னும் கொள்கையில் முழுநம்பிக்கை கொண்ட எனக்கு இக்கொள்கையை இட்டு, நான் மேலும் தெளிவுபெறக் கூடியதாய் இது இருந்தது. "விதைத்ததை அறுப்பான்" என்பது ஒரு முதுமொழி. இந்த இரண்டு சொற்களாலும் இந்து தர்மத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் முழுமையாக

விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முதுமொழியின் பொருளை ஆங்கிலத்தில் "He reaps what he sows" என்பர்.

மூன்றாவது யுகமான துவாபர யுகமானது முடிந்து, கலியுகம் பிறக்கப்போகின்ற தறுவாயில், ஏற்பட இருந்த பிரளயத்தால், உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் 'அழிந்துவிடுமே' என்ற பயம் படைப்புக்கடவுளாகிய பிரம்மனுக்கு ஏற்பட்டது. இதற்கு ஒருமாற்று வழிகாட்டுமாறு பிரம்மனும் சிவபெருமானை வேண்டி நின்றார். அண்மையில் ஏற்பட்ட சுனாமி என்னும் கடற்கோளின் கோரத்தைச் சற்று எண்ணுமிடத்து, பிரளய காலமானது (ஊழிக்காலம்) எத்தன்மை அகோரமுடையதாய் இருக்கும் என்பதை எங்களின் மனக்கண் முன்னே கொண்டுவரமுடியும். பிரம்மனின் கவலையைத் தீர்க்கும் வண்ணம் சிவனும் அவர்முன் தோன்றிப் படைப்புக்குரிய வித்தையையும், பாதுகாத்தலுக்குரிய முறையையும் (His Divine Programming for Recreation and Preservation) திருவாய் மலர்ந்தருள, அவர் கூறியபடியே, அமிர்தத்தையும் நீரையும் ஒன்றாகக் கலந்து, மண்ணினைப் பிசைந்து, குடம் ஒன்றை உருவாக்கி, அத்திருக்குடத்தை, நூல், மா இலை, தேங்காய், தருப்பை வஸ்திரம் ஆகியவற்றால் அலங்கரித்து, கும்பமுண்டாக்கி, வில்வத்தால் அர்ச்சித்து, 'சிருஷ்டி பீஜத்தை' அத்திருக்குடத்தினுள் வைத்து, அதை ஒரு உறியில் வைத்து, அதி உயரமாகிய மகாமேருவின் கொடுமுடியில்த் தொங்கவிட்டார். ஊழிக்காலம் வந்து, நீரால் அடிபட்டுச் செல்லப்பட்ட அத்திருக் குடமானது ஒரு இடத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கக் காணப்பட்டது. இத்திருக்குடம் தொங்கிக் கொண்டிருந்த இடமே ஷகும்பகோணம்' எனப் பெயர் பெற்றது.

கும்பத்தின் உள்வைக்கப்பட்ட, பொருட்களெல்லாம் சிதறப்பட்டு மரங்களாகவும், மற்றும் வேறு பல உயிர் வாழ்வனவாகவும் மாறின. வேடனது வடிவில் வந்த சிவபெருமானும் அக்குடத்தைக் கழுத்தளவாய் உடைக்க, அதனுள் இருந்த அமிர்தமானது, பரவி ஓடி, இருபெரும் நதிகளாய் மாறின. இவை இரண்டும், ஒன்று மகாமகக் குளமென்றும், மற்றையது பொந்தாமரைக்குளமுமாகி, இவை இரண்டும் அமிர்தம் கலந்த தீர்த்தங்களாயின. **இம்மகாமகத் தீர்த்தத்தில் இருந்தே அநுமனும் அவிமுத்தித் தீர்த்தம் எடுத்து வந்து, மாமாங்கக் குளத்தில் கலந்தமையால், கும்பகோணத்திலுள்ள திருக்குடந்தைத் தீர்த்தத்தின்**

பெருமை மாமாங்கத் தீர்த்தத்திற்கும் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.“.... அநுமனைக் கொண்டு அவிமுத்தி தீர்த்தமெடுத்து ஒரு வாவியில் கலந்து” என்று இராமபிரான் ஆடகசவுந்தரியின் கனவில் தோன்றிக் கூறியதாகக் கூறப்படுவது, மீண்டும் இங்கு அறிமுகம் பெறுகின்றது. இத்திருக்குடந்தைத் தீர்த்தத்தின் மேற்பகுதி ‘**அமிர்தவல்லி**’ என்றழைக்கப்படுவதால், மாமாங்கத் தீர்த்தமும் அதைச் சார்ந்த இடமும் ‘**அமிர்தகழி**’ என்று அழைக்கப்படலாயிற்று என்றும் கூறப்படுகின்றது.

சுன்னாகத்தில், பிறந்த பண்டிதர் பூ முருகேசு அவர்கள், கும்பகோணத்தில், எட்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். திருக்குடந்தை என்னும் புண்ணிய தலத்தின் மகிமையை நன்கு அறிந்தவர். அன்னார் 1882இல் யாத்து வெளியிட்ட திருக்குடந்தை வெண்பாவானது சிறந்த பொருள்வளமும், ஆழமான சிந்தனைச் செறிவும் நிறைந்த ஒரு படைப்பாகும். இத்திருக்குடந்தை வெண்பாவானது அறிஞர்கள் பலரின் மதிப்பினைப் பெற்ற தென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று எனக் கருத்துக் கூறுகின்றார், வித்துவான் தமிழ்ஒளி க. செபரெத்தினம் அவர்கள், ‘தமிழ்நாடும், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும் என்னும் அவரது நூலில்.

கங்கை, யமுனை சரசுவதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி, கோதாவரி, சரயு, தாமரபரணி, ஆகிய நவநதித் தேவதைகள் இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடுவோரிடமிருந்து, தாங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள, மகாமகப் புண்ணிய காலத்தில், அமிர்த வாவியில் (ஆடகசவுந்தரியின் கனவில் தோன்றி இராம பிரான்“..... அநுமனை ஏவிக் காசி நதியில் அவிமுத்தி தீர்த்தமெடுத்து, ஒரு வாவியில் கலந்து....” என்று கூறும் பொழுது, “வாவி” என்ற பதத்தை அவர் உபயோகிப் பதையும், மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயமும் அமிர்தகழித் தீர்த்தக்குளமும், மட்டக்களப்பு வாவியின் அருகாமையில் அமைந்திருப்பதையும் அவதானிக்கவும்) நீராடுகின்றனர் என்று கருதப்படுவதால், இதன் காரணமாக, இதற்குக் “**கன்னித் தீர்த்தம்**” என்னும் ஒரு பெயருமுண்டு. பிரம்மனுடைய பிரார்த்தனைக்கிணங்க, சிவபெருமானும் இக்குளத்தில் மகாமகத்தில் நீராடுவோரின் பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கி, முத்தி பெறுவர் என்று அருள் புரிந்தார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. **ஆகவே,**

திருக் குடந் தையிலிருக்கின்ற இத்தகைப் புனிதத் தன்மையையும் சிறப்பினையும் உடையனவாய், மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயமும், அதனருகில் அமைந்திருக்கின்ற மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளமும் பெற்றிருக்கும் முக்கிய காரணங்களால் இவ்வாலயம் 'மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயம்' என்ற பெயரையும், தீர்த்தக்குளமானது 'மாமங்கைத் தீர்த்தம்' என்ற பெயரையும் கொண்டன வாகக் கருதப்படுவதற்குக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கலாம், என்றும் தோன்றுகின்றது.

36. மாசிமகம் ~ மகாமகம் ~ மாமாங்கம்

மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில், முன்பு, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் மாசி மகம் எனும் இந்த மகாமகத் தீர்த்த உற்சவம் மாசி மாதத்தில் கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடி பாவநாசம் செய்து கொள்வதற்காக, இந்தியாவிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் இங்கு வந்து தீர்த்தமாடிச் செல்வது வழக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. இவ்வண்ணம் தூரத்தில் இருந்து வருகின்ற யாத்திரிகர்களின் வசதிக்காகவே, இவ்வாலயத்தின் வீதிக் கரைகளில், பல தங்குமடங்களைக் கட்டி வைத்துள்ளனர். இவைகளில் சில இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றன.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாசி மாதத்தில் கொண்டாடப்பட்டு வந்த இப்பெருவிழாவானது எவ்வண்ணம் ஆண்டு தோறும் ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தமாடலாக மாற்றம் பெற்றதற்குக் காரணம் தெரியாமல் இருக்கின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயமாக இருந்த இச்சிவன் ஆலயமானது, பிற்காலத்தில் மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயமாக மாற்றம் பெற்றமைக்கு, மட்டக்களப்பு மக்களின் வழிபாட்டு முறை காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்னும் கருத்தை முன்னரே தெரிவித்திருந்தோம். இம்மாற்றத்திற்கு இத்தீர்த்தத்தில் நீராடுவோர், அன்றுமுதல் இன்றுவரை பெற்றுக் கொண்டு வருகின்ற அதன் மகிமையும் இன்னும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம் என்று கருதுவதற்கும் போதிய சான்றுகள் உள்ளன.

இந்தியாவில் கும்பகோணம் என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ள திருக்குடந்தை என்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடுவதற்காக, நவதீர்த்தக் கன்னிகைகளான கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, நாமதை, சரஸ்வதி, காவேரி, சிந்து, சரயு, தாமரபரணி ஆகிய ஒன்பது கன்னித் தேவதைகளும் இத்திருக்குடந்தையாகிய தீர்த்தத்தில் தீர்த்த மாட பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருவதுண்டு என்னும் ஐதீகத்தை ஏற்கனவே அறிமுகம் செய்திருந்தோம். பக்தர்களிடமிருந்து, அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் பாவங்களைக் களைந்து கொள்வதற்காகவே இவ்வண்ணம் வருவதுண்டு என்பதும் ஒரு நம்பிக்கையாகும்.

மாமாங்கத் தீர்த்தக் குளமானது, இராமபிரானின் பூசைக்காக, அவரால் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதையும், இந்த நவநதிகளின் புண்ணிய தீர்த்தங்களை ஒரு முனிவர் தனது கமண்டலத்தினுள் கொண்டு வந்து மாமாங்கத் தீர்த்தத்தோடு கலந்து, நீராடி புண்ணியம் பெற்றார் என்பதையும் வரலாறு மூன்று என்னும் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருந்ததையும், அதிசயம் ஏழு என்னும் பகுதியில், ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் வசதிக்காக, நீர்மட்டம் வரை தோண்டியும் மூலஸ்தானத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவலிங்கச் சிலையைச் சற்றேனும் நகர்த்த முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளதையும் வாசகர்கள் அறிவர்.

ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் காணப்படுகின்ற சிவலிங்கத்திற்கும், கோவிலின் அருகாமையில் வடபக்கமாக அமைந்துள்ள மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளத்திற்கும் உள்ள இடைத் தூரமானது, ஒருசில முழங்கை அளவின் பரிமாணம் மட்டுமே. ஆகவே, தீர்த்தக் குளத்தில் என்றென்றும் வற்றாத நதியாகக் காணப்படுகின்ற நீருற்றும், மூலஸ்தானத்தில் அமைந்துள்ள சிவலிங்கத்தின் அடிமட்டத்தில்க் காணப்படுகின்ற நீருற்றும் ஒரே தொடர்புடையனவாய் இருக்கின்றதென்பதை அறிந்து கொள்ளல் கருத்துடையதாகும். ஆகவே, சுயம்புலிங்கமாக எழுந்தருளி இருக்கின்ற சிவனாரது பாதாரவிந்தத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் நீருற்றானது, அருகிலுள்ள தீர்த்தத்துடன் சங்கமமாகி தொடர்ச்சியான புனிதத்தன்மையை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதும் ஓர் உண்மையாகும்.

இது இவ்வாறிருக்க, இத்தீர்த்தத்தின் மத்திய பகுதியில் கிணறுகள் போன்ற ஒன்பது அசம்புகள் (நீர்த் திவாலைகள்) இருக்கின்றன வென்றும் கூறப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்று கூறுவதுபோல், தீர்த்த உற்சவ வேளைகளில் விபரம் தெரியாமல் தடாகத்தின் மத்திய பகுதியை அடைவோர் சிலர் நீரினுள் மூழ்கி மரணமடைவதும் இங்கு இடம்பெறுவதுண்டு. இவ்வண்ணம் அண்மைக்காலத்தில் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டு இறைபதம் அடைந்த ஒருவர், மாமாங்கப் பிள்ளையாரில் அதிமிகுந்த பக்திகொண்டு, “மாமாங்கேச்சுரர் பதிகம்” என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளிய புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளைப் பண்டிதரின் அன்புப் புதல்வராவார். சாதாரணமாக, இவ்வகை யான மரணங்களுக்குக் காரணம் கூறுபவர்கள், குளத்தினுள்ளே நிறைந்து கிடக்கின்ற சந்தனச் சேற்றையும், நீரினுள் வளர்ந்து பின்னிக் கிடக்கின்ற பதுமச் செடிகளின் (தாமரைத் தண்டுகள்) தண்டுகளையுமே காரணிகளாகக் கூறுவதுண்டு.

எமது பகுத்தறிவினை இவ்விடத்தில் பயன்படுத்துதல் சற்றுப் பொருத்தமாகும் என நான் எண்ணுகின்றேன். வழக்கமாகக் கூறப் படுவது, “திடீரென ஆளைக்காணவில்லை” என்பதாகும். தீர்த்தத் தடாகத்தில் நீராடச் செல்பவர்கள், தடாகத்தினுள் குவிந்து கிடக்கின்ற சேற்றின் தன்மையையும், நீரினுள் வளர்ந்து பின்னிக் கிடக்கின்ற தாமரைத் தண்டுகளையும் அறியாதவர்கள் அல்லர். அத்துடன், தடாகத்தின் மத்தியை நோக்கி நகரும்பொழுது, அங்கிருக்கின்ற சேற்றின் பரிமாணத்தையும், தாமரைத்தண்டுகளின் சிக்கலான நிலை யையும் அவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியும். உண்மையாக அங்கு நடப்பது என்னவென்றால், அங்குள்ள ஒன்பது கிணறுகள் போன்ற நீருற்றுத் திவாலைகளில் சடுதியாக இவர்கள் சிக்கிக் கொள்வதே என்பது தெளிவாகின்றது. “காசியில் பிறக்க முத்தி, கதிரையில் (கதிர்காமத்தில்) இறக்க முத்தி” என்பது ஒரு முதுமொழி யாகும். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் அவர்களையும் அவரது பத்தினியாரையும் நன்கு அறிந்தவர்கள், இவர் களிருவரும் எத்தன்மை இறைபக்தி கொண்டவர்கள் என்பதை நன்கு அறிவர். ஆகவே, அன்னாரது மகன் சாந்தலிங்கத்தின் மறைவு சாதாரண இறப்பல்ல. மாதா பிதா செய்தவை மக்களுக்கு” என்பதும் ஒரு முதுமொழியாகும். பெற்றோர் செய்த புண்ணியத்தின் விளைவே அவர்களது அன்புச் செல்வமான மகனுக்கு (கதிரையில்)

மாமாங்கத்தில் அவர் பெற்ற முத்தி என்பது, எனது பணிவான கருத்தாகும்.

இந்த இடத்தில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றிச் சிலவார்த்தைகள் கூறுவது பொருத்தமென்று கருதுகின்றேன். புலவர்மணி அவர்கள் கீதையின் உட்பொருளை நன்கு உணர்ந்தவர். 'மானிடர் ஆன்மா மரணமெய்யாது மறுபடி பிறக்கும்' என்னும் கீதையின் தத்துவத்தை முற்றாக ஏற்றுக் கொண்டவர். ஆகவேதான் இளவயதிலே அவரது மகன் சாந்தலிங்கம் அகாலமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டபொழுது, அவர் கதறவில்லை. அலறிப் புலம்பித் தன் சுயநிலையையும் இழக்கவில்லை. மாறாக, அவரது பாசத்தின் வேதனையை மறைமுகமாக, வெண்பாக்களின் இலக்கிய நீரோட்டத்திலே ஓடவிட்டார். மகனின் பிரிவையிட்டு அவர் 'அழகு' என்னும் தலைப்பின் கீழ்ப் பாடிய ஆறு அருமையான பாக்களில் மூன்றினை, வாசகர்களின் கவனத்திற்காக இங்கு தருகின்றேன்.

அன்பு கொண்டொரு றோசா மலர்க்கொடி
அருமை என்மகன் சாந்தன் வளர்த்தனன்.
முன்பு வாசலில் நின்று தளிர்த்தது
முகிழரும்பி நெகிழ்க் கொரு காலையில்
பொன் புனைந்த அவன்முகம் போலொரு
பூமலர்ந்த தப் பூவி னழகிலே.
இன்பு கொண்டதி லீடுபட் டிம்மலர்
எழிலுக் கெம்மலர் தான் இணையோ வென்றான்.

மாலை வந்தவன் பார்க்கையி லம்மலர்
வாடி முன்பு வயங்கு மழகும் போய்க்
காலை வண்டிசை பாடு மலர்க்கொடி
கவலை மூழ்கிக் குழைவதுங் கண்டனன்.
காலை பூத்துப்பின் மாலையிலே யெழில்
கருகி வாடும் மலரினைப் போலவே
ஞால மீதில் மனிதர்தம் வாழ்வென
நவிலு மிம்மலர் காணெனச் செப்பினேன்.
மழலை பேசு மழகு மறைந்திடும்,
வளரும் பிள்ளை யழகு மறைந்திடும்,
பழகுங் காளை யழகு மறைந்திடும்,

பருவக் கன்னி யழகும் மறைந்திடும்,
 சுழலுங் காலைச் சுழியி லகப்படாச்
 சுவைகொள் இன்பக் கவியழ கென்றுமே,
 அழிவிலாத அழகெனு முண்மையை
 அறிதல் யார்க்கு மழகென லாகுமே.

தனது அன்பு மகனைத் தன்மகன் வளர்த்த றோசாக் கொடியென மறைமுகங் காட்டி, அவனது இழப்பை, காலையில் மலர்ந்து மாலையில் கருகிப் போகின்ற றோசா மலருக்கு ஒப்பிட்டும், தன்மகன் நீர்ச் சுழியில் சிக்குண்டு உயிர் நீத்தான் என்னும் உண்மையை, “சுழலுங் காலச் சுழியிலகப்படா” என்று பாடி, மறைமுகமாக இலக்கிய நயம் பெறும் நீரோட்டத்தில் ஓடவிடப்படும், அச்செய்தியானது, கற்றவர் நெஞ்சங்களில் கசிந்துறை வண்ணம், மிகவும் பக்குவமான முறையில் கையாண்டுள்ளமை, புலவர்மணியவர்கள் ‘புலவர்களுள் மணியாவார்’ என்பதனையும் உணர்த்துவதுமாகும். அதுவுமன்றி, ஆன்மாவானது ‘இறப்பற்றது’ என்னும் கீதையின் உட்பொருள், அவரது மனப்பக்குவத்தினுள் இழையோடிக் கிடப்பதையும் எம்மால் உணர முடிகின்றது.

“வெண்பாவிற் பெரியதம்பி” என்னும் பெருமையினை அவருக்குத் தேடிக் கொடுத்தது, அவரது துணைவியாரார் வைத்தியசாலையில் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த வேளையில், அவர் படைத்த எழுநூறு வெண்பாக்களைக் கொண்ட “கீதை விளக்கப்” பாக்களாகும். அது போலவே, அவரது பேரன்புக்குரிய சுவாமி விபுலாநந்த அடிகள் அவர்கள், நெருப்புக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் ‘மீட்சிப்பத்து’ என்னும் அரிய படைப்பினைப் படைத்தனர். ஒருவர், மனம் தளர்ந்து, சோகமுற்றி ருக்கின்ற நிலையில் எதையும் யதார்த்தமான முறையில் சிந்திக்கவோ, செயலாற்றவோ இயலாது இருப்பதை நாம் இயல்பாகக் காண்கின்றோம். இந்த நியதிக்கு முற்றிலும் மாறாக, இயங்கியுள்ளார் புலவர்மணி ஐயா அவர்கள். என்னே அவரது கீதை பலம்! எத்தன்மை கொண்டது அன்னாரது மனப்பக்குவம்!

இந்த வரிசையில் பின்வரும் செய்தி ஒன்றினையும் கவனிப் போமாக. மட்டக்களப்பில், வீட்டிற்குக் கோப்பிசம் போடுபவர்களும் மரத்தளபாடங்கள் செய்பவர்களும், பெரும்பாலாக பறங்கி இனத்தைச்

சேர்ந்தவர்களே. இவர்கள் எல்லோரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர்கள் எல்லோரும் மட்டக்களப்பு மாநகர எல்லைக்குள், மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் அருகாமையில் வாழ்பவர்கள். பல மைல்களுக்கு அப்பால் தேற்றாத்தீவு என்னுமிடத்தில் வீட்டுவேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒரு பறங்கியர், சரும நோயால் பீடிக்கப்பட்டு அங்கு வந்திருந்த ஒருவரைக் கண்டபோது, அந்தச் சருமநோயாளியிடம், தனது அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “தான் ஒருமுறை அசண்ணி என்னும் சரும நோயால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுத் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மாமாங்கத் தீர்த்தத்தின் மகிமை தெரிந்து, தனது பிணியைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணம், அத்தீர்த்தத்தில் நீராடச் சென்ற பொழுது, அவர் ஒரு கிறிஸ்தவ மதத்தினர் என்றமையால், மற்றவர்கள் அதை விரும்பவில்லை என்றும், வேறு ஒருவரைக் கொண்டு, அத்தீர்த்தக் குளத்தின் சந்தணச் சேற்றை எடுப்பித்துத் தனது நோயுண்ட காலில்ப் பூசிக்கொண்டுவர, அவரது அசண்ணி யானது முற்றாகக் குணமடைந்து விட்டதாகவும், அதையே செய்யும் படி அங்கு வந்திருந்த நோயாளியிடம் கூறியதைக் கேட்டிருந்த இன்னுமொரு கிறிஸ்தவர் வாயிலாக இச்செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. (இச்செய்தியினை 151 ஆம் பக்கத்தில் அதிசயம் ஒன்பதில் விவரித்துள்ளேன்)

மேலே குறிப்பிட்ட கருத்துக்களின் படி, மாமாங்கத் தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பயன்பெறுதல் மிகமிகப் பிரசித்தி பெற்றிருந்த காரணத்தினாலேயே, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த மாசிமாத மாசிமக உற்சவமானது, பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையாக மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்றும், இதேமாற்றத்தின் காரணமாகவே, சிவவழிபாட்டுத் தலமாக இருந்த ஆலயம், வினை தீர்க்கும் விநாயகப்பெருமானை வணங்கும் தலமாகவும் மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்று ஊகிக்கவும் இடமுண்டு.

இத்தீர்த்தத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகின்ற ஒன்பது கிணறுகளை, தனது தாயின் ஈமைக்கிரிகைகளை முடிப்பதற்காக, திருகோணமலையில் கன்னியா என்னுமிடத்தில் இராவணேஸ்வரனால் உண்டாக்கப்பட்டு, இன்றும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஏழு விதமான நீருற்றுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, எங்கள் காதுகளில் ஒரு “ஒலி” அடிப்பதைப்

போன்ற உணர்ச்சியை நாம் அறியலாம். இராமபிரானது கடாட்சத்தாலும், அவரது பரமபக்தன் அநுமனின் வலிமையினாலும், கும்பகோணத் திருக்குடந்தைத் தீர்த்தமும், மாமாங்கத் தீர்த்தமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவையாகவும், சமமான தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்தவையாகவும் இருப்பது இன்னுமொரு சிறப்பாகும்.

37. மாமங்கைக் குழி

சிறப்புப் பெயர் அகராதியில் காணப்படுகின்ற ஒரு கருத்து விளக்கத்தின்படி (பக்கம் 551) இந்தியாவில் திருமுருகன் பூண்டியில் கோவிலுக்கு எதிரில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்புறம் அமைந்துள்ள பாறையில் உள்ள குழி ஒன்றில், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஊற்றுப் பெருக்கெடுப்பதுண்டு என்றும், அக்குழியானது “மாமாங்கைக் குழி” என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

இவைகளெல்லாம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடந்து கொண்டிருக்கையில், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை குறிஞ்சி மலர் பூப்பதும், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை திருக்கழுக்குன்ற புனித தீர்த்தக் குளத்தில் சங்குகள் உற்பத்தியாவதும், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கர்நாடகாவில் உள்ள கோகர்ணத்தில் ஆத்மலிங்க ஈஸ்வரர் வெளியே எடுத்துக் கொண்டு வரப்பட்டு, அவருக்கும் பூசை நடைபெறுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இந்தியாவின் கர்நாடக்காவில் கோகர்ணம் என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இந்த ஆத்மலிங்க ஈஸ்வரருக்கும், இலங்காபுரியை ஆண்ட அரக்கர் கோன் இராவணனுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பொன்றினை, வித்துவான் ந. சுப்ரமணியன், பி. ஏ. பி. டி. அவர்களால் எழுதப்பட்ட விநாயக விஜயம் என்னும் நூலானது எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இராவணன் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன் என்பதை, பல தடவைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். முன்னொரு காலத்தில் திருக்கயிலையைச் சார்ந்த ஓர் அழகிய இயற்கையான சூழலில், சிவபிரானைத் தன் மனதில் நினைத்து இராவணன் பல ஆண்டுகளாய்க் கடுந்தவம்

புரிந்தான். அவனது அருந்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பரமனும், அவன் முன் தோன்றி, வேண்டிய வரத்தினைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு ஆணையிட்டார். இராவணனும், சிவபிரானை நேரில் கண்ட மகிழ்ச்சியுடன், இந்த உலகமானது முற்றாக அழிந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டாலும், தன்னுடைய இலங்காபுரிக்கு எது வித ஆபத்தும் நேராமல் நிலைத்து நிற்கும் வரத்தினைத் தந்தருள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டி நின்றான். அவனது நாட்டுப் பற்றினையும், அவன் தன் மக்களின் மேல் வைத்திருந்த பாசத்தின் தூய்மையையும் உணர்ந்த சிவபெருமானும், இராவணன் வேண்டிய வரத்தைக் கொடுத்ததுமல்லாமல், ஒரு லிங்கத்தையும் அவனுக்களித்து, இதை இலங்கையில் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கும் படியும் கூறி, அவ்வண்ணம் பூசித்து வரும் வரை, அவனுக்கும் அவனது இலங்கைக்கும் எதுவித தீங்கும் ஏற்பட மாட்டாது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியதுடன், இலங்கையை அடையும் வரை, எக்காரணம் கொண்டும் இடைவழியில் அந்த லிங்கத்தை நிலத்தில் வைத்துவிடக் கூடாது என்றும், அவ்வாறு வைக்கப்பட்டால், வைக்கப்பட்ட இடத்திலேயே, அந்த லிங்கம் வேருன்றி நிலைத்து விடும் என்றும் அறிவுரை கூறி, இராவணனை வழியனுப்பி வைத்தார்.

இராவணனோ, தேவர்களுக்கு எதிரியானவன். இந்த வல்லமை வாய்ந்த வரத்தின் சக்தியைக் கொண்டு, இராவணன் தேவர்களுக்கு விளைவிக்கக் கூடிய விபரிதங்களை எண்ணிய இந்திரனும், கவலையுற்று, ஆனைமுகத்து அண்ணலை வேண்டி, இதற்கு ஒரு மாற்று மருந்தை வழங்குமாறு வேண்டினான்.

இந்திரனுடைய பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொண்ட தந்தி முகக் கடவுளும், வருணனை அழைத்து, இராவணன் செல்லும் வழியில் அவனுக்குச் சிறுநீர் உபாதையை ஏற்படுத்தும் படி கட்டளையிட்டு விட்டு விநாயகப் பெருமானும், ஒரு சிறுவனின் வேடம் பூண்டு, இராவணன் முன்னே காணப்பட்டார். சிறுநீர் உபாதையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமற் போன இராவணனும், “எக்காரணம் கொண்டும், அந்த லிங்கத்தைத் தான் வரும் வரை நிலத்தில் வைத்து விடாதே” என்று அச்சிறுவனுக்கு அறிவுரை கூறிவிட்டு, சிறுநீர் கழிப்பதற்காகச் சென்றிருக்கையில், லிங்கத்தின் சுமையானது தாங்கிக் கொள்ளும் நிலை முடியாமற் போகவே அச்சிறுவன் தனது கையில் இருந்த லிங்கத்தைச் சற்று நிலத்தில் வைத்து விட்டான். நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த லிங்கத்தைக் கண்ட அரசுகர் கோனுக்கும் கோபம்

பொங்கி எழுந்தது. தனது பாரிய கையால் சிறுவனின் தலையில் ஓங்கி ஒரு குட்டுக் குட்டி விட்டு, நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த லிங்கத்தைத் தூக்கிக் கொள்ள முயன்றான். அவ்வேளை, லிங்கத்தின் மேற் பகுதி ஒரு பசுவின் (கோகர்ணம் = பசு) காது அசைவது போல் அசைந்ததேயன்றி, லிங்கத்தை அவனால் தூக்கி எடுக்க முடியாமற் போயிற்று. இராவணனின் கையால் குட்டு வாங்கிய விநாயகக் கடவுளும், அரக்கர் கோனுக்குப் பாடமொன்றைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்றெண்ணி, அவன் முன் காட்சியளித்து, இராவணனைக் கொண்டு, அவன் தலையிலே அவனது கைகளால் பல தடவைகள் குட்டுவித்தும், பல தடவைகள் தனது தும்பிக்கையினால் அவனது தலையில் குட்டியும், தனது பாரிய கால்களால் நெருக்கியும் வேதனை கொடுத்தார். விநாயகரின் வேதனையைத் தாங்க முடியாத இராவணனும், தான் இறைவனுக்குச் செய்த பெரும் பிழையை எண்ணி நொந்து, தனக்கு அபயம் அளிக்கும்படி வேண்டி, விநாயகப் பெருமானின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டான். தனக்கு அபயமளிக்குமாறு கெஞ்சிய இராவணனுக்கு இரங்கி, அவனுக்கு மீண்டும் பல வரங்களையளித்து மறைந்தனர்.

இவ்வாறு கோகர்ணம் என்னுமிடத்து, நிலைகொண்ட ஈஸ்வரர் இன்று “கோகர்ணநாதர்” என்னும் பெயர் கொண்டு, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு, அவருக்கு பெரு விழா எடுக்கப்படுகின்றது.

இன்று கோகர்ணத்தில் நிலை கொண்டிருக்கும் ஈஸ்வரர், சங்கரனார் இராவணேஸ்வரனுக்கு உபதேசித்த வண்ணம், அந்த லிங்கம் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு பூசிக்கப்பட்டு வரும் பெருமை இலங்கைக்குக் கிடைத்திருந்தால் இன்று.....!

38. அடைக்கலப்பத்தும் காவடிச்சீந்தும்

திருவாசகம் ஒரு முத்துக்குவியல். எனது கண்ணோக்கில் இந்த முத்துக்குவியலில், மிகவும் சிறந்த முத்துக்களாகக் காணப்படுபவை, ‘அடைக்கலப்பத்து’ என்னும் பகுதியில் காணப்படுகின்ற பத்துப் பாடல்களே. மாணிக்கவாசகப் பெருமான், இந்தப் பாடல்களின்

மூலம், இறைவனிடம் தம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்து விடுவதைக் காண்கின்றோம். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட 'ஞானி' ஒருவர், அவர் பெற்ற ஞான மொழிகளால் பாடி, தன்னை இறைவனிடம் சரணடையச் செய்தமை, இறைவனால் சுவாமிகள் ஆட்கொள்ளப்பட்ட உயர்நிலைக்கு ஒத்ததே. இதில் விந்தை எதுவுமில்லை.

ஒரு நற்குணமுடையவர் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதிலும் விந்தை எதுவுமில்லை. இதேபோன்று, ஒரு தீயவனானவன், தீய செயல்களைச் செய்வதிலும் விந்தை இல்லை. ஆனால், ஒரு நற்குணமுடையவன், தீய செயல்களைச் செய்வதும், ஒரு தீய குணம்படைத்தவன் நற்செயல்களைப் புரிவதும் விந்தைகளாகும். இது போலவே, ஒரு சாதாரண மனிதன், தான் அன்றாடம் பேசுகின்ற சாதாரண வார்த்தைகள் மூலம், இறைவனை வியாபித்துத் தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைக்கின்றானே! அது விந்தையிலும் விந்தையாகும்.

மட்டக்களப்பிலே கோயில்கள் தோறும், பாடப்படுகின்ற காவடிச் சிந்துகளில் காணப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அனைத்தும், மாணிக்க வாசகப்பெருமானின் 'அடைக்கலப்பத்து' என்னும் பத்துப் பாக்களிலும் காணப்படுகின்ற கருத்துக்களை ஒத்தவைகளே. இவை யாவும், சாதாரண மக்களால் அவர்கள் அன்றாடம் பேசுகின்ற சாதாரண சொற்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டவையாகும்.

முதுகிலே முள்ளுப்பாய்ச்சி, காவடிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆடிக் கொண்டு செல்லும் பொழுதும், அங்கப்பிரதட்சணை செய்பவர்கள், வீதியைச் சுற்றி அங்கப்பிரதட்சணை செய்துகொண்டு வரும்பொழுதும், தீச்சட்டிகளை எடுப்போர், தீச்சட்டிகளை ஏந்திக் கொண்டு வரும் பொழுதும், பக்தர்கள் அவர்களின் பின்னால், காவடிச் சிந்துகளைப் பாடிக் கொண்டு வருவதும், கல்நெஞ்சம் கொண்டவர்களின் மனத்தையும் கரைய வைத்து, பக்திப்பரவசமுட்டுவன என்பதனை முன்னரே குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

இந்த நூலை நான் எழுதிக் கொண்டிருந்த பொழுது, மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மேல் பாடப்பெற்ற சில காவடிப் பாட்டுக்களையாவது இந்நூலில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லையே என்று மிகவும் கவலைப்பட்டேன். இத்தன்மையான குறைபாடொன்று இந்நூலில் இருக்கக்கூடாது' என்ற ஒரு நியதி இருந்தது போலும்! இக்குறையை நிவர்த்தி செய்து வைத்தார், மறைந்து போன எனது இளைய சகோதரரின் மகன் தருமலிங்கம் கிரிதரன் என்பார்.

இக்குறையைக் கேட்டதும், தான் மனனம் செய்து வைத்திருந்த, மாமாங்கப்பிள்ளையார் மேல் பாடப்பெற்ற பத்துக் காவடிச் சிந்துகளை ஒரு மூச்சிலே எழுதித்தந்தார். அவைகளுள், எனது மனதை நெகிழ வைத்த ஐந்து பாடல்களைக் கீழே தருகின்றேன்.

அகாலமரணமடைந்த எனது இளைய சகோதரர் இளையதம்பி தருமலிங்கம் ஒரு பட்டதாரியும், பாடசாலை அதிபருமாய் இருந்தவர். பெறக்கூடிய மட்டக்களப்புக் கலைச்சான்றுகள் அனைத்தையும், கண்ணும் கருத்துமாய்ச் சேகரித்து வைத்திருந்தவர். அவரது மறைவுக்குப்பின் அவரது நண்பர் ஒருவர் “ஒரு காட்சியில் வைத்து விட்டு மீண்டும் கொண்டுவந்து தருகின்றேன்” என்று கூறி, அவரது மனைவியிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு சென்றாராம். அவைகளின் கதை அத்தோடு முடிந்துவிட்டது. எனது சகோதரரின் மரணம் எங்களுக்கு மட்டுமல்ல மட்டக்களப்புக் கலையுலகத்திற்கும் நேர்ந்த ஒரு பெரும் இழப்பாகும்.

கிழக்கில் சூறாவளி வீசியது. அக்கம் பக்கமெல்லாம் நின்ற அத்தனை மரங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சரிந்தன. ஆனால், எங்களின் முற்றத்தில் நின்ற தென்னை மரம் ஒன்று மட்டும் அந்தச் சூறாவளியைத் தாங்கி நிலைத்து நின்றது.

நாங்கள் குடியிருந்த கோயிலாகிய எங்களின் அன்புத் தாயானவளும், நாங்கள் ஏழ்மரும் கல்வி பயின்ற காலத்தில் வீசிய அத்தனை புயலையும் தாங்கி நின்று, எங்கள் அனைவரையும் ஊர் போற்றும் நாடுபோற்றும் கல்விச் சின்னங்களாக்கிய, அளவிட முடியா அரும்பெரும் சக்தி எங்களன்னை. எங்கள் குடும்பத்தை ஒரு பல்கலைக் கழகமாக்கிய பகுத்தறிவுத் திவாலை எங்கள் தாயார். அவளின் செல்வங்களின் அகால மரணங்களைக் கண்டு, அப்பத்தினித் தெய்வம் சிந்திய இரத்தக் கண்ணீரானது, கண்ணபிரானின் துலாபாரத்தில் சத்தியபாமாவால் வைக்கப்பட்ட தங்கப் பொருட்கள் அனைத்தாலும் சரிக்க முடியாமற்போன துலாத்தட்டானது, **ருக்மணி தேவியரால் பக்தியுடன் வைக்கப்பட்டு துலாவைச் சரியவைத்த துளசிக் கொழுந்தின் வலிமையை ஒத்ததாகும்.**

எனது கன்னிப் படைப்பான “மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மாண்மியம்” என்னும் இந்த நூலை, எனது அன்புக் காணிக்கையாக, எங்களின் அன்புத் தெய்வத்தின் பாதாரவிந்தங்களில் படைப்பதில் மனநிறைவு பெறுகின்றேன்.

39. மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மேல் பாடப்பெற்ற பல காவடிச்சிந்துகளில் ஐந்து

1. ஆடி அமாவாசையிலே தீர்த்தமாடி
அமிர்தகழிப் பதியினிலே அமுதமுண்டு
பாடியுனைத் தொழுமடியார்
கூட்டத்தோடு நானுமானேன்

தேடியுனைத் தொழுமடியார் கூட்டத்தோடு
திருக்கோயில் வாசலிலே வந்து நின்றேன்
ஆடு துதிக் கையோனே வா வா - சுவாமி
அமிர்தகழி ஆண்டவனே அருள் செய்வாயே

2. கொக்கட்டி மர நிழலில் கோயில் கொண்டாய்
கும்பிடுவோர் பாவத்தைத் தீர்த்து வைத்தாய்
திக்கெட்டும் கமழ் மணக்கும் சேறு கொண்ட
தீர்த்தத்தில் நீராடப் பேறும் தந்தாய்

வக்கத்து வாழ வழியில்லாதோர்க்கு
வாழ ஒரு வழியை நாளுந் தந்தாய்
முக்கண்ணன் திருக்குமரா வா... வா... - சுவாமி
மாமாங்கப் பிள்ளையாரே அருள் செய்வாயே

3. திருநீறும் சந்தனமும் உடலில் பூசி
தீச்சட்டி தனைத்தாக்கித் தலையில் வைத்து
உருவேறிப் பக்தியினால் உன்னைச் சுற்றும்
ஒரு கோடிப் பக்தர்களுள் நானுமானேன்.

பரதேசி நானையா ஏழையானென்
பாவி எனைப் பார்த்திடவோ யாருமில்லை
மனமீர்ந்து எனைக்காக்க வாருமையா - சுவாமி
அமிர்தகழி ஆண்டவனே அருள் செய்வாயே

4. வெள்ளியினால் செய்தலகு வாயில் குத்தி
விலா விரண்டும் விறுவிறுக்க முள்ளுப் போட்டு
புள்ளி மயில்க் காவடியைத் தோளில் வைத்து
புண்ணாக மேனி எல்லாம் நோக வந்தேன்,

உள்ளமெல்லாம் உனதடியை நினைத்து விம்ம
உதிரமெல்லாம் கொட்ட மிகத் துடித்தேனையா
மெல்லெனவே என் ஆவி பிரியமுன்னே - சுவாமி
அமிர்தகழி ஆண்டவனே தரிசிப்பாயே

5. வங்காள விரிகடலின் வலக் கைபோல
வற்றாமல் பாய்கின்ற வாவி யோரம்,
சிங்காரத் தமிழர் குலம் சேர்ந்து வாழும்
சீர் பெருகு நற் பதியில் நாளும்

மங்காத புகழ்பெறவே கோயில் கொண்டு
மாமாங்கர் எனப்பெயரும் கொண்டாய்ப்பா
சுவாமி - துயர் களைந்து
எனைக் கார்த்து - இரட்சிப்பாயே

குறிப்பு: இந்த ஐந்து பாடல்களும், எனது இளைய சகோதரரின்
மகன் கிரிதரனின் ஞாபகத்திலிருந்து, பெறப்பட்டமையால், சில
சொல்மாற்றங்கள் இவைகளில் காணப்படலாம்.

- ஆசிரியர் -

40. மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் நடந்துள்ள சில அதிசயங்கள்

திரு. த. நாகையா ஆசிரியர் அவர்கள் மாமாங்கப் பிள்ளையார்
ஆலயத்தில், மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டு பங்காற்றியவர்.
இவ்வாலயத்தில் நற்பணியாற்றிய வண்ணக்கர்களுள் இவரும்
ஒருவராவார். ஆலயம் அமைந்துள்ள சூழலையும், சுற்றிவர
அமைந்துள்ள கிராமங்களையும் நன்றாக அறிந்தவர். இச்சூழலின்
மண்வாசனையையும், அங்கு வாழுகின்ற (வாழ்ந்த) மக்களின்
சமய, மற்றும் ஆலய அநுபவங்களையும் விபரமாகத் தெரிந்து
கொண்டவர். அன்னார் யாத்துள்ள 'மட்டுநகர் ஸ்ரீ மாமாங்கப்
பிள்ளையார் ஆலய வரலாறு' என்ற நூலில், அவர் சேகரித்து
வைத்திருந்த பல தகவல்களையும், அநுபவங்களையும் ஒன்றாகத்
திரட்டி, எமக்குத் தந்துள்ளார். இவ்வாலயத்தில் நடந்துள்ள சில

அதிசயங்களையும், அவரது அரிய படைப்பில் சேர்த்துத் தந்திருக்கின்றார். அவைகளுள் சிலவற்றை இங்கே தருகின்றோம்.

40 - 01. அதிசயம் ஒன்று

தென்னை மரத்திலிருந்து குதித்துத் தற்கொலை செய்ய முயற்சித்துப் பிணிநீங்கல்

மாமாங்கப் பிள்ளையாரின் பக்தன் ஒருவன் தீராத பிணியால் பாதிக்கப்பட்டு, வேதனை தாங்காத நிலையில், 'தனது கொடிய பிணியானது தீர்க்கப்பட வேண்டும், அல்லது தான் செத்து மடிய வேண்டும்' என்ற நோக்குடன், மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு வந்து, கோயிலை வலம் வந்து வணங்கி விட்டு, சுவாமி வெளி வீதி உலா வரும் பொழுது, உயர்ந்த தென்னை மரம் ஒன்றின்மேல் ஏறிக்கொண்டு சுவாமி அண்மையில் வந்துகொண்டிருந்த வேளையில், சுவாமியின் முன்பாகக் குதித்து விழுந்து விட்டானாம். இறந்தவனாகக் கிடந்தவனைத் தூக்கிக் கொண்டு, கோயிலின் முன் கிடத்திவிட்டு, மாமாங்கக் குளத்தின் தீர்த்தத்தையும் அவன் மேல் தெளித்து விட்டனர். சிறிது வேளையின் பின், மறுபிறவியைப் பெற்றவன்போல் சேமமுடன் எழுந்து நின்று, "தனக்கு ஒருவித நோவும் இல்லை, எதுவித வலியுமில்லை, தனக்கிருந்த கொடிய பிணியும் மாறிவிட்டது" என்று எல்லோரிடமும் கூறிச் சிறப்படைந்தான்.

40 - 02. அதிசயம் இரண்டு

தன் கழுத்தைக் கத்தியால் அறுத்துக்கொண்ட அம்மையாரின் பிணி நீங்கல்

அம்மையார் ஒருவர், தன்னைப்பற்றிய நோயின் வேதனை தாங்க முடியாமல், தீர்த்தக்குளத்தில் நீராடி, கோயிலையும் வலம் வந்துவிட்டு, கோயிலின் பின்புறமாகச்சென்று, தனது கழுத்தையே ஓர் கூர்க்கத்தியால் அறுத்துக் கொண்டாளாம். உணர்வற்ற நிலையில் கிடந்த அந்த அம்மையாரை, தூக்கிக் கொண்டு சென்று பக்கத்திலிருந்த நாகதம்பிரான் கோயிலின் முன்பாக கிடத்திவிட்டுச் சிறிது நேரத்தில், எவ்வித ஆபத்துமில்லாமல் எழுந்து, தனக்கிருந்த நோயின் வேதனையும் மறைந்து விட்டதென்றும், தனக்கு ஒரு வித வேதனையும் இல்லை என்றும் கூறிவிட்டு, வீடு சென்றாளாம்.

40 - 03. அதிசயம் மூன்று

அவனே தஞ்சம்

மாமாங்கப் பிள்ளையாரின் பக்கத்துக் கிராமமாகிய மட்டிக்களியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பெரியதம்பி சின்னத்தம்பி என்ற ஒருவர், பல ஆண்டுகளாக தீராத பிணியால் வாடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 'இனி நான் ஒரு மருந்தும் செய்யப் போவதில்லை. மாமாங்கப் பிள்ளையாரை நினைத்து "அவனே தஞ்சம்" என்று வாடிக்கிடந்த வேளையில், மான் தோல் உடுத்திய வயோதிபர் ஒருவர் அவரிடம் வந்து, கையில் இருந்த ஒரு குப்பியைக் கொடுத்து, "இதைக் குடிடா" என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்து விட்டாராம். எழுந்து பார்த்ததும் அங்கு ஒருவரையும் அவர் காணவில்லை. குப்பி மட்டும் அவர் பக்கத்தில் இருந்ததைக் கண்டு அதை எடுத்து அதன் உள்ளே இருந்த மருந்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உட்கொண்டதும் அவரைப் பலவருடங்களாகத் துன்புறுத்திய நோயானது குணமாகி, பூரண குணமடைந்தாராம்.

40 - 04. அதிசயம் நான்கு

தீராத வயிற்றுப் பிணி நீங்குதல்

ஆலயத்தின் அண்மையில் இருந்த வயோதிபர் ஒருவர், நீண்ட காலமாக வயிற்றுப் புண்நோயால் படாத வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், தனது மகனைக் கூப்பிட்டு, வாசலில் நின்ற தென்னையிலிருந்து ஒரு இளநீரைப் பிடுங்க வைத்து, அதை மாமாங்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அபிசேகம் செய்துகொண்டு வரும்படி தன் மகனை அனுப்பினாராம். செல்லும் வழியில், தனது நண்பர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும், இளநீரை பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு, தானும் விளையாட ஆரம்பித்தான். விளையாட்டு முடிந்ததும், இளநீரைப் பார்த்தான் நண்பர்கள், ஏற்கனவே அதைக் குடித்து விட்டனர். தகப்பனார் அடிப்பார் என்ற பயத்துடன், கோயிலுக்குச் சென்றான். பூசைமுடிந்து கோயில் பூட்டப்பட்டிருந்தது. உள்க் கதவால் உள்ளே சென்று, அங்கு கிடந்த கோம்பை ஒன்றில் தீர்த்தக்கிணற்றின் நீரை எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு இலையில் சற்று திருநீற்றையும், சந்தனக்கட்டையை உரைத்தெடுத்த சந்தனத்தையும் மற்றொரு இலையில் எடுத்துக் கொண்டு, தனது தந்தையாரிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

(கோயில்களில் பொதுவாக, வில்வ இலையில்தான் சந்தனமும் திருநீறும் வழங்கப்படுவது.) தந்தையாரும் பயபக்தியுடன் தீர்த்ததையும் உண்டு, சந்தனம் திருநீறு ஆகியவற்றையும் பூசிக்கொண்டாராம். சில நாட்களில் அவரைப் பல ஆண்டுகளாக கொடுமைப்படுத்திய நோய் முற்றாகத் தீர்ந்தே போய்விட்டதாம்.

40 - 05. அதிசயம் ஐந்து

தீராத சரும நோயிலிருந்து சுகம் பெறல்

பரமகம்சதாசன் என்பவரைப் பிடித்திருந்த சருமநோயானது மாமாங்கத் தீர்த்தக்குளத்தில் தீர்த்தமாடி, நோயிலிருந்து சுகம்பெற்ற காரணத்தினால்தான், அவரால் 'மாமாங்கப்பிள்ளையார் அந்தாதி' பாடப்பெற்றது.

40 - 06. அதிசயம் ஆறு

வல்லாளனை ஆட்கொண்ட மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார்

வல்லாளன் என்பான் ஒரு சிறு பையன். சிறுவயதிலிருந்தே கூழாங்கற்களை எல்லாம் சேகரித்து அவைகளைப் பிள்ளையார் சிலைபோல் அடுக்கி, தன் சகாக்களுடன் விளையாடுவானாம். சகாக்களின் பெற்றோர்கள், "எங்கள் பிள்ளைகளையும், உங்கள் பிள்ளைதான் கெடுக்கிறான்" என்று சொல்லி, வல்லாளனின் தந்தையான கல்யாணனிடமும், தாய் இந்துமதியிடமும் புகார் செய்தார்கள். தண்டனை கிடைத்தும் வல்லாளன் திருந்தவில்லை. மீண்டும் அப்படியே வல்லாளன் நடந்து கொண்டான். இதனைக் கண்டு ஆத்திரம் கொண்ட அவனது தந்தை, அவனை ஒரு மரத்தில் கட்டி வைத்து விட்டு, "நீ கும்பிடுகிற பிள்ளையார் வல்லவனாக இருந்தால் உன்னை அவர் வந்து விடுவிக்கட்டும்" என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டார். வல்லாளனை ஆட்கொள்வதற்காக வந்ததுபோல், ஒரு குள்ளனின் வடிவத்தில் வந்த பிள்ளையார் வல்லாளனை அவிழ்த்துவிட்டுப் போய்விட்டார். அதேவேளை, வல்லாளனைத் தண்டித்த அவனது தந்தையான கல்யாணன் என்னும் வணிகன், தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டு உடலெங்கும், புண்ணோடு வருந்தும் வேளையில், வல்லாளன் தந்தையை அணுகி "அமிர்த நதியில் அமைந்துள்ள மாமாங்கத்துக்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள

விநாயகப் பெருமானை வணங்கி, அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் நீராடினால் உங்கள் வினை தீரும்.” என்று தந்தைக்கு வழிகாட்ட, அவனது தந்தையும் தனது பிறப்பிடமாகிய பல்லியிலிருந்து, மாமாங்கக் குளத்திற்கு வந்து, தீர்த்தமாடி, மாமாங்கப் பிள்ளையாரை வணங்கியதும், அவர் பிணி முற்றாக நீங்கப்பட்டது என்பதையும் விநாயக மான்மியம் குறிப்பிடுவதாக திருநாகையா அவர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அதிசயங்களின் ஒன்றான வல்லாளனின் பக்தி வரலாற்றின் உண்மையைத்தான் வித்துவான் சரவணமுத்தன் அவர்கள் அவரது ஐந்தாம் பதிகத்தில் பின்வருமாறு பாடி விளக்கியுள்ளார்-

“பகரிய முழுட்சுத்து வந்தோய்ந்த நற்றரணி
பாலவல் லாளனென் போன்
பத்திரார்ச் சனையினாற் சித்திபெறு மாறுநின்
பாதமலரேத்தி நிற்ப
இகல் பெருத்தோனவன் றந்தை வெஞ்சினமெய்தி
ஏகியக் காலுமன்னோன்
எண்ணான் தியானத் திருக்கு நிலை யிற் பல
விடுக்கண் விளைவித்த வதனால்
புகரிலா னாற்றாமை நின்று சாயுச்சமாம்
போதத்தி னூடு போக்கிப்
புண் கணிடர் படவநாட் டந்தையைப் போவென்ற
புண்ணிய வடிக்கடியன் யான்
மகமேரு வேந்தி மால் வானும்பரறியாத
மங்கையுமை பங்கன் மகனே
மாவாரி சூழவளர் மட்டு நகரமிர்தநதி
மாமாங்க மேவு பரனே

40 - 07. அதிசயம் ஏழு

நீர் மட்டம் வரை தோண்டியும் அசைக்க
முடியாத லிங்கம்

மட்டக்களப்பு மான்மியம் தருகின்ற தகவலின்படி, இன்று எமக்கு காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இக்கோயிலானது 1880ஆம்

ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டதெனத் தெரிய வருகின்றது. இத்திருத்தலம், புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டபொழுது, மூலஸ்தானத்திலிருந்த சிவலிங்கத்தை, வசதிக்காக சற்று அகற்றி வைக்க முயன்ற பொழுது, நீர் ஊற்றெடுக்கும் மட்டத்திற்கு தோண்டியும் சற்றேனும் அச்சிலையானது அசையவில்லை எனும் செய்தி, எங்களது பக்திக்கு விருந்தாக இருக்கின்றதல்லவா!

40 - 08. அதிசயம் எட்டு கோயிலைத் தாக்கப் பயந்த வெள்ளைக்காறன்

டச்சக்காரருடைய கோட்டையானது, மாமாங்கப் பிள்ளையாரின் ஆலயத்திலிருந்து, ஒரு குருவி பறக்கின்ற தூர வழியில் ஒன்றரை மைல் தூரத்தினுள் அமைந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயரை அடுத்து ஒல்லாந்தரும், அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்களும் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்டனர். அவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம் ஆங்காங்கே இருந்த இந்துக் கோயில்கள் எல்லாவற்றையும் சிதைத்தும், உள்ளிருந்த அற்புதச் சிலைகள் சிற்பங்கள் ஆகிய செல்வப் பொருட்களை எல்லாம் கொள்ளையடித்துச் சென்றதும் எமது நாட்டுச் சரித்திர வரலாறாகும். இருந்தும், மட்டக்களப்பில் இவர்கள் நிறுவிய கோட்டைக்கு மிகச்சிறிய தூரத்தில் மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயில் இருந்தும், இவர்கள் இக்கோயிலைத் தொடாது விட்டு வைத்தது, இக்கோயிலின் மகிமைதான் என்று நம்பப்படுவதுமல்லாமல், இக்கோயிலில் கைவைத்தால் தமக்கு ஏதும் பேராபத்துகள் வந்துவிடலாம் என்ற பக்திகலந்த பயமுமாக இருந்திருக்கலாம் அல்லவா?

40 - 09. அதிசயம் ஒன்பது

**தீராத அசுண்ணி நோயால் பீடிக்கப்பட்ட
நோயாளி, சந்தனச் சேற்றைப் பூசிக் குணமடைதல்**

மட்டக்களப்பில், வீட்டிற்குக் கோப்பிசம் போடுபவர்களும் மரத் தளபாடங்கள் செய்பவர்களும், பெரும்பாலாக பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்கள் எல்லோரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர்கள் எல்லோரும் மட்டக்களப்பு மாநகர

எல்லைக்குள், மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் அருகாமையில் வாழ்பவர்கள். பல மைல்களுக்கு அப்பால் தேற்றாத்தீவு என்னுமிடத்தில் வீட்டுவேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒரு பறங்கியர், சரும நோயால் பீடிக்கப்பட்டு அங்கு வந்திருந்த ஒருவரைக் கண்ட போது, அந்தச் சருமநோயாளியிடம், தனது அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “தான் ஒருமுறை அசண்ணி என்னும் சரும நோயால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுத் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மாமாங்கத் தீர்த்தத்தின் மகிமை தெரிந்து, தனது பிணியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வண்ணம், அத்தீர்த்தத்தில் நீராடச் சென்ற பொழுது, அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்றமையால், மற்றவர்கள் அதை விரும்பவில்லை என்றும், வேறு ஒருவரைக் கொண்டு, அத்தீர்த்தக் குளத்தின் சந்தணச் சேற்றை எடுப்பித்துத் தனது நோயுண்ட காலில் பூசிக் கொண்டு வர, அவரது அசண்ணியானது முற்றாகக் குணமடைந்துவிட்டதாகவும், அதையே செய்யும்படி அங்கு வந்திருந்த நோயாளியும் கூறியதைக் கேட்டிருந்த இன்னுமொரு கிறிஸ்தவர் வாயிலாக இச்செய்தியை நான் அறிந்து இதை இங்கு வாசகர்களுடன் பரிமாறிக் கொள்ளுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“கொக்கட்டிக் குருந்தை மரம் நிழல் கொடுக்க...”

41. ஆலயத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்

இராமபிரானால் அவரது பூசைக்காக உருவாக்கப்பட்ட லிங்கம் மண்ணினுள் புதைத்து கிடந்ததைக் கண்டெடுத்த வேடர்கள், அங்கு ஒரு கோயிலை அமைத்து, அத்த லிங்கத்தை வழிபட்டு வந்தனர் என்பதுடன், இத் திருத்தலமானது, அதன் முதல் முதலான தோற்றத்தைப் பெறுகின்றது. இக்கோயிலை அமைத்த வேடர்கள் அங்கு சிறு சிறு குடிசைகளில் வாழ்ந்து வந்திருப்பவர்கள். ஆகையினால் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட கோயிலானதும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாகவே அமைந்திருக்கும். இவ்வாலயத்தின் இன்றைய கட்டிட அமைப்பைக் கண்ணோக்கு மிடத்து, இந்தப் பெரிய கால இடைவெளியில் ஒரு பெரிய வளர்ச்சியை இந்த ஆலயம் பெற்றதாகக் தெரியவில்லை. பல ஆண்டுகள் கழிந்தும் ஒரு கோபுரம் இல்லாமலே இன்னமும் இருக்கின்றது.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் தருகின்ற தகவலின்படி, இராமபிரான் ஆடகசவுந்தரியின் கனவில் தோன்றிக் கூறியவண்ணம் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடி அவளது அமங்கலமான மச்சமானது மறைந்து போய் பேரழகுள்ள பெண்மையைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு அவளது அன்புக் காணிக்கையாக, அத்திருத்தலத்தைப் புனருத்தாபனம் செய்தாள் என்றும் அறிகின்றோம். அவளுடைய புனருத்தாபனப் பணியானது என்ன வகையில் அமைந்திருந்தது என்னும் விபரங்கள் எதுவுமில்லை. மாமாங்கக் குளத்திற்கு 'மாமங்கை நதியெனப்' பெயரிட்டாள் என்பதனை மட்டும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இன்று காட்சியளிக்கின்ற கோயிலானது 1888 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டு கொடித்தம்பமும் நிறுவப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள், வண்ணக்கர் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றது. இதை முன்னின்று செய்தவர்கள், பெரிய போரதீவு வாசிகளான குழந்தைவேல் ஆச்சாரியும் காளிக்குட்டி ஆச்சாரியுமாவார்கள். பலகிராமத்து மக்கள் தங்களால் இயன்றளவு உதவிகளையும் வழங்கி உணவு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துதவியும் உள்ளனர்.

இக்காலத்திலேதான் மூலஸ்தானத்தின் தூபிகளின் கீழ் வரிசையில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த சிவபெருமானின் சில அவதாரத் திருவுருவங்களும், மேல் வரிசையில் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்த விநாயகப் பெருமானின் திருவுருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இதை அடுத்து, 1963ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் சில புனருத்தாபன வேலைகள் நடாத்தப்பட்டன. இந்த வேளையில் மூலஸ்தானத் தூபிகளில் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்த சிவபெருமானின் அவதாரங்களும் அவற்றின் மேல் வரிசையில் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்த விநாயகப் பெருமானின் அவதாரங்களும் புனருத்தாபன வேலைக்காக அகற்றப் பட்டன என்பதனையும் வண்ணக்கர் திரு. நாகையா அவர்களின் நூலின் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

இந்த இடத்தில், எனது மனதில் எழுகின்ற ஒரு கேள்வி என்னவென்றால், மூலஸ்தானத் தூபிகளிலும் தூண்களிலும் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்த சிவபெருமான் விநாயகப் பெருமான் ஆகிய மூர்த்திகளின் சிற்பங்கள் அனைத்தும் ஆடகசுவந்தரியின் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டவையா அல்லது 1888 ஆண்டில் பெரியபோரதீவுக் குழந்தைவேல் ஆச்சாரியும் காளிக்குட்டி ஆச்சாரியும் இக்கோயிலைக் கட்டிய பொழுது பொறிக்கப்பட்டவையா என்பதேயாகும். இச்சிற்பங்கள் முற்றிலும் அகற்றப்படாமல் இருந்திருக்குமாயின் விஞ்ஞான ரீதியில் இவைகளின் கால வயது எல்லைகளை அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த ஆண்டிலேதான் உள் வீதியில் குறைபாடாகக் கிடந்த முருகன் ஆலயமும் அதனைச் சார்ந்த மண்டபமும் கட்டிமுடிக்கப் பெற்றதாகவும் அறிய வருகின்றது.

அதன் பின் 1995 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் மட்டக்களப்புத் தொகுதியைப் பிரிதிநிதித்துவம் செய்த பாராளுமன்ற உறுப்பினரான கௌரவ இராஜன் செல்வநாயகம் அவர்கள், அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதியைப் பெற்று மாமாங்கத் தீர்த்தக் குளத்தினுள் நிரம்பிக்கிடந்த சந்தனச் சேற்றை எல்லாம் அகற்றியும், திருக்குளத்தை ஆழமாக்கியும் குளத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியைச் சுற்றிவரப் படிக்கட்டுகளைக் கட்டியும், ஆங்காங்கே மின் விளக்குகளைப் பொருத்தியும், அங்குள்ள பாதைகளையெல்லாம் விசாலமாக்கியும் கொடுத்துள்ளார். ஒரு கிறிஸ்தவராக இவர் இருந்தும் இத்திருப்பணியைச் பொறுப்புடனும்

சிறப்புடனும் செய்து கொடுத்தமைக்கு அவர் மக்களால் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒருவராகிறார்.

42. கோபுர தரிசனம்

இந்த மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு ஒரு ராஜகோபுரம் இல்லை. இது ஒரு பெருங்குறையாக இருந்து வருகின்றது. 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் தரும்' என்பார்கள். இக்குறையை நீக்கும் வண்ணம், பலர் பல தடவைகளில் முயற்சிகளை எடுத்துள்ளனர் என்றும் தெரியவருகின்றது. அண்மையில் சிலரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியின் பயனாக, சிறிய அளவிலான கோபுர அமைப்பு வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அட்டைப் படம் இதனை விளக்கும். இதைத் துரிதப்படுத்தும் முகமாக, கனடா வாழ் பாடும் மீன்குழுவினர் ஒரு பெரும் பயன் தரும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பில் பிறந்த கவிஞர்கள் பலரால், மாமாங்கேஸ்வரர் மேல்ப் பாடப்பெற்ற, சில பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவைகளைத் தமிழ் நாட்டில் இன்று தலைசிறந்து விளங்குகின்ற, இசை அமைப்பாளர்கள், பாடகர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு, இசை அமைப்பித்தும் பாடவைத்தும், "தீர்த்தக்கரையினிலே...." என்ற தலைப்பின் கீழ், அப்பாடல்களை ஒலிநாடாக்களிலும் இசைக் குறுந்தட்டுகளிலும் பதிவு செய்து, ஏற்கனவே எமது தாயக மண்ணில் வெளியிட்டுள்ளனர். கனடா மண்ணிலும், இவைகளை முறைப்படி வெளியிட, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்றனர். இவர்களுடைய இந்த நல்ல திருப்பணியானது, வெற்றி பெற -

“நிதி மிகுந்தவர், பொற்குவை தாரீர்,
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்”

என்னும் கவிச்சக்கரவர்த்தி பாரதியின் கூற்றுக்கிணங்க, தங்களின் பங்கினை வாரி வழங்குவது பெரும் கடனாகும்.

43. மாமாங்கேஸ்வரப் பீள்ளையாரின் ஆலய வழிபாடு வேடர்களால் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுடன்தான் முதன் முதலாகத் தோற்றம் பெற்றதா?

இந்த நூலை நான் எழுதிக் கொண்டு வரும்பொழுது, இக்கேள்வியானது, எனது மனதில் அடிக்கடி எழுந்து கொண்டே வந்தது. இதை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்த நூலை எழுதிக் கொண்டே வந்தேன். ஆலயத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும் என்னும் பகுதியை நான் எழுதும் பொழுது, இக்கேள்வியானது மீண்டும் என் மனத்தில் எழவே, எனது கருத்தையும் கூறிவிட வேண்டும் என்ற உந்துதலை அவ்வினா கொடுத்தமையால், எனது கருத்தையும் இங்கு பதிவு செய்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றைக் கூறவருகின்ற அனை வரும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலை மையமாக வைத்துக் கொண்டே, அவர்களது கருத்தினைக் கூறுகின்றனர். இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மட்டக்களப்பு மான்மியம் இல்லையேல் அவர்களது வரலாற்று நூல்களும் இல்லைப்போலத் தெரிகின்றது. இக்கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறாக ஈழத்துப்பூராடனார் கலாநிதி க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்களால் எழுதப்பட்ட மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள் பாகம் 1, பாகம் 2 என்னும் அவரது நூலானது அமைந்திருக்கின்றது. அவரது நூலில் அவர் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் அவர் கூறுகின்ற ஆதாரங்கள் பல, முன்பு ஏற்பட்ட கடற்கோளினால் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. இருந்தும் அவர் முன்வைக்கின்ற சான்றுகளும் ஆதாரபூர்வமான தகவல்களும், நம்பக்கூடியனவாய் இருப்பதால், உண்மையான முறையில் அகழ் வாராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுமிடத்து இவைகளின் உண்மைகளை அவர் கூறுவது போல் நிரூபணம் செய்யமுடியும் என்பதும் எனது கருத்தாகும். இந்த வரிசையில், இராவணனது ஊழியிலும் ஒரு ஆலயம், மாமாங்க நதிக்கரையில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். முன்னொருகால் ஏற்பட்ட ஆழிப் பேரலையால் அழிக்கப்பட்ட மைல்தூண்களுள் (Landmarks) இத் திருத்தலமும் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்னும் எனது விவாதத்தை முன்வைத்து, இதை நிரூபணம் செய்யக்கூடிய எனது கருத்தையும் தருகின்றேன்.

இராவணனுடைய காலம், இற்றைக்கு ஐயாயிரம் (5000) ஆண்டுகளுக்கு முன்பானது என்பது, வரலாற்று ஆய்வாளர்களும், சரித்திர வல்லுனர்களான பரணவிதாரண போன்றவர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை.

மங்கல வைபவங்களில் பொதுவாகக் குமரிப் பெண்களும் சிறுமிகளும் கும்மி அடித்து வட்டம் வட்டமாகவும், அவ்வட்டத் தினுள்ளே மாறி மாறிப் புகுந்தும் ஆடி மகிழ்வது மட்டு மண்ணில் காணப்படுகின்ற, ஒரு கிராமியப் பண்டைய வழக்கமாகும்

இவ்வகையான கும்மிப் பாடலொன்று, இத் திருத்தலத்தின் தொன்மையினைக் கணித்துக் கூறுகையில், இத் திருத்தலமானது எண்ணூற்றி எழுபது ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்டது என்பதனையும், இவ்வாலயத்தின் உள்ளிருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கமானது இராம பிரானாலேயே உருவாக்கப்பட்டது என்பதனையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இக் கும்மிப்பாடலைச் சற்றுக் கவனிப்போம்.

“சீராகவே சிறிராமரும்
இவ்விடம் பேராக வைத்திடும் லிங்கமது
பாரதனில் எத்தனையோ வருசம் இதை
நேராய் உரைத்திடும் மன்னவரே
எட்டு இலட்சத்து எழுபது ஆயிரம்
ஆண்டுக்கு முன்னேதான் இப்பதியில்
திட்டமாகச் சிறிராமர் வைத்த
சிவலிங்கம் என்றறி சேயிழையே”

இக்கும்மிப் பாட்டில்க் கூறப்படுகின்ற எண்ணூற்றி எழுபதாயிரம் ஆண்டுகளானது, இராவணனது காலத்தை அண்டிய துவாபர யுகத்தை ஒட்டியதாகவும் இருப்பதை அவதானிக்க வேண்டியது சாலச்சிறந்ததாகும்.

இராவணன் ஒரு சிவபக்தன். வேடர்களால் மண்ணினுள் மறைந்து கிடக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்டது ஒரு சிவலிங்கம். இராவணனின் தாயாரும் மகனைப்போல் ஒரு சிவபக்தை. இராவணனது ஊழியில், இறை வழிபாட்டில் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்து வந்த ஒரு சமுதாயம் இருந்துள்ளது என்பதும் வரலாற்று உண்மை.

44. குளங்களுக்கு அருகே கோயில்கள், கோயில்களுக்கு அருகே குளங்கள்

மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும், அவர்களது கலாசாரமும் நீர்நிலைகளின் அருகிலேயே உதயமாயின. இன்றைய நாகரிக உலகில், வெகுதூரத்தில்ப் பாய்ந்தோடுகின்ற நதிகளைத் தேக்கி, நீர் நிலைகளை உருவாக்கி, நீண்ட தூரக் குழாய்கள் வாயிலாக, நகர வாழ் மக்களுக்கு, நீரைக்கொண்டு வந்து தருவித்தாலும், மனித சமுதாயம் தூரத்திலமைந்துள்ள நீர் நிலைகளிலேயே தங்கியுள்ளது என்பது உண்மை.

பண்டைவாழ் மக்கள், நீரையும் நீர்த்தேக்கங்களையும், கடவுளாக மதித்தனர். நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கிய மன்னர்களையும் கடவுளாக மதித்ததுடன், அத்தேக்கங்களின் அருகே தெய்வங்களையும் நிறுத்தினர். தீர்த்தங்களிலும் நதிகளிலும் நீராடுவதால், தங்களின் வெளிப்புறங்களை மட்டுமல்ல, அவர்களது உட்புறங்களையும் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்பது அவர்களது நம்பிக்கையாய் இருந்தது. மாடு இருக்குமிடத்தில் மனைகள் இருக்கும் என்பார்கள். அதேபோன்று, நாயிருக்கும் இடத்தில் நகரம் இருக்கும் என்றும் எண்ணினார்கள். ஊருக்கு உதவாக்கரைகள் என்று கூறிப் பெற்ற தகப்பனாலேயே கப்பலில் ஏற்றிக் கடலில்த் தள்ளிவிடப்பட்ட விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இலங்கைத் தீவில் வந்து கரை தட்டியதும் அங்கு ஒரு நாயைக் கண்டனர். அவர்கள் கண்ட நாயானது, வேவுபார்க்க வந்த குவேனியின் பணிப்பெண் என்று தெரியாமல் அந்த நாயைத் தொடர்ந்தனர். அங்கு நகரமும் இருந்தது. அங்கே குவேனியும் இருந்தாள். இதே கருத்துகளுக்கிணங்க, குளம் இருந்த இடத்தில் கோயிலும் இருந்திருக்கும் என்று நாம் கருதுவதில் தவறில்லை. சீதாப்பிராட்டியாரின் கவனத்தைக் கொள்ளக் கூடியதாய் அமைந்திருந்த சோலையின் மத்தியில், மாமங்கை நதி, அனுமார் தீர்த்தம், காக்கைத் தீர்த்தம், பழையாறு, நற்றண்ணிமடு, பாலமீன்படு, மட்டிக்களி ஓடை என்னும் ஏழு நதிகள் பாய்ந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த வனப்பு மிகு நதிக்கரையில், ஒரு திருத்தலம் இராவணனுடைய காலத்திலும் இருக்கவில்லை என்றால் யாரால் இதை நம்பமுடியும்?

அடுத்து, இராமருடைய தூதுவனான அனுமன், எரிகொண்டிருந்த தனது வாலை, மாமாங்க நதியினுள் ஆழ்த்திச் சுகம் பெற்றான் என்பதனையும் எமது கருத்திற் கொள்ளுமிடத்து, அங்கு ஒரு நதி இருந்தமை உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. நாயிருக்குமிடத்தில் நகரமும் இருந்ததுபோல, குளம் இருந்த இடத்தில் கோயிலும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்தப்பின்னணியில், இராவணனுடைய சிவபக்தியை உணர்த்தும் ஒரு பரம்பரைக்கதையின் ஆதாரத்துடன், எனது விவாதத்தைத் தொடருகின்றேன். கதை என்றால் சிறுவர்கள் பெரியவர்கள் என்ற பேதமின்றி, எல்லோரும் விரும்பிக் கேட்பர். இது எனது நேரடி அனுபவமாகும்.

இராவணனுடைய தாயார் ஒரு சிவபக்தை என்பதை முன்னரே கூறிவிட்டேன். அவள் தினமும் கைலயங்கிரிக்குச் சென்று, சிவபெருமானை வழிபட்டு வருவது வழக்கம். இந்தவிடயம் மகனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக, தனது இயக்குநிலைச்சக்தியை உபயோகித்து, இராவணன், சிவபெருமான் உறைகின்ற கைலைமலையின் ஒரு பகுதியை, அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு வந்து, தனது தாயாரின் காலடியிலே வைத்து விட்டான். இதன் காரணமாகவே, திருக்கோணமலைக்கோயிலானது, தட்சணகைலாயம் என்னும் பெயரைப்பெற்றது. இதனைத் தட்சணகைலாயபுராணம் என்பதில் காணலாம். கலாநிதி க.தா. செல்வராசகோபால் (ஈழத்துப்பூராடனார்) அவர்களின் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள் பாகம் 1, பாகம் 2 என்னும் நூலிலிருந்து இதனைப் பெற்றுத்தந்துள்ளேன்.

45. இராவணனுடைய கோட்டைகள்

இரண்டு

இராவணனுடைய கோட்டைகள் இரண்டு, ஒன்று வடகிழக்கில் திருக்கோணமலையில், மற்றையது தென்கிழக்கில் திருக்கோயில் திருமுருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ள கடற்கரையில். இவை இரண்டும் கற்பாறைகளின் மேல் கட்டப்பட்டிருந்தவை என்பது வரலாறு. இக்கோட்டைகள் இரண்டும், கடற்கோளினால் உள்வாங்கப்பட்டுக்

கடலினுள் அமிழ்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன என்பது சரித்திர வரலாறு.

2004 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரழிவுக்கு முன்பு இதனிலும் பன்மடங்கு தாக்கமுடைய ஆழிப்பேரழிவுகள் மூன்று கிழக்காசிய நாடுகளின் கரையோரப் பகுதிகளைத் தாக்கியுள்ளன என்று, வரலாற்று ஆசிரியர் டெனற் என்பவர் கூறுகின்றார். இவற்றுள் முதலாவது கடற்கோளானது கி.மு. 2378ஆம் ஆண்டுகாலத்திலும், இரண்டாவது கடற்கோளானது கி.மு.504ஆம் ஆண்டிலும், மூன்றாவது கடற்கோளானது கி.மு.306 ஆம் ஆண்டிலும் ஏற்பட்டதாக அவர் கூறுகின்றார்.

முதலாவதாக ஏற்பட்ட கடற்கோளுக்கு முன், இப்பொழுது பகுதி பகுதியாகப் பிரிந்து கிடக்கின்ற கிழக்காசிய நாடுகளான ஆபிரிக்கா, இந்தியா, இலங்கை, கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், அவுஸ்திரேலியா ஆகியவை, ஒரு தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பாய் இருந்ததென்றும், முதலாவதாக ஏற்பட்ட கடற்கோளினால், இந்த நிலப்பரப்பு சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு, இன்று சிதறிக்கிடக்கின்றன என்றும் முற்காலத்தில் இப்பகுதி 'லெமோறியா' என்றழைக்கப்பட்டதென்றும் அறிகின்றோம்.

இரண்டாவதாக ஏற்பட்ட கடற்கோளினால் இலங்கைக்குப் பெரிதும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்காவிட்டாலும் கி.மு. 306ஆம் ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட மூன்றாவது கடற்கோளினால், இலங்கை அதிகம் தாக்கத்தைப் பெற்றது என்றும், இக்கால கட்டத்திலேதான், திருக்கோணேசர் மலையின் அடிமட்டத்தில் ஒரு கோயிலும், நடுப்பகுதியில் மற்றுமொரு கோயிலும் மலையின் உச்சியில் மூன்றாவது கோயிலுமாக, மூன்று கோயில்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்த கோணேசர் ஆலயமும், அதனை அடுத்திருந்த இராவணனது திருகோணமலைக் கோட்டையும், தென்கிழக்கில் திருக்கோயிலில் அமைந்திருந்த அவனது இரண்டாவது கோட்டையையும் கடலினால் உள்வாங்கப்பட்டு, கடலினுள் அமிழ்ந்து போயின என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இராவணன் கல்வெட்டு என்று இன்று கூறப்படுகின்ற கற்பாறைப் பிளவு இக்காலத்திலேதான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கருதப்படுகின்றது. ஒன்றாய் இருந்த லெமோறியாக் கண்டமானது, முதலாவது ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படும் பேரழிவினால் துண்டாக்கப்பட்ட இலங்கைத்

தீவினோடு வந்து சேர்த்தவர்களே யார் இந்த வேடர்? என்று ஈழத்துப் பூராடனார் அவரது மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சுவடுகள் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள இயக்கர்கள் நாகர்கள் என்று கருதப்படுவதுடன், இவர்களே இராவணனின் ஆதிவழித்தோன்றல்கள் என்றும் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. யார் இந்த வேடர் என்ற நூலை அவர் வரைந்தமைக்காக இப்பெரியார் சிறிதுகாலம் அரச கைதியாகவும் இருக்க நேரிட்டது.

திருக்கோணேசர் ஆலயமானது மிகவும் தொன்மையானது. அத்திருத்தலத்தின் சிறப்பினையிட்டு, கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளும், கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவர்களும் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் சுவாமி அருணகிரிநாதரும் பாடியுள்ளனர். இத்திருத்தலமானது, திருகோணமலை, திருக்கோணமாமலை, திருக்கோணாசலம், திருக்குன்றாமலை, மச்சேந்திர பர்வதம், மச்சேஸ்வரம், தட்சணகைலாயம் எனப் பல சிறப்புப் பெயர்களையும் கொண்ட திருத்தலமாகும்.

கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட மகாவம்சத்தில் 'கோகணம்' என்னும் தொன்மைப் பெயரையும் பெற்றிருந்த இக்கோயில், சிங்கள அரசனான மகாசேனனின் சீற்றத்திற்கு இலக்காகிப் பின் கி.பி. 1624 ஆம் ஆண்டில், போத்துக்கீசத் தளபதியான கொன்ஸ்ரான்ரன் டீசா என்பவனின் வேட்டைக்கும் இலக்காகி அழிக்கப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மையில் தாக்கிய சுவாமி என்னும் சிறு கடற்கோளினால் ஏற்பட்ட பேரழிவின் தரத்தைக் கொண்டு கணிக்கையில், கடற்பாறைகளின் மேல் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த இராவணனது கோட்டைகளை உள்வாங்கிய கடற்கோளானது எத்தனை அகோரமுடையதாய் இருந்திருக்கும் என்பதனை வாசகர்களின் கணிப்புக்கே விட்டு விடுகின்றேன்.

ஆழிப் பேரழிவால் உள்வாங்கப்பட்ட இராவணனது திருகோணமலைக் கோட்டையைப் பற்றிய சில ஆய்வுத்தகவல்களை, பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சின் இந்து சமயத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்ட, 'திருகோணமலை மாவட்டத்திருத்தலங்கள்' என்னும் வெளியீட்டிலிருந்து பின்வருவனவற்றைத் தருகின்றேன்.

“திரு. மைக் உவில்சன், திரு. ஆதர் சீ. கிளாக் போன்ற ஆழ்கடல் ஆய்வாளர்கள் கோணேசர் கோயிலுக்கு அயலிலுள்ள கடலில், நடாத்திய ஆராய்ச்சியின் பின்னர், கூறியுள்ள கூற்றுகளின் படி, சமுத்திரத்தினுள் கோயிலின் தளங்கள், தூண்கள், மணிகள் என்பன இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதாய், இவ்வெளியீட்டின் ஆசிரியரான சைவசித்தாந்த சிகாமணி, சைவப்புலவர் இ. வடிவேல் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

இது இப்படியிருக்க, தென்கிழக்கில் திருக்கோவிலிலிருந்து கடற்கோளினால் உள்வாங்கப்பட்ட இராவணனது கோட்டையைப் பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் அதன் ஆசிரியர் F.X.C. நடராசா அவர்கள் கூறுகையில் -

“அந்த நகரின் மாடங்கள் சல மட்டத்திலிருந்து ஆழமில்லாமையின், ஆங்கிலேயர் ஆண்டுக் கலங்கரை விளக்கம் இரண்டினை நிறுவினர். இவை இப்போதும் மட்டக்களப்பின் தென்பாகத்துள்ள திருக்கோவிலுக்கெதிரே கடற்புறத்துத் தோன்றுகின்றன. இக்குறியொன்றினாலே, இன்னும் யாம் இலங்காபுரி இருக்கின்றதென்பதை உணருகின்றோம்” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியுள்ளார். இவை தமிழ் மக்களின் ஆணிவேரைக் குறிக்கும் பண்டைக் கலாசார நாகரிகத் திரவியங்களாதலால் இவைகளின் ஆராய்ச்சியில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது தமிழ் மக்களின் தனித்துவமான முதற்கடமையாகும்.

பூகோள ரீதியில் இவைகள் அமைந்துள்ள நிலைகளைக் கவனிக்குமிடத்தும் இராவணனது திருக்கோயில்க் கோட்டை, மாமாங்கேஸ்வரப்பிள்ளையார் ஆலயம், தெட்சணகையம், இராமேஸ்வரம், திருத்தில்லை, திருக்கையம் ஆகிய அனைத்துச் சிவதலங்களும் வடக்குத் தெற்காக ஒரே தேசாந்திர ரேகையில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். மாமாங்கேஸ்வரப்பிள்ளையார் ஆலயமானது இராவணன் தனது ஒரு கோட்டையிலிருந்து மற்றக் கோட்டைக்குச்சென்று வருகின்ற **வாகனப் பாதையில்** இருப்பது போலவும் காணமுடியும்.

வீரசிங்கம் துருவசங்கரி அவர்கள் அவரது Lost Aviation Technology என்னும் நூலில், எகிப்தியர்கள், சுமேரியர்கள், கிரேக்கர், ஆமீனிய நாட்டவர்கள், மெக்சிக்கோ வாசிகள், நாகர்கள், இந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்தவர்கள் ஆகிய பண்டைக்காலத்து மக்களால்

பாவிக்கப்பட்ட விமானங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, இராவணனின் பாவனையிலிருந்த புஸ்பக விமானத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றனர். இராவணனுடைய புஸ்பகவிமானத்தைப் பற்றி வால்மீகி முனிவர் வாயிலாகவும் நாம் அறிகின்றோம். வால்மீகி முனிவர் வாழ்ந்த கிருதாயுகம் என்னும் காலத்தில், ஒரு மனிதனின் ஆயுட்காலமானது, நூறு ஆயிரம் (100,000) வருடங்களைக் கொண்டது என்றும், இந்த யுகத்தில் வாழ்ந்த வால்மீகி முனிவர் அறுபது ஆயிரம் (60,000) வருடங்கள் தவமிருந்து, முக்காலங்களையும் அறியும் தவவலிமையையும் பெற்றவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இராமாயணத்தில் இம்முனிவர் தருகின்ற தகவலின்படி, இந்தியாவுக்குச் சென்று, இராவணன் சீதையைத் தனது புஸ்பக விமானத்தில்த்தான் கடத்திக்கொண்டு வந்தான் என்பதனையும், அங்ஙனம் கடத்திக்கொண்டு வருகையில், சீதாப்பிராட்டியின் பெண்மைக்குப் பங்கம் ஏதும் வராவண்ணம், சீதாப்பிராட்டியார் இருந்த நிலத்துடனேயே அவ்வம்மையாரைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான் என்பதனையும் அறிகின்றோம். அப்படியாயின், இராவணனுடைய புஸ்பகவிமானமானது, ஒரு பெரிய அளவுப் பரிமாணத்தையே கொண்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் இங்கு விளக்கப்படுகின்றது.

திரு. வீரசிங்கம் துருவசங்கரி அவர்கள், இராவணனின் புஸ்பக விமானத்தையிட்டு வர்ணிக்கையில், பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

'Rishi Valmiki reveals a magic golden chariot Pushpaka. This aerial chariot can move on its own and is so large that it contains a whole city. It is a double decked circular aircraft with port-holes and a dome - a configuration reminiscent of twentieth century flying saucer. It travels at the "speed of the wind" and attains such heights that makes the ocean look like "a small pool of water". This aircraft stops motionless and hovers in the sky"

இதன் தமிழாக்கம் - "இராமாயண காவியத்தில், வால்மீகி முனிவரால் கூறப்படுகின்ற புஸ்பக விமானம் மந்திரவலிமை கொண்டது. தானாகவே முன்னும் பின்னுமாகவும், ஒரே இடத்தில் நின்று பறக்கும் சக்தியைக் கொண்டது. ஒரு

நகரத்தையே உள்ளடக்கக்கூடிய பரிமாணத்தைக் கொண்டது. வளைவான வடிவத்தையும், இரட்டைத் தட்டு களையும் கொண்டது. உள்ளே இருப்பவர்கள் வெளியே பார்ப்பதற்கு இருமருங்கிலும் துவாரங்களைக்கொண்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட பறக்கும் தட்டினை ஒத்தது. அதி உயரத்திற்குச் சென்று, காற்றின் வேகத்தில் பயணிக்கக் கூடியது. இதில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது, பெருங்கடல்கள் எல்லாம் சிறுகுளங்கள் போலக் காட்சியளிக்கும்”.

இந்த வர்ணனையைப் பார்க்கின்றபொழுது, இவ்விமானமானது இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டது போல, ஒரு நகரத்தையே உள்ளடக்கக்கூடிய பரிமாணத்தைக் கொண்டதாக இருந்திருக்க முடியாது என்றாலும், இது ஒரு பிரமாண்டமானது என்பதும், ஒரு நகரத்தில் க் காட்சிதருகின்ற விளக்கொளிகளை அது கொண்டிருக்கலாம் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது. இவ்வகையான ஒரு விமானம் ஏறவும் இறங்கவும், இராவணனுடைய இரு கோட்டைகளின் உச்சிப் பகுதிகள் மிகவும் வசதியினைக் கொண்டதாக இருந்திருக்கலாம் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

இவைகளிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியவை என்னவென்றால், இராவணன் தனது தேவைக்கேற்றவாறு தரைப் பாதையில் நேர் மார்க்கமாகவும் (அனுமன் கண்ட பாதைகள்) ஆகாய மார்க்கமாகத் தனது விமானத்திலும் சஞ்சாரஞ் செய்துள்ளான் என்பதாகும். அவனுடைய கிழக்கிலங்கைத் திருக் கோயில் கோட்டையும், தென்கிழக்கின் திருகோணமலைக் கோட்டையும், கடற்கரையைச் சார்ந்ததாக இருந்தமையால், கடலுக்கு மேலால் தனது விமானத்தில் போக்குவரத்துச் செய்வதும் வெகுசலபமாகவும் அமைந்திருக்கலாம்.

இராவணன், சிவபெருமானுடைய பரம பக்தன் என்பதையும், அவனது பெருந்தவத்தின் பயனாக, சிவபெருமானிடமிருந்து சக்திமிகு வரங்களையும் பெற்றவன் என்பதனையும், பஞ்சபூதங்களில் இரண்டாகிய காற்றையும் நெருப்பையும் தனது இயக்கு சக்தியினால் விமானத்தை (இன்று பாவனையில் இருக்கின்ற Hot Air Balloon, Glider போன்ற வாகனங்கள் காற்றினதும், சூடாக்கப்பட்ட காற்றின் உதவியாலும் இயங்குவது போல்) இயக்குவதற்குப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

அவனது இருகோட்டைகளுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தைச் சுற்றிப் பாய்ந்து கொண்டு ஓடுகின்ற ஏழு நதிகளும், வனப்பு மிகு சோலையும், இராவணனின் கவனத்தைக் கண்டிப்பாய்க் கவர்ந்திருக்கும். ஆகவே அங்கும் ஒரு சிவாலயத்தை இராவணனோ அல்லது அவனது மக்களோ அமைத்துத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். திருகோண மலையிலிருந்து அவனது திருக்கோயில் கோட்டைக்கு தரைமார்க்கமாகவோ அல்லது ஆகாயமார்க்கமாகவோ செல்லும் வழியிலும், அதேபோன்று, அவனது திருக்கோயில்க் கோட்டையிலிருந்து, திருகோணமலைக் கோட்டைக்குச் செல்லும் வழியிலும், மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையாரின் திருத்தலத்தை அவன் வழிபட்டுத்தான் சென்றிருப்பான். ஆகவே அங்கு வேடர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட லிங்கமானது, **இத்திருத்தலத்தில் வைத்து இராவணனால் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமாகவே இருந்திருக்க முடியும்** என்பதனை மறுப்பதற்கு யாரும் உள்ளரோ? இத்திருத் தலத்திலேதான் இராமபிரானும் தீர்த்தமாடி லிங்க வழிபாடும் செய்துள்ளார் என்பதனை, மட்டக்களப்பு மான்மியமும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இங்கு அவதானிக்க வேண்டிய இன்னும் ஒரு முக்கிய விடயம் என்னவென்றால், இராவணன் ஒரு சிவபக்தன். இராமபிரான் விஷ்ணுபக்தன் (விஷ்ணுவின் அவதாரம்). சிவபக்தனான இராவணனை வதம் செய்தமை, மகா பாவம் என்பதனை இராமபிரான் நன்கு அறிவர். இப்பாவத்திலிருந்து தான் விமோசனம் பெற்றுக்கொள்ளவே இத்திருக்குளத்தில் தீர்த்தமுமாடி, லிங்க வழிபாடும் செய்தனர் என்பதும் எனது துணிபாகும். **மண்ணினுள் புதையுண்டு கிடந்து, பின் வேடர்களால் கண்டெடுக்கப் பட்ட லிங்கமானது, முன் இராவணனாலும் பின்பு இராம பிரானாலும் பூசிக்கப்பட்ட ஒரே லிங்கமென்பதும் எனது கருத்தாகும்.** மேலும், மாமங்கை நதி, அனுமார் தீர்த்தம், காக்கைத் தீர்த்தம், பழையாறு, நற்றண்ணி மடு, பாலமீன் மடு, மட்டிக்களி ஓடை என்னும் ஏழு நதிகளும், மட்டக்களப்பு வாவியுடன் சங்கமமாகிப் பின் இவை அனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்து, கடலுடன் சங்கமமாகும் முகத்துவாரம் என்னும் துறைமுகமும் மிகமிக அண்மித்த தூரத்தில் அமைந்திருப்பதால், இராவணனுடைய இரண்டு கோட்டைகளையும் உள்வாங்கிய ஆழிப்பேரழிவானது, கரைபுரண்டு பாய்ந்த வெள்ளத்தில் கற்பாறைகளில்லாத, சுத்தமான மணற்பரப்பில்

மாமாங்க நதிக்கரையில் அமைந்திருந்த திருத்தலமும் முற்றாக தடயங்களேதுமில்லாமல் அழிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதும் எனது கருத்தாகும். **பெருவெள்ளத்தினால் அள்ளுண்டு போகமுடியாதிருந்த ஒரே ஒரு தடயம் அங்கு பெறப்பட்ட லிங்கம் ஒன்றேதான்.** மட்டக்களப்பில் அண்மையில் ஏற்பட்ட கடற்கொந்தளிப்பால் முற்றாக உள்வாங்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்ட நாவலடிக் கிராமமானது, இந்த முகத்துவாரத்தை அண்மித்த கிராமமென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்கிலங்கையில், 2004ஆம் ஆண்டு, மார்கழிமாதம் 26ம் திகதி ஏற்பட்ட கடற்கொந்தளிப்பையும் பார்க்க, பன்மடங்கு சக்தி வாய்ந்த கடற்கொந்தளிப்புக்கள் மட்டக்களப்புக் கிழக்குக் கரையில் முன்பும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதற்கு போதிய தடயங்கள் இப்பொழுதும் அங்கு காணப்படுகின்றன. அவை -

1. மட்டக்களப்புக் கடற்கரைக்குச் சமாந்திரமாக, மிகவும் குறைந்தபட்ச தூரத்தில், வடக்குத் தெற்காகப் பல மைல்கள் தூரம் நீண்டு கிடக்கின்ற தோணாக்கள் என்றழைக்கப்படுகின்ற சதுர்ப்பு நிலங்கள் இவைக்கு ஒரு முக்கிய சான்றாகும். இதனை, ஈழத்துப்பூராடனார் அவர்களும் அவரது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தோணாக்கள் வடக்குத் தெற்காக, இராவணனது கோட்டைகள் இரண்டிற்கும் இடையில் ஒரு நேர்ப்பாதையிற் காணப்படுவதால், இவை, இராவணனது வாகனஞ் சென்று வந்த பாதையாகவும் இருக்கலாம் என்பதும் அவரது கூற்று.

2. இவைபோன்று, கிழக்குக் கடற்கரைக்கும் தோணாக்களுக்கும் சமாந்திரமாக, ஒன்றை ஒன்று அடுத்தாற்போல, பல மணந்திடர்கள், கிராமத்து மக்கள் வீடுகட்டி வாழுகின்ற பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. இவை தோற்றத்தில், அணைக் கட்டுகளைப் போல்க் காட்சியளிப்பதால், இவைகளெல்லாம், கடற்கொந்தளிப்புகள் ஏற்பட்டகாலை, கடற்பெருக்கானது நிலப்பரப்பினுள் வந்து தங்கி ஆறிப்போன தடயங்கள் என்பதனை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இப்பொழுது, அமைந்துள்ள மட்டக்களப்புக் கல்முனை பிரதான வீதியின் இருபுறமும் இவைகள் இப்பொழுதும் தென்படுகின்றன. உதாரணமாக, மட்டக்களப்பு சிவாநந்த

வித்தியாலயம், சங்கீதக் கல்லூரி மஞ்சந்தொடுவாய் தொழில் நுட்பக்கல்லூரி ஆகியவைகள் எல்லாம் இப்படியொரு நீண்டு கிடக்கின்ற மணற்பிட்டிகளின் மேலேயே (Sand Dunes) நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் கிணறு தோண்டுபவர்கள், ஆழமான மடுக்களைத் தோண்டும் பொழுது ஆறு அல்லது ஏழு அடி ஆழத்தில் கடற் திரவியங்களான சிப்பிகள் ஊரிகள் சுண்ணாம்புக் கற்கள் (Corals) போன்றவை போதியளவு அங்கு காணப்படுவதுடன் மட்பாண்டத் துண்டுகளும் காணப்படுவதுண்டு. இவைகள் காணப்படுகின்ற ஆழத்தில் காணப்படுகின்ற மண்ணானதும், கடற்கரையில் காணப்படுகின்ற மண்ணை ஒத்தவையாகவே இருப்பதால் வீடுகட்டுபவர்கள், கடற்கரை மண்ணிற்குப் பதிலாக, இங்கிருந்து பெறப்படும் மண்ணினையே, நீறு, சீமெந்து கலவை போடுவதற்கு இன்றும் உபயோகிக்கின்றனர். இது என்னுடைய அனுபவமும் கூட என்பதனையும் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இங்கு காணப்படுகின்ற ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, அடுக்கடுக்காகக் கிடக்கின்ற மணற்திடர்களைக் கவனிக்கும் பொழுது, பல கடற்கொந்தளிப்புகளைக் கிழக்குக்கரை, அதுவும் முக்கியமாக மட்டக்களப்புப் பகுதியைச் சார்ந்த இடங்கள் சந்தித்துள்ளன என்பது புலனாகின்றது.

இப்பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற இன்னுமொரு அதிசயம் என்னவென்றால், கடலலைகள் வந்து ஆறிப்போகின்ற இடத்திற்கூட, கிணறுகளை நிர்மாணித்தாலும், அக்கிணறுகளில் ஊற்றெடுக்கின்ற நீரானது, சுத்தமான (உப்புத்தன்மையற்ற) நற்றண்ணீரே.

46. அனுமன் கண்ட இலங்காபுரி

வால்மீகி முனிவரின் இராமாயணக் காவியத்தின் நாயகனான அனுமன் இலங்காபுரிக்குத் தூதுவனாக வரும்பொழுது, அவன் இலங்கையைப் பற்றிய நல்லெண்ணங்களோடு வந்திருக்க மாட்டான் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு உண்மை. இங்கு வாழ்ந்தவர்கள் காடுகளிலும் மலைக் குகைகளிலும் வாழுகின்ற நரபட்சணிகள் என்றுதான் எண்ணி

இருந்திருப்பான். அவன் எண்ணி வந்தது வேறு, ஆனால் அவன் கண்டதும் வேறு.

குகைகளிலும் காடுகளிலும் வாழுகின்ற நர பட்சணிகளுக்குப் பதிலாக மாடமாளிகைகளிலும், உப்பரிகைகளைக் கொண்ட, கோடகோபுரங்களிலும் வாழுகின்ற அபசரஸ் போன்ற அழகிகளைக் கண்டான். கணவன்மார்களுக்கு உபசாரஞ் செய்கின்ற அன்பான மனைவிகளையும், மனைவிகளை மகிழ்விக்கும் அழகான பண்புள்ள கணவர்களையும் கண்டான். அடுக்கு மாளிகைகளில் மிடுக்கோடு ஏறி இறங்கும் நங்கையரைக் கண்டான். குஞ்சரமும் குதிரைகளும் செல்லுகின்ற பெருஞ் சாலைகளைக் கண்டான். வைநீரியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மதிமுட்டு மாளிகைகளுள் சிலம்பொலியும் படிக்கட்டொலி, ஒட்டாணத்தொலி, கிங்கநாதம் ஆகிய ஒலிகளைக் காதால்க் கேட்டு வியந்த அனுமன்,

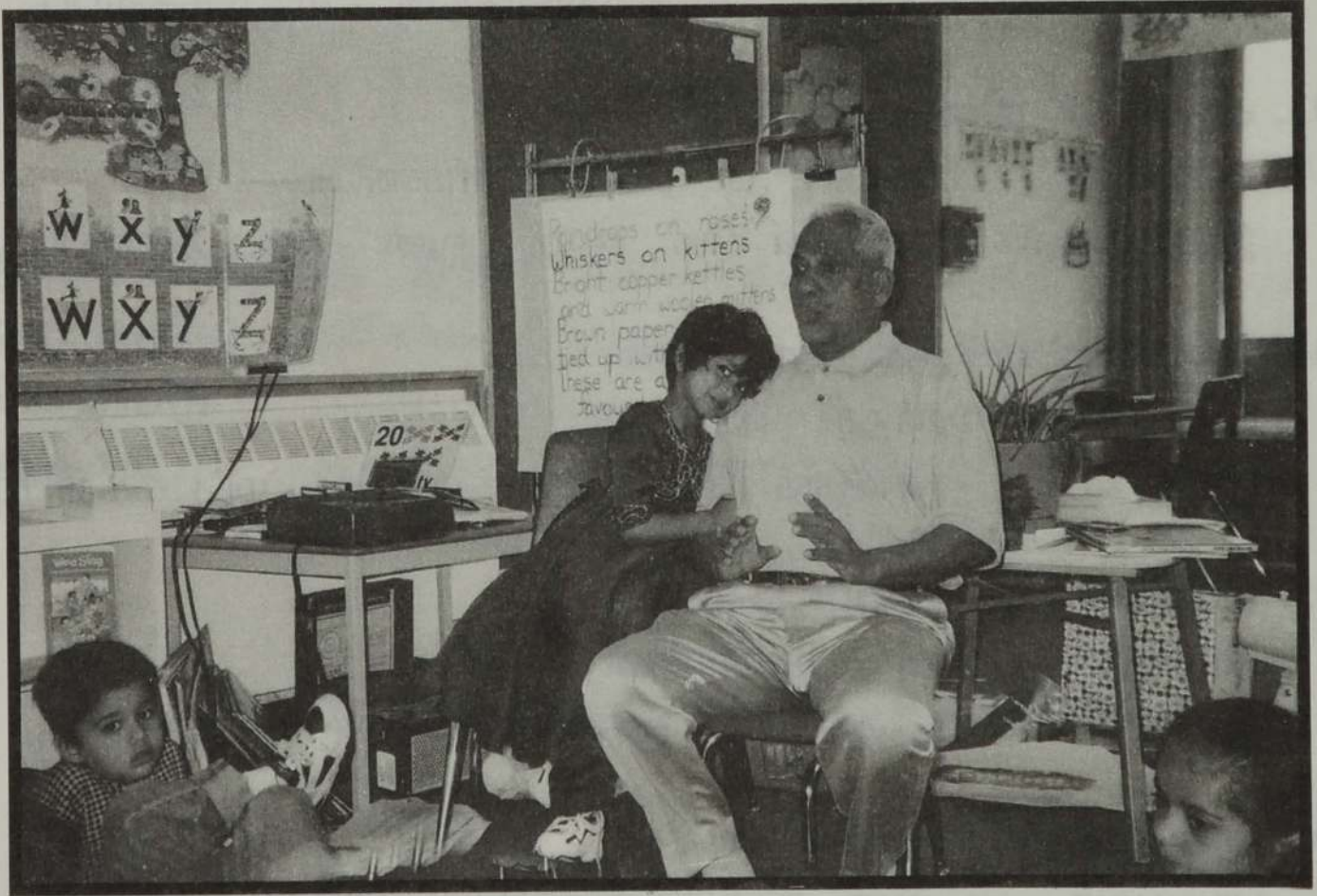
“ஆடுநர் பாடுநராகிக் களிக்கின்றாரலாற்
கவல்கின்றா ரொருவரைக்காணேன்”

என்று பொருள் திரள, இலங்காபுரியையும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களையும் வர்ணித்தான் என்றால், அங்கு செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கி, மக்கள் நிறைவுடனும் பண்புடனும் வாழ்ந்தனர் என்பதன்றோ அந்த வர்ணனை சுட்டி நிற்கும் உண்மை.

தூதுவனாக வந்த அனுமன் எரியுண்ட தனது வாலை, மாமாங்க நதியினுள் ஆழ்த்திச் சுகம் பெற்றான் என்று கூறப்படுவதினால், அங்கே ஏற்கனவே, மாமாங்க நதி இருந்ததென்பது இங்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. குளமிருந்தது என்பது உறுதிப்படுத்தப்படும் பொழுது, அந்த அழகான சோலையின் மத்தியில் அமைந்திருந்த நதிக்கரையில் ஒரு ஆலயம் இருந்திருக்காமலா போயிருக்கும்! ஆகையினால், இராவணன் வணங்கிய சிவனாலயம் அங்கு அமைந்திருந்ததென்பது சாத்தியம். இந்த உண்மையானது உறுதிப்படுத்தப்படுமிடத்து, கி.மு. 306ஆம் ஆண்டில் (விளக்கம் பக்கம் 160இல்) ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரழிவில், சாதாரண மணற்பரப்பில், பல நதிகளின் மத்தியில், அமைந்திருந்த திருத்தலமும், அப்பெரு வெள்ளத்தினால் அள்ளுண்டு போயிருக்கும். அங்கு எஞ்சிக்கிடந்தது, வெள்ளத்தினால் அள்ளுண்டு செல்லப்படமுடியாமலிருந்து, பின் வேடர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட ‘சிவலிங்கம் மட்டுமே’ என்பது எனது துணிபு. மேலும், ‘கோதண்டமுன்றியதால்

குளமானவன்' என்ற பாடலில் காணப்படும் குளமானது, தடாகத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள 'அசும்புகள்' என்பதும் எனது கருத்தாகும். இந்த நீர்த் திவலைகள், மூலஸ்தானத்தினுள் அமைந்துள்ள சிவலிங்கத்துடன் தொடர்புடையதாய், அன்றாடம் தீர்த்தப் பரிமாணஞ் செய்து இறைவனுக்குக் குளுமையூட்டி, அவரைச் சாந்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால் மாமாங்கத்தீர்த்தமானது என்றென்றும் அதன் மகிமை குன்றாமல்த் திகழ்ந்து கொண்டு வருவது மல்லாமல், மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டையத் தமிழரின் நாகரிக வரலாற்றின் தொன்மையினை முத்திரைப் படுத்துகின்ற அடிச்சுவடுகளுள் ஒன்றாகவும் எஞ்சி நின்று, அன்றுமுதல் இன்று வரை, மக்களுக்கு அருள் மழை பொழிந்து பாபநாசம் செய்து கொண்டிருக்கும் மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையாரைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடி, அப்பெருமானின் பேரருள் பெற்று இன்புற்று வாழ்வோமாக.

நாய் காண நகர் கண்டோம்
 மாடு காண மனை கண்டோம்
 குளம் காணக் கோயிலும் கண்டோம்
 தீர்த்தம் காணத் தீர்த்தன் கண்டோம்

பாடசாலைச் சிறார்கள்க்குக் கதை சொல்லும்
 இந்நூலாசிரியர்

**47. மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ மாமாங்கேஸ்வரப்
பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு ஒரு
கோபுரத்தை நிர்மாணிக்கும் நோக்குடன்,
'தீர்த்தக்கரையினிலே.....' என்னும்
ஒலிநாடா இசைக் குறந்தட்டு
ஆகியவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள
பக்திப்பாடல்கள்**

47-01. **மாமாங்க ஈஸ்வரனின்**

பாடியவர்- Dr. எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம்

இயற்றியவர் - கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் - மட்டக்களப்பு

47-02. **அமிர்தகழிச்சிவனுக்கு.....**

பாடியவர் - அனூராதா ஸ்ரீராம்

இயற்றியவர் - கவிஞர் காசி ஆனந்தன் - மட்டக்களப்பு

47-03. **ஆயிரம் நிலவாகி.....**

பாடியவர் - Dr. எஸ். பி. பாலசுப்பிரமணியம்

இயற்றியவர் - கவிஞர் கே. எஸ். பவன் - மட்டக்களப்பு

47-04. **கொக்கட்டிக்குருந்தைமரம்**

பாடியவர் - மகாநதி ஷோபனா

இயற்றியவர் - கவிஞர் செ. குணரத்தினம் - மட்டக்களப்பு

47-05. **மாமாங்கம் என்று ஒரு.....**

பாடியவர் - ரி.எல். மகாராஜன்

இயற்றியவர் - கவிஞர் மூணாக்கானா - மட்டக்களப்பு

47-06. **அமிர்த நதியினிலே.....**

பாடியவர் - உன்னி கிருஷ்ணன்

இயற்றியவர் - கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் - மட்டக்களப்பு

47-07. **வேண்டும் வரமருளும்....**

பாடியவர் - Dr. எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம்

இயற்றியவர் - கவிஞர் எருவில் மூர்த்தி - மட்டக்களப்பு

47-08. **ஞானத்தைத் தேடி.....**

பாடியவர் - ரி. எல். மகாராஜன்

இயற்றியவர் - கவிஞர் செ. சிவாநந்ததேவன் - மட்டக்களப்பு

47-09. **சந்தனச் சேற்றின்.....**

பாடியவர் - உன்னி கிருஷ்ணன்

இயற்றியவர் - கவிஞர் வாசுகி குணரெத்தினம் - மட்டக்களப்பு

47-10. **குருந்தை மர நிழல்தனிலே....**

பாடியவர் - வாணி ஜெயராம்

இயற்றியவர் - கவிஞர் கே. எஸ். பவன் - மட்டக்களப்பு

47-11. **ஆடி அமாவாசையிலே....**

பாடியவர் - ஹரீஷ் ராகவேந்திரா

இயற்றியவர் - கவிஞர் செ. குணரத்தினம் - மட்டக்களப்பு

47-12. **தான் தோன்றியாய்.....**

பாடியவர் - ரி.எல். மகாராஜன்

இயற்றியவர் - கவிஞர் காசி ஆனந்தன் - மட்டக்களப்பு

இப்பாடல்களுக்கு இசை அமைத்தவர் - அரவிந்த்

ஒலிப்பதிவு - தினேஷ் அய்யா மியூசிக் டிராக்ஸ் - சென்னை 24

வெளியீடு - பாடும் மீன்கள் - கனடா

ஆக்கம் - த. வசந்தகுமார் (பாபு) கனடா

கே. எஸ். பவன் - மட்டக்களப்பு

47-01. மாமாங்க ஈஸ்வரனின்.....

மாமாங்க ஈஸ்வரனின்

மலர்ப் பதத்தை நாம்பிடித்தால்

தொட்டதெல்லாம் பொன்விளையும்

சூரியன் போல் இருள் விலகும்

மாமாங்க ஈஸ்வரனின்
மலர்ப்பதத்தை நாம்பிடித்தால்
தொட்டதெல்லாம் பொன்விளையும்
சூரியன் போல் இருள் விலகும்
அமிர்தகழி அப்பனது
ஆலயத்தை நாடிடுவோம்
துயர் அகலத் தோத்திரித்துச்
சுற்றி வந்து பாடிடுவோம்

அருள் புரிவாய் அருள்புரிவாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா,
இருள் விலக எமை அணைப்பாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா

(மாமாங்க)

துன்பமெல்லாம் ஓடிவிடும்
தொலைந்ததெல்லாம் தேடிவரும்
இன்பமெல்லாம் வந்தடையும்
இல்லத்தில் எழில் பொலியும்
அன்பு கொண்டு பல்லுயிரும்
ஆனந்த நர்த்தமிடும்
தென்புவரும் பகை விலகும்
தேவர்களாய் வாழ்ந்திடலாம்

அருள் புரிவாய் அருள் புரிவாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா
இருள் விலக எமை அணைப்பாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா

(மாமாங்க)

நினைத்ததெல்லாம் கைகூடும்
நிலவி வந்த பிணி ஓடும்
அனைத்துவரும் வறுமை கெடும்
கால பயம் நீங்கிவிடும்
பனைத்துணையாய் வந்த துயர்
பனிப்போல மறைந்துவிடும்
அனைத்தினுக்கும் மாமாங்க
அப்பனது கால் பிடிப்போம்

அருள் புரிவாய் அருள் புரிவாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா
இருள் விலக எனை அணைப்பாய்
மாமாங்க ஈஸ்வரா

(மாமாங்க)

எழுதியவர் : கவிஞர் திமிலைத்துமில்ன், மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : Dr. எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம், சென்னை, தமிழ்நாடு

47-02. அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று.....

அமிர்தகழிச் சிவனுக்கு - அரோகரா
மாமாங்க ஈஸ்வரனுக்கு - அரோகரா

அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா

அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று
தீர்த்தத் திருவிழா - அதோ
அப்பன் வாறான் பாருங்கடி
அழகு வீதி உலா

அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று
தீர்த்தத் திருவிழா - அதோ
அப்பன் வாறான் பாருங்கடி
அழகு வீதி உலா - சொல்லுங்கோ
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா - (அமிர்தகழிச்சிவனுக்கின்று...)

தவிலுணாது சொருகுமிசை
மாரி பொழியுதாம்
செடிகளெல்லாம் பாலும் தேனும்
பொங்கி வழியுதாம்

தவிலுணாது சொருகு மிசை
மாரி பொழியுதாம்
செடிகளெல்லாம் பாலும் தேனும்
பொங்கி வழியுதாம்

அருள் பொழிய, வாறான் பாரு
அமிர்தகழியப்பன்
அருள் பொழிய வாறான் பாரு
அமிர்தகழியப்பன்

எருது ஏறி வாறான் பாரு
எங்கள் ஊரப்பன்
எருது ஏறி வாறான் பாரு
எங்கள் ஊரப்பன்

அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா - (அமிர்தகழிச்சிவனுக்கின்று..)

வண்ணக்குடை வட்டக்குடை
கண்பறிக்குதாம்
மன்னனருள் வெளிச்சம் - நெஞ்சை
தொட்டுத் தெறிக்குதாம்

வண்ணக்குடை வட்டக்குடை
கண்ணைப்பறிக்குதாம்
மன்னனருள் வெளிச்சம் - நெஞ்சை
தொட்டுத் தெறிக்குதாம்
அமுதமுது தொழுமடியார்
மகிழ வாறாண்டி
அமுதமுது தொழுமடியார்
மகிழ வாறாண்டி

வழிபடுவார் தமிழ் மொழி - வாய்
புகழ வாறாண்டி
வழிபடுவார் தமிழ் மொழி - வாய்
புகழ வாறாண்டி

அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா

அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று
தீர்த்தத் திருவிழா - அதோ
அப்பன் வாறான் பாருங்கடி
அழகு வீதி உலா

அமிர்தகழிச் சிவனுக்கின்று
தீர்த்தத் திருவிழா - அதோ
அப்பன் வாறான் பாருங்கடி
அழகு வீதி உலா

அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா
அரோகரா சிவனுக்கு அரோகரா

எழுதியவர் : கவிஞர் காசி ஆனந்தன் - அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : அனூராதா ஸ்ரீராம், சென்னை, தமிழ்நாடு.

47-03. ஆயிரம் நிலவாகி

காவலுக்கு நீயிருக்கக் கவலையில்லை எங்களுக்கு
காரிருளாய்ச் சூழ்ந்த துன்பம் கணப்பொழுதில் கரைந்துவிட
வாரியருள் வழங்குகின்ற மாமாங்கமமைந்த தெய்வமே

ஆயிரம் நிலவாகி அடியார்க்கு ஒளியாகி
பாமாலை பாடுதற்கு பலவாறு கலையாகி
தாயிடம் சேய் காணும் தாராள அணைப்பாகி
தங்கமாய் மாமாங்கர் தமிழாக இனிப்பவனே

(ஆயிரம்)

அமிர்தமாய்ப் பதியினிலே அல்லல்கள் தீர்த்திருந்து
அவனியில் நாம்வாழ அருள் மழைதனைப் பொழிந்து
வானையும் மிஞ்சுகின்ற வளமான கருணைகொண்டு
வாழ்க்கையின் ஜீவனாக வரும் எங்கள் வள்ளலன்றோ

(ஆயிரம்)

இராமனின் பூசைக்கு இலிங்கமாய் வீற்றிருந்து
இலங்கையில் புகழ்பூத்த திருத்தலமாய் விளங்குதற்கு
இறைவனே உனதாட்சி என்றைக்கும் சாட்சிசொல்லும்
இப்பிறப்பு எங்களுக்கு பெருமைதனைச் சேர்த்துவரும்

(ஆயிரம்)

எழுதியவர் : கவிஞர் கே.எஸ். பவன். அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : Dr. எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம், சென்னை, தமிழ்நாடு

47-04. கொக்கட்டிக் குருந்தைமரம்....

கொக்கட்டிக் குருந்தைமரம் நிழல் கொடுக்க
குருத்து மணல்வீதி சுகம் கொடுக்க
பக்தர்கள் வந்தமர்ந்து பாட்டிசைக்க
பாவவினை தீர்த்தருளும் பெருமானே (கொக்கட்டி)

மட்டக்களப்புக்குப் புகழ் சேர்ப்பாய்
மாமாங்கர் எங்களை நீ தினம் காப்பாய்
வற்றாமல்ப் பாய்ந்தோடும் வாவிமகள்
வலம்வர அதைப்பார்த்து நீ சிரிப்பாய் (கொக்கட்டி)

இராமபிரான் வணங்கி வைத்த சிவலிங்கம்
ஏழேழு தலைமுறைக்கும் வாழும் தெய்வம்
மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் பெருமை கொண்ட - எங்கள்
மாமாங்கர் அமிர்தகழிப் பெருமானே (கொக்கட்டி)

எழுதியவர் : கவிஞர் செ. குணரெத்தினம், மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : மகாநதி ஷோபனா, சென்னை, தமிழ்நாடு

47-05. மாமாங்கம் என்று ஒரு.....

மாமாங்கம் என்று ஒரு ஊர் இருக்குது
மறை முதல்வன் வீற்றிருக்கும் பதி இருக்குது
திரு முருகன் தமையனங்கே குடியிருக்கிறான் - அவன்
தீராத வினைகளெல்லாம் தீர்த்து வைக்கிறான்
மாமாங்கப்பிள்ளையாரே - எங்கள்
மாமாங்கப்பிள்ளையாரே (மாமாங்கம்)

அனுமனின் வால் நெருப்பை அணைத்து வைத்த - அந்த
அற்புதத் தீர்த்தமதில் தோய்ந்து எழுந்தால்
சனி ராசி ராகு செவ்வாய் கேது தோஷம் - போகும்
சந்நிதியில் கொஞ்ச நேரம் நின்று பாருங்க

மாமாங்கப் பிள்ளையாரே - எங்கள்
மாமாங்கப் பிள்ளையாரே (மாமாங்கம்)

கோடு கொண்டு பாரதத்தை எழுதி வைத்தான் - அதில்
குவலயத்தோர் வாழ்வினுக்கு வழியும் அமைத்தான்
ஆடுகின்ற வாழ்க்கையிலே அவதியுற்றான் - எல்லாம்
ஐந்து கரன் முன்னாலே அழுதுபாருங்க
மாமாங்கப் பிள்ளையாரே - எங்கள்
மாமாங்கப் பிள்ளையாரே (மாமாங்கம்)

எழுதியவர் : கவிஞர் மூனாக்கானா, ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : ரி.எஸ். மகாராஜன், சென்னை, தமிழ்நாடு.

47-06. அமிர்த நதியினிலே...

கணநாதா - கணநாதா - கணநாதா

அமிர்த நதியினிலே சந்தனச்சேறு - அதன்
அருகில் இருக்குதம்மா முக்கனிச் சாறு

கணநாதா - கணநாதா - கணநாதா (அமிர்த)

முக்கனிச் சாறருந்த விக்கினம் தீரும் - அந்த
முருகுக்கு மூத்தோன் அருள் இக்கணம் சேரும்

கணநாதா - கணநாதா - கணநாதா (அமிர்த)

இராமனின் பூசனைக்காய் இலிங்கமானவன் - அநுமன்
இழுத்தெடுத்த நீர்ப்பெருக்கால் தீர்த்தனானவன்
தராதர மேதுமற்ற பாமரருக்கே - வந்து
தந்தி முகு ஐந்துகரப் பிள்ளையானவன்
மராமரம் ஏழறுத்த கோதண்டபிரான் - கஞ்சன்
மார்பிலே ஏறி நின்று மோதுண்ட தீரன்
வராக மாய்த்தோன்றி அன்று மானிலம் காத்தோன்- மேரு
மலையினை வில்தொடுத்து முப்புரம் தீய்த்தோன்

கணநாதா - கணநாதா - கணநாதா (அமிர்த)

காக்கையின் வடிவினிலே தீர்த்தம் கவிழ்த்தோன் - மலர்க்
காலடி வீழ்ந்தமுதால் மோட்சம் கிடைக்கும்

தூக்கும் திருவடியைத் தோத்திரம் செய்தால் - வந்த
 துன்பம் அகலும் உளத் தின்பம் நிறையும்
 ஆக்கினை போய்கலும் ஆனந்தம் மிகும் - எங்கள்
 அமிர்தகழிப் பெருமான் ஆட்சி நிழலில்
 பூக்கும் விடுதலைப்பூ தூக்கி எழுவோம் - இந்தப்
 பூமியில் பொன்னுலகு கண்டு மகிழ்வோம்

கணநாதா - கணநாதா - கணநாதா (அமிர்த)

எழுதியவர் : கவிஞர் திமிலைத்துமிலன், மட்டக்களப்பு
 பாடியவர் : உன்னி கிருஷ்ணன், சென்னை, தமிழ்நாடு

47-07. வேண்டும் வரமருளும் வேழமுகத்தோனே.....

வேழ முகத்தோனே போற்றி
 ஐந்து கரத்தோனே போற்றி
 அமிர்தகழி நாயகனே போற்றி

வேண்டும் வரமருளும் வேழ முகத்தோனே
 வினைகளெல்லாம் அகற்றும், ஐந்து கரத்தோனே
 மீண்டும் மீண்டும் துதிக்கத் தூண்டும் பெருமானே
 மேன்மை கொள் மாமாங்கம் மேவி அருள்வோனே
 (வேண்டும்)

ஆடி அமாவாசை ஐயனுன் பதிசேர்க்கும்
 அமிர்தகழித்தீர்த்தம் ஆயிரம் பிணி தீர்க்கும்
 பாடியுன் திருப்பாதம், பரவல் துயர்போக்கும்
 பக்தர் தமை உந்தன் பாசாங்குசம் காக்கும்
 (வேண்டும்)

தினமும் அடியார்தம் துணையாய்த் திகழ்பவனே
 தேவை எல்லாம் கொடுத்துச் சிந்தை மகிழ்பவனே
 கணமும் உனைமறவாக் கருத்தைத் தருவாயே
 கனவிலும் உனையே காண வருவாயே
 (வேண்டும்)

எழுதியவர் : கவிஞர் எருவில் மூர்த்தி, மட்டக்களப்பு

பாடியவர் : Dr. எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம், சென்னை, தமிழ்நாடு

47-08. ஞானத்தைத் தேடி

மாமாங்கத்தில் உறைபவனே - எங்கள்
மனமெல்லாம் நிறைபவனே - நாயகனே
எங்கள் மகேஸ்வரனே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே
வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே

ஞானத்தைத் தேடி
நாமோடி வந்தோம்
ஞாலத்தின் இறையவனே
மாமாங்கத்தில் உறைபவனே. (ஞானத்தை)

மாயா மலவிருளில்
மனதைப் பறிகொடுத்து
மாயா மலவிருளில்
மனதைப் பறிகொடுத்து
ஓயாத உலகியலில்
ஒன்றி உளம் சலித்து
ஓயாத உலகியலில்
ஒன்றி உளம் சலித்து
நாயகனே - எங்கள் ஈஸ்வரனே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே - (ஞானத்தை)

ஆடி அசைந்தாடும்
வாவிதனில் மீன்கள்
பாடிப்புகழ் சேர்க்கும்
மட்டுமா நகரில்

ஆடி அசைந்தாடும்
வாவி தனில் மீன்கள்
பாடிப் புகழ் சேர்க்கும்
மட்டு மாநகரில்

நாடி வரும் அடியார்
நாளும் நினை வாழ்த்த
நாடி வரும் அடியார்
நாளும் நினை வாழ்த்த

கோடி அருள் சுரந்து
வாழும் குணசீலா
கோடி அருள் சுரந்து
வாழும் குணசீலா
நாயகனே - மகேஸ்வரனே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும்பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே - (ஞானத்தை)

சுற்றிக் கடல் சூழ்ந்த
ஈழத் திருநாட்டில்
கற்பின் நிறைச் செல்வி
ஜானகி தனைமீட்ட

வெற்றித் தனுவேந்தும்
இராமர் திருக்கரத்தால்
இற்றைப் பெருவடிவைப்
பெற்ற பெருமானே

சுற்றிக் கடல் சூழ்ந்த
ஈழத் திரு நாட்டில்
கற்பின் நிறைச் செல்வி
ஜானகி தனை மீட்ட

வெற்றித்தனு வேந்தும்
இராமர் திருக்கரத்தால்
இற்றைப் பெரு வடிவைப்
பெற்ற பெருமானே
நாயகனே - பார்வதி நாயகனே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே

வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே (ஞானத்தை)

மாயா மலவிருளில்
மனத்தைப் பறிகொடுத்து
மாயா, மலவிருளில்
மனத்தைப் பறிகொடுத்து

ஓயாத உலகியலில்
ஒன்றி உளம் சலித்து
ஓயாத உலகியலில்
ஒன்றி உளம் சலித்து
நாயகனே - எங்கள் ஈஸ்வரனே

வெற்றியைத் தந்திடும்பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே
வெற்றியைத் தந்திடும் பெருமானே
வேதனை தீர்த்திடும் பெருமானே
பொற்பதம் போற்றிட வருவாயே- (ஞானத்தை)

எழுதியவர் : கவிஞர் தமிழருவி செ. சிவனாந்த தேவன் மட்டக்களப்பு
பாடியவர்: ரி.எல். மகாராஜன் - சென்னை தமிழ்நாடு.

47-09. சந்தனச் சேற்றின் மகிமை.....

ஓம் விக்நேஸ்வராய நமக

ஓம் விக்நேஸ்வராய நமக

சந்தனச் சேற்றின் மகிமை கண்டாயா
சண்முகன் அண்ணன் அருளைக்கண்டாயா
முந்திய வினைகள் தீரக்கண்டாயா - காற்றே
மூங்கினுள் நுழைய முன்பு சொல்லாயா (சந்தனச்)

கூடிடும் பக்தர்கள் கூட்டம் கண்டாயா
கூர்வேல் அலகுடன் நாட்டம் கண்டாயா
ஆடிடும் காவடி ஆட்டம் கண்டாயா - காற்றே
அமிர்தகழி மண்ணின் புனிதம் சொல்லாயா (சந்தனச்)

பிரணவப் பொருளான பிரம்மம் கண்டாயா
பிள்ளையார் வடிவான இலிங்கம் கண்டாயா
அநுமன் தீ அணைத்த தீர்த்தம் கண்டாயா
ஆடி அமாவாசை மகிமை சொல்லாயா (சந்தனச்)

எழுதியவர் : கவிஞர் வாசுகி குணரெத்தினம், அமிர்தகழி,
மட்டக்களப்பு

பாடியவர் : உன்னி கிருஸ்ணன், சென்னை, தமிழ்நாடு.

47-10. குருந்தைமரநிழல்தனிலே.....

தீர்த்தக்கரையினிலே திகழும் நாயகனே
வார்த்தை ஏதுமில்லை, உன்வடிவழகைச் சொல்வதற்கு
பார்த்த இடம் முழுதும் பட்டொளி வீசுதையா

குருந்தை மர நிழல்தனிலே அமர்ந்தவனே - மண்ணில்
வருந்துகின்ற பக்தர் மனம் நிறைந்தவனே
மருந்தெனவே மனக்கவலை தீர்ப்பவனே - எங்கள்
மாமாங்க விநாயகனே மாணிக்கமே. (குருந்தைமர)

வரலாறு தந்த எங்கள் கரிமுகனே - துன்பம்
வாராது காத்து நித்தம் அருள்பவனே

பேறேது என்று மனம் சலிக்கையிலே - உந்தன்
பெருந் தும்பிக்கை முகத்தால் சிரிப்பவனே (குருந்தைமர)

ஆடியிலே வீதிவலம் வருபவனே பக்தர்
பாடியுனைத் துதிக்கையிலேமகிழ்பவனே
தேடிவரும் அடியவரை அணைப்பவனே - பல
கோடியுள்ளமம் கொடுத்துள்ளம் நிறைபவனே (குருந்தைமர)

எழுதியவர் : கலைஞர் கே.எஸ். பவன், அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : வாணி ஜெயராம், சென்னை தமிழ்நாடு

47-11. ஆடி அமாவாசையிலே.....

ஓம் சிவ சிவ ஓம்
ஓம் ஹர ஹர ஓம்

ஆடி அமாவாசையிலே தீர்த்தமாடுவோம் - எங்கள்
அமிர்தகழிப் பதியினிலே அமிர்தமுண்ணுவோம்
ஓடிவிடும் தீவினைகள் ஒன்று சேருவோம் - இந்த
உலகமெலாம் மாமாங்கர் புகழைப்பாடுவோம்

ஓம் சிவ சிவ ஓம்
ஓம் ஹர ஹர ஓம்

(ஆடிஅமாவாசை)

அநுமன் வால் தீயணைத்த தீர்த்தமல்லவா - அது
ஆடக செளந்தரியைக் காத்ததல்லவா
விநாயகரும் நடராசர் உமையம்மனும் - ஆடி
விழாவன்று ஆடும் புனித தீர்த்தமல்லவா

ஓம் சிவ சிவ ஓம்
ஓம் ஹர ஹர ஓம்

(ஆடிஅமாவாசை)

கோதண்டம் ஊண்டியதால் குளமானது - அந்தக்
குளம்தானே அமிர்தமுறும் நதியானது
மாமாங்கர் கோயில் கொள்ள வழியானது - எங்கள்
இராம பிரான் செய்த இலிங்கம் நிலையானது

ஓம் சிவ சிவ ஓம்
ஓம் ஹர ஹர ஓம்

(ஆடிஅமாவாசை)

எழுதியவர் : கவிஞர் செ. குணரெத்தினம், மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : ஹரீஷ் ராகவேந்திரா, சென்னை, தமிழ்நாடு.

47-12. தான்தோன்றியாய்

அமிர்தகழிச் சிவன் அருள் பெற விரும்பு
அப்பனவன் இனிக்கும் கரும்படா கரும்பு
அப்பனவன் இனிக்கும் கரும்படா கரும்பு.

தான் தோன்றியாய் ஐயன்
லிங்கமாய், முளைத்தான்
காண்போர் தம் விழி எல்லாம்
நெஞ்செல்லாம் நிலைத்தான்

தான்தோன்றியாய் ஐயன்
லிங்கமாய் முளைத்தான்
காண்போர் தம் விழி எல்லாம்
நெஞ்செல்லாம் நிலைத்தான்

சிவமே - சிவமே--சிவமே- சிவமே - (தான்தோன்றி)

சந்தணச் சேற்று நீர்த்
தாமரைக் காட்டில்
வந்தமர்ந்தான் - சிவன்
குளக்கரை வீட்டில்

சந்தணச் சேற்று நீர்த்
தாமரைக் காட்டில்
வந்தமர்ந்தான் சிவன்
குளக்கரை வீட்டில்

சிவனவன் தோன்றினான்
நம்மண்ணில் விளக்காய்
சிவனவன் தோன்றினான்
நம்மண்ணில் விளக்காய்

அவனடியார் இன்பம்
ஒன்றே தன் விளக்காய்
அவனடியார் இன்பம்
ஒன்றே தன் விளக்காய்

சிவமே சிவமே.. சிவமே. சிவமே - (தான்தோன்றி)

ஆடியில் அவன் கோயில்
திருவிழா நடக்கும்
வாடிய நெஞ்செல்லாம்
பூப்பூத்துக் கிடக்கும்

ஆடியில் அவன் கோயில்
திருவிழா நடக்கும்
வாடிய நெஞ்செல்லாம்
பூப்பூத்துக் கிடக்கும்

நம்பினார் நமை எல்லாம்
கைவிடாத் தெய்வம்
நம்பினார் நமை எல்லாம்
கைவிடாத் தெய்வம்

எம்பிரான் அவனின்றேல்
ஏன் இந்த வையம்
எம்பிரான் அவனின்றேல்
ஏன் இந்த வையம்

சிவமே-சிவமே-சிவமே-சிவமே.

தான் தோன்றியாய் ஐயன்
லிங்கமாய் முளைத்தான்
காண்போர் தம் விழிஎல்லாம்
நெஞ்செல்லாம் நிலைத்தான்

சிவமே-சிவமே-சிவமே-சிவமே - (தான்தோன்றியாய்)

எழுதியவர் : கவிஞர் காசி ஆனந்தன் - அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு

பாடியவர் : ரி.எல்.மகாராஜன் - சென்னை, தமிழ்நாடு.

ஆலய ஆடி அமாவாசை
வீழாக் காட்சிப்
படங்கள்

பக்தர்கள் குருந்தை மர நிழலில்

பக்தர்கள் பேருந்துகளில் வருதல்

பக்தர்களின் பைசிக்கிள் தரிப்பிடம்

“அதோ அப்பன் வாறன் பாருங்கடி...”

கொக்கட்டிக் குருந்தை மரம் நிழல் கொடுக்க...

“கோதண்டம் ஊண்டியதால் குளமானவன்”

அங்கப்புற தட்சணை புரியும் பக்தர் ஒருவர்.

கற்பூரத் தீபச்சட்டி எடுக்கும் பெண்கள்.

முள்ளூக் காவடி எடுக்கும் பக்தர் ஒருவர்.

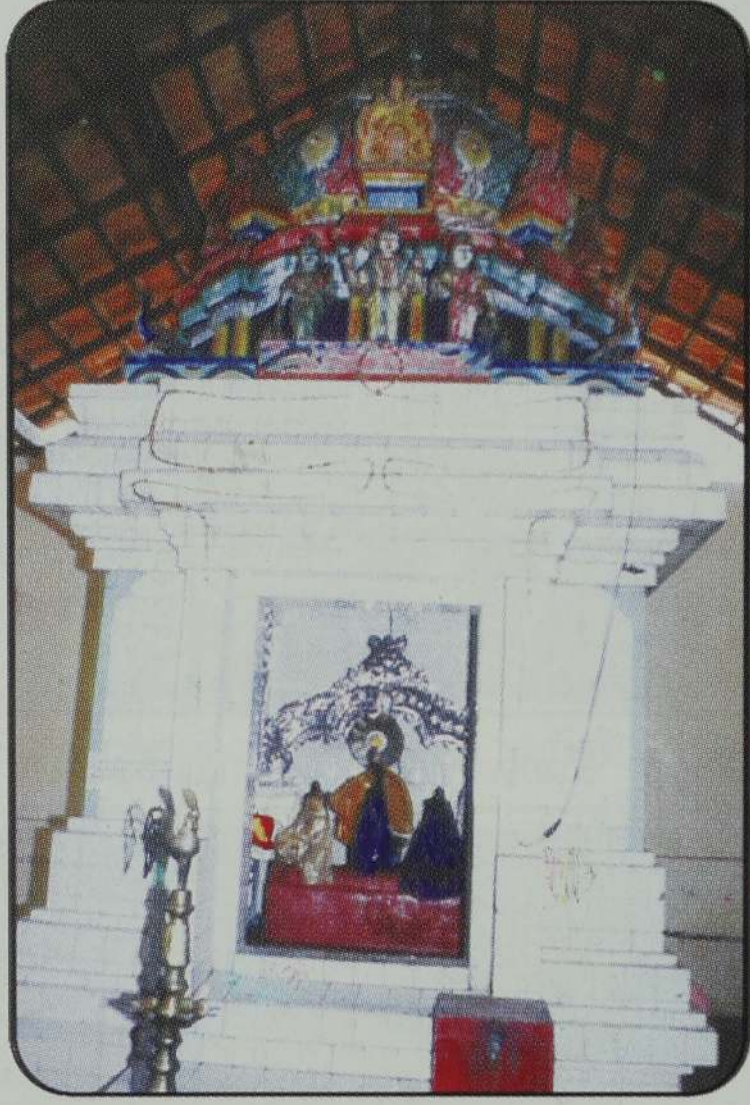
இராஜ கோபுரத் திருப்பணி.

வளர்ந்து வரும் இராஜகோபுரம்.

சர்பத்துக் கடை

ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம்

கொடிஸ்தம்பம் தற்பைக் கயிற்றுடன்

கொடிச் சீலையுடன் கொடிஸ்தம்பம்

பிதிர் கடன் நிறைவேற்று மண்டபம்

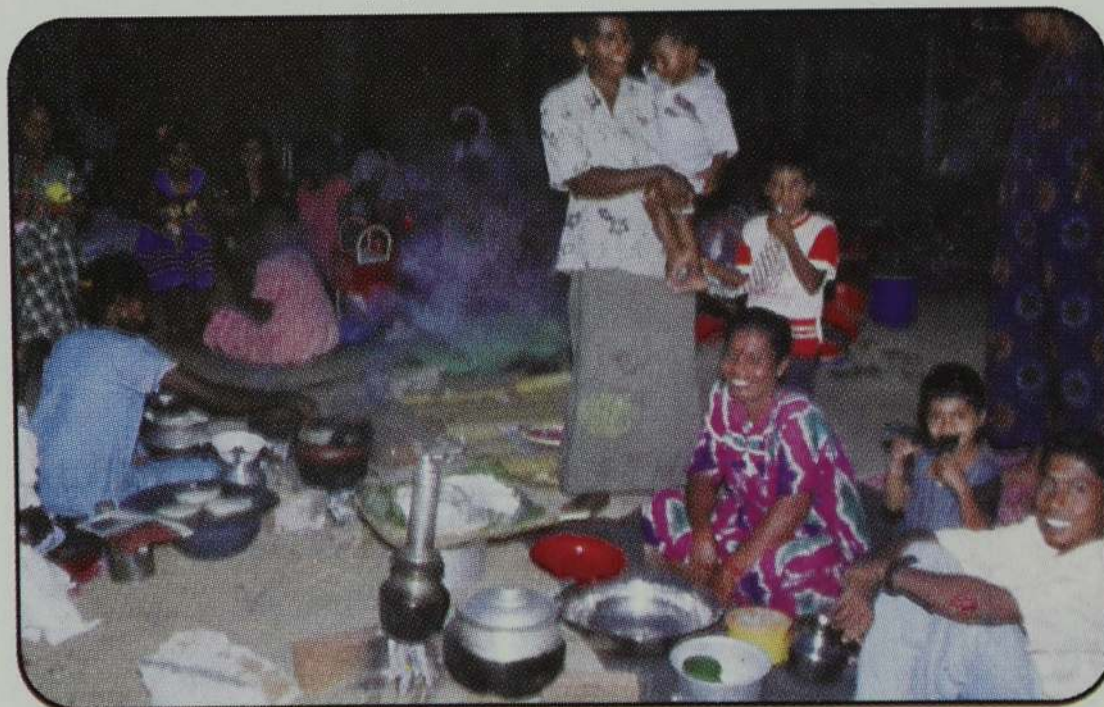
பக்தர்கள் தங்குமடம்

பக்தர்கள் தீர்த்தக்குளத்தைச் சுற்றிய படிக்கட்டில்

பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் சேவையில்

பிட்டவிக்கும் பெண்கள்

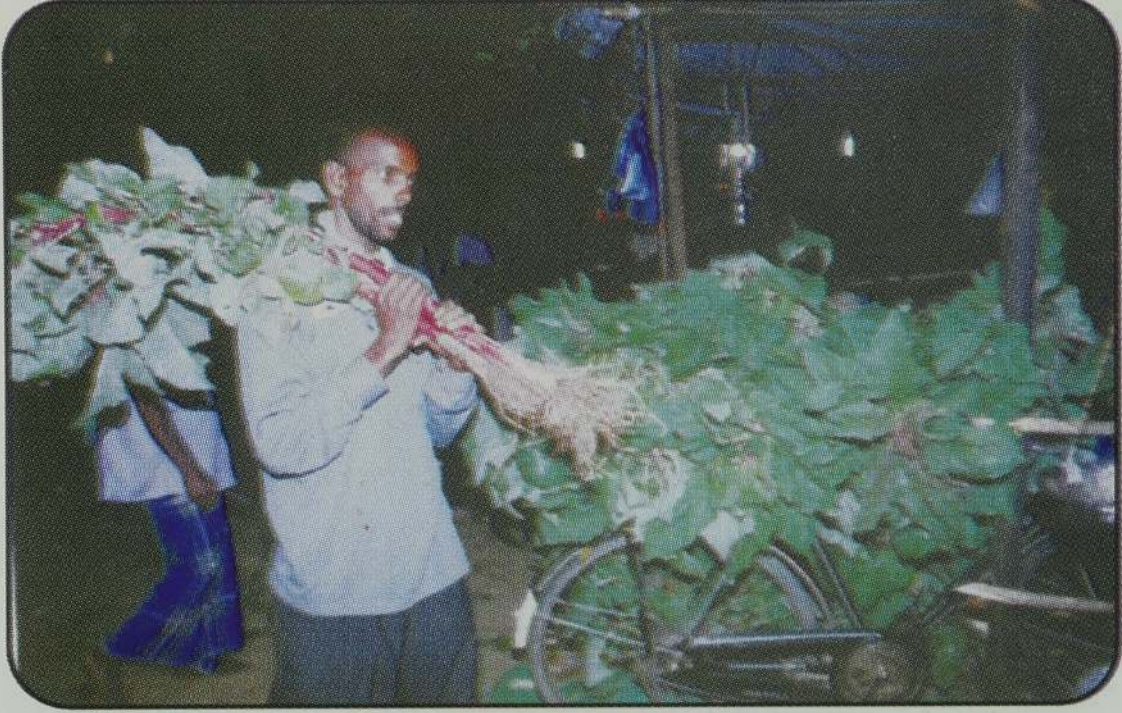
அப்பம் சுடும் பெண்கள்

ஏறவூர் சட்டி பானைக் கடை

யாழ்ப்பாணப் பனை ஓலைப் பெட்டிகள் தட்டுகள்

கொக்கட்டிச்சோலைக் கீரை

மண்டுர் கத்தரிக்காய் (வளுதிலங்காய்)

விபிளைக் கரும்பு

பக்தர்கள் உழவு இயந்திர வண்டிகளில் வருதல்

காவடியுடன் கால் நடையில் பக்தர்கள்

வைத்திய - முதலுதவிச் சேவை

தீர்த்தம் ஆடியபின் மூர்த்திகள் இளைப்பாறு மண்டபத்தில்.

தாகம் தீர்க்கும் தண்ணீர்ப் பந்தல்

மும்மூர்த்திகள் வசந்த மண்டபத்தில்.

கடவத்தை அன்னாசி(முரிசி)

பொம்மைக் கடை

காப்புச் சீப்புக் கடை

பக்தர்களின் “அரோகரா” கரகோசம் வாணைப் பிளக்க, மும்மூர்த்திகள் தீர்த்தமாட எழுந்தருளி வருதல்.

பக்தர்கள் புடை சூழ சுவாமி தீர்த்தமாமும் காட்சி.

பக்தர்கள் தீர்த்தமாடியபின் பிதர்கடன் புரிந்து, பின் அமுதுண்ணல்.

பக்தர்கள் அமுது பகிர்ந்துண்ணல்.

உசாத் துணைகள்

1. ஸ்ரீ மாமாங்க விநாயகர்
பதிகம்
ஈழத்துப்பூராடனாரின்
உரையுடன்	வித்துவான்
அ. சரவணமுத்தன்
2 ஆம் பதிப்பு 1991
2. மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின்
பண்டை வரலாற்று
அடிச்சுவடுகள்
1ஆம் 2 ஆம் பாகங்கள்	ஈழத்துப்பூராடனார்
கலாநிதி
க. தா. செல்வராசகோபால்
2005
3. மட்டக்களப்புத் தமிழகம்	பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா
ஐப்பசி 1964
4. கண்ணகி வழக்குரை	பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா
சித்திரை 1968
5. மட்டக்களப்பு சைவத்
திருக்கோயில்கள்	பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா
பங்குனி 1983
5. மட்டுநகர் ஸ்ரீ மாமாங்கப்
பிள்ளையார் ஆலய
வரலாறு	ஆசிரியர் த. நாகையா
ஆடி 1996
7. மட்டக்களப்பு மான்மியம்	வித்துவான் F. X. C. நடராசா
2ஆம் பதிப்பு 1998
8. தமிழ் மன்னன் மாகோனின்
மகத்தான வரலாறு	செல்வி க. தங்கேஸ்வரி
ஆண்டு 2005
9. ஈழமன்னன்
குளக்கோட்டனின்
சமய, சமுதாயப் பணிகள்	செல்வி க. தங்கேஸ்வரி
ஆண்டு 2003
10. அரசன் ஆணையும்
ஆடகசுவந்தரியும்	திருமதி. கங்கேஸ்வரி
கந்தையா
ஆண்டு 1965

11. மட்டக்களப்பு மக்கள்
வளமும் வாழ்க்கையும்	F. X. C. நடராசா
ஆண்டு 1980
12. சீர்பாத குல வரலாறு	அருள் செல்வநாயகம்
திருவருள் வெளியீடு 1982
13. புலவர்மணி கவிதைகள்	புலவர்மணி
ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப் பணி மன்றம் -
மட்டக்களப்பு ஆண்டு 1980
14. பாலர் நகைக் கல்வெட்டு
மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம்	
15. பாரதியார் கவிதைகள்	கழக வெளியீடு
ஆண்டு 2001
16. தமிழ்நாடும், ஈழத்துத் தமிழ்
சான்றோரும்	வித்துவான் தமிழ்ஒளி
க. செபரத்தினம்
பதிப்பாண்டு 2005
17. திருகோணமலை மாவட்டத்
திருத்தலங்கள் (இந்து
சமயத் திணைக்கள
வெளியீடு)	பண்டிதர் இ. வடிவேல்
மாசி 1982
18. இந்து சமயப் பாடத்திரட்டு	ஆக்கியோன்
க. சி. குலரத்தினம்
ஆண்டு 1975
19. ஆ. முத்துத்தம்பிப்
பிள்ளையின்
யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
1912	கலாநிதி கந்தையா
குணராசா
ஒக்டோபர் 2001
20. சுவாமி மாணிக்கவாசகப்
பெருமானின் திருவாசகம்
தபோவனப் பிரசுரம்	ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவாநந்தர்
ஆண்டு 1968

21. கலைக் களஞ்சியம்	தொகுதி எட்டு
22. பகவத் கீதை
உண்மையுருவில்	அருள்திரு
அ. ச. பக்திவேதாந்த
சுவாமி பிரபுபாதா
மே 1971
23. சிறப்பு பெயர் அகராதி	
24. யாரிந்த வேடர்
புதிய பதிப்புரை	கே. டி. செல்வராஜகோபால்
ஆண்டு 2005
25. சூளவம்சம்
மொழி பெயர்ப்பு	W. கைகர்
கொழும்பு 1930
26. மகாவம்சம்
மொழி பெயர்ப்பு	W. கைகர்
கொழும்பு 1950
27. அர்த்தமுள்ள
இந்து மதம்	கவிஞர் கண்ணதாசன்
28. தீர்த்தக்கரையினிலே...
ஒலிநாடா - இசைக்
குறுந் தட்டு	பாடும் மீன்கள்
கனடா 2004
29. கழகத் தமிழ் அகராதி	கழகப் புலவர் குழுவினர்
தொகுப்பு - 1969
30. கிழக்கிலங்கையில்
அமைந்துள்ள இந்து
ஆலயங்களின் மகிமை	கட்டுரை
செ. கணபதிப்பிள்ளை
தினகரன் 9-9-62
31. மட்டுநகர் மாமாங்கர்
பேரில் காவடிப்பாட்டு	நெல்லையூரான்
மனோகரா அச்சகம்
தேத்தாதீவு 1961
32. மாமாங்கப் பிள்ளையார்
பேரில் கும்மிப் பாட்டு	தாசன் அச்சகம்
மட்டக்களப்பு

33. மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி
மாமாங்கப் பிள்ளையார்
பேரில் தோத்திரப் பற்று	தாசன் அச்சகம்
மட்டக்களப்பு
34. அமுத கலசம்	தொகுப்பாசிரியர்
ஆத்மஜோதி
நா. முத்தையா 1988
35. The Journey of
Self - Discovery	His Divine Grace
Bhaktivedanta Swami
Prabhupada - 1995
36. Quest for Enlightenment	His Divine Grace
Bhaktivedanta Swami
Prabhupada - 2001
37. Bhagavad - Gita As It Is	His Divine Grace
Bhaktivedanta Swami
Prabhupada - 1994
38. World Religions	S. A. Nigosian
39. Pathways to God	Jonathan Roof - 1991
40. Essentials of Hinduism
(Dept. of. Hindu
Religious and
Cultural Affairs
Sri Lanka)	Sri S. Sabaratna
Mudaliyar - 1988
41. OHM Spiritual Magazine	February - 2005
42. OHM Spiritual Magazine	May - 2005
43. Tomorrow's World
Evolution Fact or Fiction	May- June - 2005
44. India Perspectives	September - 1996

45. Lost Aviation
Technology
New Centuary Book
House - Chennai
- V. Dhuruvasangary
1994
46. Monograph of the
Batticaloa
District of the Eastern
Province
- S. O. Kanagaretnam
47. Mystery of Death
- Swami Abhedananda
Abhedananda Memorial
Series No. 5 Oct. 1953
48. சித்தர் பெரிய ஞானக்
கோவை
பதினெண் சித்தர் பாடல்கள்
- அரு. ராமநாதன்
பிரேமா பிரசுரம் 1968
49. விநாயக விஜயம்
- வித்துவான்
ந. சுப்ரமணியன் பி. ஏ. பி. டி.

I have known Mr. Thangarajah for over 35 years, especially during the first half of this period when we were contemporaries in the Central Bank of Sri Lanka. During this period, through dedication, perseverance, and sheer resourcefulness, I saw Mr. Thangarajah crossing the ranks from non-executive grades into the executive grade - a distinction awarded only to a select few. This experience was all the more notable in that the-consistently high quality of his output in the diverse areas entrusted to him served as an effective substitute for the absence of formal standards of higher education such as a bachelor's degree.

In the period when I supervised his work directly in the Statistics Department, Mr. Thangarajah made substantial contributions to the work of the department, playing a lead role in conducting socio-demographic and economic surveys. These services involved extensive field work, data processing and report writing. His report writing in particular, showed a keen sense of attention to detail, but without losing the focus on the main themes and the key messages coming out from numerous and diverse data. Mr. Thangarajah's steady ascendancy on the learning curve also gained him the mobility to move across departmental lines and continue to be equally comfortable among his peers.

Mr. Thangarajah's ample writing skills, and his many contributions to research and statistical publications were particularly valuable and highly relevant in the context of the leadership role played by the Central Bank of Sri Lanka in enhancing the effectiveness and transparency of financial sector policies. His report on "Investment Trends in the Private Corporate Sector - 1981/82 - 1983/84" is an example of research on a highly relevant subject against a general background of opening up of the Sri Lanka economy to private enterprise.

During a highly productive career with a diversity of experience, Mr. Thangarajah has accumulated much intellectual capital and research writing skills. Without doubt, I expect to see these talents continue to flourish for the benefit of the larger community.

I am certain that his book "Mattakalappu (Batticaloa) Mamaangeswara Pillayar Maanmium" will bear the stamp of his traditional and meticulous research. I wish him success in his endeavours.

L.E.N Fernando, B.A. (Hons), Ph.D. (Hull)

Alternate Executive Director in the International Monetary Fund, Washington D.C.
(1987-2004)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org